

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Sweet
POSSESSION

*He can't keep her safe from
his own desire...*

MAYA BANKS

New York Times Bestselling Author of *Sweet Temptation*

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

sweet possession

MAYA BANKS

Heat / New York

Heat / New York

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Başlık Sayfası Telif](#)
[Hakkı Sayfası](#)

[BÖLÜM 1](#)
[BÖLÜM 2](#)
[BÖLÜM 3](#)
[BÖLÜM 4](#)
[BÖLÜM 5](#)
[BÖLÜM 6](#)
[BÖLÜM 7](#)
[BÖLÜM 8](#)
[BÖLÜM 9](#)
[BÖLÜM 10](#)
[BÖLÜM 11](#)
[BÖLÜM 12](#)
[BÖLÜM 13](#)
[BÖLÜM 14](#)
[BÖLÜM 15](#)
[BÖLÜM 16](#)
[BÖLÜM 17](#)
[BÖLÜM 18](#)
[BÖLÜM 19](#)
[BÖLÜM 20](#)
[BÖLÜM 21](#)
[BÖLÜM 22](#)
[BÖLÜM 23](#)
[BÖLÜM 24](#)
[BÖLÜM 25](#)
[BÖLÜM 26](#)
[BÖLÜM 27](#)
[BÖLÜM 28](#)

[BÖLÜM 29](#)

[BÖLÜM 30](#)

[BÖLÜM 31](#)

[BÖLÜM 32](#)

[BÖLÜM 33](#)

[*OceanofPDF.com*](http://OceanofPDF.com)

MAYA BANKS'IN ROMANLARI İÇİN ÖVGÜ

"Mutlaka okunması gereken bir yazar ... [hikayeleri] her zaman duygusal durumlar, sevimli karakterler ve vurucu hikayelerle dolu."

-Romance Junkies

"Ateşli ... romantik gerilim ... Yoğun, sürükleyici."

-Midwest Book Review

"Kesinlikle tavsiye edilen bir kitap... Arkadaşlık, tutku ve en önemlisi arkadaş olmanın ötesine geçen bir aşkla dolu."

-Fallen Angel Yorumları

"İlk sayfadan itibaren beni yakaladı ve son kelimeyi okuyana kadar bırakmayı reddetti. Bir kitap okuduktan saatler sonra bile beni etkilemeye devam ediyorsa, onu sevinçle tavsiye etmekten kendimi alamıyorum!"

-Joyfully Reviewed

"Bu kitabı defalarca tekrar okuyacağımı ve her seferinde ilk okuduğumdaki kadar zevk alacağımı garanti ediyorum."

-Novelspot

"Elimden bırakamadığım mükemmel bir kitap. Fantastik bir macera ... tüm duygusal yelpazeyi kapsıyor."

-Romantizme Giden Yol

"Yakıcı derecede seksi ve son derece inandırıcı."

-Romantic Times

OceanofPDF.com

Maya Banks'in Berkley Heat kitapları

ONUN ZEVKI İÇİN
TATLI TESLİMİYET
BENİMLE OLSUN
TATLI İKNA TATLI
BAŞTAN ÇIKARMA
TATLI AYARTMA
TATLI SAHIPLENME

OceanofPDF.com

possession

V A Y A   B A N K S

OceanofPDF.com

BERKLEY YAYIN GRUBU
Penguin Group Penguin Group
(USA) Inc. tarafından
yayımlanmıştır.

C75 Hudson Street, New York, New York 10014, ABD

Penguin Group (Kanada), 90 Eglinton Avenue East, Suite 700, Toronto, Ontario M4P 2Y3, Kanada (Pearson Penguin Canada Inc.'in bir bölümü)

Penguin Books Ltd., 80 Strand, Londra WC2R 0RL, İngiltere

Penguin Group Ireland, 25 St. Stephen's Green, Dublin 2, İrlanda (Penguin Books Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Group (Avustralya), 250 Camberwell Road, Camberwell, Victoria 3124, Avustralya (Pearson Australia Group Pty. Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books India Pvt. Ltd, 11 Community Centre, Panchsheel Park, Yeni Delhi-110 017, Hindistan
Penguin Group (NZ), 67 Apollo Drive, Rosedale, North Shore 0632, Yeni Zelanda (Pearson New Zealand Ltd.'nin bir bölümü)

Penguin Books (South Africa) (Pty.) Ltd., 24 Sturdee Avenue, Rosebank, Johannesburg 2196, Güney Afrika

Penguin Books Ltd., Kayıtlı Ofisler: 80 Strand, London WC2R 0RL, England Bu kitap

The Berkley Publishing Group'un orijinal bir yayınıdır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve yaşayan ya da ölmüş gerçek kişiler, ticari kuruluşlar, olaylar ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir. Yayıncı, yazar veya üçüncü taraf web siteleri veya içerikleri üzerinde herhangi bir kontrole sahip değildir ve herhangi bir sorumluluk kabul etmez.

Telif hakkı© 2011 Maya Banks tarafından.

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü izinsiz olarak çoğaltılamaz, taranamaz veya herhangi bir basılı ya da elektronik formda dağıtılamaz. Lütfen yazarın haklarını ihlal ederek telif hakkıyla korunan materyallerin korsanlığına katılmayın veya teşvik etmeyin. Yalnızca izin verilen baskıları satın alın. HEAT ve HEAT tasarımı Penguin Group (USA) Inc. şirketinin ticari markalarıdır.

BASIM TARİHİ
Heat ticari ciltsiz baskı / Nisan 2011

Library of Congress Cataloging-in-Publication Data Banks, Maya.

Tatlı ele geçirme / Maya Banks.-Heat ticari ciltsiz baskı.

s. cm.

eISBN : 978-1-101-47905-6

I. Başlık.

PS3602.A643S833 2011

813'.6-dc22
2010049778

<http://us.penguingroup.com>

OceanofPDF.com

BÖLÜM 1

"Sen aklını kaçırmışsın!"

Pop Malone oğlu Connor'a kaşlarını çattı. "Ağzını topla. Hala senin sıska kışınla yerleri silebilirim."

Connor elini kısa saçlarına sildi ve saçlarını çekip çıkarmak için tepesine bastırdı. Nathan Tucker kafasını kazıtmakla doğru bir fikir bulmuştu. Üzerine bombalar yağmaya devam ederse Connor'ın bu konuya eğilmesi gerekecekti.

"Baba," dedi Connor öfkeyle. "Biz güvenlik sistemleri kuruyoruz. Sofistike, son teknoloji bilgisayar izleme ekipmanları. Danışmanlık yapıyoruz. Diğer insanlar için güvenliği değerlendiriyoruz. Biz lanet olası bir koruma servisi değiliz."

Babam pufladı, kollarını göğsünde kavuşturdu ve evlatlık kızının masasına yaslandı. Faith gözlerini kocaman açarak babasına ve ağabeyine baktı ama tek kelime etmedi. Konuşmaya o kadar dalmıştı ki.

"İki saniyeliğine gevezeliği bu iş için neden mükemmel olduğunu açıklarım."

"Tanrım," diye mırıldandı Connor. "Bunu duymak için sabırsızlanıyorum. Bunun için iyi olacak."

Faith'in masasının önündeki sandalyelerden birine çöktü ve babasının son harikulade planını bekledi. Babası zeki bir adam olmadığından değil. Connor'ın tanıdığı en zeki ve kurnaz adamlardan biriydi. Şu anda onu en çok rahatsız eden şey kurnazlık kısmıydı. Nasıl olduğundan emin değildi ama boku yediğini biliyordu. Ve görünüşe göre bunu öğrenmek üzereydi.

"Phillip Armstrong uzun zamandır arkadaşım. Geçmişimiz çok eskiye dayanır. Deniz kuvvetlerinde birlikte görev yaptık. Şu anda önemli bir plak yöneticisi ve plak şirketinde önemli sanatçı var."

"Adı ne?" Faith araya girdi. "Lyric Jones."

Faith kaşlarını çatı.

"Bu kaşlar ne için?" Connor sordu. "Sen ne bilirsin ki?" "Adını hiç duymadın mı?" Faith sordu.

"Country müzik mi söylüyor?" Faith kıkırdadı ve başını salladı.

"O zaman davamı geri çekiyorum. Peki neden kaşlarını çatıyorsun?" "O biraz ..."

"O zor biri," dedi babam hiç söze girmeden. "Ama sen daha önce de zorluklarla başa çıktın. Senin için sorun olmayacaktır."

"O neden benim sorunum olsun ki?"

"Çünkü güvenlik görevlilerinin çoğu kovuldu. Geriye kalanlar da istifa etti. Domuzun üstündeki memeler kadar işe yaramaz iki koruması var."

"Ve bunu benim düzeltmem mi gerekiyor?"

"Phillip yeni bir firma bulmak için çabalıyor. Bir öncekinden daha iyisini, çünkü onlar berbattı. Onun sözleri, benim değil. Sadece bir gösterisi daha var ve sonra burada, Houston'da tatilde olacak."

Faith bir kaşını kaldırdı. "Neden Houston'da tatil yapmak istesin ki? Yani, o kadar parası olan bir kızın Paris'e gitmesi gerekir. Ya da İtalya'ya. Belki de Karayipler'de bir sahil evine."

"*Sayılır* dedim çünkü Houston Livestock and Rodeo'da bir gösteri yapacak ama burada toplam iki hafta kalacak. Ayrıca şehir merkezindeki müzik mağazalarından birinde imza günü ve hayranlarıyla buluşma etkinliği var."

Connor koltuğunda kendini öne doğru iterken, "Anladım," dedi. "İstedikleri şey bir bebek bakıcısı. İki hafta boyunca iyi olması için birinin ona istiyorlar."

Babam mahcup bir ifadeyle bakma nezaketini gösterdi. "Şey, hem evet hem hayır."

Connor kaba bir ses çıkardı. "Neden bana soruyorsun ki? Bu ofiste bu işi yapabilecek üç kişi daha var."

Faith tırnaklarına üfleyerek bir gösteri yaptı ve hafifçe ıslık çaldı. "Çünkü herkes ya evli ya da evleniyor ve Geriye kalan tek bekar erkek sensin. Eğer diğer adamlardan birini muhteşem bir pop yıldızıyla yirmi dört/yedi saat geçirmeye göndermeye çalışırsam, kışımda üç kızgın kadın olacak. Hayır, teşekkürler. Alınma Connor, ama kızların yanında bir hiçsin. Şansımı seninle deneyeceğim."

Faith kardeşine doğru tatlı tatlı gülümsedi.

Connor Faith'e, "Bunun için seni cezalandırmayacağımı sanma," diye mırıldandı.

"Bak, en azından Los Angeles'a uç, son gösterisini yakala, kendini tanıt, nasıl gittiğini gör. Ne zararı olur ki? Bence düşündüğün kadar kötü olmadığını göreceksin. Burada onunla iki hafta geçirip onu beladan uzak tutacak ve güvende olmasını sağlayacaksın."

"Ne kadar güvensiz?"

"Oh, her zamanki ünlü saçmalığı, eminim. Herkes ondan bir parça istiyor. Yeterli güvenlik olmazsa tehlikeli olabilir. Phillip çevre güvenliğini yerel bir firmaya yaptıracak ama yolda güvenliğini sağlayacak daha büyük firmalarla görüşene kadar yanında güvenilebileceği birinin olmasını istiyor. Endişeli ve Phillip pek fazla şey için endişelenmez."

"Neden rodeo gösterisini iptal etmiyorlar, onu iki hafta boyunca özel bir yerde saklamıyorlar ve yola geri döneceği zaman için kendilerini toparlamıyorlar?"

"Bana mı soruyorsun?" Babam sinirlenerek söyledi. "Gösteri dünyası ne zaman mantıklı oldu ki? Bu insanlar beyinleriyle düşünmüyorlar. Çek defterleriyle düşünüyorlar ve dolar işaretlerini rehber olarak kullanıyorlar. İki hafta boyunca onların beyni olmak senin işin."

Connor inledi. "Zor ve beyinsiz. Sabırsızlıkla bekliyorum."

Faith'in ofisinin kapısı açıldı ve Angelina Moyano başını içeri uzattı. İki adamı görünce tereddüt etti. "Bir şeyi bölüyor muyum?"

Connor sırtıttı ve ona içeri girmesini işaret etti. "Tabii ki hayır. , tatlım?"

Angelina içeri girdi, şişkin karnına rağmen zarif ve minyondu.

Onun boyundaki çoğu kadın şimdiye kadar paytak paytak yürürdü ama o hâlâ rahatlıkla hareket ediyordu.

Connor'a gülümsedi. "Ben iyiyim. Sen nasılsın?" Ona sıkıca sarılmak için eğildi ve Connor elini karnına koydu.

"Bayan Priss bugün hareket ediyor mu?"

"Ona öyle demeyi kes," dedi Angelina öfkeyle. "Onun adı Nia. Merhaba baba," dedi yaşlı adamın çenesine bir öpücük kondururken.

"Hey sen, Angel. Micah nerede? Çalışıyor olması gerekmiyor mu? arada, Nathan hangi cehennemde? Ya Gray? Sadece biz miyiz

Çalışıyor musun?"

Connor ve Faith gözlerini devirdi. Babam kendini bir şeylere kaptırma yolundaydı.

"Faith'i almaya geldim. Julie bana hamilelik masajı yapmayı teklif etti ve Faith de gidip elimi tutacak."

"Daha çok kendi masajını yaptırmak gibi," diye mırıldandı Connor. "Siz kızlar beni hiç kandıramıyorsunuz. Gidip senin lanet elini tutacağım ve sonra belki Julie de bana masaj yapar."

Micah Hudson kapı aralığından, "Tutacak kendi kadın elini bul," diye homurdandı.

Babam başını kaldırdı ve kaşlarını çatı. "Ortaya çıkmaya karar vermenin zamanı gelmişti.

Nedir bu, işe geç mi geldin?"

Micah babamı görmezden geldi. Tüm dikkati çocuğuna hamile olan kıvrımlı Latin kadının üzerindeydi. Micah'nın bir kadın karşısında bu kadar şaşkın olduğunu görmek Connor'ı çok eğlendirmişti. Genel olarak kadınları sevmediğinden değil, ama Micah'nın Angelina'yla ilişkisinde sıradan ya da flörtöz hiçbir şey yoktu. Zavallı çocuk kırbaçlanmıştı ve bunu izlemek oldukça acınasıydı.

"Julie hamilelik masajının bebek için iyi olduğundan ne kadar emin?" Micah sordu.

Angelina durakladı ve bir elini kalçasına koyarak döndü. "Bence asıl mesele bunun anne için iyi olması."

"Ama bebeğe zarar verir mi?"

Angelina gülümsedi. "Çok fazla endişeleniyorsun, Micah. Git biraz iş yap da Faith'le ben de kız kıza vakit geçirelim. Geç kalacağız ve Damon Serena'nın öğlene kadar evde olmasını bekliyor."

"Ya da ne?" Connor mırıldandı. Damon ve Serena'nın evliliğinde neler olup bittiğini hep merak etmişti. Pop için çalışan onca insan arasında, konu Damon Roche'a geldiğinde Connor bu döngünün en dışında kalan kişiydi. Öğrendiği kadarıyla adam bir kontrol manyağıydı ve Serena'yı parmağının altında tutuyordu.

Faith sırtı ve gözlerindeki şeytani parıltıdan tuhaf bir şey söyleyeceğini anlaması gerekirdi.

"Geç kalırsa kışına bir kırbaç yiyeceğinden eminim."

"Gray'in senin için düşünmesi gereken bir şey," dedi Connor işaret ederek.

"Düşünmemesi kim söyledi?" diye alay etti Angelina'nın kolunu kavrarken ve ikisi kapıya yöneldi.

Tüm lanet dünya onun etrafında çıldırmış mıydı? Seks hayatının arkadaş grubundaki tek normal hayat olması gerektiğini bilecek kadar çok şey duymuştu. Micah'nın Angelina'ya ne tür bir pislik yaşattığını bilmek bile istemiyordu. Bu muhtemelen onu sadece kızdıırırdı. Ve Faith'i. Tanrım. Tanrı aşkına, onun kız kardeşi.

Başını iki yana salladı. Hayır, arkadaşlarının ahlaksızlıkları bilmek istemiyordu. Gruptaki sıkıcı vanilyalı olmaktan son derece mutluydu.

Kızlar gittikten sonra Micah'ya dönüp baktı. "Onu mihraba götürebildin mi?"

Micah homurdandı. "Deniyorum. İnan bana. Ben inatçı bir adamım. Yakında olacak."

Pop homurdandı. "Günümüz erkeklerinin sorunu siyaseten doğru olmakla çok meşgul olmaları. Onu kapıp bir rahibe götürmelisin. Ya da Gray'in Faith'e yaptığı gibi Vegas'a. Eğer bir kadının kararını vermesini beklersen, düğün gecen geldiğinde yaşlı ve iktidarsız olursun."

Connor gülmekten kırıldı. "Bu, bekârlığı neden süresiz olarak benimsediğini açıklayabilir."

Pop parmağını Connor ve Micah'ya doğru salladı. "Sözlerimi bir kenara yazın. Ben haklıyım.

Nathan Julie'nin etrafında dolanmayı bıraktığında olanlara bakın. Julie'nin olduğu yere gitti ve onu omzuna aldı. Sonra ona nasıl olacağını anlattı ve oldu. Şimdi evliler. Adam mutlu. Kız da mutlu. Hikayenin sonu. Sevdiği kadını onu gerçekten sevdiğine ve onunla gerçekten evlenmek istediğine ikna edemediği için tekmelenmiş bir köpek yavrusu gibi ortalıkta dolanan Micah gibi değil. İsa orada bir yerde ağlıyor olmalı. Ya da histerik bir şekilde gülüyordur. Hangisi olduğunu anlayamıyorum."

Micah'nın dudakları bir hırıltıya dönüştü. "Yeter artık baba. Onunla işleri berbat ettiğimi biliyorsun. Onu ezip geçemem ve ona istediğimi yaptırıramam."

"Hayır, ama ayağını yere sağlam basabilir ve onu nasıl hissettiğine inandırabilirsin."

"Denedim!"

"O zaman daha sıkı çalış," diye homurdandı babam. "Burası çiftlerin inzivaya çekildiği bir yer gibi olmaya başladı. Bu çok mide bulandırıcı."

Connor kaçmak için iyi bir zamanın ne zaman olduğunu biliyordu. Şu anda, Pop başka bir şey hakkında sızlanmakla meşgulken. Belki o hatırladığında

Connor'ın yapmasını istediği şeyi yapsaydı, plak şirketi ve başka birini işe alırdı.

Neredeyse kapıya varmıştı. Bir adım daha evine özgürce dönecekti.

"Uçak biletiniz masanızın üzerinde," babam. "Yarın sabah uçuyorsun. Şimdi eve git ve bavulunu hazırla."

Lanet olası bir ördeği sikeyim.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2

Arena çılgın bir müzik ve gökkuşağı gibi akan ışıklarla yankılanıyordu. Connor tribünlerin durmuş, korkulukların üzerinden aşağıdaki sahneye bakıyordu. Kulakları her an patlayacaktı ve hızla yanıp sönen lazerlerden başı o kadar dönüyordu ki kendini sabitlemek için önündeki soğuk metal çubuğu kavradı.

Serbest eliyle geriye uzandı ve boynundaki bir kıvrıma masaj yaptı. Bu sirk başladığından beri gergindi. Bir insan bu kakofoniye düzenli olarak nasıl dayanabilirdi ki? Bu onun müzik tarzı değildi. Nasıl başkasının olabilirdi ki? Bandonun sesini duyabilenler bile bu cırtlak sesi nasıl anlayabilirdi ki? Kendini bir konsere maruz bırakacaksa Montgomery Gentry ya da Jason Aldean ile takılmayı tercih ederdi.

Sonunda çığlıklar kesildi. Bir tanrı vardı.

Connor sahneye dönüp baktığında Lyric Jones'un son aceleci çıkışından sonra tekrar sahneye çıktığını gördü. Kostüm değiştirmişti ama neden bununla uğraştığından emin değildi. Neredeyse hiçbir şey giymediğini anlamak için sahneye yakın olması bile gerekmiyordu.

Cosmic Records'un plak yöneticilerinin kendisiyle birlikte gösteriyi izledikleri tarafa baktı. Uçağını karşılamışlar ve onu bir limuzinle arenaya götürmüşlerdi. Her şey çok saçmaydı ve hâlâ ilgili taraflarla konuşmak için uçmak zorunda kalmasına lanet ediyordu.

Müzik tekrar kulaklarına hücum ederken, dikkatini tekrar sahneye çevirdi ve tam bu sırada Lyric'e doğru yürüyen başka bir kadın gördü. Anlayabildiği kadarıyla şarkının sözleri "Girl Love" gibi bir şeye benziyordu. Homurdandı.

Lyric şarkı söylerken iki kadın karşı karşıya geldi. Muhtemelen iyi koordine edilmiş bir zıtlık çalışmasıydılar. Lyric ufak tefekti ve siyah saçlıydı, eğer saçındaki korkunç pembe çizgiyi saymazsanız. Diğer kadın ise uzun boylu, tatlı ve sarışındı; satın alınıp parası ödenmiş gibi duran göğüsleri vardı. Bunu görmek için dürbüne ihtiyacı yoktu.

Sonra daha da yaklaşarak vücutlarını müstehcen bir şekilde dalgalandırdılar. Kadınlar birbirlerine bastırdıkça kalabalık çılgına döndü. Lyric diğer kadının kollarında sallanırken mikrofonu göğsünde tutuyordu. Şarkı devam ederken Lyric döndü ve kışını sarışın kadının kasıklarına dayadı. Kalabalık onaylarını haykırırken ikisi de küçük çarpışma ve sürtünmelerine devam etti.

Micah neden bu işi kabul etmedi? Bu tam ona göre bir iş olurdu. İki kadının izlemek mi? Micah'ın kuduz bir pitbull gibi ağzının suyu akardı. Elbette, Angelina bu konuda ciddi bir kış tekmeleyebilirdi, ama yine de. Connor'ın tek istediği sert bir içki ve bir şişe ibuprofen idi.

Şarkı erdiğinde, iki kadın oltadaki bir takılmadan daha sıkı bir şekilde birbirine kenetlenmişti. Müzik , Lyric mikrofonu bıraktı ve sarışınla bir yangın hortumunun bile ayıramayacağı bir dudak kenetlenmesine girdi.

Bunu yapmasına imkân yoktu. Kadınla ilgili her şey sinirine dokunuyordu ve henüz onunla tanışmamıştı bile. Tanışmak zorunda da değildi. Her şey herkesin görmesi için oradaydı. Plak yöneticileri kızacaktı ve Pop da muhtemelen pek mutlu olmayacaktı ama bu kadar çok istiyorsa ya kendisi yapabilir ya da Nathan veya Micah'a yaptırabilirdi. Kadınları bunu aşmak zorunda kalacaktı. Nathan ve Micah yokken Connor kızlara iyi bakacaktı. Bu görüntü onu sırttırdı.

Tam arkasını dönüp dışarı çıkmaya hazırlanıyordu ki daha yumuşak, melodik bir ses arenaya doldu. Kısa bir an için durakladı ve sahneye . Lyric ortada duruyordu ve tek bir spot ışığı ona odaklanmıştı. Sahnenin geri kalanı karartılmıştı.

Kızın gözleri kapalıydı ve adamın kafasında kızın savunmasız görüldüğü gibi çılgınca bir görüntü oluştu. Sonra ağzını açtı ve o gece ilk kez sesini net bir şekilde duyabildi. Sesi pürüzsüz, tatlı bir bal gibi akıyordu. Derisinin üzerinde geziniyor ve omurgasından aşağı bir ürperti gönderiyordu.

Adam bakakaldı, onun yalnız görüntüsünden, akıldan çıkmayan *güzelliğinden* büyülenmişti.

sesi tıklım tıklım dolu salonun her köşesini dolduruyordu. Onu etkileyen

Ondan yayılan hüznü hissetti. Üzüntüden de öte, acı çekiyordu.

Yaklaşırken elleri parmaklığı kavradı, dikkati tamamen şarkı söyleyen kadına odaklanmıştı. O yavan, kendini yansıtan şarkılardan biri değildi. Eve dönmekle ilgiliydi. Kadının sesindeki acıyı hissedebiliyordu. Bu onun içini sızlattı. Kahretsin, eve gitme isteği uyandırıyor.

Arenanın öbür ucunda çakmaklar parladı ve onları tutan eller havaya fırlarken sallanmaya başladı. O, yüzü tavana dönük, kıpırtısız dururken el salladılar. Son sözler dudaklarından dökülürken gözlerinin kapalı olduğunu hayal etti.

Müzik sustu ve bir an için kalabalığın üzerine sessizlik çöktü. Ardından tiz ısıklar havayı kirletir ve bunu gürültülü tezahüratlar izler.

Lyric geri çekildi ve kalabalığa el salladı. Bir kez eğildi ve aceleyle sahneden indi.

Plak yöneticileri onun yanında kıpırdandı ve Connor onların kendisine baktığını görmek için başını çevirdi.

"Kızımızla tanışmaya hazır mısınız?" Phillip Armstrong sordu.

Connor başını salladı ve bir an için tek yapmak istediği şeyin hazır fırsat varken buradan kaçmak olduğunu unuttu. İçini çekerek takım elbiselileri sahne arkasına kadar takip etti.

Güvenlik, eğer öyle denebilirse, minimum düzeydeydi. Hayranlar koridora dolmuş, itişip kakışıyor ve çığlıklar atıyordu. Kulis kapısının dışında duran kaslı güvenlik görevlisi kafasını kaldırıp gelenleri görünce dikkat kesildi ve kudurmuş hayranları geçebilmeleri için kenara itmeye başladı.

Kapı açıldığında, hayranları geçmeye çalışırken Connor öne doğru itildi. Tökezleyerek içeri, dudaklarından bir dizi küfür dökülmek için can atıyordu. Soğukkanlılığını korumayı başardı. Zar zor.

Phillip ve yardımcısı Barry takım elbiselerini düzelttiler ve soru sorarcasına Connor'a baktılar. Connor'ın dudakları inceldi ama dişlerini sıktı ve ifadesini nötr tuttu.

Onu biraz daha az sıkışık bir alana doğru yönlendirdiler ve iki adam, ergenlik çağını geçmemiş çelimsiz bir çocuktan bir içki aldılar. Connor'a bir bardak uzattıklarında başını salladı. Bir bardak votka fikri çok çekici gelmiyor değildi ama bu noktada içmeye başlarsa durmayacaktı.

Biraz daha düşündükten sonra, ilk düşündüğünden çok daha büyük olan odanın etrafına baktı. Sadece kalabalıktı. Ellerini ceplerine soktu ve hissettiği kadar sıkılmış ve rahatsız görünmemeye çalıştı.

Birkaç saniye sonra kapı pat diye açıldı ve Lyric yüzünde geniş bir sırıtışla sendeleyerek içeri girdi. Sadece korumaları olduğunu tahmin edebildiği iki adam onun yanında duruyordu. Korumalar Connor'a doğru sendeleyerek yaklaşırken tek kaşını kaldırdı.

Bir eli göğsüne dolandığında, şakacı bir şekilde vurdu, sonra "şimdi değil, sonra" bakışıyla korumaya gülümsedi.

Başka bir adam Lyric'in önüne geçerek onun plak şirketinin yöneticilerine doğru ilerlemesini durdurdu. Kaşlarını çatı ve gözleri kısıldı ama aynı hızla adama bakarken ifadesi nötrleşti.

"Orada bok gibi göründün ve sesin çıktı, Lyric. Senin sorunun ne?"

Connor'ın kaşları çatıldı ve diğer adamın ses tonundaki bariz saygısızlık karşısında kaşlarını çatarken buldu kendini. Adam her kimse, patlamasının yankıları konusunda endişelenmiyordu. Connor Lyric'e baktı, tamamen onun adama yeni bir pislik atmasını bekliyordu, ama yüzünde ya da gözlerinde hiçbir şey okuyamadı. Sanki artık orada değilmiş gibiydi.

"Bu arayı kendini toparlamak için kullanmalısın," diye devam etti adam. "Masaj yaptır. Birileriyle yat. Ne gerekiyorsa yap ama Houston'a ciyak ciyak bağırın biri gibi gelme."

Vay be. Bu iş eğlendirici olmaya başlamıştı. "Kim bu adam?" Connor kayıtsızca Phillip'e sordu.

"Menajeri, Paul."

Connor, Phillip'in ses tonunda herhangi bir onaylamama okuyamadı. Belki de Paul herkesin düşündüğü şeyi söylüyordu. Ama sonra Connor, Phillip'in gözlerindeki bakışı yakaladı. Öldürücü görünüyordu.

"Onunla hep böyle mi konuşur?"

Phillip kısa bir süre başını salladı. "Evet. Bak, onunla zorunda kalacaksın. Bu konuda yapabileceğim bir şey yok. Ama sen benim için çalışıyorsun. O küçük pislik için değil. Bunu unutma."

Lyric sonunda menajerinin yanından geçip Connor'la göz göze gelince adamlar sessizliğe gömüldü. Connor onun varlığını kabul etmekte gecikmedi. Sorun şuydu ki, kadın açıkça

Bir odaya girdiğinde insanların dikkat kesilmesine alışkındı. Onlardan biri olabilmesi için cehennemin donması gerekirdi.

Sonunda bakışlarını onunkilerle buluşturmak için kaldırdığında, kristal mavisi gözlerin, bakışlarına yansımaları gerektiğini bildiği aynı kendisine baktığını gördü. İki kölesi onu mincıklamaya devam ederken sıkılmış bir ifade takındı.

Bakışları kasıtlı olarak saçlarına kaydı. Simsiyah saç telleri farklı yönlerde savruluyor ve neon pembesi bir renk çizgisi kafa derisinin tepesinden başının sol tarafına uzanıyordu.

"Güzel saçlar," dedi.

Phillip ve Barry'ye dikkatle bakmadan önce gözlerinde bir an için eğlence parıltısı.

Phillip öne çıktı, yüzünde geniş, hoşgörölü bir gülümseme vardı ve bu hatun muhtemelen ona milyonlar kazandırırken neden başka bir şey olsun ki?

"Lyric, seni Connor Malone ile tanıştırmak istiyorum. Kendisi Malone ve Oğulları Güvenlik'ten. Onunla Houston'daki durağınız hakkında konuşuyoruz."

Meydan okuyan bir bakış fırlattı ve elini uzatmadı, ama sonra, o da uzatmadı.

Sonunda sustu ve Phillip'e baktı. "Bu konudaki hislerimi biliyorsun. O neden burada?"

Connor neredeyse gülümsüyordu. Görünüşe bakılırsa kadın da bu durumdan en az onun kadar . Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu, bu sadece küçük göğüslerini yukarı doğru dolgunlaştırmaya yaradı. Kabarıklıklar korsesinin üstünden görünüyordu ve soluk teni sert ışıktaydı. Yumuşak. Tavrıyla tam bir tezat oluşturuyordu.

Barry kaşlarını çatı ve bir adım öne çıktı. "Şimdi, Lyric, bunu konuşmuştuk. Malone ve Oğulları şiddetle tavsiye edilir. Yeterince güvenliğiniz yok ve son birkaç aydan sonra daha fazlasına ihtiyacınız olduğunu herkesten önce siz görmelisiniz."

Boynuna sokulan korumalardan birini itmek için uzandı. Reddedilmek yerine geri çekildi, yüzünde daha sonra tatmin olacağını gösteren tembel gülümseme vardı.

Onun güvenliğinden sorumlu moronlar bunlarsa, plak şirketinin daha fazlası için çılgınlık atmasına şaşmamalı. Tek endişeleri kızın pantolonuna ne kadar çabuk girebilecekleri gibi görünüyordu.

Bakışları tekrar onunkileri buldu ve gözleri kısıldı. Sakince ona baktı, geri adım atan taraf olmayı reddediyordu. Kadının onun tiksintisini okuyup okuyamaması pek umurunda değildi. Zaten bunu saklayabileceği de şüpheliydi. Kimse o kadar iyi bir oyuncu olamazdı.

Tuhaf bir farkındalıkla derisi karıncalanmaya başladı. Ensesi şiddetli bir şekilde kaşınıyordu ama bu sessiz halat çekme savaşında bir santim bile vermeyecekti.

"Senden hoşlanmıyorum," dedi sonunda. Adam dehşete kapıldı ve sertleşti.

Sonra gülümsedi. Tembel bir "umurumda değil" sırıtışı. Ya bunu yapacaktı ya da giderek artan rahatsızlığı karşısında ve onun kendisinden ne kadar etkilendiğini anlamasına izin vermeden önce tırnaklarını yiyecekti. "Bu his tamamen karşılıklı Bayan Jones."

Kaşlarını çattı, sonra bir kolunu yanındaki devlerden birine doladı, o da hemen eğilip yanağından öptü. Diğer diğeri diğer tarafına sokuldu ve ona sinsi bir sırıtış .

Sağduyulu davrandığı için "de beceriyorum" yazılı bir tabela da takabilirdi.

"Sizi bize katılmaya davet ederdim Bay Malone, ama nedense çok gergin görünüyorsunuz."

Kıkırdadı ve ereksiyonunu görmemesi için dua etti, çünkü ... lanet olsun. "Korkarım yatak partnerlerim konusunda senden biraz daha seçiciyim."

Yanaklarına renk geldi ve sonra arkasını döndü, kapıya doğru yürürken iki muhafız da hemen etrafını sardı.

Phillip, Connor'ın yanında boğazını temizledi. Connor başını kaldırıp baktı. "Lyric, uhm, biraz zor biri diyebilir miyiz?" Phillip başladı.

Connor bunun onun standart tanımı olduğunu düşünmeye başlamıştı. Elini kaldırdı. " sakla. Bu işi kabul etmemi sağlayacak kadar paran yok. Delirmiş olmam gerekir."

Zaten çünkü kız ondan hoşlanmadığını söylediği andan itibaren siki kükreyerek canlanmış ve "*Gel beni al*" demişti.

İsteyeceği en son şey, etrafında yirmi dört/yedi saat dolaşan ve onunla her tartıştığında sertleşmesine neden olan şımarık bir pop yıldızıydı.

Yürüyen bir ereksiyondan başka bir şey olmazdı.

Lyric süitine girdi ve üstünü almaya çalışan Trent'i savuşturdu. Bunun yerine kendine bir bardak su doldurmak için minibara yöneldiğinde gözlerinde şaşkınlık parladı.

R.J. ona doğru yaklaştı ve kolunu omuzlarına doladı. "Bir sorun mu var, Lyric?"

Omuz silkti, neden birdenbire ikisinin de kendisine dokunmasına dayanamadığını açıklayamadı.

"Sadece havamda değilim," dedi karanlık bir sesle.

Trent kıkırdadı. "Ama şekerim, sen her zaman havandasın."

"Bu gece olmaz," dedi sertçe. "Sadece yalnız kalmak istiyorum. Tamam mı?"

İki adam şok içinde birbirlerine baktılar, sonra da sanki aklını kaçırmış gibi ona baktılar. Belki de kaybetmişti. Yalnız mıydı? Ne düşünüyordu ki? O yalnız yapmazdı. Asla. Yalnız olmaktan daha kötü olan tek şey biriyle bire bir . Her iki seçeneği de sevmezdi ve uykusunda bile etrafı insanlarla çevriliydi.

Ama bu gece? Evet, yalnız yapabilirdi. Connor Malone'un onaylamayan bakışları onu sarsmıştı. Yüksek sesle itiraf edebileceğinden çok daha fazla. Düzenli olarak bunlardan çokça alıyordu. Hatta bundan zevk alıyordu. İnsanların kendisi hakkında ne düşündüğü umurunda bile değildi ve halka mümkün olduğunca çok cephane vermeyi hayattaki misyonu haline getirmişti. Peki neden küçümseyici bir pislik onu bu kadar sinirlendirmişti?

Başını salladı ama adamın alaycı bakışlarını aklından çıkaramadı. Onu rahatsız ediyordu. Sanki onun kalkanlarının ardını, tüm sırlarını ve korkularını görebiliyordu. Sanki onu çıplak ve savunmasız görmüş ve hiç etkilenmemiş gibiydi. Ama o zaman neden etkilensin ki?

"Lyric, iyi misin?" R.J. araya girdi. Sesindeki endişeyi duyabiliyordu ama şu anda umurunda değildi ve onu rahatlatmak için gerekli zihinsel enerjiye sahip değildi.

Onlara el salladı ve döndü. Bu gitmeleri için açık bir işaretti ve bunu görmezden gelmeleri aptallık olurdu. Onunla samimi olabilirlerdi ama sundukları tek şey seksti. Onun arkadaşı değillerdi. Sırdaşları değillerdi. Onlara sahip değildi.

Kapının açılıp kapandığını duyduğunda, boş süti incelemek için geri döndü. Soğuk panik boğazını tırmaladı ve birkaç uzun, sakın nefes aldı. Yorucu performansıyla hiçbir ilgisi olmayan ter altında boncuk boncuk birikmişti ve mide bulantısının boğazında düğümlendiğini hissedebiliyordu.

Etrafına baktı, onu sis gibi saran yalnızlığı içine çekti. Derisinin içine sızdı. Kemiklerini sarmış ve onu felç etmişti.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. Parmaklarıyla kollarını kavradı ve sonra içten dışa yayılan soğukluğu yatıştırmak için yukarı aşağı ovuşturdu.

Connor Malone onun içine bakmıştı. Gösterişli, cafcıflı dış görünüşünün ötesine bakmış ve ona soğuk bir şekilde bakmıştı. Onaylamayarak. Onun karşısında kendini çırılçıplak hissetmişti ve bu onu çok kızdırmıştı. Onun için bir hiçti. Sadece plak şirketinin ona bakıcılık yapması için işe almak istediği bir uşaktı. Sikerim böyle işi.

Birinin onu dizginlemesini istiyorlardı ve o soğuk piç muhtemelen bunu yapmaktan zevk alacaktı. Cesedinin üzerinden.

Öfkeye tutundu, rüzgâra binmek isteyen biri gibi onu dizginledi. Alternatifi korkuydu.

Kapısı çalındı ve o da rahatlamış bir kapıyı açmak için fırladı. Kapıyı çekip açtığında Phillip ve Barry'nin gösterişli yönetici kıyafetleriyle orada dikildiklerini gördü ama o anda onları gördüğü için o kadar rahatlamıştı ki umurunda bile değildi.

"Lyric, seni rahatsız mı ediyoruz?" Phillip sordu.

Başını salladı ve kapıyı daha geniş açtı. "İçeri gel. Sana bir içki getireyim mi?"

İçeri girdiler ve etraflarına bakındılar, onu yalnız bulduklarında şaşırdığını biliyordu. Phillip pahalı paltosunu silkerek çıkardı ve kanepenin arkasına attı.

"Konuşmamız gerek Lyric."

Onun ses tonuna sinirlendi ve en kavgacı alaycı tavrını takındı.

"Konuşabilirsin. Dinlemek zorunda değilim."

Yüzleşmeyi pek beceremeyen Barry, sanki buradan başka bir yerde olmak istiyormuş gibi görünüyordu. Bu iyiydi çünkü o da burayı sevmiyordu.

"Connor Malone'a ihtiyacın var-"

"Kimseye ihtiyacım yok," dedi buz gibi bir sesle.

"Ona ihtiyacın var," dedi Phillip kararlılıkla. "İşlerin bu kadar uzamasına izin verdim. Sözleşmeyi ihlal ettiniz ve ben de buna yumdum. Şu ana kadar. Connor Malone bana siktir olup gitmemi söyledi ve Houston'a geri döndü. Oraya gidip tekrar düşünmesi için ne gerekiyorsa yapacaksın."

Ağzı açık kaldı. "Affedersiniz?"

"Beni duydun," dedi acımasızca. "Sana başka seçenek bırakmıyorum, Lyric. Ya bunu yapacaksın ya da kışına tekme yiyeceksin ve inan bana, ne kadar büyük olursan ol, yaptığın onca pisliğe rağmen başka bir plak şirketinin seni almak için sıraya gireceğini sanmıyorum."

Gözleri kısıldı. "Beni tehdit etme Phillip."

İfadesi biraz yumuşadı ama gözlerinde hâlâ kararlılık parlıyordu. "İşler bu devam edemez, Lyric. Şanslıydın ama er ya da geç şansın tükenecek. Hoşuna gitse de gitmese de Connor Malone'un bize daha fazla güvenlik görevlisi tutmamız için biraz zaman kazandırması gerekiyor. Bu anlaşmadan o da senden daha mutlu değil. Patronunu aradım, ona baskı yapacak. Konuyu pekiştirmek için Houston'a gelmeni istiyorum. Nazik olacaksın. Uyumlu olacaksın. İş kabul etmesi için ne gerekiyorsa yapacaksın. Sonra da," dedi parmağını kaldırarak, "uslu duracaksın."

Çenesini dişleri ağrıyana kadar sıktı. Tartışmak için ağzını açtı ama adam başını hızlıca sallayarak onu susturdu.

"Konuşma. Bu hafta sonu gösteriden sonra uçacaksın. Bu ona ve sana sakinleşmek için birkaç gün verir."

Barry'ye parmaklarını şıklattı ve ikisi birlikte odadan çıkıp kapıyı sert bir kapattılar. Sönmüş bir balon gibi kanepeye yığıldı.

Tedirgin parmaklarını saçlarında gezdirdi ve tekrar tekrar uçlarını çekti. Connor Malone kibirli bir pislikti. Ama bundan öte, onu korkutuyordu. Ve bu onu çok kızdırıyordu.

Kendini beğenmiş ve çok yakışıklıydı. Kızın alnı sinirlenerek kırıştı. Yakışıklı mı? Evet, yakışıklıydı. Bunu itiraf etmek onu kızdırabilirdi ama adam tam da onun çekici bulduğu türden biriydi. Uzun boylu. Güçlü ve sessiz. Ve sarışın. Sanki güneşte çok zaman geçirmiş gibi farklı çamurlu bir sarışın. Güzel bir sarışın değildi ama sert, nefis bir sarışındı. Sarışınlarla karşı bir zaafı vardı. Normalde iyi adamlara gitmezdi,

askeri tip kesim, ama onda iyi görünüyordu. Çok iyi görünüyordu. Belalı görünümüne katkıda bulundu.

Çok fazla şey gören o delici yeşil gözleri vardı. Katmanları süpersonik bir hızla kesiyordu. Belki de lanet olası bir süper kahramandı.

Güldü. Belki de *onun* lanet olası süper kahramanı olması gerekiyordu.

Evet, birbirlerinden görünürde nefret etmeselerdi onu odasına geri götürebilirdi. Ona karşı anlık bir tepki verdiğini bile söyleyemezdi. Ondan hoşlanmaması kendini savunmak içindi. Daha çok "Ondan nefret ediyorum çünkü o benden nefret ediyor" tepkisi.

Şimdi de Phillip Houston'a uçup yalvarmasını mı istiyor? Hayret bir şey. O sürünmezdi. Asla. Bu düşünce bile onu neredeyse boğuyordu.

Connor Malone'a neden ihtiyacı vardı ki? Kimseye ihtiyacı yoktu ve bu onun hoşuna gidiyordu. Connor kendini beğenmiş ukala halini alıp kısa bir iskeleden uzun bir yürüyüşe çıkabilirdi.

Kanepede daha da geriye yaslandı ve ayaklarını sehpaye dayadı. Trent ve R.J.'i göndermemeliydi. Şu anda ateşli, terli bir seks yapıyor olabilirlerdi ve o da unutulup gidebilirdi. Bunun yerine çok kızgındı çünkü eğer işinde kalmak istiyorsa, mizah duygusu olmayan yaşlı bir çocukla iyi geçinmek zorundaydı.

Bir an için Trent ve R.J.'i geri çağırmayı düşündü. Onunla yatağa girmekten çok mutlu olacaklardı ve o zaman kendini o kadar da yalnız hissetmeyecekti. Ama ne yaparsa yapsın, Connor Malone'un yüzündeki onaylamayan ifadeyi hafızasından silemedi. Ve bunun önemli olması onu daha da sinirlendirdi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

C BÖLÜMÜ

Connor Malone's'a girdiğinde başının ağrımaya başladığını hissetti. Los Angeles'tan gelen uçağı rötör yapmıştı. Dallas'ta altı saat geçirmişti ve tam da siktir et deyip lanet olası bir araba kiralamaya ve beş saatlik yolu Houston'a gitmeye hazırlandığı sırada uçağı kalkmıştı.

Sonra, indiğinde altı sesli mesaj almıştı; üçü Pop'tan, diğer üçü de Micah'tan gelmişti ve pop divasıyla buluşması hakkında onu azarlamaktan zevk . Pislik.

"Hey, dönmüşsün," diye seslendi Faith yanından geçerken ofisinden.

Kaşlarını çatarak gülümsedi ve Faith'in kapısına doğru geri geri gitti.

"Evet, geri döndüm. Nihayet. Gözlerimi kamaştırıyorsun."

"Çok iyi gitmediğini duydum," dedi, yeşil gözleri sempatiyle parlıyordu.

Biraz stres atmak için gizlice ofisine gitme fikrinden vazgeçti ve Faith'in ofisine girerek masasının önündeki koltuğa oturdu.

"Dur tahmin edeyim. Micah sana benim işkence hikâyelerimi anlatıyor."

Kahkahasını bastırmaya çalışırken gözlerinde neşe parlıyordu. "Şey, uhm, Evet. Korkarım öyle."

"Ahmak," diye mırıldandı

Connor. "O kadar kötü

müydü?"

Connor iç çekti. Kız kardeşini çok seviyordu ve bir saatten uzun bir süre boyunca ona söylenmeye hiç niyeti yoktu. Bu yüzden soruyu duymazdan geldi. "Gray ve Nathan nerede?"

Konu değişikliğini zamanki iyi huyuyla kabul etti, ama gözleri sanki pisliği sonra öğreneceğini söylercesine spekülatif bir şekilde parlıyordu. Evet, tatlıydı ama aynı zamanda düpedüz kötü de olabiliyordu.

"Bir iş için dışarıdalar. Babam birazdan burada olur ve dürüst olmak gerekirse Micah'nın nerede olduğuna dair hiçbir fikrim yok."

"Lanet olsun."

"Babamdan kaçmak mı?" diye sordu, dudakları başka bir gülümsemeyle titriyordu. "Bu anlamsız. Yaşlı bunak hemen evime gelir."

Faith o zaman güldü. "Evet, gülerdi. Plak yöneticileri senin gittiğini söylemek için aradıklarından beri nefesinin altında itaatsizlik ve inatçı çalışanlar hakkında mırıldanıp duruyor."

Connor gözlerini devirdi. "İşi o kadar çok istiyorsa Micah'yı gönderebilir. Hatuna bayılır."

"Ve sen bilmiyorsun."

"O ... o ... Söyleyecek söz bulamıyorum."

"Vay canına, Connor Malone'un nutku tutuldu. Hem de bir kadın için. Bunu göreceğimi hiç düşünmezdim."

Ona ters ters baktı. "Düşündüğün gibi değil. O ..." Sözünü bitiremedi bile. Faith kahkahalara boğuldu, uzun sarı saçları omuzlarının üzerinde sallanıyordu. Gözlerinin kenarındaki yaşları silmek için uzandı ve gülmeye devam etti.

Gözlerini göğe doğru devirdi ve ani bir şimşek çakmasını istemenin çok şey istemek olup olmayacağını merak etti.

"İşte buradasın."

Babamın hışırtilı sesi odayı doldurduğunda Connor irkildi. "İşte " mırıldandı, sandalyesinde dönmeden.

Babam yaklaştı ve Faith'e gülümsedi. "Kocan sana geç kalacağını ve onu beklememeni söylememi istedi."

Yanakları pembeleşti ve yüz hatlarına yumuşak bir gülümseme yayıldı. "Sanırım ben çıkıyorum o zaman."

Connor ona hain diye bağırdı.

Göz kırptı, sonra çantasını topladı ve kapıya yöneldi. Babam sert bakışlarını Connor'a çevirdi. "Şimdi. Sen."

Connor elini kaldırdı. "Bunu duymak istemiyorum baba."

Pop . "Pekala, bunu duyacaksın." Faith'in masasına ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bu evde ne olduğu umurumda değil.

L.A. Bu iş bir arkadaşşıma kişisel bir iyilik. Ona bu işi yapacağımızı ve diğerlerinden birini bu iş için ayıramam. O sensin."

Connor dişlerini birbirine geçirdi. "Hepsinin bir kadın yüzünden kafayı yiyip evlenmeleri gerektiğini düşünecek kadar zavallı olmaları, şu anda masanıza gelen her boktan işi benim alacağım anlamına gelmiyor."

Pop . "Bu kadar anlamı yok. Bakıcılık yapmak istemediğin o pop yıldızı kadar kötü davranıyorsun."

Connor kaşlarını çatı ama Pop elini kaldırdı. "Bir iyilik olarak soruyorum." Connor inledi.

"Bu Cuma uçakla geliyor. Cuma akşamı onunla yemekte buluşacaksın ve sonra Cumartesi günü seninle ve benimle bir toplantı için ofise gelecek."

"Neden onunla akşam yemeği için buluşuyorum?" Connor talep etti.

"Çünkü ikiniz belli ki kötü bir başlangıç ve eğer bu işi yürütme umudumuz varsa öpüşüp barışmanız gerekiyor."

"Lanet , baba. Onunla yemeğe çık. Cumartesi günkü toplantıya geleceğim, ama bırakın bütün bir akşam yemeğini, onunla beş dakika bile yalnız kalmak istemiyorum."

Pop uzun bir süre ona baktı. "İşi reddediyor musun?"

Connor uzun ve sert bir şekilde küfretti. "Hayır, işi geri çevirmeyeceğim. Bir iyilik isteyerek bunu kişiselleştirdin ve sana hayır demeyeceğimi çok iyi biliyorsun. Ama bundan hoşlanmak zorunda değilim."

Pop sırtıttı. Kurnaz ihtiyar piç kurusu. "Phillip Armstrong ilgili tüm bilgileri ve güvenlik konusunda bizden ne istediklerini e-posta ile gönderecek. Yarın öğleden sonra onun ve Barry Kennedy'nin yöneteceği konferans görüşmesine katılmayı istiyorum. Sonra sen ve ben bir oyun planı hazırlayacağız, böylece Cuma günü geldiğinde Houston'da geçireceği süre boyunca neler yapılacağını konuşabileceksiniz. Masanıza onunla ilgili detaylı bir dosya bıraktım. Bu işin neleri gerektireceği konusunda size çok iyi bir fikir verecektir."

"İyi," diye mırıldandı Connor.

Pop doğruldu ve kapıya doğru yürümeye başladı. Connor isteksizce ayağa kalktı ve onu takip etmek için arkasını döndü. Pop kapı aralığında durdu ve Connor'la yüzleşti. Yaşlı bunak suratını asmamak için kendini zor tutuyordu. "Şöyle düşün. Uzun tatile çıkmak istediğinden yakınıyordun. Şimdi tam iki hafta var."

"Siktir git," diye homurdandı Connor.

Connor Cattleman'ın barında oturmuş, Lyric Jones'un beklerken soğuk birasını yudumluyordu. Saatini tekrar kontrol etti, on beş dakika geciktiği için sinirlenmişti.

Pop daha klas bir yer seçmediği için ama gördüğü kadarıyla Lyric klasın timsali değildi ve eğer bu buluşmaya katlanmak zorunda kalacaksa, o zaman Lyric ona kendi sahasında gelebilirdi.

Dünün büyük bir bölümünü babasının derlediği notları okuyarak geçirmişti. Micah bile ortaya çıkmış, kendini beğenmiş, bok yiyen bir sırtışla son magazin gazetesini Connor'ın burnunun dibine sokmaktan çok mutlu olmuştu. Bir kadının nasıl olup da bu kadar sorun yaratabildiğini ve bu kadar çok basın toplayabildiğini anlayamıyordu.

Biftek ve altılı bira almak için markete gittiğinde, kasadaki her bir derginin kapağında onun son maskaralıkları ya da reklam gösterileriyle ilgili bir hikâye olduğunu fark edince keyfi kaçtı.

Görünüşe göre kadının yaptığı hiçbir şey dünyadan saklanmıyordu ve daha da kötüsü, bu durumdan gayet memnun görünüyordu.

Son birasını içti ve boş şişeyi barın diğer tarafına itti. Yana doğru bakarken kadının içeri girdiğini gördü. Şaşırtıcı bir şekilde yanında korumaları yoktu. Pek akıllıca değil.

Dar bir kot pantolon ve normal beyaz bir tişört giymişti. Saçında en ufak bir pembe iz yoktu ve yüzünde tek bir makyaj lekesi bile yoktu. Oldukça temiz ve sağlıklı görünüyordu. Hay Allah.

Parmaklarını kot pantolonunun ceplerine soktu ve temkinli bir şekilde etrafına bakındı. Tedirginlik vücudundan bir bulut gibi yayılıyordu. Kararsız görünüyordu ve konserdeki son numarası sırasında gözüne çarpan o tuhaf kırılmanlık yine gözüne çarptı. Belli ki aklını kaçıırıyordu.

Sonunda bakışları onunkilere kilitlendi ve adam selamlamak için elini kaldırdı. Gözleri buğulandı ve sanki tavrını olduğu yerde kilitledi. Kendini beğenmişliği geri gelmişti.

Dudaklarını büktü ve çantasını bar taburesinin üzerine atarak onun yanına doğru ilerledi.

"Güzel yer," diye mırıldandı.

"Sanırım öyle." Bir parmağını kaldırıp barmene işaret etti. Barmen yanına geldiğinde "İçki?" diye sordu.

"Sadece su."

"Bira ve su," diye emretti Connor.

Öne doğru eğildi ve dirseklerini barın yaralı tahtasına dayadı.

Eğilebilmek için vücudunu kıpırdatarak yaklaştığında, parfümünün kokusunu aldı. Şaşırtıcı bir şekilde yumuşak, hatta hoş kokuyordu. Güçlü ve ezici bir şey beklerdi. Onun gibi.

Parmaklarıyla bir V harfi yapıp dudaklarına bastırırken "Evet," dedi. "İşte buradayız."

Connor başını salladı.

İçini çekti ve ona bakmak için yan döndü. "Bak, en azından dürüst olalım. Ben senden hoşlanmıyorum. Sen de benden hoşlanmıyorsun. İkimiz de burada olmak istemiyoruz ve benim lanet olası bir dadı istemediğim kadar sen de bana bakıcılık yapmak istemiyorsun."

Kendine rağmen kıkırdadı. Elinde değildi. "İnkâr etme zahmetine girmiyorsun, değil mi?" dedi kuru bir sesle

Başını iki yana salladı. "Hayır. Kıçına duman üflemenin bir anlamı yok."

Tekrar iç çekti. "Sanırım size benden fazla seçenek sunulmadı."

"Hayır."

"Çok konuşan bir adam değilsin, değil mi?"

Omuz silkti. "Hemen hemen her şeyi söyledin."

"Sonsuza kadar en iyi arkadaş olmayacağımız çok açık, o yüzden neden birkaç dakika burada oturmuyoruz, sen bir iki bira içersin, sonra da gider ve iyi oynamışsınız gibi yaparız?"

Connor gülümsedi ve ona acı verse de, onunla birkaç dakika daha geçirme düşüncesinden pek de nefret etmediğini fark etti.

"Birkaç dakikalığına iyi oynayabilirim," diye kabul etti. Kadın homurdandı. "görmezden gelirsek demek istiyorsun."

Gülümsemesi genişledi. Ona tekrar baktı, parıltı ve ışıltının yokluğuna dikkat etti. "Farklı görünüyorsun."

Ona kötücül bir bakış fırlattı. "Pembe saçların ve gösterişli kıyafetlerin sadece sahne şovunun bir parçası olduğunu ve benim gerçekten hoş, sıkıcı bir kız olduğumu düşünüyorsanız, sizi bu düşünceden vazgeçirmeme izin verin. Ben sadece

"Böyle bir yere iyi çocuk kıyafetleri dışında bir şeyle gelirim dayak yerim."

Connor onun dudaklarındaki hırıltıdan büyülenmişti. Neredeyse sevimli görünüyordu.

Sonra başını salladı. Bir pitbull kadar kişiliği vardı ve pitbull muhtemelen daha arkadaş canlısıydı

Ellerini iki yana açtı ve avuç içlerini yüce bir "sikimde değil" hareketiyle yukarı kaldırdı. "Ne görürsen onu alırsın."

"Kimi ikna etmeye çalışıyorsun? Beni mi, kendini mi?"

Yüzünde öfke parladı ve gözleri kısıldı. Onu kızdırmaktan zevk alabiliyordu. Yemi çok kolay yutuyordu.

"Sadece benim için ne yapman gerektiğini söyle de bu işi bitirelim," diye mırıldandı.

Connor bir an için onu inceledi, sert duruşu, burada onunla birlikte olmaktan duyduğu bariz rahatsızlık. Tek başına gelmemeliydi, özellikle de Phillip'ten aldığı detaylar ışığında.

"Ne kadar kötü oldu?" diye açıkça sordu.

Başını kaldırdı, mavi gözleri şaşkınlıkla parladı. Sonra omuz silkti. "Phillip ve Barry ile konuşmuşundur, eminim."

Connor, "Sizinle birlikte olmadılar," diye . "Yoldaki birkaç ziyaret ve ofislerinden gelen telefonlar sayılmaz. Benim için değil. Eğer senin güvenliğinden sorumlu olacaksam, o zaman tam olarak neyle uğraştığımı bilmem gerekir."

Bir an için kabuğu çatlamış gibi göründü ve gözlerinin etrafındaki yorgunluk çizgilerini .

"Söyledikleri kadar kötü değil. Çoğunu kendim yaratıyorum." Küçük bir omzunu kayıtsız bir hareketle kaldırdı. "Hiçbir zaman kendimi halkın içeri giremeyeceği kadar sıkı bir güvenlikle çevrelemek istemedim. Ama şimdi ..."

Connor, "Bu çok fazla," diye tahmin etti.

"Çok yorucu. Birkaç tehdit aldık."

"Ve Phillip sizi bu kadar erişilebilir kılmak değil, baskı altına almak istiyor." Lyric başını salladı.

"O zaman söyle bana. İşim ne kadar zor olacak?"

Küçük bir gülümseme ağzının kenarlarını yukarı doğru kıvrırdı. "Sana yalan . İşleri kendi bildiğim gibi yapmaya alışkınım."

"Bu işin yürümesi için anlamak zorunda değiliz ama sana söylediklerimi dinlemek zorundasın. Her kelimesini. Ve talimatlara uymalısın."

Nefesinin altından kaba bir ses çıkardı. "Sadece mümkün olduğunca yolumdan çekil."

"Anlaştık."

Yan tarafa baktı ve onu arayan bir bakışla değerlendirdi. "Sanırım bana yalakalık yapmaman hoşuma gidiyor."

"Öpmek istediğim senin kışın değil."

Bu ifade ikisini de şaşkına çevirdi. Lanet olsun, az önce bunu mu söylemişti? Kız şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı ve sonra gözle görülür bir şekilde geri çekildi. Kendinden emin, ukala tavrı geri gelmişti ama bir an için kızın bakışlarında ona hitap eden bir şey görmüştü. Özlem.

Sırıtarak öne doğru eğildi ve dudaklarını onunkilere yapıştırdı. Isı, ağzından sikine doğru bir yol açtı ve yol boyunca her sinir ucunun derisini yüzdü. Sanki kendisine açılması için meydan okurcasına dudaklarını yaladı, ama o bunu yapamadan önce çekildi ve bar taburesinden kaydı.

"Sanırım yarın görüşürüz o zaman." Ona ters bir el ve bardan dışarı çıktı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 4

Sabah erkenden yaptığı koşunun ardından duş alan Connor, herkes bu saçma toplantıya gelmeden önce Lyric Jones dosyasını gözden geçirmek için biraz zaman kazanmayı umarak Malone'a gitti. Pop'un çoktan gelmiş olacağını bilmeliydi.

Connor ofise girdiğinde konferans odasından gelen sesleri duydu ve kaşlarını çattı. Zamanından önce gelen tek kişi babam değildi.

İçeri bakmak için kapı aralığına gitti ve Phillip Armstrong'un Pop ile kahve içtiğini gördü. Pop başını kaldırdı ve Connor'a içeri girmesini işaret etti.

"Erken gelmene sevindim evlat. Phillip'in Lyric gelmeden önce seninle konuşmak istediği bir şey var."

İç çekişini zorlukla kontrol edebilen Connor sandalyelerden birini iki adamın karşısına oturdu.

Phillip, "Bunu yeniden düşündüğün için sana gerçekten minnettarım," dedi. "William bana senin bu iş için çok uygun olduğunu söyledi ve gerçek şu ki, güvенеbileceğim birine ihtiyacım var."

Connor Pop'a ters ters baktı. Uygun mu? Onu bebek bakıcısı ve koruma olarak nitelendiren neydi? Orduda geçirdiği yıllar onu şımarık bir divanın üzerinde gezinmeye pek de hazırlamamıştı.

Pop ters ters baktı ve Connor dikkatini yeniden Phillip'e verdi.

"Lyric'e yönelik tehlike daha belirgin," diye itiraf etti Phillip.

Ve Connor bunun daha da kötüye gidebileceğini düşünmemişti. "Bununla ne demek istediğini açıklamak ister misin?"

"İnandırıcı olduğuna inandığımız tehditler aldık. Bir ekibe, bir tehdidin sadece birilerinin ağzından kaçırması ve dikkat çekmek istemesi mi yoksa takip etmemiz gereken bir şey mi olduğunu anlamaları için çok para ödüyorum.

"Çoğunlukla birincisi oluyor ve biz de hemen kesiyoruz. İnsanlar çok zeki değildir ve onlara giden yolu takip etmek genellikle kolaydır."

"Tanımlanabilir bir kaynağa kadar izini süremediğiniz tehditler alıyorsunuz."

Phillip başını salladı. "Aynen öyle. Beni endişelendiren şey, bunları her kim yapıyorsa bizzat teslim ediyor olması. Beş gösteri önce başladı ve onu şehir şehir takip etti."

Connor bir kaşını kaldırdı. "Erkek mi?" "Erkek olduğunu varsayıyoruz."

"Saplantılı bir hayran mı?"

Phillip kaşlarını çatı. "Emin değilim. Genellikle bir yıldıza kafayı takmış ya da aşık olduğunu düşünen bir hayranınız olduğunda, bir kur aşaması ve ardından duyguları kabul edilmediği ya da karşılık görmediği için öfke vardır. Bu ... bu çok garip ve rahatsız edici."

"Anlat bana."

"Her zaman bir not bırakır. Yeri değişir. Bir keresinde otobüse bantlanmıştı. Bir keresinde gitar kutusunun üzerindeydi. Başka bir sefer de soyunma odasındaydı." Connor, "Onun güvenliğini kovmanıza şaşmamalı," diye mırıldandı. "Hiç kimse ona bu kadar yaklaşmak."

Phillip başını salladı. "Pek çok nedenden biri. Onlardan biri olmadığından da emin . Kovma gücüm olan herkesten kurtuldum.

Ne yazık ki, Pete ve Repete, iki evcil koruması, onun. Onları o tuttu. Ama onlara göz kulak olmanı istiyorum. Onlara güvenmiyorum."

"Dün gece buluştuğumuzda Lyric bunların hiçbirinden bahsetmedi," dedi Connor. "Hayranlarıyla arasına mesafe koymanın zorlaştığından ve kendini fazla açık ederek hata yaptığından bahsetti."

Phillip sandalyesinde rahatsız bir şekilde kıpırdandı ve Pop'a baktı. Pop homurdandı. "Ona da söyleyebilirsin. Bütün bunları bize en başından anlatmalıydın. İhtiyacı olan son şey körlemesine gitmek."

Tanrım. Şimdi ne olacak?

"Lyric bilmiyor," dedi Phillip. "konuyu çok gizli tuttum." "Bunu tekrar söylemek ister misin?" Connor sordu.

"Bilmiyor."

Connor inanamayarak başını salladı. Babam bir konuda haklıydı. Gösteri dünyasındaki insanlar sağduyudan yoksundu.

"Bunu ondan saklayarak ne elde etmeyi umuyorsunuz? Dikkatli olmak zorunda, bu da kendisine yönelik potansiyel tehdidin farkında olması gerektiği anlamına geliyor.

Kimse ona bir sapığın onu takip ettiğini söylemezse bunu yapamaz. Neden gösterisini ya da en azından müzik dükkanına gelişini iptal etmediğinizi anlamıyorum. Onu öldürtmeye mi çalışıyorsun?"

Phillip'in dudakları birbirine yapıştı. Connor açıkça "*Sen bir aptalsın*" dememişti ama ses tonu kesinlikle bunu ima ediyordu. Phillip mutlu görünmüyordu ama eğer ayakkabı uyuyorsa ...

"Lyric zaman zaman kendisinin en büyük düşmanı oluyor," dedi Phillip. "Tuhaf birinin onun için notlar bilse ne yapacağını kimse bilemez. Tedbirli ve güvenli davranacak bir tip değil. Ve bazı kaçıklar onu tehdit etmeye başladığında her seferinde etkinlikleri iptal edemeyiz. Bunu yaparsak işimizden oluruz."

"Bana öyle geliyor ki, bir tehdit olsun ya da olmasın, canı ne isterse onu yapıyor ve sonuçlarına da katlanıyor."

"Evet," dedi Phillip bitkin bir ifadeyle. " gibi bir şey."

"Yani her iki şekilde de yapıyorsa, ona neler olduğunu söylememenin bir anlamı yok. En azından o zaman biraz kendini korumayı benimseyebilir. Özellikle de onu kesinlikle riske atacak bir kamuoyu önüne çıkmayı iptal etmeyecekseniz."

Phillip'in gözleri kısıldı. "Bak, Lyric'i tanımıyorsun-"

Connor elini kaldırdı. "Haklısın. Onu tanımıyorum. Onu tanımak gibi bir arzum da yok. Ama bu işi kabul , onun üzerine titremeyeceğim, bu da en başından beri ona karşı dürüst olacağım anlamına geliyor. Her şey hakkında bilgilendirilecek. Ve sonra ona söylediğimi, söylediğim zaman yapacak, yoksa giderim. Bu kadar basit."

"Böyle ağır bir muameleyi asla kabul etmeyecektir."

Connor omuz silkti. "Bana öyle geliyor ki senin bana, benim sana olduğumdan çok daha fazla ihtiyacın var. Beni kovmasından daha çok istediğim bir şey yok."

Phillip hemen, "Benim için çalışıyorsun," dedi. "seçeneği yok."

"O zaman sanırım ağır bir ele alışsa iyi olur. Kışının öpülmesine çok alıştı."

Phillip gülerek Connor'ı şaşırttı. "Sanırım sana görünüyor. Biri şirketinize onun kadar para , onu mutlu etmek için ne gerekiyorsa . İş bu."

"Onu mutlu etmek benim işim değil," dedi Connor sert bir sesle. "Benim işim onu güvende tutmak."

Phillip genişçe gülümsedi. "Biliyor musun evlat? Sanırım Los Angeles'a geri döndüğüm için üzgünüm. Önümüzdeki iki hafta boyunca duvarda bir sinek olmaya değebilir. Lyric'in iki saniye içinde ezip geçemeyeceği biriyle karşılaştığından emin değilim."

"İşte şimdi oldu."

* * *

Lyric parmağını BMW'nin direksiyonuna vurdu ve GPS yönlendirme sistemine baktı. Connor Malone ile buluşması gereken yerden sadece bir blok ötedeydi. Sırf bu yüzden geç kalmak cazip geliyordu ama dürüst olmak gerekirse, her şeyi bir an önce halletmek istiyordu.

Bir limuzinle gelip giriş yapabilirdi ama Connor muhtemelen bunu bekliyordu - en kötüsünü bekler gibiydi - ve normalde ona gümüş kaşıkla yedirmekten zevk alsa da, sapkın olmayı ve onu şaşırtmayı tercih etti.

Onun ne bekleyeceğini analiz etmek için gereğinden fazla zaman harcamış olması ve bu yüzden ters yöne gitmesi onu ne kadar yapıyordu?

Otoparka dönerken manikürlü tırnaklarına baktı, bütün bir günü bir tanesini bile kırmadan geçirdiği için rahatlamıştı; bu yeni bir rekordu.

Kıyafeti yine hiç beklemediği bir şekilde ateşliydi.

Sahne dışında sürtük pop rockçı görünümünü pek umursamıyordu çünkü orada işe yarıyordu. Pahalı kıyafetleri ya da daha önemlisi görünen kıyafetleri severdi. hissettirdikleri hoşuna gidiyordu. Görünüşlerini.

Bum Fuck, Mississippi'den çok uzun bir yol gelmişti ve geri dönmesi için cehennemde soğuk bir gün olması gerekiyordu. Orada gösteri bile yapmazdı. Onunki kadar büyük bir konser verecek çok fazla yer yoktu.

Lanet olası eyaletten arabayla bile geçmezdi. New Orleans'tan Atlanta'ya giderken onları eyaletin etrafından dolaştırdığı için yol ekibinin onun deli olduğunu düşündüğünden emindi.

Arabasından indi ve süet mini eteğini düzeltti. Üzerinde harika bir çift topuklu ayakkabı vardı. Bunlar tam anlamıyla beni beceren ayakkabılardı ve ona çok ihtiyaç duyduğu üç santimlik bir yükseklik sağlıyorlardı. İyi görünmeyi seviyordu. Bu ona güven veriyordu, özellikle de kendini dezavantajlı hissettiği durumlarda. Gerçi böyle bir şeyi kimseye itiraf etmezdi. Sadece bir moron düşmanlarına zayıflığını itiraf ederdi.

Gözlüğünü bir kalkan gibi burnunun üzerine indirdi ve binaya girdi.

"Bayan Jones?"

Lyric kadınsı sesin geldiği yöne döndüğünde sarışın bir kadının ön ofisin kapısında durduğunu gördü.

"Ben Lyric Jones," diye kabul etti.

Kadın gülümsedi ve elini uzatarak öne doğru yürüdü. "Faith Montgomery. Ben Connor'ın kız kardeşiyim. Sizi konferans odasında bekliyorlar. Size yolu göstereyim."

Lyric onun elini sıktı ve kendini belirgin bir şekilde rahatsız hissetti. Faith ona şu içten, iğrenç derecede iyi insanlardan biri gibi gelmişti ve Lyric onların yanında nasıl davranması gerektiğinden asla emin olamıyordu. Onun dünyasında kimse samimi değildi.

Sessizce Faith'i koridorda takip etti. Faith açık kapıdan içeri girdi ve oda sessizleşti. Faith'in arkasından içeri girdiğinde bütün gözler Lyric'in üzerine çevrildi. Lyric kaşlarını çatarak odayı inceledi ve tanımadığı birkaç yüz fark etti.

"Lütfen oturun," dedi Faith. "Size kahve getireyim mi?"

Lyric başını salladı ama Faith çok nazık davrandığı için gülümsemeyi başardı

Phillip ayağa kalkarken, "Lyric, gelebilmene sevindim," dedi.

Sesinde şaşkınlık vardı. Geç kalmasını bekliyordu. Connor'a hızlı bir bakış, onun ne düşündüğü ya da düşünmediği hakkında hiçbir şey söylemedi. Hayal kırıklığına uğradığını itiraf etmeyecekti. Bir tür tepki vermek istemişti. İyi bir tepki olmasa bile. Connor'ın ona karşı gösterdiği bu kayıtsızlık onu rahatsız etmişti.

Phillip'in yanında oturan yaşlı adam da ayağa kalktı ve Lyric'in durduğu yere doğru ilerledi.

"Ben Pop Malone, Connor'ın babasıyım," dedi. "Sizinle tanıştığıma memnun oldum, Bayan Jones."

"Sizinle da memnun oldum Bay Malone," dedi elini uzatırken yumuşak bir sesle.

Pop oturan adamlara doğru dönerek, "Sizi personelimin geri kalanıyla tanıştırmak istiyorum," dedi. "Kızım Faith'le zaten tanıştınız. Bu onun kocası, Gray Montgomery. Onun yanında Nathan Tucker ve Connor'ın yanında da Micah Hudson oturuyor."

"Onlar benim güvenlik ekibim mi olacak?" diye sordu tatlı tatlı.

Connor ayağa kalkarken kuru bir sesle, "Onların kadınları seni çiğneyip tükürür," dedi.

Bir kaşını kaldırdı. "O zaman neden hepsi burada?" "Acı çektiğimi görmek için."

Yanaklarına renk geldi. Bunun için tek bir geri dönüş düşünemiyordu. Gerçek bir sirk gösterisi olmaya alışkındı. Connor'ın iş arkadaşlarının tren enkazını görmeye gelmeleri onu şaşırtmamalıydı.

Masanın en ucuna oturdu, böylece diğerlerinden mümkün olduğunca uzakta olacaktı. Connor'ın onun yanındaki sandalyeye geçmesi onu şaşırttı.

Adam çok yakındaydı ve kız oturduğu yerde gergin bir şekilde kıpırdandı. Adam ona bir kez baktı ve kaşlarını kaldırdı. Kahretsin, ama adam küçümseyici, seni rahatsız eden bir şekilde seksiydi. Mazoşist olmalıydı. Ona duyduğu tuhaf çekimin tek açıklaması buydu. Reddedilmek ona göre değildi. Ona ayakkabısındaki kir gibi bakan biriyle takılmak da öyle.

Ama gerçek şu ki, o öpücük hakkında çok düşünmüştü. Önceki gece onu uyutmamıştı; bir de yalnız olduğu gerçeği vardı ve yalnız olmaktan nefret ederdi.

Connor'la aralarında ciddi bir kimya vardı. Malone, ve bu çok yazıktı, çünkü birbirlerini görmeye zar zor dayanabiliyorlardı. Muhtemelen dünya üzerinde onu geri çevirecek tek erkek oydu.

"Fikrinizi belirtmek ister misiniz, Bayan Jones?" Connor kuru bir sesle sordu. Gözlerini kırıştırdı ve tüm masanın ona baktığını fark etti, Belli ki onun cevabını bekliyordu. Esnemiş gibi yaptı, sıkılmış bir ifade takındı ve tırnaklarını inceledi.

"Üzgünüm, dün gece pek uyuyamadım."

Connor'ın gözleri kısıldı ve ona geniş gözlerle baktı, çoğu erkekte başarılı olduğunu bildiği bir bakıştı. Ama Connor çoğu erkek gibi değildi. O

masadaki diğer adamlar biraz şaşkın görünse de etkilenmiş görünmüyordu.

Connor, "Eğer vaktimizi boşa harcamayı bıraktıysan," diye söze başladı.

"Zamanının parasını ben ödüyorum, o yüzden istediğimi yaparım," dedi.

Connor ayağa kalktı ve masanın üzerinden diğerlerine baktı. "Bize izin verir misiniz? Sanırım Bayan Jones ve benim konuşmamız gereken şeyler var. Özel olarak."

"Cehennem-

"

Ona attığı bakış, protestosunu tam olarak başlatamadan durdurdu. İlk kez geri attığını hissetti. Adam onu sinirlendirmişti ve bu onu kızdırmıştı. Sadece kızdırmakla kalmadı. Onu öfkелendirdi.

Herkes gittikten sonra Connor döndü ve avuçlarını onun önündeki masaya koydu. "Bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Beni sen işe almadın. Beni kovamazsın. İstediğim ya da ihtiyacım olan hiçbir şeye sahip değilsin. Benden hoşlanıp hoşlanmaman umurumda değil. Özellikle senden hoşlanmıyorum. Benim işim seni güvende tutmak ve ben de bunu yapacağım. Bu da sana söylediğim her şeyi dinleyeceğin anlamına geliyor."

Adam açıkça ondan hoşlanmadığını söylediğinde irkilmesi ne kadar da saçmaydı. Sanki bu bir sürprizmiş gibi? Kimse ondan hoşlanmıyordu. İnsanlar ona tahammül ediyordu. Onu kullandılar. Ama ondan hoşlanmıyorlardı. Connor Malone neden farklı olsun ki? Neden öyle olmasını istiyordu?

"Aptal plak şirketi yöneticinizin size söylemediği şey, son beş boyunca tehditleri izledikleri. Pisliğin teki erişmemesi gereken yerlere notlar bırakıyor."

Lyric parmaklarını yumruk yaptı ve gözlerini Connor'a dikti. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Söylediğim gibi. Otobüsünüzde, soyunma odanızda, gitar çantanızda notlar buldular. Bunu her kim yapıyorsa sana çok yaklaşıyor."

Ellerini gevşemeye zorladı ve sonra avuçlarını eteğinin yumuşak süetine sildi. "Neden bana söylemediler?"

"Aptalca bir şey yapmayacağın konusunda sana güvenmediler." Hayal kırıklığı içinde nefesini üfledi.

"Güzel."

Bir kaşını kaldırdı. "Başka bir şekilde inanmak için sebepleri var mı?"

"Nasıl tepki vereceğimi bildiklerini düşünseler de düşünmeseler de, bunu bilmeye hakkım vardı."

Connor başını salladı. "Bu konuda hemfikiriz, bu yüzden sana şimdi söylüyorum. Belki şimdi bunun lanet bir oyun olmadığını anlarsın. Bu senin hayatın ve hayatta kalmanı sağlamak benim görevim. Şimdi bana yardım edecek misin yoksa işimi zorlaştırmak için elinden geleni yapacak mısın?"

Yavaşça başını salladı.

"Hangisi?"

"Ben ..." Yutkundu ve sonra bakışlarını bir kez daha onunkilerle buluşturmak için yukarı çevirdi. "İşbirliği yapacağım. Deneyeceğim."

Kollarını göğsünde kavuşturdu ve masanın kenarına yaslandı.

"Denemekten fazlasını yapacaksın."

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Her neyse. Patron sensin."

Adam gülümsedi ve bu onu o kadar kibirli gösterdi ki, kız onu aşağı çekip tekrar anlamsızca öpmek istedi.

"Bu gerçeği fark etmene sevindim. Bu küçük bilgiyi hatırladığın sürece gayet iyi geçineceğiz."

Yavaşça ayağa kalktı. "Artık işimiz bitti mi?"

Başıyla onayladı.

Anahtarlarını almak için çantasına uzandı ve az önce ne olduğundan emin olamadan kapıya doğru yürüdü. Biraz şoka girmişti ve dengesi bozulmuştu. Connor Malone fırtınasını sindirmek için biraz zamana ihtiyacı vardı.

Connor onun arkasına geçti ama Connor ona pek dikkat etmedi. Diğerlerinin ayakta durmuş konuştukları resepsiyon alanına doğru yürüdü. Konuşmaların nasıl kesildiğini ya da o geçerken hepsinin ona nasıl baktığını kaçırmadı.

"Hoşça kalın Bayan Jones. Sizinle tanışmak güzeldi," diye seslendi Faith.

Lyric başını kaldırdı ve gülümsedi, çünkü gerçekten de bu hoş sarışın kadına gülümsememek bir köpek yavrusunu tekmelemek gibiydi. Bunu yapmazdınız. Ve gerçek şu ki, Faith'te insanın içini ısıtan bir şeyler vardı.

Belli ki Lyric'in o küçük şiir patlamasını atlatmak için bir içkiye ihtiyacı vardı. Sarhoş olup güneş ışığı hakkında bir şarkı yazabilir ve bunu Faith'e ithaf edebilirdi.

Kahkahalarını bastırmak için dudağını ısırды ve binadan çıkarken herkese el salladı.

Ah, özgürlük. Yalnız olmayı sevdiğinden değil ama her nasılsa şu anda kendisini son derece aşağı hissettiren insanlarla dolu bir odaya tıkılıp kalmaktan daha iyiydi. O ünlü bir süper yıldızdı ama bir grup iyi çocuk ve Bayan Günışığı ona yeterince iyi olmadığını hissettiriyordu.

Arabasına ulaşana kadar Connor'ın onu takip ettiğini fark etmedi. Kapılarının kilidini açarken kaşlarını çatı. Connor işini onun hoşuna gitmeyecek kadar ciddiye alıyordu.

Onu görmezden gelmeye kararlı bir şekilde, adam yolcu kapısını açıp yanına bindiği sırada sürücü koltuğuna kaydı.

Anahtarı kontağa soktuktan sonra durakladı ve soru sorarcasına ona baktı. "Ne yapıyorsun?"

Adam ona apaçık ortada olan bir şeyi sorduğu için aptalmış gibi baktı. "Sanırım bunu konuşmuştuk. Tehlikedesin. Seni güvende tutmak için tutuldum. Bu yüzden önümüzdeki iki hafta boyunca sen nereye ben oraya." Ağzı bir karış açık kaldı. "Ciddi misin sen?" Soğukkanlılıkla ona baktı. "Şaka yapıyormuşum gibi mi görünüyor?" "Ama ben sadece otelime dönüyorum." "Umarım çift kişiliktir, çünkü yerde yatmayacağım."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 5

Lyric şehir merkezindeki oteline dönmek için kalabalık caddelerde ilerlerken ellerini esnetti. Connor onun yanında sessizce , bakışları pencereden dışarı sabitlenmişti, sanki ona eşlik etmeyi sıkıcı buluyordu.

Kaşlarını çattı. Onu otel odasında istemiyordu. Sığmazdı! O çok büyüktü. Çok zorba. Belki bitişik bir oda isteyebilirdi ve o da erişim hakkına sahip olmaktan memnun olurdu. O zaman kapıyı kilitlemeyi unutursa, *tüh* diyebilirdi ve adam da onun alanını işgal etmemiş olurdu.

Bir süit ayırtmamıştı. ve kendisini daha az yalnız ve ... paniklemiş hissetmesini sağlayacak kimse olmadan çok fazla boş alan. Gülünç derecede küçük bir oda tutmuş ve sonra onu yanında getirdiği tüm eşyalarla doldurmuştu çünkü bu ona yalnız olmadığını hissettirmişti.

Connor Malone'un araya girmesini istemesine imkân yoktu. Bu fikir bile onu soğuk terler dökmeye itmişti. Kalabalığı benimsemişti. Ama teke tek olmak? Özellikle de Connor gibi biriyle?

Tanrım.

Arabasıyla ön girişe kadar geldi ve vale kapısını açtı. Anahtarları valenin eline bıraktı ve lobiye açılan döner kapılara doğru yürüdü.

Connor bekliyordu ve neredeyse kalçasına yapışmış bir şekilde içeri girdi. Adam uzun boylu ve kaslıydı ve her nefes alışında kokusunun kalıcı olarak üzerine sinmesine neden olacak kadar onun alanını ele .

Kız onu asansöre götürmesine direnir onun yerine resepsiyona yöneldiğinde kaşlarını çattı.

"Ne yapıyorsun?"

"Sizin için başka bir oda var mı diye bakıyorum," diye mırıldandı Lyric. Resepsiyon görevlisi ona yardımcı olup olamayacağını sorduğunda en geniş gülümsemesini takındı.

Connor elini onunkinin üzerine koydu ve sıktı. Bir uyarı. "Ayrı bir oda olmayacak."

Tezgâhtar kaşlarını kaldırdı ve gizlemediği bir ilgiyle Connor ile Lyric'e baktı.

Lyric elini adamın elinden çekmeye çalıştı ama adam parmaklarını onunkilerin üzerinde sıktı.

"Senin için yer yok," diye tısladı. "Yerde bile yok! Tek kişilik bir odam var. Ayakkabı kutusu kadar bile değil."

"Sadece bu geceyi burada geçireceğinize göre, anlaşıyoruz." "Ama benim rezervasyonlarım iki haftalık!"

Connor tezgâhtara döndü ve gülümsedi. "Güzergahında bir değişiklik oldu. Sabah çıkış yapacağız."

O daha tek kelime edemeden Connor dirseğinden tuttu ve onu asansöre doğru itti. Connor'ın hızına ayak uydurmak için toynakla yürümek zorundaydı ve giydiği topuklu ayakkabılar ayak yarışına elverişli değildi. Kendi ayaklarına takılıp düşmekten endişe ederken seksi ve zarif görünmek zordu.

Asansör kapıları kapandığında, "Lanet Malone," diye homurdandı. "Ne yapmak için işe alındığın umurunda değil. Benim odamda kalmayacaksın."

"Adım Connor. Kullan onu. Ve bunu aş. Önümüzdeki iki hafta boyunca yakın ve kişisel olacağız. Benim tavsiyem sızlanmayı bırakıp kaçınılmaz olana boyun eğmeniz."

Gözlerini kapadı ve başını asansörün arkasına çarptı. Huysuz ve mantıksız görüldüğünün farkındaydı ama adamın kişisel alanına girmesi fikri onu cidden korkutuyordu.

Görüşü bulanıklaşana ve başı dönene kadar nefesi sarsıntılı küçük kesik kesik çıktı. Connor'ın kaşlarını çatıldığını ve mırıldandığı küfrü belli belirsiz fark etti ama bu onu şaşırtmamalıydı. Connor'ın onun yanında yaptığı tek şey buymuş gibi görünüyordu.

Asansörün kapıları açıldı ama bu göğsündeki sıkışıklığı hafifletmedi. Duvara karşı çaresizce durdu, bacaklarının işbirliği yapmasını sağlayamadı.

Gözlerinin önünde siyah noktalar dans ediyor ve dünya her geçen saniye daha da küçülüp kararıyor gibiydi.

Connor onu asansörden çekti ve kendini katındaki küçük oturma alanındaki deri koltuklardan birine uzanmış buldu.

"Nefes al, Lyric. Bana bak."

Kadın adamın istediğini hemen yapmayınca, adam nazik parmaklarıyla çenesini yukarı doğru çekti. "Bana bak," dedi tekrar. " böyle. Odaklan. Şimdi benimle birlikte nefes al. İşte böyle."

Adamın derin bir nefes alışını ve ardından tek bir yumuşak hareketle nefesini verişini izledi.

"Ne yaptığınızı düşünün. Beni izleyin. Ben ne yapıyorsam onu yap. Hiçbir şeyin seni incitmesine izin vermeyeceğim. Bana güvenebilirsiniz."

Nefesini kontrol edebilseydi gülerdi. Ona güvenmek mi? Ne sorduğu hakkında hiçbir fikri yoktu. Güven ona çoğu insanın kanıksadığı şeyler kadar yabancıydı. Aşk. Arkadaşlık. Arkadaşlık.

Parmakları yanağını yatıştırıcı bir şekilde okşadı ve onun dokunuşuna doğru eğilip bir kedi gibi sürtünmemek için gelen her şeyi yaptı. Rahatlatılmanın, ondan vermek istemediği bir şeyi istemeyen biri tarafından dokunulmanın bu kadar iyi hissettirmesi onu şaşırtmıştı.

İç çekti ve göğsündeki korkunç baskının bir kısmı hafiflerken gözlerini kapattı. Temiz hava içeri girerken ciğerlerinin açıldığını ve rahatlayarak titrediğini hissedebiliyordu.

Elleri titriyordu ve dizleri o kadar titriyordu ki koridordan odasına gitmeyi asla başaramayacaktı. Connor Malone ile aynı mekânı paylaşma ihtimaliyle karşı karşıya kaldığı için dağılmak ne kadar aşağılayıcıydı. Magazin basını bununla bir gün geçirmez miydi? Süperstar panik atak geçiriyor ve otel asansöründe bayılıyor.

"Oda anahtarın nerede?" Connor sessizce sordu.

Parmakları o kadar titriyordu ki neredeyse elindeki çantayı ayaklarının üzerine bırakacaktı.

Çantayı aldı ve bir süre karıştırdıktan sonra oda kartını gösterdi. Çantayı ona geri verdi. "Seni odana götürmemiz gerekiyor. Sana yardım edersem yapabilir misin?"

Başını salladı, bunun olmasına izin verdiği için kendine kızgındı. Utanmış. Kendini bu kadar aptal durumuna düşürdüğü için.

Dişlerini sıkarak koltuktan kalkarken adamın koluna yapıştı. "Hangi oda numarası?"

"Sonuna kadar," diye fısıldadı. "Soldaki sonuncuya." "Tamam, yavaş ve sakın ol. Koluma tutun ve sakın Acele et."

Her adımda gücünü biraz daha geri kazanıyor ve paniği biraz daha azalıyordu. Odasına vardıklarında dizlerinin titremesi durmuştu. Connor kartı yuvasına yerleştirdi ve kapıyı açtı. Soğuk hava yüzüne çarptı ve ona çok ihtiyaç duyduğu bir şok yaşattı.

Connor onu içeri sokarken, "Tanrım, burası et dolabı gibi," dedi.

"Soğukta uyumayı seviyorum," diye mırıldandı. "Kulaklarıma kadar örtülerle."

Connor onu yatağın kenarına oturttu. "Burada içecek bir şey var mı?"

"Buzdolabında su var."

"Sudan biraz daha güçlü bir şeye ihtiyacınız var."

"Ben içki içmem," dedi savunmacı bir tavırla. "Hakkımda ne okursanız okuyun."

"Alkol önermiyordum," dedi kuru bir sesle. "İçecek biri varsa o da benim. Ben daha çok senin için içinde kafein olan bir şeyler düşünüyordum."

"Kafein beni gerginleştiriyor ve iyi uyuyamıyorum."

Buzdolabına gitti ve bir şişe soğuk suyla döndü. Şişeyi açtı ve ona doğru itti. "İç bakalım."

Ferahlatıcı sıvıyı yudumladı ve birkaç sakinleştirici nefes aldı. "Şimdi iyiyim. Gerçekten iyiyim. Özür dilerim. Kendimi böyle kaybettiğim için aptal gibi hissediyorum."

Yatağın üzerinde onun yanına oturdu ve uzun bir süre sessiz kaldı. Onu -ya da konuyu- inceliyor gibiydi, hangisi olduğundan emin değildi. Adamın onu analiz ettiği düşüncesi seğirmesine neden oldu. Bunu ona bir ömür yetecek kadar çok psikiyatrist yapmıştı.

"Neden kaybettin Lyric?"

Kaşlarını çattı. Onun bu kadar açık sözlü olmasını beklemiyordu. Çoğu insan onun etrafında dans ederdi. Başkalarının panik atak geçirdiği birkaç seferde, onlar hiç olmamış gibi davranmışlardı ve o da aynısını yapmaktan çok mutluydu.

Adam başını yana eğdi ve kız onun bakışlarının içine işlediğini hissedebiliyordu.

Karşı koymak için çaresiz olduğu katmanları kaldırıp soyuyordu.

"Odanda olmam seni bu kadar korkutuyor mu?" diye sordu usulca.

Burun delikleri alevlendi ve dilinin ucunda onu korkutan bir şey olduğunu inkâr etmek vardı. Ama bu oldukça aptalca olurdu ve Connor Malone

aptal değildi.

"Anlaşacağım," dedi. "Bundan hoşlanmayacağım. Senin de hoşuna gideceğinden şüpheliyim. Ama . Plak şirketim tehlikede olduğumu düşünüyor ve bana bakman için seni tuttular. Sandığın kadar aptal . Bir delinin elinde ölmek gibi bir arzum yok. Ya da kaçırılıp bir bodrumda seks kölesi olarak yaşamaya zorlanmak."

Connor kıkırdadı. "Çok canlı bir hayal gücün var. Bu iyi bir şey. Bu adam seni ele geçirirse ne kadar korkunç bir kader hayal edebilirsen, işimi o kadar kolaylaştıracaksın çünkü bana tutkal gibi yapışacaksın."

Bakışları buluşacak şekilde döndü. "Bana tutkal gibi yapışman gerektiğini sanıyordum."

"O da var. Birbirimize sadık kalırsak endişelenmemize gerek kalmaz, değil mi?"

Ondan gelen, günahtan daha seksi sesiyle, masum kelimeler baştan çıkarma gibi geliyordu. Hayatında hiç kur yapmamış ve baştan çıkarılmamıştı ve lanet olsun ki bu adam onda baştan çıkarılma isteği uyandırmadı.

Onun sevgilisine zaman ayıran nadir erkeklerden biri olduğuna bahse girmeye hazırdı. İkna eden, zevk veren. Bencil olmayan. Bir kadına tam ve eksiksiz bir tatmin yaşatacağına bahse girerdi.

Üşüme hissi kollarından aşağıya doğru dans ederek tenindeki küçük tüyleri kabarttı. Ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyordu ve bu, geniş göğsüne gömülüp onu içine çekmek istemesine neden oldu.

Onun kollarında yatmak nasıl bir şey olurdu? Ona sarılması. Başka hiçbir şey. Sadece . . . olmak.

Kimseye bu kadar yakın olmak istemediği gerçeği göz önüne alındığında bu saçma bir fanteziydi. Yalnız olmaktan daha kötü olan tek şey teke tek olmaktı.

Birinin onun içini görmesine izin vermek. Gerçeği görmek için.

Connor ayağa kalkarak onu hayal aleminden uyandırdı. "Bu oda konusunda haklıymışsın. Bir dolaptan bile büyük değil. Bir süitten daha küçük bir şeyde ölü bulunacağını düşünmezdim. Buraya o kadar çok eşya yığmışsın ki tuvalete bile zor işiyorsun."

Belli belirsiz gülümsedi. "İki haftalığına burada olmam gerekiyordu. Eşyalarımın ihtiyacım var. Tur otobüsümü getirmedi ve her şeyi koyacak başka bir yerim yok. Ekibime izin verdim. Gösteriyi iskelet bir grupla yapıyorum. Sadece birkaç şarkı. Rodeo tam bir konser değil ve sahneyi onlar yapıyor."

Connor, "Bütün bu eşyaları taşımak çok zor olacak," diye mırıldandı. Sertçe başını kaldırdı. "Neden taşıyoruz? Neden tezgâhtara yarın çıkış yapacağımı söyledin?"

"Çünkü öylesin."

Kızgınlıkla ellerini kaldırdı. "Ama neden? Nereye gidiyorum ben?"

"Güvenli bir yer. Phillip'ten başka kimse bilmeyecek ve onun bilmesinin tek nedeni

çünkü düzenlemeleri o yapıyor."

Kaşlarını çattı. "Ama bu çok saçma. Öylece yeryüzünden gidemem. Yapmam gereken şeyler var."

Bir bavul yığınının yaslandı ve ona baktı. "Nasıl?"

"Bilmiyorum. Henüz bilmiyorum. Ama Trent ve R.J.'e ihtiyacım olacak. Senin de onlara ihtiyacın olacak.

Turneye başladığımdan beri benim kişisel korumalarım oldular."

"Korumalar mı yoksa seks arkadaşları mı?"

Kızardı ve başka tarafa baktı ve sonra onun kendisini utandırmasına izin vermesi onu çileden çıkardı.

"Eğer beni beceriyorlarsa, o zaman başka biri bana zarar veremez," diye alay etti.

"Eğer seni beceriyorlarsa, işlerini yapmıyorlar demektir," dedi gergin dudaklarının arasından. "Onların ilk ve tek önceliği senin güvenliğin. Eğer size ve bir dahaki sefere pantolonunuza girebilecekleri zamana odaklanmışlarsa, etraflarında neler olup bittiğine bakmıyorlar demektir."

Adamın haklı olduğunu kabul etmek istemedi. Trent ve R.J. güvenlik becerileri için burada değillerdi. Onun için çalışmaya gelmeden önce herhangi bir deneyimleri olup olmadığını bile bilmiyordu. Onlar yüceltilmiş erkek fahişelerdi ve bu gerçek yüzüne bir yumruk gibi çarptı.

Onlara para ödedi. Onunla yatıyorlardı ya da en azından eskiden yatıyorlardı. Connor'a son birkaç şovda onlarla seks yapmadığını itiraf edecek değildi çünkü bu onun onayını istiyormuş gibi görünecekti.

Oh, onları seks için kiralamış gibi değildi, ama iş buna dönüşmüştü ve başka bir şey değildi, yani gerçekten fahişe değillerse neydiler?

Midesinde bulantı dönüyordu. Hayatı ne zaman bu kadar üzücü bir karmaşaya dönüşmüştü? Ne zaman yalnız kalmamak için sarması için insanlara para ödeyecek kadar çaresizleşmişti? Ve sonra *çok* yaklaşan herkes hızla ondan olabildiğince uzağa itildi.

"Onları kovamam. Sözleşmeleri var," dedi alçak bir sesle.

Connor omuz silkerek, "Görevleri değiştirilebilir," dedi. "Onlara ödeme yapıp yapmamanız umurumda değil. Ama sizin güvenliğiniz konusunda onlara güvenilmeyecek."

Gözlerini kapattı, hızla şiddetlenen baş ağrısının farkındaydı. Yorulmuştu. Bir gece önce uyumadığını söylediğinde yalan söylememiştir ve Connor'ı inandırdığı gibi bir nedeni de yoktu.

Diğer gecelerde gibi bu odada da uyanık yatmış, geçmişinden gelen canavarlardan korkmuş, yalnız olduğu için ışıkları söndürmekten korkmuştu.

Mürettebatına tatil izni vermek bir zorunluluktur. Onlar da kendisi gibi tükenmiş durumdaydı. Ama şu anda, onlarla birlikte olmak, etrafını sarmak, bu kadar çok insanın gürültüsü ve kaosu içinde kendini kaybetmek için ruhunu satabilirdi.

Ama hayır, önümüzdeki iki haftanın cesaretini sınavacağı bir sınav olacağına dair kendi kendine yemin etmişti. Dışarı çıkacak ve korkularıyla yüzleşecekti. Bu onu öldürse bile.

Ancak şimdi, eğer Connor ona doğruyu söylüyorsa, birisi onun yerine bu işi yapabilirdi.

"Gerçekten sadece geri çekilmem ve senin devralmana izin vermem gerekiyor."

Bu bir soru değildi ve de ifade etmedi. Daha çok, cevabını zaten bildiği, boyun eğmiş bir ifadeydi.

"Tam olarak yapacağın şey bu," dedi. Onu yatıştırmaya ve klişe sözler söylemeye bile kalkışmadı. Ama bu onu şok ederdi ve garip bir şekilde hayal kırıklığına uğrattı.

Elini bavul ve kutu yığınlarına doğru uzattı. "Bu gece nerede uyumayı düşünüyorsunuz?"

Uzun bir süre onu inceledi. "Duruma göre değişir. Eğer seni korkutmayacaksa, yatakta uyuyabiliriz. Sen yorganın altında. Ben yorganın üstünde. yastık koyabiliriz. Eğer bu fikir seni korkutuyorsa, ben yerde yatarım."

Adrenalinin damarlarında hızla dolaşmasıyla kalbi acıyla çarpmaya rağmen gülümsemeyi başardı. "Zemin yapmadığını sanıyordum."

"Senin için bir istisna yapacağım."

Başını eğdi. "Sınırlar konusunda pek , değil mi? Yani, çoğu insan senin gibi zorlamaya cesaret . Gerçekten aptal mısın yoksa sadece cesur musun karar veremiyorum."

Omuz silktilti. "İşimi yaptığım sürece bunun pek bir önemi yok."

Connor'ın odanın ne kadarını karar vermek için yatağa baktı. Gerçekten küçük bir odaya sığdırılmış bir kral yataktı ve Connor gerçekten büyük bir adamdı. Yatağın en az yarısına ihtiyacı olacaktı, sonra yastıklar dörtte birini kaplayacaktı, bu da ona kalan dörtte birini bırakıyordu.

Ya da onu yerde yatırabilirdi.

Tek yapması gereken o kelimeyi söylemekti ama ona korktuğunu söylemeye bir türlü cesaret edemiyordu.

"Yatakta uyuyabilirsin," dedi fikrini değiştirmeden önce. "Lyric."

Tekrar ona baktı ve gözlerinde küçümseme ya da kızgınlıktan başka bir şey gördü.

"Sana zarar vermeyeceğim."

Başını salladı ve karnında yüzlerce kelebek uçuşmaya başladı.

Yüzünü buruşturarak odayı tekrar gözden geçirdi. "Öğleden sonrayı senin odanda geçirmeyi planlıyordum ama sanırım burada çok fazla zaman geçirirsek ikimiz de delireceğiz. Muhtemelen senin tarzın değil ama seni birkaç arkadaşını görmeye götürebilirim diye düşündüm. İnsan içine çıkmanı istemiyorum. Önümüzdeki kısa süre boyunca son derece düşük bir profil çizeceksin."

"Benim hızım değil mi?" diye mırıldandı.

Omuz silktilti. "Bir araya geliriz, bira içeriz ve ederiz. Bugün hepsiyle ya da çoğuyla tanıştın."

Aslında kulağa eğlenceli geliyordu ve onun arkadaşları olduğu için bir kıskançlık hissetti

-iyi arkadaşlar- birlikte tekmeledi. "Ben giderim."

Bir kaşını kaldırdı. "Uslu duracaksın. Micah, Gray ve Nathan birbirlerine çok bağlılar. Çok değer verdiğim kadınlara. Onları üzmeni istemiyorum."

İçindeki acıyı yuttu ve iğneleyici bir söz söyledi. Connor'ın farklı olabileceğini düşündüğü her seferinde, onun için erkeklerle çoğu insanın tuvalet kâğıdıyla uğraştığı gibi uğraşan şımarık bir diva olduğunu hatırlamasını sağlayacak bir şey söylüyordu.

O bir işti. Belli ki istemediği ama her ne sebeple olursa olsun kabul ettiği bir iş. Onun hakkında ne düşündüğünü önemsemek gibi aptalca bir şey yapmadan önce kendine bunu hatırlatması gerekiyordu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 6

Vale arabayı getirirken Connor onu yolcu tarafına geçirdiğinde Lyric itiraz . Arabaya bindikten sonra başını koltuğa yasladı ve gözlerini kapattı.

Connor arabaya binip kapısını kapattığında araba sarsıldı.

"Başın hâlâ ağrıyor mu?" Arabayla otelden uzaklaşırken Connor sordu. Kız tek gözünü açıp ona baktı. "Nereden bildin?"

"Bunu için roket bilimci olmaya gerek yok. Bütün öğleden sonra ışığa ve sese duyarlıydın. Bunun için bir şey aldın mı?"

Başını iki yana salladı.

Öfkeli bir ses çıkardı. "Neden olmasın? Mazoşist misin sen?" "Gerekli olmadıkça hiçbir şey almaktan hoşlanmıyorum," diye savundu.

"Baş ağrısının bir iki Excedrin'i hak ettiğini söyleyebilirim. Yolda bir eczaneye uğrayıp size bir şeyler alacağım."

Şaşkınlık içinde, adamın bir CVS'ye girip ön girişe park etmesini izledi. Adam pişman bir ifadeyle ona baktı. "Muhtemelen inmek istemezsin ama ben nereye gidersem sen de oraya gidersin, o yüzden içeri girmek zorundasın." Motoru kapattı. "Sıkı dur. Ben geleceğim."

Belli bir hürmete alışkındı. İnsanlar ona yaltaklanmaya ve kıcını öpmeye meyilliydi. Bunun onun için kişisel bir şey olduğu yanılsamasına kapılmıyordu. Tam bir pislik olabilir ve ünlü olabilirdiniz ve insanlar yine de eğilmek ve tırmalamak için sıraya girerlerdi. Yalan söylemez ve bundan hoşlanmadığını söylemezdi. Kim bir rock yıldızı gibi davranılmasından hoşlanmaz ki?

Ama Connor'ın düşüncesi bir şey ifade ediyordu ve nedenini bile söyleyemiyordu. Belki de Connor onun şöhretini umursayacak bir tip olmadığı içindi. Bir insan olarak ondan etkilenmediği çok açıktı. Yine de yapmak zorunda olmadığı şeyleri yapıyordu ve bu ona tahmin edebileceğinden daha fazla zevk veriyordu.

Kapıyı açtı ve elini uzattı. Kadın parmaklarını onununkilere geçirdi, adamın sıcaklığının ve kavrama gücünün tadını çıkardı. Adam onun arabadan inmesine yardım etti ve eczaneye girerlerken dirseğinden tutarak vücuduna yasladı.

Uyuyorlardı, bunu fark etmesi ya da üzerinde durması aptalcaydı. Ama tam oturmuşlardı. Adamın vücudu sanki bunun için yaratılmış gibi kadınıninkini koruyordu.

Connor bir kez bile ona bakmamıştı ki bu çok etkileyiciydi çünkü Connor insanların ona bakmasına ve her hareketini izlemesine alışkındı. Hayır, Connor diğer herkese baktı. Onları tarttı, potansiyel tehdidi değerlendirdi ve Lyric'i mağazanın arkasına doğru aceleyle götürdü.

Kimse onu tanıyacak değildi. Connor'a hürmeten -ve kavga edemeyecek kadar yorgun olduğu için- kot pantolon ve tişört giymişti. Saçları at kuyruğu şeklinde toplanmıştı ve makyaj yapmamıştı. Başını çarpmasına neden olan güneşten gözlerini korumak için bir çift güneş gözlüğüyle, herkes olabilirdi ama hiç kimse olamazdı.

Connor bir dizi ağrı önünde durdu. "Herhangi bir ilaca alerjiniz var mı?"

Bunu sormayı düşündüğüne inanamıyordu bile. Aklına gelmeyen bir şey var mıydı? Yanıt olarak başını salladı.

Başını sallayarak "gerilim tipi baş ağrısı" yazan kutuyu seçti, sonra koluna dokunarak onu kasaya doğru yönlendirdi.

Birkaç dakika sonra arabaya geri döndüklerinde, "Seni ," dedi.

Kutuyu açtı, iki hap çıkardı, sonra da kasadan aldığı bir şişe suyu ona uzattı. "Neyi anlayamıyorsun? Ben oldukça açık sözlü bir adamım. Öğrenmemiz zor değil. Öte yandan kadınlar ..."

"Hayır, hiç de basit değilsin. Bir dakika önce bana aşağılık biriymişim gibi davranıyorsun, bir dakika sonra ise bana iyi davranıyorsun."

"Senden hoşlanmamı istediğini ."

Tamam, onu orada yakalamıştı. Ya da o öyle düşündü. Ondan hoşlanmasını istiyor muydu? Onun etrafındaki gülünç davranışlarından bunu istediği belliydi. Yıllardır davranışlarının ve başkaları tarafından nasıl algılandıklarının bu kadar farkında olmamıştı. Son olarak, bitmek bilmeyen bir evrak yığınınındaki bir başka vaka numarası olduğunu öğrendiği devlet koğuşundaki son görevinden beri.

Umursamamak özgürleştiriciydi. Kimi incittiğiniz ya da kimi kırdığınız önemli değilse, bunu yaptığınızda asla kötü hissetmezsiniz.

"Benden hoşlanmanı istediğimi söylemedim," dedi dikkatle. "Sadece bir seviyorsun, bir sevmiyorsun. Baş ağrısı ilacı için teşekkür ederim. Çok düşüncelisin."

Connor omuz silkti. "Acı çektiğin belliydi ve öyle olmak zorunda da değildin. Kendine daha iyi bakmayı öğrenmelisin."

Bu iddiaya kaşlarını çattı ama geçiştirdi. "Peki tam olarak nereye gidiyoruz?"

"Kız kardeşimin ve eniştemin evine. Herkesi bira ve barbekü için ağırlıyorlar. Buralarda haftada en az bir tane içmek kanun sayılır."

"Güney'de hayat, ha."

Küçümsemesine ya da dudağının kıvrılmasına engel olamadı. Kendini tutmaya çalıştı. Gerçekten de denedi.

Işık için durduklarında kaşlarını kaldırdı. "Biraz çekik bir sesin var. Bahse girerim Mason-Dixon'ın güneyinde doğmuşsunuzdur."

Şaşkınlıkla ona baktı. Daha önce hiç kimse aksanı hakkında yorum yapmamıştı.

Konuşmasındaki herhangi bir örneği ortadan kaldırmak için çok çalışmıştı. "Benim şivem yok!"

Başını salladı. "Evet, . Belli belirsiz ama . Sözlerinde belirgin bir aksan yerine daha çok tembel bir eğim var. Yine de sende kesinlikle Güney'in tadı var."

Tamamen dehşete düşmüştü. Midesi çalkalanıyor ve başı acıyla zonkluyordu. "Benim nereli olduğumu sanıyorsun?" diye mırıldandı.

"Oh, bilmiyorum. Dediğim gibi, bu sadece bir ipucu. Bu kadar tiksiniş görünmene gerek yok. Hepimiz taşralı değiliz, biliyorsun."

Kâbuslarında hâlâ o ağır ağır çekilen sesi duyabiliyordu. Kulağına fısıldanıyordu. Bu onu fiziksel olarak hasta ediyordu. Bazı insanlar için Güneyli ağzı esmer şeker gibiydi. Onun içinse kara tahtaya çakılmış çivi gibiydi.

"Hey, sinirlenmene gerek yok. Sadece bir gözlemdi. Yılda bir ya da iki kez yanılırım."

Onun şakasına gülümsemeye çalıştı ama yüzü çok gergindi. Kendini daha da rezil edecek bir şey yapmadan ya da söylemeden önce konuyu değiştirmenin en iyi yol olduğuna karar verdi.

"Yani tüm arkadaşların evli mi?"

"Micah değil. Denemediği için değil. Angelina hamile ve çocuğu doğurmadan önce onu mihraba götürmek istiyor."

"Aferin ona," dedi Lyric. "Bir erkeğin seni hamile bırakması, evlenmek için doğru kişi olduğu anlamına gelmez."

Connor kuru bir sesle, "Görünüşe göre yatmakta haklıymış," dedi. "Ve bir erkeğin bir kızı tek başına hamile bırakması gibi bir şey değil bu. Yumurtanın kesinlikle bir işbirliği var."

"Oh huh-uh. Erkek sperm kız yumurtanın peşine düşer ve kendini onun üzerine atar."

"Daha çok kız yumurtası parmağını kıvrır ve sonra zavallı masum sperm yaklaştığında onu içine çeker."

Lyric burnunu kırıştırdı. "Sanırım bu şimdiye kadar yaptığım en romantik olmayan üreme konuşması."

Connor kıkırdadı. "Micah Angelina'yı seviyor, Angelina da onu seviyor. Evlenecekler. Sadece onun istediği şeyin bu olduğundan emin olmak istiyor."

Orta sınıf banliyölerin tüm özelliklerini taşıyan bir mahalleye girdiler. Giriş bakımlı ve biçilmişti, en ince ayrıntısına kadar düzeltilmişti. Tüm çimler vitrin gibi görünüyordu.

Evler sevimli kurabiye kalıplarıydı ve cennet gibi bir ortamda oynayan çocuklarla Currier ve Ives'ten bir sahne gibiydi. Hayatında hiç bu kadar korkutucu bir yerde bulunmamıştı.

"Aman Tanrım, burası Stepford mahallesi," diye mırıldandı.

Connor homurdandı ve arabayı bir çıkmaz sokağın sonundaki araba yoluna çekti.

Lyric'in kaşları, ön kapıya giden yürüyüş yolunun hemen dışındaki Hoş Geldiniz tabelasını görünce kalktı. Bir kahkaha patlattı ve dışarı çıktı.

Connor onun önüne geçmesini işaret ederken Lyric, "Kız kardeşin ve enişten o kadar da kötü olamaz," dedi.

Evlerle dolu bir mahallenin ortasında, üzerinde tek bir ot bile bulunmayan bir evin tabelasında şöyle yazıyordu Burada her gün bira servisi yapılır.

"Etkilendim. Çimler sanki bir haftadır kesilmemiş görünüyor," dedi Lyric sırtarak.

Connor kapı zilini çaldı ve güldü. "Evet, bu Gray'in Ev Sahipleri Derneği'ne karşı isyan etme şekli. Evine ve çimenlerine ne yapacağını söylemeye kalkışmaları onu kızdırıyor, bu yüzden de

mahallenin bekçi köpeğinin çimleri biçmeden önce seğirmeye ve ağzından köpükler saçmaya başladığını söylüyor."

"Sanırım arkadaşlarını seveceğim," dedi tam kapı açılırken. "Umarım öyledir," dedi Gray Montgomery. Connor'a eliyle işaret etti. "Sen Bizi bu mankafayla yargılayamazsınız."

Lyric bir kez daha kendini ne kadar yabancı hissettiğini fark etti. Ve bu insanlar onu ne kadar korkutmuştu. Sıradan, günlük, normal insanlar. Bu hiç değildi. Ülkenin geri kalanı gibi onun da bu iyi çocuklara yalakalık yapması gerekiyordu.

Bu kavgacı düşünce aklından geçerken bile yüzünü buruşturdu. Bu doğal bir tepkiydi ve giderek artan bir düzenlilikle savaşıması gerekiyordu. *Tehdit edildiğinde, . et. Seni dezavantajlı bir durumda görmelerine asla izin verme.*

"İçeri gelmek ister misiniz?" Gray sordu.

O zaman Connor'ın çoktan eve girdiğini ve kendisinin hâlâ kapının eşiğinde bir moron gibi aval aval baktığını fark etti.

"Evet, teşekkürler," dedi beceriksizce.

Adamları evin içinde takip etti ve uzaktan gelen kahkahaları duydu. Oturma odasına girdiklerinde avuç içleri nemlendi ve kot pantolonunu ovuşturdu.

Faith'i tanıdı ve Nathan Tucker ile Micah Hudson'ı Malone's'daki buluşmalarından hatırladı. Micah'nın kucağında oturan ve 'nın elini şişmiş karnının üzerinde sahiplenici bir şekilde gezdiren Angelina olmalıydı.

Micah omuzlarına dökülen saçları ve kulağında parlayan küpesiyle her zamanki hızındaydı. Nathan Tucker ise kel kafası, küpesi ve tam bir belalı vücuduyla düpedüz nefisti. Yanında oturan kadın hem Lyric'in hem de Connor'ın kışını tekmeleyecek gibi görünmese, adama ağzının suyunun akmasına izin verecekti.

"Selam, Lyric!" Faith seslendi. "Geldiğine çok sevindim."

Sarışın kadın yaklaştı ve Lyric uzaklaşmadan onun elini tuttu. Lyric'i diğer iki kadının önünde durana kadar ileri doğru çekti.

"Çocuklar, bu Lyric Jones. Süperstar pop şarkıcısı Lyric Jones, belki başka bir gezegende yaşıyorsunuzdur."

Lyric kesinlikle bundan daha övgü dolu sözlerle tanıtılmıştı ama nedense Faith'in sesindeki imalı övgü onu rahatsız etmişti.

"Lyric, bunlar benim en iyi iki arkadaşım, Julie Tucker ve Angelina Moyano. Serena seninle tanışmak için burada olmadığı için üzgünüm. O ve kocası Damon hayranınız. Vegas'taki gösterilerinizden birini izlemişler."

Lyric gülümsedi ve diğer kadınların altında kıpırdandı.

"Tanıştığımıza memnun oldum," diye teklif etti.

"Merhaba Lyric," dedi Angelina tatlı bir gülümsemeyle. "Kalkardım ama bunun için bir forklift gerekir."

Julie homurdandı ve Nathan'ın eli kalçasında durmasına rağmen Nathan'ın yanındaki tüneğinden kalktı. Elini uzattı. "Ben Julie. Seninle tanıştığımıza memnun oldum Lyric."

Lyric onun elini sıktı ve tekrar gülümsedi. Şimdi ya rahatsız edici bir sessizliğin çöktüğü ya da hiçbir şey hakkında anlamsızca konuştukları o garip kısım gelmişti. Her iki seçenektan de nefret ediyordu.

Sürpriz bir şekilde Connor onu kurtarmaya geldi. Koluna dokundu ve Julie kocasının yanındaki yerine otururken onu Faith'e doğru geri götürdü.

"Connor bugün yemek yemediğini söyledi, Lyric," dedi Faith. Alnı endişeyle kırıştı. "Ayrıca başının ağrıdığını da söyledi. Sana ne yemek istediğini sormak istedim. Connor barbekü sevdiğinden emin değildi. Vejetaryen misin? Sana salata yapabilirim."

Lyric Connor'a şaşkın bir bakış . Yemek yemediğini fark etmesi ve kız kardeşiyle olası hoşlandığı ya da hoşlanmadığı şeyler hakkında konuşması gerçekten güzeldi, ama Lyric'in vejetaryen olduğu fikrini nereden edinmişti?

"Hayır, ben vejetaryen değilim. Ve barbekü iyidir. Gerçekten."

"Faith, seni salak," dedi Julie. "Ünlü olması tofu ve fasulye filizi yediği anlamına gelmez."

Faith'in yanakları kızardı ama gözlerinde suçluluk duygusu parlamadı. Lyric güldü. Elinde değildi. Hakkında yapılan tüm varsayımlar arasında bu şimdiye kadarki en kurnazcasıydı. Faith'e sarılmak istedi.

"Beni düşündüğünüz için çok tatlısınız," dedi Lyric içtenlikle. "Ama dürüst olmak gerekirse, ben büyük bir etoburum. Sebze yemem. Sanırım bana sebzelerimi yemem ya da yemek yemeden yatağa söylenen çocukluğuma hala isyan ediyorum. Çoğu zaman herkes yattıktan sonra gizlice kraker ve peynir yedim."

Julie sırıttı. "Tam benim tarzım bir kadın."

Faith kolunu Lyric'in koluna doladı ve onu mutfağa doğru çekti. "O zaman yemekten önce biraz atıştırmaya ne dersin? Gray sen ve Connor gelmeden önce ızgarayı yeni yaktı, o yüzden etin pişmesi biraz zaman alacak."

"Atıştırmalık?" Lyric umutla sordu. "Havuç ya da kereviz çubuğu değil, değil mi?" Faith'in gözleri parladı ve gülümsemesi genişledi. "Hayır, kek yaptım." Lyric onun gerçekten lezbiyen olduğuna karar verdi ve hemen bir şeyler çalmayı planladı.

Faith Gray'den uzak dursun. Ona kek ikram eden herkesi seviyordu.

Lyric biraz fazla heyecanla, "Ben de bir tane isterim," dedi.

İki kadın geniş mutfağa girdi ve Lyric nefesini tuttu. Kulağa aptalca geliyordu ama uzun ilk kez gerçek bir evdeydi. Mutfak neşeli ve sıcaktı ve Lyric'e uzun zaman önce annesiyle geçirdiği anları hatırlatıyordu.

Faith, "Krem peynir kreması ile çilekli ya da çikolata kreması ile vanilyalı var," dedi.

Lyric tereddüt etti ve adanın ortasındaki tabağın üzerinde mükemmel buzlu keklere baktı.

"Ya da ikisinden de birer tane alabilirsin," diye teklif etti Faith. "Satıldı!"

Faith güldü ve keklerden ikisini uzattı.

Lyric önce çilekli keki ısırdı ve iç çekti. Bir kek kadar basit bir şey onu mutlu etmeyi uzun zaman olmuştu ama şu anda daha iyisini hayal bile edemiyordu.

"Baş ağrınız için bir şey ister misiniz? İbuprofen ve Tylenol var."

Lyric dudağındaki buzlanmayı yaladı ve başını salladı. "Connor bana çok iyi baktı. Biraz Excedrin aldı."

Sana iyi bakıyor sevindim," dedi Faith yumuşak bir sesle. Connor .
. . Zor biri olabilir."

Lyric gülmekten kırıldı. değildi. Faith ona şaşkın bir bakış attı ve Lyric çikolatalı keki adaya bıraktı.

"Çoğu insan benim zor biri olduğumu söyler. Bilirsiniz, şımarık pop yıldızı diva? Eminim bunların hepsi birden fazla kez söylenmiştir."

Faith kaşlarını çatı. "Biz kadınlar birbirimize destek olmalıyız. Gerçek olsa bile asla bir erkekten daha fazla sorunlu olduğunuzu kabul etmeyinBu dünyadaki tüm sıkıntıların kaynağının kendileri olduğunu erkenden kafalarına sokmaları daha iyi olur."

Lyric parmağıyla kekin üstünü lekeledi ve ucundaki kremasını emdi.
"Bence sen çok akıllı bir kadınsın, Faith. Seni tam bir Susie Sunshine olarak düşünmüştüm ve mahallenin gördüğümde Stepford karısı olduğunu sandım. Her konuda yanıldığım için rahatladım."

"Hmmm. Susie Sunshine. Bu yeni bir şey. Gray kaba olduğumdan şikayet etmeye başladığında bunu hatırlamam ."

Lyric sırttı.

"O keklerden bir tane istiyorum!"

Lyric döndüğünde Angelina'nın mutfaka girdiğini gördü, bakışları saldıracakmış gibi Lyric'in elindeki keke sabitlenmişti.

Faith öfkeyle, "Bunu alamazsın," dedi. "Micah beni öldürür." "Bilmek zorunda değil," dedi Angelina sert bir ifadeyle.

Lyric Angelina'ya bir kek uzatmaya başladığında Faith, "Ona bir tane verme," dedi. "Kan şekere dikkat etmesi gerekiyor. İlk glikoz tolerans testinde başarısız oldu ve tekrar yapmak istiyorlar. Sonuçları alana kadar şeker alımına dikkat etmesi gerekiyor."

"Vay canına, senin iyi biri olduğun konusunda söylediklerimi geri alıyorum," dedi Lyric. "Bu oldukça acımasızca. Hamile bir kadından şeker saklamak."

"Bunu ben alayım," dedi Julie geçerken ve Lyric'in elindeki keki alırken.

Lyric ona karanlık bir bakış fırlattı. "Daha azı için insanları öldürdüm."

Julie'nin kaşı havaya kalktı. "Bir de bana gaddar diyorsunuz. Böyle devam ederse Connor'a onu yakalamasını söylemek zorunda kalacağım."

"Sadece ağzının etrafına sarılmasını istiyorsan," dedi Lyric. "Hepiniz erkekleri terk mi ettiniz?" Faith, Julie'ye kaşlarını çatarak sordu. "Oh, onlar dışarıda kömürün üzerinde bağ kuruyorlar," dedi Angelina bir el hareketiyle.

Elini. "Erkekler, çakmak gazı, ızgara ve birayı karıştırırsanız ne olur biliyorsunuz."

Faith Angelina'ya, "Otur," diye . "Yemin nasıl ayakta durduğunu bilmiyorum.

Hepiniz göbeklisiniz. Devrilecekmişsin gibi görünüyor."

Angelina Faith'e kaşlarını çatı ama kendini bir bar taburesinin üzerine attı. Julie barda Angelina'nın karşısına oturdu ve kaşlarını ona doğru kaldırdı.

"Pekâlâ, bize ver Angelina. Micah'nın acısına ne zaman son vereceksin?"

Faith başını salladı. "Deja vu gibi. Damon'la evlenmeden önce Serena'yla da aynı konuşmayı yapmıştık."

Lyric bir ayağından diğerine kaydı. Faith, Lyric'in rahatsızlığını hissetmiş gibi açıklamak için döndü.

"Serena bizim diğer en iyi arkadaşımız ve Damon'la evlenmeyi kabul etmeden önce onu bekletti."

"Evet, ama emin olmadığı için bekledi," diye araya girdi Angelina usulca. "Burada durum öyle değil. Micah'yla yarın evlenirim ama *onun* istediğinin bu olduğundan emin olmalıyım. İkinci en iyi olmayacağım. Yapılacak en doğru şeyin bu olduğunu düşündüğü için benimle evlenmesine izin vermeyeceğim."

Faith Angelina'nın yanına gitti ve bir kolunu ona doladı. "Seni seviyor, tatlım. Seni ve Nia'yı çok seviyor. İş yerinde tek konuştuğu sizsiniz. Çocuklar ondan uzak duruyor çünkü onlara hiç bilmedikleri bebeklerle ilgili şeyler sorarak onları çıldırıyor."

"Bu çok tatlı," diye mırıldandı Lyric.

Angelina iç çekti. "O harika biri. Gerçekten öyle. Bana ve bebeğe karşı çok iyi davrandı. Onun için çıldırıyorum ve onsuz olmak istemiyorum."

"O zaman neden kendini delirtiyorsun?" Faith nazıkçe sordu.

Angelina dudağını çiğnedi, koyu renk gözleri endişeyle gölgelenmişti. "Bir gün uyanacak ve istediği kişinin ben olmadığımı düşünecek diye korkuyorum. Tuzağa düştüğünü. İstemediği bir ilişki için ona baskı yaptığımı düşünecek. Kabul etmelisin ki onu durmaksızın takip ettim."

Lyric bir kaşını kaldırdı. Diğer kadın hakkındaki düşünceleri birkaç kademe arttı. Aklından geçenleri bilen ve oturduğu yerden ne istediğini beklemeyen kadınlardan hoşlanıyordu.

"Her şey risk almakla ilgili," dedi Julie. "Ben de Nathan için aynı şeyi itiraf etmek istemediğim kadar çok kez düşündüm. Benden sıkılacağından ve hayatına devam edeceğinden endişe ederdim. Ama ona bir şans vermem için beni ikna etti ve gerçekten de hiçbir şeyin garantisi yok. Erkekler her aptalca şeyler yapar. Orta yaşa geldiklerinde daha aptal, daha genç ve daha güzel birini istedikleri bir tetikleyici var."

"Tanrım, Julie." Faith inledi. "Hiç yardımcı olmuyorsun."

Julie omuz silkti. "Sadece doğruyu söylüyorum. Mesele şu ki, şansını denemelisin ve sadece erkeğini sevmekle kalmamalı, aynı zamanda onun da seni sevdiğine güvenmelisin. Başka ne yapabilirsin ki?"

"Böyle söyleyince," dedi Angelina hayıflanarak.

Faith Angelina'yı tekrar sıktı. "Neredeyse sana bir kek vermek istememe neden olacaktın."

Lyric, Angelina'nın yüzündeki iğrenmiş ifadeye güldü.

"Umarım seni sıkmamışsındır, Lyric," dedi Faith endişeyle. "Eminim daha canlı bir partiye alışıksındır."

Lyric elini kaldırdı. "Yapma, lütfen. Bu harika bir şey. Gerçekten. Beni kabul etmeniz gerçekten çok hoş. Bizi beklemediğinizi biliyorum."

Faith uzandı ve düşüncesizce Lyric'in elini sıktı. "Gelmene çok sevindim. Tüm dedikoduların ardındaki kadını görmek ve herkesin söylediği gibi biri olmadığını fark etmek çok ilginç."

Sözcükler ağzından çıkar çıkmaz Faith'in yüzünde bir korku belirdi. Bir eliyle ağzını . "Oh, bu çok aptalcaydı. Öyle demek istemedim..."

"değil," dedi Lyric hafifçe. "Özür dileme. Söylediklerinin yarısı muhtemelen doğru ve diğer yarısı da gerçeğin bir varyasyonu."

Julie'nin kaşları havaya kalktı. "Yani gerçekten tur otobüsünüzde seks partisi mi yaptınız?"

Lyric bunu hiç duymamıştı. "Tabii, neden olmasın. Eminim kurallar kitabında bir yerlerde tüm rock yıldızlarının turne başına otobüste en az bir tane bulundurması gerektiği yazıyordur."

Acısını sesinden sakladı ve söylentileri sürdürmek için hangi şeytanın onu ele geçirdiğini merak etti. Eğer insanlar bu saçmalığa inanacak kadar aptalsa, gerçeği hak etmediklerini düşündü. Zaten muhtemelen inanmayacaklardı.

"Bunu tamamen uydurdum," dedi Julie karanlık bir sesle. Lyric omuz silkti. "Sen ilk değilsin."

Faith kaşlarını çattı. "Yaşamak için berbat bir yol olmalı, Lyric. Buna nasıl dayanıyorsun?"

Buna ne demeli? Hayatını her an terk edebilirdi ama onu yeni bir hayat beklemiyordu. Belki bir gün şarkıcılık kariyerinin ötesinde ne yapacağını bulacaktı ama mesele şu ki, şarkı söylemeyi seviyordu. Şöhreti, şamatayı, hayranları ve kalabalıkları bile seviyordu. Birçok ünlünün yapmak zorunda hissettiği gibi bunun için özür dilemeyecekti. Bulunduğu noktaya gelmek için çok çalışmıştı ve bunu sahte bir suçluluk duygusuyla heba edecek değildi.

"Bu işi seviyorum. İyi para kazandırıyor," diye geveledi Lyric.

Hepsinin gözlerinde parlayan sempatiden nefret ediyordu. Sanki ona bakıp, "Ah, zavallı şey" diye düşünüyorlardı. Her neyse. Milyonlarca insan vardı.

çok daha kötü durumda olan insanlar. Mississippi'de bir bok çukurunda açlıktan ölmenin yanında birkaç dedikodu ve kötü bir şöhretin ne önemi vardı?

Birlikte büyüdüğü insanlar muhtemelen hâlâ aynı boktan kasabada, aynı boktan insanlarla evlenmiş ve boktan çocukları yetiştiriyorlardı.

"Julie, dışarı çıkıp erkeklere etin ne kadar kaldığını sorar mısın? Salata ve ekmek yapmam gerekiyor," dedi Faith sessizliği bozarak. "Ben giderim. Bir yerde çok uzun süre oturamıyorum. Beni deli ediyor," dedi Angelina. mırıldandı. "Sırtım beni öldürüyor."

Angelina mutfaktan çıkar çıkmaz Julie hınzır bir sırıtışla öne doğru eğildi ve , "Ona gerçekten ikizleri olacağını ve sonogramda bebeklerden birini gözden kaçırdıklarını söyleyip duruyorum."

Faith başını salladı ve güldü. "Çok kötüsün Julie."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 7

Angelina arka bahçeye açılan kapıya yaklaşırken perdeden erkek sesleri geliyordu. Ağrıyan sırtını ovmağ için bir an durakladı. Micah çok tatlı ve ilgiliydi. Eğer sırtının ona sorun çıkardığını bilseydi, onu ovuyor olurdu. Bir ipucu vermek istedi çünkü şu anda onun ellerinin rahatsızlığını yatıştırması için her şeyini verebilirdi.

Adını duyduğunda tam dışarı çıkmak üzereydi. Sonra çocukların Micah'ya yaklaşan babalık konusunda zor anlar yaşattıklarını duyunca gülümsedi. Başlangıçta ne düşünmüş olursa olsun, Micah baba olma fikrine dört elle sarılmıştı.

Onun üzerine durmadan titriyordu. Her doktor randevusuna gitti ve bazılarını uydurduğuna ikna olduğu zararsız hamilelik ıvır zıvırlarıyla onu çıldırttı.

Micah'nın kararlı sesinin mahallenin ve uzaktaki çim biçme makinelerinin seslerinin yükseldiğini duyunca kıpırdamadan durdu.

"Onun benimle evlenmesini istiyorum ama bunu bir zorunluluktan dolayı yapmadığıma onu nasıl ikna edeceğimi bilemiyorum. Beni bir şekilde istemediğim bir ilişkiye hapsettiğinden endişelendiğini biliyorum ve bu beni deli ediyor."

"Belki de evliliğe çok fazla değer veriyorsun," dedi Connor. "Angelina harika bir kız. Eğer seni seviyor ve seninle kalıyorsa, resmi olup olmaması gerçekten önemli mi?"

Angelina, Micah'nın kaşlarını çatışını mükemmel bir şekilde gözünde canlandırabiliyordu.

"Sorun evlilik değil. Hâlâ şüpheleri var. Onu suçladığımdan değil ama kendimi ona ve Nia'ya adamadığım konusunda endişelenmesini istemiyorum. Onlar benim hayatım."

"Belki de bir süreliğine geri çekilmelisin," dedi Nathan dikkatle. "O hamile ve savunmasız. Duyduğuma göre hamileyken duyguları karmakarışık oluyormuş. Belki de kendini baskı altında hissediyordur."

Micah iç çekti. "Belki de haklısın. Bilmiyorum. Bunu daha önce göremediğim için kendime kızgıyım. Davranışlarımdan sonra onu hak etmiyorum. Onu seviyorum ve bundan da öte sevmediğimi, hayatımdaki en önemli şeyin o olmadığını düşünmesini istemiyorum."

"Güveni zorlayamazsınız," dedi Gray. "Güven gelecektir. Uzun vadede bu işin içinde olduğunuzu gördükçe, ilişkinizin gerçekliğine daha fazla güvenecektir."

Angelina titreyen parmaklarını ağzına götürdü. Güven mi? Micah'ya güvenmek onun için hiçbir zaman sorun olmamıştı. Ona dolaylı olarak güveniyordu. Eğer ona güvenmiyorsa, ilişkilerindeki mutlak ve tam kontrolü ona devretmesinin hiçbir yolu yoktu.

Ona güvenmediğini düşündürerek onu incittiği fikri acı vericiydi. Micah'ı seviyordu ve evlilik teklifini kabul etmekte tereddüt etmesinin nedeni de oydu.

Şimdi tutarak ilişkilerinin geleceğine daha fazla zarar verip vermediğini merak ediyordu. Eğer onun sevgisinden şüphe ederse, bu onu öldürürdü. Ona her zaman karşılıksız olarak verdiği tek şey buydu.

Micah onun geleceğiydi. Bunu hiç şüphesiz biliyordu. Elini çıkıntılı karnının üzerinde gezdirdi. Micah onu seviyordu. Kızlarını seviyordu. Onların bir aile olmasını istiyordu. Micah her zaman bir aile istemişti. Şu anda onun mutluluğunun önünde duran kişi oydu.

Ne kadar aptal ve dar . Hemen pes etmediği için pişman değildi. Micah'yla aralarındaki sorunları çözmek ve ilişkilerinin çalkantılı başlangıcında kendi yollarını bulmak için umutsuzca zamana ihtiyaçları vardı.

Ama son birkaç aydır Micah tüm doğru şeyleri yapmış ve söylemişti. Bir keresinde ona, kendisini hayattan daha çok sevdiğine şüphe duymadan inandığında ve aşk hediyesine değer vermesi için ona tamamen güvendiğinde, işte o zaman kendisiyle evlenmesini istediğini söylemişti.

"Aman Tanrım," diye fısıldadı. devam etmesi ona nasıl görünmeliydi? Ona güvenmiyormuş gibi. Onun kendisini sevdiğine inanmıyormuş gibi.

Bunların hiçbiri doğru değildi.

Birdenbire eve gidip akşamı Micah'nın kollarında geçirmekten başka bir şey istemedi. Eli karnındaydı ve Nia ile gelecekleri hakkında konuşuyorlardı. Gözleri yaşardı. Micah o günün ne zaman geleceğini söylemişti. O gün gelmişti ve daha fazla beklemek istemiyordu.

"Sanırım Angelina kaybolmuş olmalı," dedi Faith iç çekerek. "Ya öyle ya da tuvalete bir kez daha gitti," dedi Julie.

"Bu milenyumda hamile kalmak istemememin bir başka nedeni. Banyoda o kadar zaman geçirmeyi hayal bile edemiyorum."

Lyric kaşlarını kaldırdı. Yakın zamanda çocuk sahibi olmak istemeyen tek kişinin kendisi olmadığını bilmek güzeldi. Ya da hiç.

"Gidip onu neyin tuttuğuna bakacağım," dedi Lyric.

Faith başını salladı. "Teşekkürler, Lyric. Salataya başlayacağım ve ekmeği fırına atacağım."

Lyric mutfaktan kaçtığı için rahatlamıştı. Diğer kadınları sinir bozucu bulduğundan değil ama sıcak dostluk onu rahatsız ediyordu. Lyric'in yakınlık konusunda hiçbir deneyimi yoktu. Hiç kimseyle bu tür bir ilişki kurmasına izin vermemişti. Fiziksel, evet.

Duygusal, hayır. Ve bir sürü iş ilişkisi vardı. Gerçek arkadaşlık olarak nitelendirilebilecek bir şey yoktu

Oturma odasına girdiğinde Angelina'nın arka bahçeye açılan kapının yanında durduğunu gördü, yüzünde tuhaf bir ifade vardı. İki eli de karnının üzerindeydi ve sanki ... gibi görünüyordu. Bir şeye üzülmüş gibi görünüyordu.

Geri dönüp diğer kadını görmemiş gibi davranmak cazip geliyordu. Lyric'in duygusal ve hamile kadınlarla hiç deneyimi yoktu. Birine ne söyledin?

Sempatik olmak onu öldürmezdi. Herkes ona iyi davranmıştı. Julie'nin kendini beğenmişliği dışında -ki bunun kadının doğal cazibesinin bir parçası olduğunu fark ediyordu- hepsi ona normal biriymiş gibi davranmıştı. Şaşırtıcı bir şekilde, bu hoşuna gitmişti. Hem de çok hoşuna gitmişti. Normal bir hayat sürmeye başlamak istediğinden değil, ama bu hoş bir değişiklikti.

Birkaç adım öne çıktı ve nazikçe boğazını temizledi. Angelina başını kaldırdı ve Lyric'in onu bulmasına pek sevinmiş benzemiyordu. Böylece iki kişi oldular.

"İyi misin?" Lyric nazikçe sordu. "Micah'yı getirmemi ister misin?"

Angelina'nın dudakları titredi ve duygularını sıkıca kontrol ediyormuş gibi keskin bir nefes aldı. Sonra yumuşak bir kahkaha attı ve dudakları

alaycı bir gülümsemeye dönüştü.

"Hiç bir aptal olduğunuzu ve doğru olduğunu düşündüğünüz şeyin tamamen yanlış olduğunu fark ettiniz mi?"

Lyric homurdandı. değildi. "Tatlım, berbatların kraliçesiyle konuşuyorsun. Bir şeyi berbat etmenin bir yolu varsa, ben o konuda ustalaşmışımdır."

Angelina başını eğdi. "Çok iyi görünüyorsun. Seni izledim, biliyorsun. Birkaç televizyon programını ve konserlerinden birinin kaydını izledim. Kendinden çok emin, seksi ve zeki görünüyorsun."

Lyric gözlerini kırıştırdı. "Vay canına. Teşekkürler, sanırım. Ama vay canına. Daha fazla yanılamazdın. Yanıldığın noktaların hepsine değinmek istediğimden değil ama en azından kendimi toparlamış gibi görüldüğüme sevindim."

"Ben bir aptalım," dedi Angelina tekrar. "Hamile, hormonlu bir moron. Micah'nın yürümek isteyeceğinden endişe ederek o kadar çok zaman harcadım ki, onu bunu yapmaya zorlamamış olmam bir mucize."

"Emin olmakta yanlış bir şey yok," dedi Lyric omuz silkerek. "Bunun için seni takdir ediyorum. Pek çok kadın atlamadan önce bakmaz."

Kapı açıldı ve Angelina yüzünde suçlu bir ifadeyle arkasını döndü. Connor içeri girdiğinde gözleri rahatlamıştı.

Connor, Angelina'yı kucağına çekerken, "Selam tatlım," dedi.

Tatlım mı? Lyric, Connor'ın sesindeki sevecenlik ve bariz şefkat karşısında kaşlarını kaldırdı. O kadar huysuz ve sert bir adamdı ki, başka bir kadına karşı bu kadar sevimli olduğunu hayal etmek zordu. Gözleri kısıldı. Başka bir adamla ilişkisi olan hamile bir kadın.

Angelina uzaklaştığında Connor ona bakarken kaşlarını çattı. "İyi misin? Üzgün görünüyorsun." Lyric'e baktı ve onun gözlerindeki suçlama karşısında gözleri büyüdü. Gerçekten de Angelina'nın ağlama krizinden onun sorumlu olduğunu mu düşünüyordu?

Angelina gülümsedi. "Ben iyiyim. Benim için telaşlanmayı bırakabilirsin. Lyric beni çok daha iyi hissettirdi. Sanırım dışarı çıkacağım ve işi Micah'a bırakacağım."

Connor başını kaldırdı, bakışlarında kısa bir özür vardı ama Lyric kendi bakışlarıyla onu hançerledi. Angelina kapıdan çıkarken Lyric başını salladı ve topuklarının üzerinde dönerek mutfığa doğru yürüdü.

Connor, kız iki adım atmadan önce bileğini yakaladı ve yüzünü ona dönmesi için geri çekti.

"Bırak beni," diye tısladı.

"Özür dilerim."

Bu içten bir özürdü ama yine de göğsünü acı dolduruyordu. "Beni neden getirdiğini bile bilmiyorum Connor. Belli ki değerli arkadaşlarına pislik gibi davranacağımı düşünüyorsun. Benden hoşlanıyor gibiler, ki bu senin için söyleyebileceğimden çok daha fazlası. Ayrıca bana iyi davrandılar, ki yine-"

Onu göğsüne doğru çekti ve dudaklarını onunkilerin üzerine kapatarak öfkeli tiradını etkili bir şekilde durdurdu. "Kapa çeneni. Sadece kapa çeneni," diye homurdandı.

Adam onun ağzını yağmalarken kadın kıpırdamadan adama yaslandı. Öpücüğünde nazık ya da çekingen hiçbir şey yoktu. Dudakları onunkilerin üzerinde kavruluyor, nefesini çalıyor ve dili ağzının içini araştırıp keşfederken nefesini geri veriyordu.

Bu onu kızdırmalı. Onu kışkırtmaktan itmesi gerekirdi. Yapması gereken pek çok şey vardı ama yaptığı şey onu öpmek oldu. Kararsızdı ve gerçek şu ki ne yapacağından tam olarak emin değildi ama adamın tadı onu sarhoş etti ve başını döndürdü.

Bir kömür fısıltısı burun deliklerinde dans etti ve onun doğal erkeksi kokusuyla karıştı, ta ki teninin kokusu kadar güzel olup olmadığını görmek için onu yalamak isteyene kadar.

Daha önce birçok kez öpülmüştü ama hiç böyle olmamıştı. Çoğu erkek ondan çekinirdi ve bu ona dokunuşlarından anlaşılırdı. Connor kontrolü eline almıştı ve kendine çok güvendiği belliydi.

Yüzünü kavradı, parmakları boynunun kenarlarında gezindi. Etine sahiplenici bir şekilde bastırarak onu damgaladılar.

Adamın dili kadınının üzerinde duygusal bir şekilde gezinirken, kadın da aynı şekilde karşılık verene kadar okşayıp ikna ederken kadının omurgasında ürpertiler dans etti. Verdiği tepki otomatikti. Onu öpmek isteyip istemediğini ya da onun kendisini öpmeye devam etmesini isteyip istemediğini düşünmesine gerek yoktu. Seçme şansı yok gibiydi. Onun ezici gücünün çaresiz bir esiriydi.

Adam sonunda onu bıraktığında, kadın sendeleyerek geri döndü, dudakları şişmişti. Titrek bir elini karıncalanan ağzına götürdü ve sözsüz bir şekilde ona baktı, adamın az önce onu ölesiye öptüğünü idrak edemiyordu. Adam ondan nefret ediyordu!

Aradaki mesafeyi tekrar kapattı, gözlerinde pişmanlık vardı. Kızın omzuna dokundu, onu rahatlatmak için hafif bir jestti bu.

"Özür dilerim. Pislik gibi davrandım."

Onun hınzır ağzının kalıcı etkilerinden kurtulmak için başını salladı.

"Seni öptüğüm için değil," diye düzeltti. "Pislik gibi davrandığım için özür dilerim ama seni öptüğüm için değil."

"Neden ?" diye sordu belli belirsiz. "Benden hoşlanmıyorsun bile."

"Beni delirtiyorsun. Sana bakıyorum ve beni anında delirtiyorsun."

Gözleri kısıldı ve coşkusunun bir kısmı buharlaştı. "karşılıklı."

Sırıltısı ukala ve kibirliydi ve o kadar seksiydi ki oraya geri dönüp başladıkları işi bitirmek istedi.

"Ne zaman sinirli ve kaba olsan, cehennemden gelen bir sertleşme yaşıyorum. Burnunu tavrı yapmaya başladığında ne kadar seksi olduğun hakkında bir fikrin var mı merak ediyorum."

Ağzı açık kaldı. Sudan çıkmış balık gibi kapandı ve sonra tekrar açıldı. Sonra da ters ters baktı. ". Bundan sonra sana iyi davranayım diye böyle söylüyorsun."

Kahkahası . "Sanırım kaltaklığı bırakmanı sağlamanın bir yolu da bu."

Kollarını kavuşturdu, sonucun ne olacağını anladığında ona ölüm bakışını atmaya hazırdı. Bunun yerine ellerini havaya kaldırdı ve mutfığa doğru tepindi.

"Bu öfke nöbetleri için de geçerli," diye seslendi arkasından.

BÖLÜM 8

"Yarın sabah aranızda boş olan var mı acaba? Plak şirketinin tuttuğu güvenlik şirketiyle görüşürken Lyric'e göz kulak olacak birine ihtiyacım var," dedi Connor yemek masasında.

Lyric çatalını ağzına götürürken bir takırtıyla tabağına düşürdü ve masanın öbür ucundaki Connor'a mahcup bir ifadeyle baktı.

"Sen nereye ben de oraya giderim lafı da neydi?" sordu. "Tanrı aşkına, bebek bakıcısına ihtiyacım yok."

"Çevre güvenliğini sağlayan ekip ve ben güvenliğinizi sağlamak için ne yapılması gerektiğine karar vereceğiz," dedi Connor sert bir sesle. "Siz sadece müdahale edecek ve tartışacaksınız. Sen orada olmazsan bu işi çok daha hızlı halledebiliriz."

Kadın inanamayarak ona baktı. Şimdiye kadar uzlaşmacı davranmıştı. Lanet olası her şeyi kabul etmişti. Ondan başka ne istiyordu? Kanla imzalanmış, itaatini gösteren bir not mu?

Sandalyesinden fırlayıp oradan kaçmak için can atıyordu ama adam bunu beklerdi. Şu anda bile sanki bir kriz geçirmesini bekliyormuş gibi onu izliyordu.

Bunun yerine onu görmezden gelmeye karar verdi.

Bakışlarını indirdi ve çatalını ete sapladı. Diğerlerinin ne söylediğini duymazdan geldi. Bu insanlar umurunda bile değildi. Ya da Connor lanet Malone. Ne zaman önümüzdeki iki hafta boyunca ona bağlı kalmanın o kadar da kötü olmayacağını düşünse, ona ne kadar büyük bir pislik olduğunu hatırlatmak zorunda kalıyordu.

Mutlak bir utançla, gözyaşları göz kapaklarını yaktı. Onun kendisini ağlarken görmesine izin vermeden önce cehennem donardı.

Kahretsin, onunla çalışmak için elinden geleni yapmıştı. Zor biri olabileceğini biliyordu ve genellikle umurunda bile değildi ama ona ve arkadaşlarına karşı dürüst olmaya çalışmıştı. Sesini alçaltmak için elinden gelen her şeyi yapmıştı çünkü içten içe onun onayını almak istiyordu.

Onu da bunu da siktir et. Kimsenin onayına ihtiyacı yoktu. Sadece kendi onayına.

"Sen tam bir pisliksin Connor."

Lyric bir an için dilinin ve düşüncelerinin kontrolünü tamamen kaybettiğini düşündü. Ama başını kaldırdığında, Faith'in kardeşinin gözlerinin içine baktığını gördü.

Connor kız kardeşine bir kaşını kaldırdı.

"Tatlım" bile Connor'a aklını kaçırmış gibi baktı.

"Böyle bir pislik olmak sana yakışmıyor," diye devam etti Faith.

"Lyric bunu senden hak etmiyor."

Gray diplomatik bir ses tonuyla, "Belki de hikâyenin tamamına sahip değiliz," dedi.

Faith kocasına ters ters baktı. Sonra da Connor'ın tavrından ne kadar etkilendiğini göstererek kendini daha fazla küçük düşürmemek için dişlerini sıkıca alt dudağına gömmüş olan Lyric'e döndü.

"Yarın benimle, Julie ve Angelina ile birlikte Serena'nın evine geleceksin. Erkekler gidip yapacak başka bir şey bulabilirler."

Connor elini kaldırdı. "Dur bir dakika. Kimse Lyric'le bir yere gitmiyor. Onun tehlikede olmasının neresini anlamıyorsun? Sizi kız kıza gezmeye göndererek hiçbirinizi riske atmıyorum."

"Aynen öyle," dedi Nathan kaşlarını çatarak.

Lyric bu şartlar altında olabildiğince zarif bir şekilde ayağa kalktı. Faith'e doğru gülümsedi. "Yemek ve misafirperverliğiniz için teşekkür ederim. Gerçekten iyi vakit geçirdim. Ama artık gitmeliyim. Teklifiniz için minnettarım ama Connor haklı. Hiçbiriniz benim etrafımda olmamalısınız. Peşimde dolaşan bir delinin olmasının yanı sıra, görünüşe göre zehirli bir etkiye sahibim."

"Lyric," diye emretti Connor. "Siktir git Connor."

Döndü ve masadan uzaklaştı.

Connor gidişini izledi ama peşinden gitmedi. Arabanın anahtarları olmadan fazla uzaklaşamazdı. Sakinleşmek için biraz zamana ihtiyacı vardı ve Connor yine aptalca bir şey yapabiliyordu. Onu anlamsızca öpmek gibi.

"Güzel," Micah. "Ve sen bir keresinde beni SOB olmakla suçlamıştın."

"Beni deli ediyor," diye mırıldandı Connor.

Gray dikkatle, "Şu anda endişelenmen gereken kişi o değil," dedi.

Connor başını kaldırdığında, alnında delikler açan üç sinirli kadın gördü.

"Bütün bu saçmalıklar da neydi?" Angelina sordu. "Bu sen değilsin Connor. Sen her zaman çok tatlıydın. Ve korumacıydın."

Connor irkildi. Onu bir korkak gibi göstermişti.

"Bana o kadar da kötü görünmedi," dedi Julie omuz silkerek. "Ve sen öyle görünmek istemesen bile bir pisliktin."

Faith kaşlarını çatarak Connor'a bakarken, "Yarın Serena'ya gelmemesi için hiçbir neden yok," dedi. "Damon'ın sıkı bir güvenliği var. Onun haberi olmadan kimse onun mülküne giremez. Ve Sam de onun yanında."

"Sam de kim?" Connor homurdandı.

Micah kuru bir sesle, "Onun dağ gibi şoförü ve koruması," dedi. "Kadınlarımıza karşı büyük bir sevgisi var. Onlara karşı ana tavuk gibidir. Bir keresinde onunla gitmesine izin vermediklerinde Damon yavru bir kedisi olduğunu söylemişti."

Connor kaşlarını çatı. "Sence Lyric orada güvende olur mu? Bu ciddi bir durum. Onu öylece bir yere bırakamam ama yanımda götürürsem, ona uygulayacağımız kısıtlamalardan çekinecektir. Hepinizin benim bir pislik olduğumu düşündüğünüzü biliyorum, ama gerçek şu ki, önlemlerden hoşlansa da hoşlanmasa da onu güvende tutmak için ne gerekiyorsa yapacağım."

"Onlarla gidebilirim," dedi Micah. "Bu gece Damon'ı arayıp durumu bildireceğim."

Connor'ın kaşları daha da çatıldı. Evet, Lyric'i saklayacak bir yere ihtiyacı vardı, böylece onun güvenliğini . Bahsetmediği şey ise, plak şirketinin tuttuğu bu ekip hakkında iyi bir fikir edinemezse, onlara defolup gitmelerini söyleyeceğiydi.

"Gidip onu bulmalı ve özür dilemelisin," diye burnunu çekti Faith. "Onun yerinde , seninle hiçbir yere gitmezdim."

"Başka seçeneği yok."

"Neden ona bu kadar kötü davranıyorsun?" Julie sordu.

Connor iç çekti. "Ona kötü davranmıyorum Julie. Sadece onun evrenindeki diğer herkesin yaptığı gibi ona yalakalık yapmıyorum."

"Ondan hoşlanıyorum," dedi Angelina. "Son derece dürüst biri." Connor sırtarak, "Sen herkesi seversin, tatlım," dedi. "Şu anda senden hoşlanmıyorum," dedi sivri bir ifadeyle.

Yüzünü buruşturdu. "Oh ouch. Lanet olsun. Bu acıttı. Tamam, tamam, sakinleşeceğim. Özür bile dileyeceğim. İstedğim son şey siz kızların gözünden düşmek."

"Akıllı adam," diye mırıldandı Nathan.

Faith, "Sen gidip onu bul ve yarın bizimle geleceğini söyle," dedi. "Damon işleri halledecektir. O her zaman halleder."

Bu, masadaki her erkeğin ona ters ters bakmasına neden oldu. Savunmacı bir tavırla, "Evet, öyle," dedi.

Gray yumuşak bir sesle, "Senin için yaptıklarını bana iyi bir fikir değil," dedi.

Faith kızardı ve Connor hemen onları duymazdan geldi. Damon Roche'un kendisi hakkında bir şeyler duymaktan bıkmıştı. O ve onun lanet seks kulübü ya da adına ne diyorsa artık.

"Onu o lanet kulübe , değil mi?" Connor talep etti. Faith kıpkırmızı kesildi. "Yüce Tanrım, hayır! Onun evine gidiyoruz. Hayır! Ev."

"Bilmiyorum," dedi Julie düşünceli bir ifadeyle. "Lyric The House'da bir gece geçirmekten hoşlanabilir."

"Julie," diye Nathan. "Bir daha asla oraya adımını atmayacaksın."

Julie arsızca sırtıttı.

"Neyi bekliyorsun?" Faith sordu. "Git, git, git. Kış kış!"

Connor içini çekti ve ayağa kalktı. Kadınlar baş belasıydı. Buna hiç şüphe yoktu. Eski çılgın kız arkadaşlarından payına düşeni almıştı ama şu anda hayatında olan kadınların yanında onların hiçbir değeri yoktu. Hepsini çok seviyordu ama erkeklerini zerre kadar kıskanmıyordu.

Lyric'in çok güzel uyum sağlayacağını bilmeliydi.

Herkesin ona sırt çevirmesine sinirlenerek evin içinde sinsice yürüdü. Bu baş belası işi zaten hiç istememişti.

Muhtemelen arabada surat asıyordu. Dışarı çıkıp nazik davranmak zorunda kalacaktı.

Muhtemelen ona patlayacaktı ve aleti ayağa kalkıp dikkatini . Sonra onu tekrar öpme fantezileri kurmaya başladılar.

Bu mazoşist eğilimi konusunda gerçekten bir şeyler yapması gerekiyordu. Ona ne kadar kızarsa, onu o kadar çok istiyor gibiydi. Güzel bir kadındı, ama hiçbir zaman ona kızgın bir kedi yavrusu gibi öfke saçtığı kadar değildi.

Kapıyı açıp geceye adımını atarken sırtıttı. BMW'yi park ettiği yöne baktığında çenesi düştü.

Orada değildi.

Sokağın aşağısına bakınca arabanın arka lambalarının mahallenin içinden kükreyerek geçerken solduğunu gördü.

Cebini karıştırdı ve anahtarları çıkardı. Ne oluyor lan? Arabaya düz kontak mı yapmış?

Gözlerini kapadı ve başını salladı. Sonra diğerleriyle yüzleşmek için eve geri döndü.

Onlar daha bir şey söyleyemeden, "Otele geri dönmem gerekiyor," dedi.

Herkes şaşkın bakışlarla masadan başını kaldırdı. "Arabada bir sorun mu var?" Micah sordu.

"Evet," diye mırıldandı Connor. "Düz kontak yaptı ve ."

Julie bir kahkaha patlattı. Diğerleri de birer birer izledi ve tüm oda kahkahalara boğuldu.

"Aptalcaydı," diye Connor. "Çılgın bir sapığı var ve ona tüyler ürpertici notlar bırakıyor, o da tek başına çekip gidiyor. İşte bu yüzden onu yarınki toplantımda istemiyorum. Sinirli ve mantıksız biri. Ve kendini korumanın zerresine bile sahip değil."

Micah ayağa kalktı ve Angelina'nın ayağa kalkmasına yardım etmek için uzandı. "Seni . Zaten erken bir gece geçirecektik."

Connor geceyi burada bitirmek isterdi ama uzun süre ayakta kalacağını hissediyordu. Otele vardığında Lyric'le İsa'ya dönüş toplantısı yapacaklardı. Ve bunu düşünmek bile onu taş gibi sertleştirmişti.

BÖLÜM 9

Bir arabaya düz kontak yapmış ve tek "güvenliğinden" kurtulmuş olmasına rağmen, Connor Malone ne düşünürse düşünsün Lyric aptal değildi. Bir psikopat tarafından kaçırılmak ya da öldürülmek gibi bir arzusu yoktu. *İşlevsiz* kelimesine yeni bir anlam kazandırorsa da, hayatını seviyordu, çok teşekkür ederim.

Terapide öğrendiğin kelimeler inanılmaz.

Gözlerini dört açtı, özellikle de kimsenin onu takip etmediğinden emin olmak için dikiz aynasına baktı. Ayrıca bir polis olup olmadığına da dikkat etti. Çünkü hangi salak, otele kadar kendisine eşlik eden bir polis varken bir şey yapmaya kalkıştı ki?

Benzin istasyonunda park etmiş bir devriye arabası gördüğünde muzaffer bir "Aha!" çekti. Tam önüne park etti, her ihtimale karşı hikâyesini anlatamadan çekip gitmeyi düşünebilirdi.

Park seçiminden memnun görünmüyordu ve o daha arabasından inmeden, adam çoktan arabasından ve kaşları çatık bir şekilde ona doğru yürümeye başlamıştı.

Erkeklerin nesi vardı da bu kadar huysuz oluyorlardı? Adam yaklaşırken arabasından indi.

"Bir sorun mu var hanımefendi?"

"Evet. Beni takip eden bir deli var ve BMW'ye düz kontak yapmak zorunda kaldım çünkü güvenliğim olması gereken adam bir pislik gibi davranıyordu ve anahtarlar onda, ama tek başıma araba kullanmak ya da otel odama geri dönmek istemiyorum çünkü deli takipçi beni kaçırmak ya da seks kölesi yapmak için bekliyor ya da deli takipçiler her ne yapıyorsa. Bu yüzden beni otele kadar takip edebilirsiniz çok memnun olurum."

Adamın kaşları birbirine çatıldı ve kız onun nefesinin altında "Neden ben?" diye mırıldandığına yemin edebilirdi. Sonra içini çekti ve telsizine uzanmaya başladı. Deli olanın *kendisi* olduğunu düşündüğünü gösteren bir bakışı vardı.

"Bu gece ne kadar içtiniz hanımefendi?" diye sordu kıbarca. Bu sefer kadın kaşlarını çatı. "Ben içki içmem."

"Bilmem gereken herhangi bir uyuşturucu aldınız mı?" "Ben keş değilim."

"Araç kime ait?"

"O bana ait! Bir dakika, aslında bana ait sayılır. Buraya uçuğum için kiraladım. Yani, benim de buna benzer bir tane var ama burada sadece bir gösteri yapacağım için California'dan buraya kadar gelmek istemedim."

"Uh-huh."

Başını salladı ve telsizinin mikrofonunu kaldırarak birine 10-96 olduğunu ve destek istediğini söyledi.

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Bak, tek ihtiyacım olan beni otele kadar takip edecek biri. Beni içeri kadar geçirirseniz çok memnun olurum ama çok meşgulseniz bunu otel güvenliğine de yaptırabilirim."

"Daha iyi bir fikrim var. Neden benimle bir gezintiye çıkmıyorsun?"

Omuz silkti. "BMW'yi bırakmamayı tercih ederim ama sanırım Connor'ın yarın gelip almasını ."

"Connor kim?"

"Beni koruması gereken ama yaptığı için onu ektiğim adam."

Polis dirseğinden kavradı ve onu ekip arabasına doğru götürdü. "Arkanı dön," diye emretti. "Bu benim olduğu kadar senin de güvenliğin için. Tutuklanmayacaksınız. Daha fazla sorgulama için seni alıkoyuyorum."

Kadın ne anlayamadan, adam onu kelepçelemiş ve arabasının arka koltuğuna tıkmıştı. Kahretsin, ama adam iyiydi.

Ama onu kelepçelemişti! Kız öfkeyle ona baktı. "Beni ne diye kelepçeledin?"

Kapıyı kapattı ve telsizle konuşmaya başladı. Birkaç saniye sonra kapısını açtı ve sürücü koltuğuna geçti.

Farkına vardı. "Çılgın sapık , değil mi? Gerçek bir polis bile değilsin. Beni takip mi ediyordun?"

Arabayı kenara çekerken dikiz aynasından ona baktı. "Hanımefendi, siz bana geldiniz."

"Oh. Evet."

Tamam, yani deli olan o değildi. Bu da onun deli olduğunu düşündüğü anlamına geliyordu.

Başını koltuğa yasladı ve yukarı doğru baktı. Çaresiz

Kahkahalar kaçtı. Oh iyi, en azından güvendedeydi!

Connor'ın Lyric'in kendisine tasma taktığını düşünmesini istemediği için hemen oradan ayrılması onu rahatsız etse de, Lyric'i korumak için para alıyordu ve bu da Lyric aptalca bir hareket yaptığında onun peşinden gitmesi gerektiği anlamına geliyordu.

Kiralık bir arabaya düz kontak yapıp kendi başına yola çıktı.

Micah'nın kamyonetinin kaputuna yaslandı ve Angelina'nın Faith ve Julie tarafından rahatsız edilmesini sabırsızlıkla bekledi. Micah Angelina'dan dışarı çıktı ve Connor'ın yanında durdu.

"Bunun için uzun zamandır beklediğimin farkındasınızdır," dedi Micah kayıtsızca.

Connor bir kaşını kaldırdı. "Neden bahsettiğini bilmek istiyor muyum?"

Micah kıkırdadı. "Bir kadın üzerinden sana bok atabilmek."

Connor kaşlarını çatı. "Sanki bu durum seninkiyle ya da Nathan'inkiyle karşılaştırılabilir mi gibi konuşuyorsun. Lyric bir iş."

"Uh-huh. O çok güzel bir kadın."

"Ve? Bu neden önemli?"

Micah omuz silkti. "Sadece bir gözlem. Güzel ve biri. Biraz alışılmadık."

"Biraz mı?"

Micah boktan bir sırtışıyla, "Senin için mükemmel olduğunu söyleyebilirim," dedi. Connor orta parmağını kaldırdı. "Sadece hatırla. Bu işi ben istemedim.

Senin için mükemmel olacağını düşünmüştüm ama babam Angelina'nın hoşlanmayacağını söyleyerek küplere bindi. Aynı şey Nathan ve Gray için de geçerli çünkü onların kadınları mutlu olmazdı." Homurdandı. "Yani senin aşk hayatını etkilemesin diye beni deli eden bir kadınla sıkışıp kaldım."

Micah'nın sırtışı genişledi. "Bunu takdir ediyorum."

Angelina aceleyle ayağa kalktı. "Özür dilerim. Bu kadar uzun sürmesini istemezdim. Gitmen gerektiğini biliyorum Connor."

Micah onu kendine doğru çekti ve başının üstünü öptü. "Evet, elbette. Geri dönmek için can atıyor, hadi yola koyulalım."

Connor uzatılmış taksiye tırmanırken, "Siktir git," diye homurdandı.

Micah'nın Connor'ı şehir merkezindeki otele götürmesi biraz uzun sürdü ve Connor boyunca söylenip durdu. Sadece birkaç adım ötedeydiler.

Connor'ın cep telefonu çaldığında otelden birkaç blok uzaktaydı.

Cebinden çıkardı ve numaraya baktığında kaşlarını çatı.

Kişi listesinde yoktu ama numara yerel bir numaraydı. "Connor Malone," dedi kısaca.

"Bay Malone, ben Houston Polis Departmanı'ndan Çavuş Willis. Sanırım Lyric Jones diye birini tanıyorsunuz?"

Connor gözlerini kapadı ve burnunun kenarını parmaklarının arasına sıkıştırdı. "Ne yaptı?" diye sordu bitkin bir halde.

Yirmi dakika sonra Connor, Lyric'in tutulduğu polis karakolunun önünde Micah'nın kamyonetinden indi.

"Beklememizi istemediğine emin misin?" Micah sordu.

Connor başını salladı. "Ben bir taksi çağırayım. Sen ve Angelina eve gidin. Bu biraz zaman alabilir."

"Tamam, dostum. Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver."

Connor el salladı ve girişe doğru yürüdü. Resepsiyonda Çavuş Willis'i sordu ve memur başparmağını omzunun üzerinden salladı.

Connor sallanan kapıdan geçerek ince bölmelerle ayrılmış bir dizi masaya doğru yürüdü. Masalardan birinin üstünde oturmuş, yarım düzine polisin arasında mahkeme kuran Lyric'i gördüğünde durdu ve bakakaldı.

Bacakları sallanıyor, konuşuyor ve ellerini hareketli bir şekilde sallıyordu. Yanakları gülümseyerek çukurlaşıyor ve gözleri parlıyordu. Kadının pek fazla gülümsemediğini ve kesinlikle bu kadar içten gülümsemediğini fark etti.

Micah haklıydı. Kız çok güzeldi.

Connor'ı gördüğünde gözleri karardı ve kollarını göğsünde kavuşturarak polislerin arkasından bakmaya başladı. Dönüp Connor'ın durduğu yere doğru bakışlarını takip ettiler ve Connor'ın şu anda pek de popüler bir adam olmadığı izlenimine kapıldı.

Kollarını onunkileri taklit edercesine kavuşturdu ve ona doğru kötücül bir bakış fırlattı.

Polislerden biri, Connor'ın kendini küçük hissetmesine neden olan bir adamdı ve Connor küçük bir adam değildi, yüzüne kazınmış bir kaşla Connor'a doğru yöneldi.

"Lyric'e göz kulak olması gereken adam sen misin?" Connor içini çekti ve başını salladı. "Siz Çavuş Willis misiniz?"

"Evet, öyleyim. Lyric sık kafalı olduğunu söyledi ve gitti. Bir eskort istemek için beni durdurdu. Çılgın bir sapığın onun peşinde olduğunu söyledi."

"En azından yardım isteyecek kadar akıllıymış," diye mırıldandı Connor. "Tek başına dışarı çıkmamalıydı."

Connor memura dik baktı. "Bunu ona söylemeyi dene."

Çavuş Willis başını salladı. ". Kim olduğunu sonra onu oturttuk. Ona alkolmetre verdik. İçki içtiğini düşündüm."

Connor kıkırdadı. "Ele avuca sığmıyor."

"O iyi biri. Bazı dergilerin söylediği gibi hiç de kibirli değil. Bütün çocuklara imza verdi ve fotoğraf çektirmelerine izin verdi. Hatta sahneye çıkacağı gece rodeo için bize bilet bile teklif etti."

Fetihler yapmayı ve Connor'ı büyüüne kapılmadığı için birinci sınıf bir pislik gibi göstermeyi Lyric'e bırakın. İsteddiği zaman çok çekici olabiliyordu.

"Artık onu eve götürebilir miyim?" Connor temkinli bir şekilde sordu. Çavuş Willis tereddüt etti. "Eğer gitmek isterse."

Connor kaşlarını çatı. "Gidecek. Bir gün için yeterince sorun çıkardı."

Çavuşun etrafından dolandı ve Lyric'in hâlâ masanın kenarında oturduğu yere doğru yürüdü.

"Gitmeye hazır mısınız?"

Lyric kaşlarını çatı. "Hayır. Seninle hiçbir yere gitmek istemiyorum. Kovuldun."

Bu nazik memurlar beni otelime geri götürmeyi teklif ettiler."

Connor içini çekti ve ellerini kızın saçlarına dolayıp onu masanın üzerinde öpme isteğine direndi. İhtiyacı olan son şey tutuklanmaktı.

"Beni kovamazsın, Lyric. Bunu daha önce de yaşadık."

Kaşları daha da çatıldı ve Çavuş Willis'e doğru baktı. "Bana hiçbir şey yaptıramaz, değil mi?"

Çavuş Willis başını salladı. "Hayır, hanımefendi, yapamaz. Eğer gitmesini istiyorsanız, söyleyin. Uzaklaştırma emri bile çıkartabilirsiniz."

"Oh, Tanrı aşkına, Lyric. Mantıklı ol."

Gözleri kısıldı. "Ben mi makul olacağım? Burada pislik olan sensin. Uyumlu davrandım. Benden istediğin her şeyi yaptım. Arkadaşlarını gücendirmemek için bu saçma kıyafeti bile giydim. Otel odamda kalmana izin verdim. Burada nasıl mantıksız olan ben oluyorum?"

Tek kaşını kaldırdı. "Kıyafetlerinin var böyle?"

Ona tiksinti dolu bir bakış attı. "Kot pantolon ve tişört giyiyorum ve hiç makyaj yapmadım." Memurlara baktı ve dudaklarının titremesine izin verdi.

"Beni arkadaşlarının önünde küçük düşürdü."

Hepsi dönüp Connor'a baktı. Cehennem gibi. Tam da ihtiyacı olan şeydi. Koruyucu içgüdüleri kabarmış bir grup öfkeli polis. Lyric'e ters ters baktı, onun rol yapmasına hiç aldanmamıştı. Bir dahaki sefere muhtemelen gözyaşlarına boğulacak ve hepsi onun kışına tekmeyle basacaktı.

"Önümüzdeki iki hafta boyunca her saat seninle kalabilecekler mi?" Connor meydan okudu. "Sana yönelik tehdit gerçek Lyric. Bunu ciddiye almanı istiyorum."

"Bunu çok ciddiye alıyorum," diye . "Eğer o kadar ciddiye alsaydın, beni kızdırmamak için daha çok çalışırdın."

Tamam, haklı olduğu bir nokta vardı. Nefesini üfledi ve ellerini ceplerine soktu. "Pekâlâ, Lyric. Ateşkes."

Ona şüpheyle baktı.

"Geç oldu. Dinlenmen gerek. Bütün gün başın ağrıdı. Hadi otele de sana biraz daha ilaç verip yatağına yatırayım."

Umduğu gibi, diğer polisler başlarıyla onayladılar. Onun için bir puan.

"Bu iyi bir fikir Bayan Jones," dedi Çavuş Willis.

Çavuşa kaşlarını çatı. "Beni kelepçelediğin için seni henüz affetmedim, bu yüzden oy hakkın yok."

"Onu kelepçeledin mi?" Connor talep etti.

Rahatsız görünme sırası çavuştaydı. "Biraz dengesiz düşündüm." Konuşurken ne demek istediğini belirtmek için şakağına vurdu.

Lyric'in ağzı öfkeyle açıldı. "On doksan altı bu anlama mı geliyor?"

Çavuş Willis ona mahcup bir bakış attı. "Evet, hanımefendi. Normalde çağrı işareti kullanmayız ama telsizden ne anlarsanız daha zorlanabileceğinizi düşündüm."

"Erkekler," diye mırıldandı. "Hepsi pislik. Sizden yardım istiyorum ve siz benim psikopat olduğumu düşünüyorsunuz."

Connor onun hoşnutsuz bakışları karşısında kahkahalarını tuttu. "Artık gidebilir miyiz?" "Oh, . Ben de seninle geleceğim. Ama beni bir daha kızdırırsan

"Çavuş Willis'in söylediği yasaklama emrini ."

Polislerin her biri cüzdanından bir kart Lyric'e doğru uzattı. Hepsi de bir şeye ihtiyacı olursa araması gerektiğini söylüyordu.

Lyric gülümseyerek kartların her birini aldı ve memurlara yardımları için teşekkür etti. Connor onun hakkını vermek zorundaydı. Kalabalığı nasıl idare edeceğini biliyordu. Polislerin her biri onun elinden yemek yiyordu. Böyle devam ederse, Connor'ı da avucunun içine alacaktı.

Lyric onun yanına vardığında, "BMW hâlâ benzin istasyonunda," diye mırıldandı. "Otele nasıl gideceğiz?"

"Bir taksi çağırayım."

Çavuş Willis, "İçimizden biri sizi arabayı için benzin istasyonuna götürmekten mutluluk duyacaktır," diye teklifte bulundu. "Bu sefer anahtarların sizde olduğunu varsayıyorum."

Connor cebinden anahtarları çıkardı ve Lyric'e döndü. "Seninle çok şeyimiz var, bir arabaya düz kontak yapmayı nasıl öğrendiğinden başlayarak."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 10

Angelina, Micah'nın çoktan yatağa uzanmış olduğu yatak odasına girdi. Micah dirseğine dayanarak Angelina'nın yatak odasının kapısını kapatmasını izledi ve gözlerindeki parıltı ona neler olacağını anlattı.

Nefesi boğazında düğümlendi. Bu bakıştan hiç bıkmamıştı. Şefkatli ve sahipleniciydi. Karanlık ve sevgi doluydu. Onu ölçüsüz bir şekilde el üstünde tutulduğunu hissettiren her şeydi.

"Benim için soyun," diye emretti kısık bir sesle. "Seni ve bebeğimizi görmek istiyorum."

Sorgusuz sualsiz itaat etti, elleri gömleğinin düğmelerine gitti. Yavaşça giysilerini çıkardı, sadece külotu ve sütyeniyle kalana kadar önce gömleğinin sonra da pantolonunun yere düşmesine izin verdi.

Sonra sütyeninin kopçasını açmak için arkasına uzandı. Askılar omuzlarının üzerinden kaydı ve kaplar yerinden çıkarak göğüslerini onun hevesli bakışlarına açtı.

Artık daha ağırdılar. Her zaman biraz küçüktü ya da en azından onları küçük görüyordu. Micah hiç şikâyet etmemişti. Ama şimdi en az bir beden büyümüşü ve hamileliğinden dolayı hassaslaşmış ve şişmişlerdi.

Micah sevişirken ekstra özen gösteriyordu. Ne kadar talepkâr ve baskın olsa da onu incitmekten korkuyordu. Her zamankinden daha az buyurgan değildi, ama şimdi çocuğunu taşıdığı için son derece nazikti. Aylardır bir kırbacın öpücüğünü hissetmemişti. Onun hâkimiyetinin daha sert tarafının heyecanını hissetmemişti.

Zamanla geri dönecekti. Şimdilik sevişmenin yeni bir yolunun keyfini çıkarıyorlardı. Bu da ilişkilerinin geri kalanı gibi bir keşifti ve Angelina her anına değer veriyordu.

İç çamaşırları fısıldayarak bacaklarından aşağı inip ayaklarının dibinde kıvrıldığında, Micah'nın nefesini hızla içine çektiğini duydu.

"Ne kadar güzel olduğun hakkında bir fikrin var mı?" diye sordu kısık ve alçak bir sesle.

Bakışlarını buluşturmak için kaldırdı ve gözlerinin sıcak çikolatasında boğuldu. Çok fazla sevgi ve arzuyla yanıyorlardı. Kalbi aşkla kabardı. Ona olan aşkıyla. Adam onundu. Kız onun kızıydı. Birlikte bir çocuk yaratmışlardı. Aşkı yaratmışlardı.

"Sen bana baktığında kendimi çok güzel hissediyorum," dedi dürüstçe.

Gözleri yumuşadı. "Sana nasıl baktığımı gördüğünde her zaman ne kadar güzel olduğunu görmeni istiyorum. Ne kadar sevildiğini bilmeni istiyorum."

Gülümsedi ve sessizce onun emrini bekledi. Onun sadece kendisine bakmaktan memnun olduğunu bilerek zevkini beklediği bu gibi anları seviyordu.

"Bana gel," dedi.

Yatağa süründü ve dizlerinin üzerine çökerek adamın kaslı vücuduna baktı. Çok mükemmel ve güzeldi. Koyu renkliydi; İspanyol kökenli olmamasına rağmen neredeyse kendi teni kadar koyu renkliydi. Saçları koyu kahverengiydi, o kadar koyu ki siyah görünüyordu.

Aynı koyu renk saçlar uyluklarının birleştiği yerde kıvrılmıştı ve aleti sanki onun ilgisini bekliyormuş gibi yarı dik bir şekilde yana yatmıştı.

Micah'nın emrini beklemekten memnun bir şekilde hareketsiz kaldı.

Elini kalçasından belinin kıvrımına, oradan da daha yukarıya, göğsünün kabarıklığını avuçlamak için gezdirdi. Her zamanki gibi son derece hassas uçlara dikkat ederek bir meme ucuyla boş boş oynadı.

"Bu gece yorgun görünüyorsun, Angel. Sırtın hâlâ ağrıyor mu?" "Daha önce de vardı. Sanırım çok uzun süre ayakta durdum. Şimdi daha iyi." "Buraya gel."

Onu aşağı çekti ve yüzü başka dönük olacak şekilde yerleştirdi. Eli vücudunun kıvrımlarında bir aşağı bir yukarı gezindi. Kalçasının üzerinde gezdirdi ve karnını avuçlamak için yukarı kaldırdı. Sonra başını eğdi ve boynunun kıvrımını öptü.

Hassas bir ürperti omurgasından aşağıya inerek tüylerini diken diken etti.

Eli onu bırakıp vücudunu yeniden konumlandırırken yatakta bir dalgalanma oldu. Sonra sırtını ovmaya ve yoğurmaya başladı, elleri yorgun ve ağrıyan kasları üzerinde tatlı bir sihir yapıyordu.

Adam yavaşça kalçalarına doğru inerken ve sonra tekrar yukarı çıkıp ensesine masaj yaparken usulca inledi.

"İyi hissediyor musun?" diye mırıldandı.

Gözyaşları göz kapaklarını dikti. Bu harikaydı ama onunla geçirdiği her gün harikaydı. Aylar önce uğradığı saldırıdan kurtulduktan sonra, Micah'yla geçirdiği her an için minnettardı. Her an birlikte geçirecekleri son anmış gibi yaşıyordu ve bu çok saçmaydı çünkü hayatlarını birleştirecek güce sahipti.

"Hey, iyi misin, Melek kız?"

Sesindeki endişe kalbinin sıkışmasına neden oldu. Ona burada, şu anda, onun kollarında olduğundan daha iyi olmadığını söyleyecek kelimeleri nasıl bulabilirdi?

Kadın beceriksizce döndü ve sonunda yüzünü ona dönmesi için ona yardım etmek zorunda kaldı. Burunları sadece bir santim aralıktaydı ve kadın bacaklarını onunkilerle birleştirerek adamın sıcaklığının vücuduna sızmasına izin verdi.

"Bana tekrar evlenme teklif edecek misin?" diye fısıldadı.

Gözlerinde acı olduğuna yemin edebileceği kısa bir parıltı vardı. Bir parmağıyla yanağını okşadı ve sonra parmağını yavaşça ağzının üzerinde ileri geri gezdirdi.

"Hayır, Angel. Çok fazla zorluyorum. Sana baskı yapmayacağıma yemin etmiştim ama tam da bunu yapıyordum."

Sözlerini kesmek için parmağını adamın ağzına götürdü.

"Bana tekrar sor. Lütfen."

Vahşi bir kıvılcım gözlerini aydınlattı ve gözbebekleri büyüyerek kahverengiye siyaha çevirdi. Aynı anda hem umut hem de korku vardı, biri diğeriyle savaşıyordu. Sorduğu şeyi kavrarken gördüğü güvensizlik ve tereddütten nefret ediyordu.

Onu şaşırtacak şekilde, adam kendini yukarı itti ve yataktan kalktı. Bir an için her şeyi berbat edip etmediğini merak etti. Ama adam elini uzatarak ona doğru uzandı.

Avucunu onunkinin üzerine kaydırıp ve yatağın kenarına oturmasına yardım etti, bacakları yana sarkmış, ayakları yere değiyordu.

Hâlâ elini tutarken, birbirlerinin gözlerinin içine bakacak şekilde yere diz çöktü. Gerginlik midesinde düğümlendi ve tuttuğunu fark edene kadar nefesi daraldı.

Micah onun elini ağzına götürdü ve avucunun yumuşaklığına bir öpücük . Sonra yavaşça çekti ve doğrudan onun gözlerinin içine baktı.

"Benimle evlenir misin, Angel? Hayatının geri kalanını benimle geçirir misin? Seni sevdiğim gibi beni sever misin? Çocuklarımı doğurur, benimle bir aile kurar, benimle yaşlanır ve bir ömür boyu seni hak ettiğin şekilde sevmeme izin verir misin?"

Bu içten sözlerin etkisinden tamamen kurtulmuş bir halde, gözyaşları sessizce yanaklarından aşağı süzülürken şaşkınlıkla bakakaldı. Ellerini kaldırıp adamın yüzünü kavradı ve hayran olduğu -her zaman hayran olduğu- adamın gözlerinin içine baktı.

"Bir keresinde bana, beni hayattan çok sevdiğinden şüphe duymadığım ve sana tüm kalbimle güvendiğim zaman seninle evlenmemi istediğini söylemiştin. Uzun zaman önce evet demeliydim," diye fısıldadı. "Evet. Seninle evleneceğim. Seni seviyorum. Seni her zaman seveceğim."

Ayağa kalktı ve onu kendine doğru çekti. Onu sıkıca tuttu, tüm vücudu ona karşı titriyordu. Her nefesini, boğazına doğru çılgınca çarpan kalbinin atışını hissetti.

"Tanrım, seni seviyorum Melek kız. Hem de çok. Hem de çok. Bana olan inancını yok etmediğim, sevgini yok etmediğim için Tanrı'ya şükrediyorum. Yok etseydim kendimle yaşayamazdım. Sen ve Nia benim dünyamsınız. İkinizi de çok seviyorum."

Geri çekildi ve sonra ellerini tutup karnına doğru yönlendirdi. "Biz senin aileniz, Micah. O ve ben. Benim seni sevdiğim kadar o da seni sevecek."

Gülümsemesi kalbini sızlattı. Gözlerinde öyle bir neşe vardı ki. Son aylarda yüzünde oluşan gölgeleri o ana kadar fark etmemişti. Ama şimdi bu gölgeler kalkmış ve yüzünde büyük bir rahatlama olmuştu.

Başını eğdi ve dudaklarını kadının karnındaki sert çıkıntıya bastırdı. Parmaklarını onun uzun saçlarından geçirdi ve kızlarının nazik pırtırtılarına karşı onu sevgiyle tuttu.

Gözlerini kapattı ve o anın tatlılığının kendisini sarmasına izin verdi. Bu kadar kısa sürede çok şey atlatmışlardı. Ama hepsine değmişti çünkü şimdi ve burada, istediği şeyi kollarında tutuyor ve karnında taşıyordu.

Micah ve kızları. Onun ailesi.

Kardeşi David ve Hannah'nın cennetten onlara gülümsediğini düşünmeden edemiyordu.

Micah başını kaldırdı, sonra elini onun ensesine doladı ve alınları birbirine değene kadar onu çekti. Burunları birbirine değdi ve

sanki duygularını kontrol altında tutmaya çalışıyormuş gibi düzensiz nefes alıp verdiği hissetti.

"Bana tekrar söyle," diye fısıldadı. "Benimle evleneceğini söyle." Kadın gülümsedi. "Seninle evleneceğim, Micah."

"Ne zaman?"

"Ne zaman dersen o zaman."

"Yarın," diye nefes aldı.

Güldü. "Sanırım bundan biraz daha uzun bir süreye ihtiyacımız olacak. Büyük bir düğün istemiyorum ama en yakın arkadaşlarımızın -ailemizin- orada olmasını istiyorum," diye düzeltti.

"Evet, ben de öyle."

"İstedığinin bu olduğuna emin misin, Micah? Mutlu olacak mısın?"

Adam geri çekildi ve biraz önce onun yüzünü avuçladığı gibi yüzünü avuçladı. "Hayatımda hiç şu anda olduğum kadar mutlu olmamıştım. Ama şu ne kadar mutlu olursam olayım, hiçbir şey senin kanun önünde resmen benim olacağın günle boy ölçüşemez."

"Ben hep senin oldum, Micah. Ama şimdi sen benimsin. Ve gitmene asla izin vermeyeceğim."

O zaman gülümsedi ve kalan son gölgeler de kayboldu, geriye sadece umut ve neşe kaldı. "Görüyorum ki bu ilişkideki tek sahiplenici kişi ben değilim. Bu hoşuma gitti."

BÖLÜM 11

Connor otelin tentesinin altına girdi ve vale parkını bekleyen diğer iki arabanın arkasında durdu. Motoru durdurdu ve valenin sıradaki ilk arabayla ilgilenmesini izlerken uzun bir süre orada oturdu.

Onun kızgınlığını hissedebiliyordu, ki bu , çünkü kendisinin de bir sürü kızgınlığı yoktu.

Sonunda ona doğru baktı. "Bu gece olanlar da neydi öyle?"

Ona dik dik bakarken göz kapakları yarıklara dönüştü. "Bu senaryoda yanlış bir şey yapmadığını mı düşünüyorsun?"

"Yani seni kızdırıyorum ve sen bunu bir arabaya düz kontak yapmak, tutuklanmak ve hapse atılmak için yeterli bir neden olarak mı görüyorsun?"

Kollarını kavuşturdu ve . "Ben tutuklanmadım. Özellikle bir polis arıyordum. Aşırı tepki göstermesi ve ilaçlarını alamayan bir deli olduğumu düşünmesi benim suçum değil."

"Neden böyle bir şey düşündüğünü hayal bile edemiyorum."

"İğnelemeyi kes. Bu seni daha da büyük bir pislik gibi gösteriyor," diye mırıldandı.

İç çekti. "Her şeye bu kadar sert mi tepki veriyorsun? Çoğu insan bana sık kafalı der ve işi bitirirdi.

Çok az insan bir arabaya düz kontak yapar, sonra bir polisi durdurur ve onu aklını kaçırdığına ikna çalışır."

Ona tekrar ters ters baktı. "Akıllıca davranıyordum. Arabayla tek başıma dolaşmak istemiyordum ve otele de tek başıma dönmek istemediğimden emindim. Yani, ya o kaçık herif beni odamda bekliyorsa?"

Kafasını direksiyona vurmak gibi görünüyordu. Neyse ki vale geldi ve Connor bileti almak için kapısını açtı. Lyric dışarı çıktı ve Connor'ı beklemek için kendini zorladı. O her neyse

düşünebilirdi, odasına tek başına dönmeyi gerçekten istemiyordu. Aslında yalnız kalmak da istemiyordu ama adamın tüm gece boyunca bu kadar yakınında da istemiyordu. Her iki durumda da boku yemişti ve uykusuz bir gece daha geçirmeye razı olmuştu. Yarına kadar zombiye dönmüş olacaktı.

Connor elini kızın sırtına koydu ve onu kapıya doğru sürükledi. Odasına giden yol boyunca sessizdi. Öfkesi her şeyi anlatıyordu ve dürüst olmak gerekirse, konuşmadığı için mutluydu. Sadece ona biraz daha yakınacaktı.

Alışkın olduğu hürmet şu anda kesinlikle işe yarayabilirdi. Ne yazık ki ona saygı göstermeden önce kendi taşaklarını keseceğini hayal .

Kendisi kapıyı açıp içeriye bakarken onun koridorda bir kenarda durmasını sağladı. Kimsenin dolaptan atlamayacağından emin olduktan sonra onu içeri aldı ve kapıyı arkalarından kapatıp sürgüledi.

Yatağa doğru ilerledi ve keyifsizce şiltenin üzerine uzandı. Telefonunun mesaj ışığı yanıp sönüyordu ve burada olduğunu kimin bildiğini merak ederek kaşlarını çatı. Phillip biliyordu. Ama henüz grubuna ya da ekibine nerede kaldığını bildirmediğini bile sanmıyordu.

Eğildi, ahizeyi kaldırdı ve üzerinde mesaj yazan düğmeye bastı. Günün olaylarından ve hatırlayabildiğinden daha uzun süredir uyumamış olmaktan bitkin düşmüş bir halde yastığa uzandı ve kaydın başlamasını beklerken gözlerini kapattı.

"Benden saklanamazsın, Lyric. Zavallı küçük koruman seni koruyamaz."

Duyduklarına inanamayarak doğruca ayağa fırladı. Elleri titreyerek mesajı tekrar oynatmak için bir dizi tuşa bastı ama o kadar üzgündü ki beceremedi.

"Sorun nedir?" Connor talep etti. Telefonu onun elinden kaptı ve kulağına götürdü. "Burada hiçbir şey yok. Seni üzen ne?"

"Mesaj," diye . " tekrar oynat. Onu silmedim. Hâlâ orada olmalı."

Kaşlarını çatı ve bağlantıyı kesmek için düğmeye bastı ve ardından mesaj düğmesine tekrar bastı. Bir süre sonra ifadesi fırtınalı bir hal aldı ve gözleri o kadar soğudu ki kadın ürperdi.

Sonunda ahizeyi yerine koymadan önce mesajı birkaç kez tekrarladı. Yatağın kenarına oturabilmek için eliyle bacağını hafifçe itti.

"İyi misin?"

Başını salladı ama gerçekte öyle değildi. Ona tuhaf notlar gönderen bir sapık olduğunu biliyordu ama plak şirketi ona hiçbir şey söylememiştir ve elinde sadece Connor'ın sözleri vardı. Ondan şüphe duyduğundan değil, ona inanmakla ilgili sorunu yoktu. Bu yüzden hiçbir yere yalnız gitmemeye bu kadar kararlıydı. Ama şimdi tehdidi duymuştu ve bu çok daha gerçektir. Bu onu derinden sarsmıştı.

"Lyric, bana bak."

Emirle birlikte bakışlarını ona çevirdi.

"İşte bu yüzden bensiz gittiğin için çok kızgınım," dedi, sesinde belirgin bir gerginlik vardı. "Şimdi bunu ciddiye alacak mısın?"

Kaşlarını çatı, tehditten dolayı üzgün ve sarsılmıştı ama bunu ciddiye almadığı varsayımından dolayı da bir kadar üzgündü.

Ama kendini savunamayacak kadar yorgundu. Adamın onun hakkındaki kesin fikrini tartışamayacak kadar yorgundu. Bunu değiştirecek gibi değildi.

Yorgun bir şekilde başını salladı, kelimeleri söyleyemeyecek kadar yorgundu. Zaten sesindeki acıyı saklamasının bir yolu yoktu. En iyisi susmak ve en az direnç göstereceği yolu seçmektir. Bir kereliğine.

"Uzun bir gün oldu. Yarın da uzun bir gün olacak. Biraz uyumalısın," dedi. "Bir iz bulup bulamayacağımızı öğrenmek için oteli kontrol etmem gerekiyor."

Sanki öyle bir şey olacakmış gibi. Yine de rahatlayıp başını yastığa koymaktan çekinmedi. Tek kelime etmeden ayağa kalktı, bir çift pamuklu pijama bulana kadar hâlâ dolu olan bavulunu karıştırdı ve sonra banyoya yöneldi.

Pijamaları onun rahatlık eşyasıydı. Tıpkı bir güvenlik battaniyesi ya da özel bir pelüş hayvan gibi. Eskiydiler ve muhtemelen delikleri vardı ama yumuşak ve rahattılar ve ona kendini güvende hissettiriyorlardı.

Connor muhtemelen gülerdi ve magazin gazetelerine göndermek için gizlice fotoğraf çekmezse şanslı sayılırdı. Üzerinde soluk gülen yüzler olan pijamalarla fotoğrafı çekilirse imajına ne büyük bir darbe olurdu.

Banyodan çıktığında Connor'ı yatağın bir tarafında üstsüz görünce şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı. Bir eşofman altı giymişti-

Tanrı'ya şükür, çünkü onu iç çamaşırından başka bir şeyle görmeye dayanamıyordu, gerçi bu durum onun külot mu yoksa boxer mı giydiği sorusunu akla getiriyordu.

Ya da boxer külot. Parasına bahse girerdi ki adam boxer külotu seven biriydi.

Ya da belki de onun o kaslı üst bacakları saran dar, pamuklu, popoyu şekillendiren külotlar içindeki görüntüsünden gerçekten hoşlanıyordu.

Mmmmm.

Tamam, durmak zorundaydı çünkü bu çok saçmaydı.

Yatağın kendi tarafına doğru yürüdü ve adamın kanepedeki minderleri kullanarak aralarında bir bariyer oluşturduğunu görmekten memnun oldu. Yastıklarından hiçbirini bu uğurda kaybetmek zorunda kalmayacaktı.

Yorganı geri çekerken onu izledi. Bakışlarının üzerinde durduğunu hissedebiliyordu ama başını kaldırmayı reddetti. Yatağın üzerine süründü ve yorganı omuzlarına kadar çekerken sırtını ona döndü.

Hamile bir sessizlik oldu ve sonra, "İyi geceler, Lyric," diye mırıldandı. Lamba tıkırtısını duydu ve oda karanlığa gömüldü. Sadece sokaktan gelen ince bir ışık huzmesi odayı karartan perdelerdeki küçük bir aralıktan sızıyordu.

Kalbi boğazında gümbürdüyordu ve orada öyle gergin yatıyordu ki kasları ağrıyordu. Bundan nefret ediyordu. Connor'a bu kadar yakın olmaktan nefret ediyordu.

-Aynı yatakta olmak onu o kadar germiştir ki kusmak istiyordu.

Nefes alış verişini düzene sokmak için zorladı çünkü dudaklarının arasından kekeleyerek geçtiğini kendisi bile duyabiliyordu. Yorganı sıkıca kavradı ve orada büzüşerek karşı duvara baktı.

Asla uyumayacaktı. "Connor?"

Kısa bir duraklama oldu. "Öyle mi?"

Parmakları uyuşana kadar yorganı biraz daha sıkı kavradı. "Neden benden bu kadar nefret ediyorsun?"

Rahatsız edici bir duraklama oldu. Sonra adamın kendi tarafına doğru döndüğünü hissetti. Kıpırdamadan yattı, parmakları çenesine doğru tuttuğu çarşafın etrafına sıkıca sarılmıştı.

"Senden nefret etmiyorum, Lyric."

"Benimle tanışmadan önce benden nefret ettiğine karar vermiştin. Yaptığım ya da söylediğim hiçbir şey bunu değiştirmeyecek."

İç çekti. "Tanıştığımızda durumunuza pek yardımcı ."

"Bana pislikmişim gibi baktın. Kimse bu tür bir yargıya iyi tepki vermeyecektir."

"Senden nefret etmiyorum," dedi tekrar.

"Sen de benden hoşlanmıyorsun," dedi usulca.

"Bu gece tam bir pisliktim. Dürüst olacağım. Bu işi istemedim. Ve haklısın. Tanışmadan önce senin hakkında kararımı vermiştim. Bu değildi. . adil."

"Yanılıyorsun, biliyorsun."

"Ne hakkında?"

"Bunu ciddiye alıyorum."

Connor tekrar kıpırdandı ve bildiğı bir sonraki şey, lambayı tekrar açtığında odayı ışığın kapladığıydı. Omzunun üzerinden bakınca onun yatakta doğrulduğunu gördü.

"Arkayı dön ki konuşabilelim," dedi sessizce.

Yuvarlandı ve aralarındaki minderlerden birini göğsüne bastırdı. "Sana yakın olan birisinin, sana zarar verme ihtimalini göz önünde bulundurmalısın. bu işin içinde."

Kaşlarını çattı. "Ama burada olduğumu kimse bilmiyor. Grubuma ve ekibime iki hafta izin verdim. Dikkatliydim Connor. Öyle düşünmediğini biliyorum."

"Peki ya Paul? Ve senin iki koruman?"

En azından onlara yine fuck-buddy dememişti. İç çekti. Baş ağrıyordu. Daha önce yaşadığı baş ağrısından kurtulabildiğinden emin değildi.

"Lyric?"

"Sanırım Paul de biliyordu," dedi yorgun bir ifadeyle. "Ve Trent ve R.J. de. Sakın söyleme. Şimdiden kendimi aptal gibi hissediyorum. Ama başka kimse bilmiyor. Daha doğrusu ben kimseye söylemedim."

"Ve kendini tanıttığın polislerin seni gizleyeceğini mi düşünüyorsun?"

Kızardı ve yastığa biraz daha sıkı sarıldı. "Kızgındım. Beni küçük düşürdün."

"Biri seni hep böyle çirkin tepkiler mi verirsin?" "İnsanların seni bu kadar sinirlendirmesine her zaman izin verir misin?"

"Touché. Yani ikimiz de kötü tepki verdik. Ben senden daha hatalıyım. Bu bir iş. Profesyonel olmam gerekiyor. Beni ne kadar sinirlendirirsen sinirlendir, benim işim soğukkanlı olmak ve seni korumak."

Yukarı baktı ve lambanın yumuşak ışığının adamın kaslı omuzları üzerinde kayışını izledi. Harika bir göğsü vardı. Uzun boylu bir adamdı. Zayıf ama sıkı kaslıydı. Ne şişkin bir Neandertal ne de haftada birkaç kez spor yapıyormuş gibi görünüyordu. Ama vücudu sıkıydı ve belinin herhangi bir yerinde bir gram bile et yoktu.

Harika bir çenesi vardı. Sert ve kararlı. Daha şimdiden sakalının gölgesi onu dağınık ve tamamen erkek gibi seksi gösteriyordu. Güzel ve gösterişli değildi.

Kendi derisinin içinde rahat olduğunu ve başkalarının ne düşündüğünü pek umursamadığını gösteren sessiz bir kibri vardı. Ünlülerden etkilenmezdi. Onun şımarık bir pislik olduğunu düşünüyordu. Haklıydı ama bu onu yine de rahatsız ediyordu.

"Seni bu kadar rahatsız mı ediyorum?"

Bir sırtış attı ve ona baktı. "Evet. Öyle."

Bu itiraf daha çok kendine kuru bir gülüştü ve gülümsemesi sözlerinin acısını hafifletti.

"Bu işi ," dedi. "Yarın plak şirketinin tuttuğu şirketle görüşeceğim. Etrafın sürekli güvenlikle çevrili olacak ve önümüzdeki iki hafta boyunca sana tutkal gibi yapışacağım. Eğer biri seni isterse, beni geçmesi gerekecek."

Bu yeminden büyük bir rahatlık duydu. Bu bir övünme gibi görünmüyordu. Sesinde tam ve mutlak bir güven vardı ve gözleri kararlılıkla parlıyordu.

Dudaklarını ısırdı ve tekrar onun bakışlarıyla buluştu. "Kolay olmadığımı biliyorum." "Hayır, kesinlikle kolay değilsin," dedi tembel bir sesle. "Ama yapabilirim zorlukla başa çıkmak."

Saçlarına dokunmak için uzandı. Basit bir fırçaydı. Kadının tenine temas etmedi bile, ama vücudunun her yerinde bir elektrik hissi yayıldı.

"Biraz dinlenmelisin," dedi. "Yorgunsun ve bütün gün başın ağrıdı."

Yüzünü buruşturdu. "Uyuyamayacağım."

Kaşlarından biri soru sorar gibi kalktı. "Neden olmasın?"

Başka tarafa baktı ve yorganı tekrar çenesine kadar kavradı.

"Lyric?"

Sesi yumuşadı ve adını söyleme biçiminde yatıştırıcı bir yumuşaklık vardı.

"Beni geriyorsun. Sadece sen değilsin," demek için acele etti. "Herhangi biri . Birinin bu kadar yakınımda olmasından hoşlanmıyorum."

Tepkisini ölçmek için başını kaldırdığında, adamın kaşlarının çatık olduğunu gördü. "Anladığım kadarıyla etrafınızda her zaman insanlar var. Asla yalnız değilsin. Eğer durum böyleyse, yalnız kalmamak için benim burada seninle olmama sevinirsin diye düşünüyorum."

"Yalnız kalmaktan hoşlanmıyorum," diye itiraf etti. "Hiç mantıklı konuşmuyorsun."

İçini çekti ve tavana bakmak için sırt üstü döndü. "Yalnız kalmakla başka biriyle yalnız kalmak arasında bir seçim yapmak zorunda kalırsam, beni ne kadar rahatsız ederse etsin yalnız kalmayı seçerim."

Adamın bakışlarının tenini yaktığını hissedebiliyordu, sanki katmanları daha da soymaya ve en karanlık sırlarını görmeye çalışıyordu.

Onu şaşırtarak ayağa kalktı ve bacaklarını yatağın kenarına attı. Komodinin üzerindeki otel rehberine uzanışını göz ucuyla izledi.

Arkasını döndü ve sayfaları çevirmeye başladı. "Eğer bütün gece ayakta kalacaksak, oda servisi sipariş edeceğim. Açlıktan ölüyorum."

Burnunu kırıştırdı. "Ama kocaman bir akşam yemeği yedin. Yani, sanki bütün bir inekmiş gibi görünüyordu. Ya da domuz. Her ne yediysek artık."

"Ben büyüyen bir çocuğum. Yemeğe ihtiyacım var."

"Ben uyuyamıyorum diye gerçekten uyanık mı kalacaksın?"

Ona şöyle bir baktı. "Evet, tabii." Menüü uzattı. "Bir şey ister misin?"

Yavaşça doğruldu ve arkasındaki minderlerden birini yatak başlığına yaslanacak şekilde ayarladı. Sonra gülümsedi. "Evet. Yemek yiyebilirim."

BÖLÜM 12

"Hey," dedi Connor usulca.

Sesi kulağını ve uykusunda burnunu kıvrıp rahatsız edici hisse vurdu.

Boğuk bir kıkırdama saçlarından bir tutamı yanağına doğru savurdu.

"Uyan, Uyuyan Güzel. Bugün yapacak işlerimiz var ve Damon Roche bir saat içinde seni alması için bir şoför gönderecek. O gelmeden önce bir duş almak ve üzerine öldürücü bir şeyler giymek istersin düşündüm."

Tek gözünü açtı ve Connor'ın birkaç santim ötedeki yüzüne baktı. Bir an için kafası karıştı ve sonra farkına varması uyku perdesini bir kenara itti.

"Uyudum," dedi şaşkınlıkla.

Connor başını salladı. "Evet, öyle yaptın. Saat beş civarında düştün." "Şimdi saat kaç?"

"Sekiz. Daha fazla uyumanıza izin verirdim ama bugün güvenliğinizi sağlamam gerekiyor ve sonra sizi taşımamız gerekiyor."

"Tamam."

Adam geri çekildi ve kadın kendini yukarı itmek için mücadele etti, beyni bulanık ve bulanıktı. Örümcek ağlarını temizlemek için gözlerini kırptırdı ve bir an için sadece etrafına baktı, yatakta onun yanındayken uykuya dalmış olmasına şaşırmıştı.

Belki de yorgunluğu sonunda onu yakalamış ve kendinden . Daha da şaşırtıcı olan, gerçekten de uzanıp birkaç saat daha uyumak istemesiydi.

Bir günlüğüne etrafını insanlarla çevirme fırsatını kaçırmamalıydı. Tek başına ve Connor'la olmak onu zorluyordu ve çatlama belirtileri göstermeye başlamıştı.

Yüzünü ovuşturduktan sonra yatağın ucunda oturmuş onu izleyen Connor'a baktı. "Banyoda işin bitti mi?"

Başını salladı. "Evet. Duş aldım bile. Hepsi senin." "Güzel. Hazırlanmak için biraz zamana ihtiyacım var."

Yorganı kenara fırlattı ve bacaklarını yatağın kenarına doğru salladı. Kahretsin, ama çok yorgundu. O banyoya doğru yürürken Connor, "Kahvaltı ister misin? Oda servisine sipariş verecektim. Aşağı inip yememeni tercih ederim. Tanınma ihtimalin daha yüksek."

Bir esnemeyi gizledi ve başını salladı. "Evet. Kulağa hoş geliyor." "Yumurta? Pastırma? Krep? Senin zehrin ne?" "Evet, evet ve evet."

Güldü. "Tamam, ne sipariş edeceğim. Açık büfe gibi görünecek çünkü açlıktan ölüyorum."

Kadın şaşkınlıkla başını salladı. "Daha birkaç saat önce bir sürü yiyecek koymuştun. Nasıl olur da tekrar açlıktan ölürsün?"

Onu görmezden geldi ve telefonu açtı.

On beş dakika sonra duştan çıktığında kendini biraz canlanmış hissediyordu ve kurulandıktan sonra saçlarını havluyla topladı, otelin sağladığı büyük, kabarık bornozlardan birini giydi ve ne giyeceğine karar vermek için odaya geri döndü.

Connor yemeğin geldiğini söylediğinde banyoya dönmüş saçlarını kurutuyor ve kabartıyordu. Henüz makyaj yapmamıştı ama doğal bir makyaj yapmak istiyordu. Saçı, tırnakları, kıyafeti ve makyajıyla tam bir bakımdan geçmeden pek sık dışarı çıkmazdı çünkü ne zaman ve nerede fotoğrafının çekileceğini asla bilemezdi.

Bugün sadece normal olmak istiyordu. Tanınmamak. Anonim- ve bunun tek nedeni onu korkutan bir kaçık olması değildi. Tamam, en büyük neden buydu ama bir diğeri de gerçekten kendisi olabileceği insanların yanında olmayı dört gözle .

Otel odasına geri döndüğünde Connor'ın servis arabasının üzerine dizilmiş yiyeceklere bir çentik attığını gördü. Eğer yemek istiyorsa, Connor hepsini yemeden önce içeri girip bir şeyler kurtarması gerekiyordu.

"Her zaman bu kadar çok mu yersin?" diye sordu yatakta bağdaş kurup tabağını önüne koyduğunda.

Kaşlarını çattı ve bir dakikalığına çiğnemeyi bıraktı. "Son birkaç gündür pek bir şey yemedim. Seninle çok meşguldüm."

Gözleri irileşti. Eğer yediği şeyi "çok değil" olarak görüyorsa, onun neyi normal bir iştah olarak gördüğünü görmekten nefret ederdi.

"Eminim seni doyurmak için aileni çok uğraştırmışsındır. Muhtemelen onları ev ev yemiştir."

Sırıttı. "Babam bir iki kez şikayet etmiş olabilir."

Bakışları adamın zayıf, kaslı vücudunda bir aşağı bir yukarı ve başını salladı. "Nereye koyduğunu bilmiyorum. Sanırım senden nefret ediyorum."

"Spor yapıyorum," diye savundu. "Tek yaptığım oturup yemek yemek değil."

Homurdandı. "Evet, bahse girerim haftada bir spor yapıyorsundur. İyi genlerle kutsanmış insanlardan biri olduğun çok açık."

"Peki ya sen? Yemek yeme konusunda pek de hassas sayılmazsın ve nesin sen, iki beden mi?"

Neredeyse yemeğinde boğuluyordu. Belki de bu adamın kadınlar konusunda sandığı kadar tecrübesi yoktu. "Ben on iki yaşındayım. Bazen on. On dörde kadar çıktığım da oldu. Hayır, kocaman değilim ama incecik de değilim. On numaranın altında tutmak için çok çalışmam gerekiyor. Turnedayken kilomu düşük tutuyorum çünkü neredeyse her gece sahne almak beni formda tutuyor. Ama turnede olmadığım, şarkı yazmadığım ya da kayıt stüdyosunda olmadığım zamanlarda sadece yemeklere bakarak kilo alıyorum. Bunu kontrol altında tutmak için sıkı bir egzersiz rejimine sahip olmam gerekiyor."

Kaşlarını çattı. "Bence bu oldukça mükemmelsin. Daha zayıf olmana gerek yok."

Belki de kadınlar konusunda çok deneyimliydi, çünkü ne söyleyeceğini çok iyi biliyordu.

"Şu anda on iki bedenimin belini zorluyorum," diye itiraf etti. "Turnemin sonuna geldim ve şovlar birbirinden uzaklaştı ve ben de stresli bir şekilde yiyorum. Dünyadaki en iyi alışkanlık değil ama işte . Tuzlu ve tatlıya karşı bir zaafım var. Karbonhidratlar. Karbonhidrata bayılıyorum."

Adamın gözleri kısıldı ve kız onun bakışlarının kendisini incelediğini hissedebiliyordu. Adamın kaşları kızın gözleriyle buluştuğunda daha da çatıldı. "Olduğun gibi gayet iyi görünüyorsun."

Sıcak zevk yanaklarını yıkadı, ta ki parladığından emin olana kadar. Onun dünyasında asla mükemmel değildi. Kilo vermesi gerektiğini söyleyen fitness eğitmenleri vardı. Menajeri ona ne yiyip yiyemeyeceğini söylüyordu. Stilisti bile Lyric'in kıyafetleri ne zaman dar gelse fikrini söylüyor ve onu azarlıyordu.

Yine de Connor onun kilo vermesi fikrine olumlu yaklaşıyordu.

Ona gülümseyerek baktı ve kahvaltısını bitirdi, ardından bir bardak portakal suyunu kana kana içti. Neredeyse zevkten inleyecekti. Meyve sularını çok severdi ama sudan başka bir şey içmesi yasaklanmıştı.

"Daha iyi misin?" Connor, kız tabağını ittiğinde sordu. "Nefis.

Bu harikaydı."

Saatini kontrol etti. "Birkaç dakikanız var. Micah ve şoför seni almaya geliyor. Beklerken lobide görünür bir yerde durmanı istemiyorum."

"Tamam. Dişlerimi fırçalamam lazım."

Uykusunu alamamış olmasına rağmen günlerdir olmadığı kadar iyi hissederek yataktan sıçradı. Saçlarını bir kez daha taradı ve gevşek bıraktı. Sonra dişlerini temizledi, yaptı ve aynada görünüşünü kontrol etti.

Trafiği durduramazdı ama o kadar da kötü görünmüyordu. Ve gözlerinde uzun zamandır fark etmediği bir hafiflik vardı. gülümsedi, tekrar makyajsız görünmekten kurtulacağına karar verdi ve sonra banyodan çıktı.

Connor . Döndü parmağını Lyric'e doğru kaldırarak, "Onu hemen aşağıya getiriyorum," dedi.

Adam cep telefonunu tekrar cebine sokarken kadın kaşlarını kaldırdı.

"Geliyorlar sanıyordum?"

"Sam yan taraftaki çalışan girişine park etti. Biz o taraftan çıkacağız. Bir saniye bile dışarıda kalmayacaksın."

"Ya sen?"

"Şirketinizin işe aldığı güvenlik ekibiyle görüşmek üzere ofisime gidiyorum. Bu işi yapabilecek yeterlilikte olduklarından emin olmak istiyorum. İşim bitince gelip seni alacağım. Bu arada birkaç adam gelip otel odanı boşaltacak, eğer ihtiyacın olan bir şey varsa hemen al."

Çantasını aldı, cüzdanının, güneş gözlüklerinin ve telefonunun hâlâ içinde olduğundan emin olmak için baktı ve sonra omzuna astı.

"Ben hazırım."

Beş dakika sonra Connor onu aceleyle Bentley'in arkasına bindirdi ve o da lüks arabanın görkemli derisi ve bariz masrafı karşısında gözlerini kırıştırdı. O lanet olası bir rock yıldızıydı ve böyle araçlara binemezdi.

Bunlar gibi. Herhangi bir özenti bir limuzine otostop çekebilir, ancak bu jantlar ciddi paraya mal olur.

Şoför, sürücü koltuğunu dolduran geniş omuzlu bir adamdı. Direksiyon elinde küçük görünüyordu, sanki çok sert çevirirse kırılacakmış gibi. Dikiz aynasından ona bir bakış attı ama gözleri koyu renk gözlüklerle kaplıydı ve kel kafası sanki o sabah yeni tıraş olmuş gibi parlıyordu.

Micah Hudson onun yanındaki arka koltuğa kaydı ve Connor kapısını çarptı. Sürücü kükreyerek yan sokaktan aşağı indi ve trafiğin içine girdi.

"Her şey yolunda mı?" Micah sohbet eder gibi sordu.

Ona dikkatle baktı, yanında Connor'ın değil de onun olmasından rahatsızdı.

"Angelina nerede?"

Micah'nın gözleri kısıldı. "Onun asla izin vermem. Onu potansiyel belanın yakınında istemiyorum."

Lyric omuz silkti. Sanki o da "potansiyel belanın" yakınında olmak istiyordu? Yarım saat sonra geniş bir arazinin girişinden geçtiler.

Arkasına dönüp baktığında ağır güvenlik kapısının arkalarından kapandığını gördü. Daha da şaşırarak, otomatik bir tüfek taşıyor gibi görünen iri bir adamla göz göze geldi. Vay canına, çılgın bir tarikatın yerleşkesinde miydi?

Daire şeklindeki yolun etrafından dolandılar ve doğrudan saray gibi evin önüne park ettiler. Micah arabadan indi ve şoför kızın kapısını açtı ve girişe kadar birkaç adım ona eşlik ederken koruyucu bir tavırla üzerine eğildi.

Tamam, güvenliği kadar o da seviyordu ama bu biraz . . . abartılmıştı. Sanki bir konsere gidiyormuş ve binlerce hayranı onu görmek ya da bir parçasını almak için itişip kakışıyormuş gibi değildi. Şöyle bir şey vardı.

. . . kimse yoktu. Etraf o kadar sessizdi ki kuş cıvıltılarını duyabiliyordu.

McMansion'ın içine ve şoför onu oturma odasına götürmüş, burada mobilyaların üzerine yayılmış kadınlar görmüş.

Lyric rahatladı ve gülümsedi. Faith'i, Julie'yi ve tabii ki Angelina'yı hemen tanıdı ama bir kadın daha vardı, uzun, zarif ve o kadar güzeldi ki Lyric'in bir adım geri atmasına ve makyaj yapmadığı gerçeğine lanet etmesine neden oldu. Perdeleri gözlerinin üzerine çekmek istiyordu ama bu kapatıcı bile sürmediği gerçeğini gizlemeyecekti.

Gerginliğini örtmek için ellerini avuç içleri yukarı bakacak şekilde açtı ve "Ben buradayım!" dedi.

Kadınlar döndü ve Faith koltuktan fırlayıp Lyric'e sarılmak için koştu. Bu biraz tuhaftı ama aynı zamanda Lyric'in içini ısıtmıştı. Faith onu diğerlerinin yanına sürüklerken Lyric biraz sarsılmıştı.

"Julie ve Angelina ile tanıştınız elbette ama Serena Roche ile henüz tanışmadınız."

Uzun boylu ve zarif Serena koltuktan kalktı, uzun siyah saçları sırtından aşağı ipek gibi sallanıyordu. Lyric bakmaktan kendini alamadı. Kadının egzotik bir güzelliği ve gece yarısı saçlarına tezat oluşturan şaşırtıcı mavi gözleri vardı.

Elini uzattı ve Lyric bir an için sadece ona ve üçüncü parmağını süsleyen ışıltılı, kocaman elmas yüzüğe baktı.

"Seninle tanıştığıma çok memnun oldum Lyric." "Ben de öyle."

Uzun boylu, son derece yakışıklı bir adam oturma odasına girdi ve bakışları Serena'ya yöneldiğinde gözleri parladı. Onun kocası Damon Roche olduğunu anlamak için roket bilimci olmaya gerek yoktu.

Zengin GQ görünümü vardı. Cilalı, kibirli ve kendinden son derece emin. Serena'nın yanına geldi, eli sırtına doğru kayarak saçlarına dolandı.

"Bayan Jones," dedi yumuşak bir sesle. "Evimize hoş geldiniz. Serena ve ben sizi ağırlamaktan mutluluk duyuyoruz."

"Teşekkür ederim. Rahatsız ettiğim için özür dilerim."

"Rahatsız etmiyorsun. Micah bana bazı sorunlar yaşadığınızı söyledi. Sizi temin ederim ki burada olduğunuz sürece hiçbir şey sizi rahatsız etmeyecek."

Garip bir şekilde, ona kesinlikle inanmıştı. Adam ona boş övünen biri gibi görünmüyordu. Kendinden çok emindi.

"Size içecek bir şeyler ikram edebilir miyim, Bayan Jones?" Damon sordu. Kahvaltıda ne kadar yediğini hatırlayarak başını iki yana salladı.

"Gel otur," diye ısrar etti Faith. "Tam bir kız günü planladık. Julie daha sonra bize masaj bile yapacak."

"Bana kimin masaj yapacağını bilmek istiyorum," diye homurdandı Julie.

"Oh, sus. Nathan'ın daha sonra sana bir tane vermekten mutluluk duyacağını biliyorsun," dedi Serena arsızca.

Damon kuru bir sesle, "Kız kıza eğlenmek benim öncelikler listemde üst sıralarda değil ama biz erkekler kendimizi mazur göreceğiz," dedi.

Serena'yı kendine çekti ve alnından öptü. Gözlerinde öyle bir sahiplenme ifadesi vardı ki Lyric ürperdi. Bu kadınların her birinin kendisine tapan bir erkeği var mıydı? Lyric hayatında hiç kimseyi bıçaklamayı bu kadar istememişti. Ve şimdi onlarla bir öğleden sonra geçirmek zorundaydı ve muhtemelen kocalarının ya da sevgililerinin ya da her ne halt diyorlarsa, ne kadar harika olduklarını anlatıp duracaklardı.

Damon ve Micah kendi aralarında konuşarak ayrıldılar ama şoför dikkat çekici bir şekilde geride kaldı ve oturma odasının kapısında pozisyon aldı.

Kadınlar tekrar yerlerini aldılar ve Lyric, ayaklarını altına kıvrımış ve bir yastığa yaslanmış olan Angelina'nın yanındaki kanepeye oturdu.

"Ne zaman ?" Lyric, Angelina'nın karnına bakarken sordu.

Angelina yüzünü buruşturdu. "İnanabiliyor musun, hâlâ üç ayım var. Yemin ederim şimdi patlamaya hazırım."

Lyric'in gözleri büyüdü. Belki de Angelina çok ufak tefek olduğu içindi ama bir sıcak hava balonunu uçuracak kadar helyum yutmuş gibi görünüyordu.

Julie, "Seni takip eden bu ucubeyle neler olduğunu anlat bize Lyric," dedi.

Lyric iç çekti. "Plak şirketim bana bir şey söylemeyi uygun görmediğinden ve Connor da dünden önceki gün bana haber verdiğinden beri pek bir şey bilmiyorum. Görünüşe göre bana ürkütücü notlar gönderiyor ve bunları erişmemesi gereken yerlere koyuyormuş. Dün de beni aradı ve otel telefonuma mesaj bıraktı."

"Peki Connor ne yapacak?" Faith endişeyle sordu.

Lyric omuz silkti. "Şirketimin tuttuğu güvenlik şirketiyle görüşüyor, ben de bu yüzden buradayım. Benim orada olmam daha mantıklı ama sanırım Connor sinir krizi geçireceğimden korkuyor."

Julie gözlerinde bir mizah parıltısıyla ona baktı. "Sen yapar mıydın?" "Belki. Ne söyleyeceklerine bağlı. Ya da ne kadar beyinsiz olduklarını düşündüklerine."

Öyleydin. Ve öfke nöbeti . Sadece hoşnutsuzluğumu yüksek sesle dile .

bir şekilde."

Serena ve Angelina gülüştiler. Sonra Serena öne doğru eğildi. "İtiraf etmeliyim ki beklediğimden çok daha farklı görünüyorsun. Damon ve ben Vegas'taki şovlarınızdan birini izledik. Çok gösterişli ve göz alıcıydınız."

Lyric yüzünü buruşturdu ve Serena elini onun ağzına götürdü. "Şu anda olmadığından değil. Oh lanet olsun. Şimdi susacağım."

Lyric güldü. "Genelde tam makyaj ve kıyafet olmadan hiçbir yere gitmem ama Connor ne kadar düşük profilli olursam o kadar iyi olacağını düşünüyor gibi. Son gösterimden beri saçımı boyamadım bile. Connor benimle ilk tanıştığında saçlarım pembeydi. Pek etkilendiğini sanmıyorum."

Faith kıs kıs güldü ve Julie gözlerini devirdi. "Çünkü Connor'ın kıkırda bir sopa var," diye karşılık verdi Julie.

"Julie, öyle biri değil," diye savundu Faith. "Onu her zaman tutucu suçluyorsun."

"Oldukça iyi bir değerlendirme diyebilirim," diye mırıldandı Lyric. "O çok tatlı biri," dedi Angelina.

Lyric gözlerini devirdi. "Elbette, tatlım."

Diğer kadınlar kahkahalara boğuldu.

Serena kıs kıs gülerek, "Seni tamamen kandırmış," dedi.

"Biliyor musun, saçını ben yapabilirim," dedi Julie düşünceli bir şekilde. "Buz mavisi tüm o siyah saçlarla harika görünür. Eğer çok dikkat çekmek istemiyorsan, sadece uçlarını yapabiliriz."

"Gerçekten mi?" Lyric sordu.

Faith gururlu bir sesle, "O müthiş bir stilist," dedi. "Kendi işinin sahibi. Saç, tırnak ve masaj yapıyor."

Serena başıyla onayladı. "Evet, o bizim Jill'imiz ya da Julie'miz."

"Buradan ayrılırsam Connor'ın yavru bir kedisi olur. Belki bunu halledebiliriz."

Bir gün özgür olduğunda," dedi Lyric.

Julie sırtıttı. "Oh, ihtiyacım olan şey için Sam'i dışarı ve burada yapabiliriz. Birinizin masajdan vazgeçmesi gerekebilir ama bu kesinlikle yapılabilir."

Lyric kalın bir saç telinin uçlarını döndürdü ve maviye boyandığında nasıl görüneceğini hayal ederek bakmak için yukarı çekti. Omuz silkti.

"Her şeyi bir kere denerim."

"Ondan hoşlanıyorum," dedi Angelina, gözleri parlayarak.

"Sen ," dedi Serena. "O bizim yerleşik vahşi çocuğumuz," diye açıkladı Lyric'e.

Lyric'in kaşları . Tatlı, melek görünümlü Angelina mı? Angelina'nın esmer teninin altında renk çiçekleri açtı ve başını eğdi.

", bu gördüğüm en suçlu onaylama bakışıydı," dedi Lyric. "Sanırım söyledikleri doğru. Dikkat etmeniz gerekenler masum görünenlerdir."

"Ah evet," diye karıştı Julie. "İnanç, dinsizlik departmanında çok yakın bir ikinci."

"Julie! Sus!"

Faith kıpkırmızı kesilmiş, kızarıklık boğazından yanaklarına süzölmüştü.

"Kendimi korkutucu derecede sıkıcı ve normal hissetmeye başlıyorum," dedi Lyric şaşkınlıkla. "Sizi temin ederim ki böyle bir şey asla olmaz. Genelde insanlar bana saçımı ateşe vermişim gibi bakarlar."

Serena, "Eğer saç yapacaksak ve başka ne için ilham alacaksak, şaraba ihtiyacımız olduğunu söylüyorum," diye konuştu.

Lyric hemen, "Ben içki içmem," dedi.

"Ne?" Julie kaşlarını çatı. "Bu kadar ünlü bir diva olup da nasıl içki içmezsin? Hiç sarhoş olup da teşhircilikten falan tutuklanmadın mı?"

Lyric sırtı. "Hangi gazeteyi okuduğunuza bağlı." "Ciddi misin?"

"İçki içmiyor musun?" Faith sordu.

Serena dönüp şoföre işaret ederken, "Bugün var," dedi. "Sam, bize birkaç şişe şarap getirebilir misin? Damon'dan bir öneri iste. O iyi bir şey seçecektir."

Sam ayrılırken Serena döndü ve omuz silkti. "Ben oldukça şarap aptalıyım. Yani, severim ama hakkında hiçbir şey bilmem. Damon ise hangi yemekle hangi şarabın içilmesi gerektiğini, hangi durumlarda içilmesi gerektiğini falan biliyor."

"İyi şarap servis ediyor," diye onayladı Faith.

"Hiçbirinizden memnun değilim," diye somurttu Angelina. "Şarap içmiyorum, bu da demek oluyor ki ben burada bir ev kadar büyük otururken tüm eğlenceyi siz yaşayacaksınız."

"İlk masajın sana yapılmasını sağlayacağım," diye yatıştırdı Julie.

İki saat ve altı şişe şarap içtikten sonra Lyric alkolden neden hoşlanmadığını hatırlayamıyordu. Şarap iyiydi. Dünya güzeldi. Arkadaşlık iyiydi. Her şey güzeldi.

Ve oda cehennemden gelen bir atlıkarınca gibi dönüyordu. Julie saçıyla uğraşırken o da kıpırdamadan oturuyordu.

"Ne kadar içti?" Lyric omzunun üzerinden Julie'yi işaret ederek sordu.

Julie, Lyric'in omzunun üzerinden uzandı yarısı dolu bir şarap kadehini alıp boşalttı. Bir gümbürtüyle geri koydu. "Neredeyse yeterli değil."

"Onu izliyorum. Saç yapma becerilerini bozacak kadar çok içmedi," dedi Serena ciddi bir sesle.

Faith kıkırdadı. "Saçın nasıl?"

"Peki, buna başka ne diyorsunuz?" Serena öfkeyle sordu. "Alüminyum folyoyla uzaylıya benziyorsun, Lyric. Çok etkileyici."

Lyric kahkahalarını bastırdı. en çok içen Serena'ydı ve kız havalara uçuyordu. Gerçi Lyric'in onun arkasında olması gerekiyordu çünkü Serena kadehini doldurmaya devam ediyordu. Ve sonra şarap kayboldu. Bu en lanet şeydi.

"Burada işim bitti," diye açıkladı Julie. "En azından önümüzdeki yirmi yıl için."

Sonra seni durulayıp kurulayacağız ve işte, Smurftastic olacaksın."

Angelina Julie'ye karamsar bir bakış fırlattı. "Smurftastic mi?"

"Evet, bilirsin, Şirinler. Küçük mavi insanlar mı? Şirine mi? mı?"

Angelina'nın ifadesi boştu.

"Daha çok gençsin," diye homurdandı Julie. "Ve belli ki eğitimin de eksik."

"Şirine çok ateşliydi," dedi Lyric ciddiyetle.

Faith başını salladı. "Katılıyorum. Belki de hepimiz saçlarımızı mavi yaptırmalıyız."

"Oh, bu eğlenceli olurdu!" Serena haykırdı. "Erkeklerin yüzündeki ifadeyi görmek için buna değer. Renk ne kadar dayanıyor Julie?"

Julie kaşlarını çatı. "Damon'ın kıcımlı tekmelemesini istediğim gibi mi?"

Serena Julie'ye sanki sinir bozucu bir böcekmiş gibi el salladı. "Hadi ama. Bunu Lyric'i desteklemek için yapabiliriz. Başka bir anneden olan kız kardeşimiz."

"Ne kadar içtin, Serena?" Julie sordu.

Serena bir bardak daha doldurmak için durakladı ve bardağı diğer kadınlara doğru eğdi. "Yeterince değil!"

"Ben yaparım," dedi Faith yavaşça. "Mavi uçlar sarışına yakışır mı?"

Julie Faith'e bir kaşını kaldırdı. "Ciddi misin sen?"

"Evet. Eğlenceli olabilir. Lyric'in hayran kulübü gibi olabiliriz ve Connor ona bok atmaya kalkarsa, onu fena benzetebiliriz."

"Bir süre önce onu savunan iyi kız kardeş sen değil miydin?" Angelina sordu, gözleri neşeyle dans ediyordu.

"Kıçında bir sopa olduğunu düşünmemem, onun tipik bir katır kafalı erkek olamayacağı anlamına gelmez. Oh, biliyorum! Rodeo'da Lyric'i görmek için bilet bile alabiliriz. Aynı onunki gibi saçlarımız olacağı için her şeyden haberdar oluruz."

"Konserinin biletleri tükendi," diye belirtti Julie.

"Eğer gerçekten gelmek istiyorsanız size bilet bulabilirim," dedi Lyric ve hemen ardından hıçkırdı. Sonra da kıkırdadı. Sonra herkes gülmeye başladı. Lyric biraz daha hıçkırdı ve oda kahkaha krizlerine boğuldu. Lyric hıçkırığının neden bu kadar komik olduğundan emin değildi ama hıçkırdıkça daha çok gülüyordu.

"Pekâlâ, eğer bu işi halledeceksek siz kızları hemen işe başlatmam gerekiyor. Aksi takdirde Damon ve Micah burnunu sokmak için pusuda bekleyecek ve sonra da yakalanacağız. Var mısın, Angelina?" Julie ona bakarak sordu.

Angelina sırtıttı. "Evet. Bence eğlenceli olacak."

BÖLÜM 1C

Connor kamyonetinden indi ve Damon Roche'un ön kapısına gitmeden önce Nathan ve Gray'in kendisine yetişmesini bekledi. Nathan ve Gray'den Lyric'in güvenlik ekibiyle yaptığı toplantıya katılmalarını istemişti ve iki adam Connor'ın onlara ihtiyacı olduğunda hizmetlerini sunmayı kabul etmişlerdi. En azından güvenebileceği iki adam olması onu daha iyi hissettirmişti.

Gray heybetli taş ve ahşap eve baktı ve sonra Connor ve Nathan'a sırtıttı. "Ev hâlâ ayakta, yani bu iyiye işaret."

Connor kaşlarını çattı. "Lyric o kadar da kötü değil."

Nathan kıkırdadı. "Lyric'i kastetmiyorduk. Kadınlarımız bir araya geldiğinde ilginç şeyler oluyor."

Gray kapıyı çaldı ve üçü de bekledi. Bir süre sonra Sam kapıyı açtı ve onlara biraz temkinli bir bakış attı. Kollarını kavuşturdu ve sanki geçmelerine izin vermeye isteksizmiş gibi kapının büyük bir kısmını doldurmayı başardı.

"Bayanlar şu anda müsait değil."

"Kahretsin," diye mırıldandı Nathan.

Gray elini yüzüne sildi ve sadece başını salladı. Connor hepsine şaşkınlıkla baktı.

Sam, "Ben hanımlara burada olduğunuzu haber verirken siz oturma odasında bekleseniz daha iyi olur," dedi.

"Lanet olsun Sam, onları yenemeyeceğiz," diye homurdandı Gray.

Nathan Connor'a, "Kadınlara karşı çok korumacı," diye fısıldadı. "Onları utanmadan şımartıyor ve her isteklerini yerine getiriyor."

Sam Nathan'a ters ters baktı. "İstemiyorum."

"Sam, oluyor?" Damon Sam'in arkasından sordu. "Neden onları içeri davet etmedin?"

Sam döndü ve yüzünü buruşturdu. "Hanımları görmeye gittiniz mi, efendim?"

Damon kaşlarını çattı ve başını salladı. "Micah ve ben onları kendi hallerine bıraktık."

Sam içini çekti ve Connor, Nathan ve Gray'in içeri girebilmesi için geri çekildi. "Eğleniyorlar. Bunu unutmayın."

Micah bir küfür mırıldandı ve Damon'ın alnı endişeyle kırıştı.

Connor, Micah ve Damon ile Nathan ve Gray evin içinde ilerlerken onların arasına girdi. Onlar yaklaştıkça kahkaha sesleri havayı doldurdu. Sonra sessizlik oldu. Ve aniden başka bir kahkaha korusu.

Damon bir parmağını kaldırarak adamlara sessiz olmalarını işaret etti ve onlar köşeyi dönüp oturma odasının kapısından geri çekildiler.

Connor manzarayı özümserken gözlerini kırıştırdı. "Bu ne böyle?"

Angelina hariç her birinin elinde şarap kadehi olan beş kadının odanın ortasında toplanıp dans etmesine şaşkınlıkla baktı. Belki daha da önemlisi, her birinin saçları maviydi! Ya da en azından kısmen maviydi. Saçlarının son iki santimi mavi boyaya batırılmış gibi görünüyordu ve Julie'nin bir stilist olduğu bunun böyle olduğunu tahmin etti.

Faith ve Serena birer kollarıyla Lyric'i sarmış, Angelina ve Julie de karşılarında durmuş yüksek sesle şarkı söylüyorlardı. Ya da söylemeye çalışıyorlardı.

Birkaç cümle söylerler ve sonra kahkahalara boğulurlardı.

Sallanıp dans ettiler, ancak bol miktarda alkolün sahip oldukları zarafeti gölgelediği açıktı. Faith neredeyse yere düşüyordu ve Lyric onu yakalamak için hamle yaptı. Faith şarap kadehini kaldırdı -yerlerin şarapla kaplanmamış olması bir mucizeydi- ve kadınlar alkışladı.

"İyi şarabı ziyan etmek günahtır," dedi Serena ciddiyetle. "Damon hep öyle der."

Damon, Connor'ın yanında, "söylerken aklımdan geçen tam olarak bu değildi," diye mırıldandı.

"Buna içerim!" Faith kadehini kaldırırken şöyle dedi.

Julie bardağını abartılı bir ciddiyetle havaya kaldırdı. Lyric de onu izledi, sonra Serena. Onlar kadehlerini boşaltırken Connor şaşkın şaşkın baktı, sonra da

bir patlama ile aşağı.

Angelina onlara hoşnutsuz bakışlar fırlattı ve alt dudağını dışarı çıkardı.

Julie onu okşadı. "Nia doğduktan sonra bir araya geleceğiz. Micah bebek bakıcılığı yapar, biz de seni dışarı çıkarırız. Hatta Lyric bu fırsat için uçakla bile gelebilir. Siz rock yıldızlarının özel jetleri falan yok mu?"

Lyric boş bardağını kaldırdı ve nasıl bu hale geldiğini merak ediyormuş gibi içine baktı. "Evet, tabii. Mdrme bir tane istediğimi söyleyeceğim. Çok kolay olur." Parmaklarını şıklatmaya çalıştı ve parmaklarını doğru hareket ettiremeyince kıkırdadı.

"Olmazsa Damon'a senin için jetini gndertirim," diye söz verdi Serena.

"Bunu unutmana izin vermeyeceğim," dedi Angelina.

"Vay canına," diye mırıldandı Micah Connor'ın arkasındaki pozisyonundan. Nathan kıs kıs güldü ve Gray onun geniş sırtışını sildi.

Gray kıkırdayarak, "Bu anılarımı canlandırdı," dedi. "En son bu kadar sarhoş olduklarında Nathan hepsini Cattleman's'ın zemininde bulmuştu."

Connor i çekti. Sonra da güldü. Elinde değildi. Hepsi de çok . Kokarcalar kadar sarhoş ve yirmi dört saattir içki içmemiş bir alkolik kadar istikrarlıydılar.

"Peki bunu kim ?" diye sordu Nathan. "Ya da onları öylece bırakabiliriz," dedi Damon.

Serena Lyric ve Faith'ten kurtuldu ve birkaç boş şarap şişesinin durduğu sehpaye doğru tökezledi. "Uh-oh. şarabımız bitmiş. Sam? Sam! Sam! Sam, daha fazla şaraba ihtiyacımız var. Bize biraz getirebilir misin?" diye seslendi.

Connor Sam'e yeni bir saygıyla baktı. "Onlara ne getirmeni istediler ki?"

Sam duruşunu dzelitti. "ğleden sonralarıyla ilgili herhangi bir ayrıntı vermem vefasızlık olur."

"O sa boyası cebinden mi çıkıyor?" Damon, Sam'in pantolonuna bakarken sordu.

Sam elini cebine attı ve geri . "İtirazınız yoksa gidip şaraplarına bakayım, efendim."

Damon güldü ve diğer adamlara baktı. "Peki, ne diyorsunuz? Onların sakinleşmesini beklerken verandaya çıkıp bir iki bira içebiliriz. Tabii senin gitmen gerekmiyorsa Connor?"

"Hayır. Eşyalarını şu anda otelden ve kalacağımız eve . Şirketi onun kalması için bir yer kiraladı ve ekip de evi hazır hale getirmek ve pozisyon almak için harekete geçti."

"O zaman gidip birer bira içelim. Sam onlara iyi bakar ve biz de daha sonra kontrol ederiz."

Lyric kanepeye uzanırken, "Bir itirafta bulunacağım," dedi. Öne doğru eğildi ve parmağını dudaklarının üzerine koydu. "Ama şşşt! Kimseye söyleyemezsin. Eğer gazetelere çıkarsa, söylediğini anlarım."

"Elbette söylemeyeceğiz," dedi Faith parmaklarını göğsünün üzerinde çapraz bir kalp hareketiyle birleştirirken.

"Dökül bakalım," dedi Julie. "Her zaman zengin ve ünlülerin derin, karanlık sırlarını bilmek istemişimdir."

"Dans edemiyorum," diye mırıldandı

Lyric. Diğer kadınlar kahkahalara boğuldu.

"Son bir saattir yaptığımız şeye ne diyorsun?" Serena talep etti.

Lyric bir parmağını kaldırdı, ancak parmağı tehlikeli bir şekilde sallanıyordu. "Sanatçılar sahnede her türlü saçma hareketi yapabilirler ve bu havalı görünür. Ama gerçekten bakarsanız, bu histerik bir şey. Hiç ritmim yok. Hiç dans edemedim. Kendimce bir şeyler uyduruyorum ama bir keresinde kendimi kaptırdım ve sahnede takılıp düştüm. Haftalarca dergiler sahnede kafamın güzel olduğunu yazdılar." Başını ileri geri salladı. "Hayır. Hiç ." Kıkırdadı. "Şimdiye kadar. Dans edemiyorum."

"Pislikler," dedi Faith ciddiyle. "Bok kafalılar."

Angelina gülmekten kırıldı. "Yaramaz kelimelerin üzerinde mi çalışıyorsun, Faith?" "Sik kafalı," diye ekledi Julie.

Serena havaya girdi. "Pislik. Sik kafalı. Aptal."

Lyric kulaklarını kapattı. "Çocuklar durmalısınız. Bu kadar kaba bir dile alışık değilim."

Lyric masumca göz kırparken hepsi kaşlarını kaldırarak baktı. Sonra hepsi koltuklarına geri düştü ve tekrar gülmekten öldüler.

Sam ortaya çıktı, rahatsız görünüyordu. Elinde iki şişe tutuyordu ama henüz . "Gözlemimi mazur görürseniz, bugün yeterince içmiş olabileceğinizi düşünmeden edemiyorum. Hiçbirinizin hastalanmasını istemem."

"Bu bizim kusmamızı istemediği anlamına mı geliyor?" Julie soluk soluğa sordu. "O da var," diye ekledi Sam.

Lyric ona salladı. "Bana uyar. Kusmaktan nefret ederim. Size içki içmediğimi söylemiş miydin?"

"Evet, yaptın," diye kıs kıs güldü Julie. "Kimse cazibemize uzun süre direnemez. Ve her gün bir pop divası üzerinde kötü bir etki yaratmıyoruz."

Lyric genişçe esnedi. "Yorgunum."

Faith kalçasındaki yastığı okşadı. "Uzan ve rahatına bak." "Fena fikir değil," dedi Serena. "Belki o zaman oda dönüyor."

Lyric kanepeye yayıldı ve Faith'e yaslandı. Sadece bir anlığına gözlerini kapatmak istedi ama bir de baktı ki hafifçe sarsılarak uyandırılıyor.

Gözlerini kırptırdı ama tek seçebildiği bulanık bir yüzdü. Ağzı hareket ediyordu ve sesinin Connor'a benzediğine yemin edebilirdi - eğer Connor onunla gerçekten uzun bir tünelden konuşsaydı.

Kaşlarını çattı ve onu uzaklaştırmaya çalıştı, sonra tekrar Faith'in kalçasına sokuldu. Faith'in kalçasına mı? Lyric kendini yukarı ittiğinde Faith'in kanepenin kolunda yarı baygın bir halde yattığını gördü. Lyric Faith'in üzerine yayılmıştı ve Lyric aşağı baktığında Serena'nın Lyric'in bacaklarının üzerinde yarı uzanmış olduğunu gördü.

Julie bir koltuğa yayılmıştı ve sadece Angelina uyanık ve tetikteydi, gözleri eğlenceyle dans ediyordu.

Sonra Lyric etrafına bakınca odanın gülmemek için kendilerini zor tutan adamlarla dolu olduğunu gördü. Hepsine kaşlarını çattı ama bu sadece sırtışlarını genişletti.

"Tanrı aşkına, saçlarınıza ne yaptınız böyle?" Connor, Lyric'in mavi saç uçlarından birini parmaklarken öfkeyle sordu.

"En azından dövme yaptırmamışlar," diye mırıldandı

Gray. "Onlara fikir verme," diye tersledi Nathan.

Serena kıpırdandı ve başını kaldırdı, gözleri o kadar bulanıktı ki Lyric nerede olduğuna dair hiçbir fikri olmadığından emindi.

"Kim konuşuyor?" Serena talep etti. "Sam, onları."

Damon kıkırdadı ve parmaklarını Serena'nın saçlarında gezdirmek için uzandı. "Başın ağrıyor mu, Serena Mine? Acımalı. Şarap mahzenime epey bir zarar ."

Serena içini çekti ve Lyric'in dokunuşuna doğru ; işte o zaman Lyric, Serena'nın kolunun üst kısmındaki karmaşık altın bandı gördü.

Damon'ın eli, parmakları çizgileri takip ederek mücevherin bandını okşamak için aşağıya . Kızın tenini ve mücevheri sahiplenici bir tavırla okşuyor, izleyen herkese kızın kendisine ait olduğunu açıkça söylüyordu.

Bu Lyric'in göğsünün anlamadığı bir şekilde gerilmesine neden oldu ve rahatsızlığını hafifletmek için kıpırdandı.

"Gitmemiz gerek Lyric," dedi Connor.

Adamın sesini alçak tutmasını takdir etti. Zaten bunalmış hissediyordu. Ve ederken eğlenceli olsa da, bir daha asla içmek istemediğinden oldukça emindi.

Connor kıkırdadı. "Kafayı sonra herkes böyle der."

Son kısmı yüksek sesle söylediğini fark ettiğinde gözlerini tekrar açtı. Ya da belki sadece iyi bir zihin okuyucuydu.

"Ayağa kalkamıyorum," dedi. Ve kalkamadı. "Bacaklarımı bile hissedemiyorum." "Çünkü onların üzerinde yatıyorum," diye gönüllü oldu Serena.

Damon güldü ve sonra uzanıp Serena'yı koltuktan kaldırdı. "Faith çok rahat," diye mırıldandı Lyric.

Connor kollarını dikkatlice Lyric'in altına kaydırды ve Lyric kendini ağırlıksız bir şekilde havaya kaldırılmış buldu. Oda hemen tekrar dönmeye başladığı için bu biraz endişe vericiydi.

Nathan'ın koltuğundaki Julie'ye doğru eğildiğini görmek için başını çevirdi. Micah, Angelina'nın yanına oturmuştu ve ikisi de ona eğlenerek bakıyordu. Angelina'ya ters ters baktı. "Sıranın sende olduğunu unutma. Ve ben de bunun için uçuyorum."

"Güle güle de, Lyric."

Lyric elini kaldırdı ve parmaklarını çırpı. "Güle güle, Lyric."

"Ukala."

Faith kaşlarını çatarak, "Tam bir parti bozansın Connor," dedi. "Tam da gerçekten eğlenmeye başlamıştık ve şimdi onu elimizden alıyorsun."

Gray . "Bebeğim, hepiniz mobilyaların üzerinde baygın yatıyordunuz. İnsanoğluna izin verilenden çok daha fazla eğlendiğinizi söyleyebilirim."

Lyric başını Connor'ın göğsüne yasladı ve iç çekti. "Gerçekten güzel bir göğsün var Connor. Bunu sana daha önce söyleyen oldu mu?"

Yanıt olarak homurdandı ve kapıya doğru ilerledi.

"Herkes hoşça kalın," diye seslendi. "Hepinizi seviyorum." Kadınlar koro halinde "Biz de sizi seviyoruz!" dediler.

Adamlar gözlerini devirdi ve Connor oturma odasından çıkmaya devam etti. Sam, Connor'a kapıyı açmak için kapıda belirdi. Sonra Connor'ı Lyric'in BMW'sine kadar takip etti ve Connor'ın onu içeri sokiçin arka kapıyı açtı.

Sam, "Kendinize iyi bakın, Bayan Lyric," dedi.

Gülümsedi ve yaşlı adama bir öpücük kondurdu. "Harikasın, Sam. Seni Serena'dan çalacağım."

Gülümsedi ve kapıyı arkasından kapatarak geri çekildi.

"Bana ihtiyacın olursa aramaktan çekinme," dedi Sam Connor'a.

Connor tereddüt etti, bu adamın geçmişinin ne olduğunu merak ediyordu.

"Teşekkür ederim. Bunu takdir ediyorum ve eminim o da takdir ediyordur."

Sam eve geri dönmek için döndüğünde Connor sürücü koltuğuna kaydı. Dikiz aynasından Lyric'e baktı ve onun çoktan arka koltuğa yayılmış bir ışık gibi sönmüş olduğunu gördü.

Güldü ve motoru çalıştırıp uzaklaşırken başını salladı.

BÖLÜM 14

Lyric en iyi koşullarda bile güvenlik ekibiyle buluşmazdı. Connor arabayı Lyric'in geçici evi olacak evin bekçi kulübesine sürdüğünde Lyric hâlâ arka koltukta baygın yatıyordu.

Güvenlik ekibinin iki üyesi kapıyı tutmuş ve Connor'a el sallayarak geçmesini sağlamıştı. Arabayı garaja doğru sürdü. Dışarı adımını atar atmaz, ekibin komutanı Kane Murphy onu garajda karşıladı.

"Konu nerede?" Kane sordu.

Connor ona cevap vermedi ve arka koltuğun kapısını açtı. İçeri uzandı ve Lyric'i dikkatlice kollarının arasına aldı. Lyric bir bez bebek kadar gevşekti ama Connor onu göğsüne doğru çektiğinde Lyric döndü ve Connor'a sarıldı.

Kane tek kaşını kaldırdı. "Ne oldu böyle?" Connor kuru bir sesle, "O ve kızlar sarhoş olmuş," dedi.

"Cehennem gibi bir parti olmuş olmalı."

Connor onu iterek eve girdi. "Eşyaları teslim edildi mi?"

Kane kapıyı kapattı. "Evet. Ana süit ayarlandı. Sizinki bitişikteki oda. Adamlarım çevreye yerleştirildi ve on iki saatlik vardiyalar halinde nöbet ."

Connor başıyla onayladı ve Lyric'i merdivenlerden yatak odasına taşıdı. küçük otel odasından çok farklıydı. Evin tamamı aşırıya kaçmadan lüks içinde bir çalışmaydı. Burayı her kim inşa ettiyse en üst düzeyde konforu düşünmüştü.

Onu kral boy yatağa yatırdı, tereddüt ve sonra ana banyoya geçti. Büyük bir taşma küveti odak noktasıydı ve

odanın ortasında yükseltilmiş bir platform üzerindeydi. En sağda çift başlıklı bir duş ve tuvalet için ayrı bir bölme vardı.

Banyo onu ayıltabilirdi ama içinde boğulabilirdi de. Belki de duş daha iyi bir seçenektir.

Yatak odasına geri döndü ve yine eğlenerek başını salladı. "Lyric. Lyric," dedi daha yüksek sesle. "tatlım, . Ayılma vaktin geldi."

Kızgın bir ses çıkardı ve ondan uzaklaşarak yan döndü. Adam yatağın üzerine sürünerek onu takip etti. Omzuna dokundu ve tekrar sırt üstü yatana kadar onu çekti.

"Eğer kalkıp kendin yapmazsan, soyup duşa kendim sokacağım."

Bunun üzerine gözleri fal taşı gibi açıldı.

Kıkırdadı. "Bunun seni harekete geçirebileceğini düşündüm." "Tamam, tamam," diye homurdandı. "Bırak beni."

"Senin üzerinde değilim. Eğer senin üzerinde olursam, bunu bileceksin."

Gözleri irileşti ve hızlı hızlı nefes alışını duydu. Bakışlarını işgal edenin panik mi yoksa merak mı olduğunu anlayamadı. Bok suratlı olmasaydı, teoriyi test eder ve onu öperdi. Ama kız öyleydi ve o da alev alev yanan bir ikiyüzlüydü.

Kızın sikiş arkadaşı korumalarından ve eğer beceriyorlarsa, onu korumadıklarından yakınıyordu ve şimdi onun tatlı sıcaklığına taşaklarının derinliklerine gömülmenin nasıl bir şey başka bir şey düşünmüyordu.

Tanrım. Bu işe başlayalı henüz bir hafta ve şimdiden dikkatini kaybetmişti.

Kendini yataktan itti ve kapıya doğru yürüdü. "Dönmeden önce sana bir saat vereceğim. Seni aşağı indirip güvenlik ekibinle tanıştırmam gerekiyor. Önümüzdeki iki hafta boyunca bu adamlarla beslenecek, nefes alacak ve uyuyacaksın. Onlar ya da ben olmadan hiçbir yere gidemezsin."

Lyric doğruldu ve saçlarını kulağının arkasına sürükledi. "Tamam. Anladım. Bana bu kadar kıзма."

Connor başını salladı ve aralarına olabildiğince mesafe koymaya çalışarak kapıdan çıktı. Elleri titriyordu. Hayatında hiçbir zaman bir kadına karşı duyduğu çekim karşısında bu kadar çaresiz kalmamıştı. Bir tepkiyi kontrol edebiliyordu. Soğukkanlılığını ya da kontrolünü hiç kaybetmemişti ama Lyric her ikisini de tehdit ediyordu.

Önümüzdeki iki hafta iradesinin sınanacağı bir sınav olacaktı ve bu sınavı geçmek için en ufak bir şansı olduğunu bile düşünmüyordu.

Lyric bulanık beynindeki örümcek ağlarının tozunu almaya çalışmak için öfkeyle gözlerini ovuşturdu. Yataktan kalktı ve banyoya doğru yürümeden önce yönünü bulmayı bekledi.

Duşu açtı ve aynadaki görüntüsünü kontrol etmek için yanına gitti. Saçlarının ucundaki mavi ışıltıyı görünce sevinçle sırttı. Harika görünüyordu. Julie harika bir iş çıkarmıştı. Lyric keşke o kadar sarhoş olmasaydı da Connor'ın tepkisini hatırlasaydı diye düşündü.

Dönüp banyo malzemelerini aradı ve şaşkınlıkla çantalarının makyaj masasının üzerine düzgünce yığıldığını gördü. Kutulardan birini karıştırdı ve saçını toplamak için bir toka çıkardı.

Kıyafetlerini çıkarırken duştan buhar çıkıyordu. Bekleyemedi.

Sıcak su teninin üzerinde gezinirken büyük bir zevkle inledi. Başını yukarı kaldırıp suyun vücudundan aşağı akmasına izin verdiğinde pisliğin bir kısmı durulandı ve zihni temizlendi.

Birkaç uzun dakika boyunca orada öylece durdu ve bir daha asla içmeyeceğine yemin .

Kendini eşiğine geldiği sırada suyu kapattı ve kurulanmak için dışarı çıktı.

Bir havluya sarınarak odasına döndü ve dolabında asılı olan kıyafetlerini gözden geçirdi. Eğer kendisine bakıcılık yapmakla görevli bir grup erkekle buluşacaksa, harika görünmek istiyordu.

Connor bir saat demişti ama o bir buçuk saat sürdü. Banyodan çıktı, makyajı ve saçı mükemmel bir şekilde düzenlenmişti, Connor yatağının kenarında oturuyordu. Kız ona doğru yürürken saatine bakıyormuş gibi yaptı.

"Ayık mısın?" diye sordu.

"Belki."

"Kızlarla eğlendin mi?"

Gülümsedi. "Evet, . Onlardan hoşlanıyorum. Onlardan çok hoşlanıyorum. Çok fazla kadın arkadaşım yok. Tamam, hiç kadın arkadaşım yok diyelim. Ya da arkadaş dönemi. Bu biraz

Sadece rol yapıyor olsalar bile faturayı doldurabileceklerini düşünmek güzel."

Connor kaşlarını çatı. "Numara yapmazlar. Onlar iyi kızlar. Hiçbir yerde daha iyisi yok. Samimiler. Ve inanın bana, Julie kimseden hoşlanıyormuş gibi yapmaz."

Lyric'ten bir kıkırdama kaçtı. "Evet, ben de öyle bir izlenim edindim. Yine de iyi biri. Ondan hoşlanıyorum. Benim işimde dürüst, açık sözlü insanlar bulmak zor. Herkes yalan söylüyor. Kimse doğruyu söylemiyor."

"Senin işin berbat."

Omuz silkti. "Evet, sanırım senin gibi biri için öyle. Dürüstlük beklemiyorum. Herkesin beni becermek için dışarıda olduğunu varsayıyorum. En azından bu şekilde hayal kırıklığına uğramıyorum ve birinin düşündüğüm kişi olmadığını anladığım her seferinde duygusal bir enkaz olmadan işimi yapabiliyorum."

"Böyle yaşanmaz. Lanet , Lyric. Bundan daha iyi bir hayatı hak etmediğini mi düşünüyorsun?"

Connor'ın sesindeki sertlikten irkilerek başını yana eğdi. "Kötü bir hayat değil Connor. Şarkı söylemek her zaman yapmak istediğim şeydi. Samimiyetsiz insanlara katlanmak da bunun bir parçası. Sevdiğim şeyi için yaptığım bir fedakârlık."

Uzanıp kızın yanağına dokundu, avucu teninde hafifçe kaydı. "Sen daha iyisini hak ediyorsun."

Gülümsedi ve yanağını onun eline sürttü. Bir kez olsun onunla yalnız kalma fikri onu rahatsız etmemişti. Bu hoşuna gitmişti. Onun dokunuşu kadar basit bir şey. Tehdit edici değildi. O diğerleri gibi değildi ve bu onu çok rahatlatıyordu.

"Görünüşe göre en azından önümüzdeki iki hafta boyunca daha iyi olacağım," dedi boğuk bir sesle.

Bakışları kızın üzerine dikilmiş, sanki ona dokunmuş gibi tenini okşuyordu. "Bundan emin olabilirsin."

Tanrı yardımcısı olsun ama aslında Connor Malone'la hapsedilmeyi dört gözle bekliyordu. Kışında büyük bir acı olarak başlayan şey, umutsuzca ihtiyaç duyduğu ve istediği gerçeklikten bir kopuşa dönüşmüştü. Bunu o kadar çok istiyordu ki canı acıyordu.

Yavaşça onun eline uzandı ve parmaklarını onunkilere doladı. "bakalım. Seni güvende olduğundan emin olacak adamlarla tanıştırmam gerekiyor."

Merdivenlerden inerken onu takip etti, eli yol boyunca onun elinin içindeydi. Ancak aşağıya indiklerinde adam kızın elini bıraktı. Yarım düzine erkeğin televizyon seyrettiği oturma odasına girdiklerinde tavırları değişti ve tamamen işine odaklandı.

İçlerinden biri uzaktan kumandayı gösterip televizyonu kapatırken diğerleri ayağa kalkıp dikkatlerini ona yöneltti.

"Bayan Jones," dedi eli kumandalı olan öne çıkarken. "Kane Murphy. Önümüzdeki iki hafta boyunca güvenlik ekibinizin başında olacağım."

Adamın uzattığı eli tutup sıkarken bile kaşlarını . Adam son derece muhteşemdi. Tam bir baş belası gibi görünüyordu. Kaslıydı.

Tehditkâr. "Benimle uğraşma" der gibi bir bakışı ve delici mavi gözleri vardı.

"Connor'ın yetkili olduğunu sanıyordum." Connor'ın kaçacağı düşüncesiyle paniğe kapılması hiç hoşuna gitmemişti. Bir güvence işareti almak için ona baktı.

"Kesinlikle öyle," dedi Kane yumuşak bir sesle. "Ona rapor veriyorum. Ancak ekibin geri kalanı bana rapor verir. Onlar benim . Birlikte çalışırız. Connor sana bağlı. Biz de sana ve ona bağlıyız."

Rahatladı ve hatta gülümsemeyi bile başardı. "tanıştığımıza memnun oldum, Kane."

Başını salladı ve sonra toplanan diğer adamlara döndü. "Bunlar Davidson, McElroy, Hennesey, Tatum ve Markowitz. İsimlerini hatırlamanızı beklemiyorum. İhtiyacınız olmadıkça onları pek görmeyeceksiniz. Bağırırsanız koşarak geliriz. İsimlere gerek yok."

"Tanrıya şükür. İsimler konusunda berbatımdır."

"Bu ekibimin sadece yarısı."

Gözleri şaşkınlıkla açıldı. Bir kişiyi korumak için kaç kişi gerekiyordu?

"Diğer yarısı da arazinin çevresinde görev yapıyor. Nöbetleri dönüşümlü olarak tutacağız. Bu konutta mevcut olan güvenlik sistemine ek olarak, ekibim günün her saati gözetleme yapacak. Bizim iznimiz olmadan kimse araziye girip çıkamayacak. Bu siz de dahilsiniz. Connor ve senin için görevlendirdiğim adamlar olmadan hiçbir yere gitmeyeceksin. Sana söylediğimiz her şeyi dinleyeceksin ve bir emir verdiğimizde bunu sorgulamayacaksın.

Tereddütünüz ölümle yaşam arasındaki fark anlamına gelebilir. Anlaşıldı mı?"

Hazırola geçip selam vermek istedi. Ondan yarı korkuyor , tam da bunu yapardı ama Connor ona mizah duygusu olan bir adam gibi görünmüyordu. Bir de Connor'ın gergin olduğunu düşünürdü.

"Evet efendim," dedi keskin bir sesle, omzuna yaslanmış iblisi görmezden gelemiyordu.

Kane ona soğukkanlılıkla baktı. "Kişisel güvenlikte çalıştığım on yıl boyunca hiç kimseyi kaybetmedim. şimdi de kaybetmeyeceğim. Bana herhangi bir sorun çıkarırsan seni önümüzdeki iki hafta boyunca odana kilitlerim."

Gözleri kısıldı. Ona bu şekilde patronluk taslaması yanına kâr kalacaksa lanet olsun. Connor ona emirler yağdırarak paayı kurtarabilen tek kişi ydi ve bunun nedenine dair hiçbir açıklaması yoktu.

"Sadece deneyin, Bay Murphy," diye .

Connor'ın eli Lyric'in omzunu yumuşattı ve onu uyarıcı bir şekilde sıktı. "Yeter, Lyric."

Kızgınlığına rağmen sustu ve hareketsiz kaldı. Tıpkı yola gelen bir köpek gibi. Her ne haltsa.

"Onu benden uzak tut," dedi Lyric Connor'a. "Uslu durursan sana memnuniyetle yardımcı olurum," dedi Kane yumuşak bir sesle.

Connor'ın eli yine kızın omzunda sıkılaştı, kızın ierlediği sessiz bir uyarıydı bu. Görünüşe göre ondan en iyi şekilde davranması bekleniyordu ve diğer herkes ona bir aptal gibi davranabiliyordu.

Hayatının kontrolden çıkmaya devam etmesinden nefret ediyordu. Kontrolün kendisinde olmamasından nefret ediyordu.

Connor'a döndü ve onun kollarına girmemek için kendini zor tuttu. "Burada işimiz bitti mi?"

Connor başını salladı.

"O zaman bir şeyler yemek istiyorum."

Connor elinin kızın omzundan kaymasına izin verdi. "Hadi mutfağa gidelim. Bir şeyler bulabileceğimize eminim. Phillip biz taşınmadan önce evin tamamen dolu olduğundan emin oldu."

"Yarın yapmam gereken bazı görüşmeler var," dedi Lyric stok yapmak için buzdolabını açarken. şarküteri ürünleri, peynirler, meyveler ve taze sebzeler dizisine göz atarken kaşlarını çattı.

Aslında istediği şey bir kekti.

"İşleri çok uzun süre erteledim. Bu bir yarı tatil olsa da, rodeodaki gösterimden önce yapmam gereken bir sürü şey var. Yazmam gerekiyordu

daha bile başlamadığım şarkılar. Hayatım alt üst olmuşken nasıl yaratıcı olabilirim ki?"

Connor ellerini Lyric'in omuzlarında gezdirdi ve Lyric buzdolabına bakarken ona masaj yaptı. "Rahatla Lyric. Şu anda odaklanman gereken şey güvende kalmak. Sadece iki haftan var. Sana elimden geldiğince yardım edeceğim."

İçini çekti ve buzdolabını kapattı. "Teşekkür ederim. Minnettarım. Muhtemelen göstermediğimi biliyorum ama gerçekten minnettarım."

Dudakları bir sırtıyla kıvrıldı. "Bu senin cazibenin bir parçası." Kilere gitti ve kutuları ve konserveleri bir kenara itti.

"Özellikle aradığınız bir şey var mı?" diye sordu. "Ne için açsınız? Mutfakta pek iyi değilimdir ama yarın şef gelene kadar idare edebilirim."

Kaşlarını kaldırarak arkasını döndü. "Şef mi?"

"Evet, Phillip sen buradayken sana yemek yapması için birini tuttu. Bunun olduğun bir şey olduğunu sanıyordum. Bütün rock yıldızları kraliyet muamelesi görmez mi?"

Adamın ses tonunda ve tavrında iğneleyici bir şeyler aradı ama sorusunda en ufak bir küçümseme belirtisi yoktu. Sadece hafif bir alay.

"Yolda bu işlerle ilgilenen biri var. Sürekli dışarıda yemek yemekten nefret ediyorum. Yediklerime dikkat etmem gerektiğini söylemiştim, yoksa çok kolay kilo alıyorum. Ama genellikle turneye çıktığımda tek başıma oluyorum. Yine bu yüzden yolda olmadığım zamanlarda kilo alıyorum."

"Yarın öğleden sonra bir şefin olacak. Öğle yemeğinden önce burada olması gerekiyor. Menüü planlayabilmek için sizinle görüşmek istiyor."

"Cupcakes. Sadece kek istiyorum."

Connor güldü. "İstedğin kadar cupcake alabilirsin." "Hayır, yiyemem," dedi kederle.

Connor'ın kahkahası kesildi ve yüz ifadesi ciddileşti. Gözleri karardı ve dikkatle ona baktı. "Olduğun gibi güzelsin, Lyric."

Yanaklarında ısı yükseldi ve dehşet içinde gözyaşlarının sızısını hissetti. Cehennem. Bu adam onun soğukkanlılığı için ölümcüldü. Arkasını döndü ve bir kutu peynirli makarna kaptı.

"Bu iyi mi?" diye ağzından kaçırdı kutuyu ona doğru iterken.

"Peynirli makarnayı severim," dedi.

Aklına başka bir düşünce geldi ve kaşlarını çatı. "Kane ve ekibini beslemek zorunda değiliz, değil mi? Çünkü eğer o adamla yemek yemek zorunda kalırsam

iştahını korumak için."

Connor başını salladı. "O kadar da kötü biri değil, Lyric. O sadece işini yapıyor.

İnanın bana, en büyük, en kötü orospu çocuğunu yanınızda istersiniz." "Evet, bana kızıp beni kötü adamların önüne atmadığı sürece adam," diye mırıldandı Lyric.

Connor kıkırdadı. "bir şey olmayacak ve hayır, bizimle yemek yemeyecek. Mutfakta ayrıcalıkları var ama bana öyle geliyor ki kendi kalmayı ve dikkat çekmemeyi seviyorlar. Bir yere gittiğiniz zamanlar dışında onları pek göreceğinizi sanmıyorum."

"Bana uyar."

Connor kutuyu aldı ve Lyric barda otururken kaynaması için ocağa bir tencere su koydu. Erişteleri tencereye döktükten sonra Connor döndü ve tezgâha yaslandı.

"Bana bir şey söyle, Lyric. Hiç kimseye güveniyor musun?"

Kıpırdamadan durdu, soru karşısında tamamen hazırlıksız yakalanmıştı. Nasıl cevap vereceğini bile bilmediği bir soruydu bu. Aslında nasıl cevap vereceğini biliyordu ama paranoyak bir sürtük gibi görünmesine neden olmadan.

Kısa ve öz konuşmaya karar vererek basitçe "Hayır" dedi.

Sonra bir elini kaldırdı. "Bunun ne kadar üzücü ve acınası olduğunu tekrar anlatmaya başlayacaksan, kendine sakla. Parçalara ayrılıp analiz edilecek havada değilim. Zaten yeterince kötü bir baş ağrım var."

Connor kaşlarını çatı. "Neden öyle söylemedin?"

Dolaplardan birine gidip bir şişe hap çıkardı ve birkaç dakika sonra elinde iki tane hapla geri döndü. İlaçları ona sonra buzdolabına gitti ve bir şişe suyla geri döndü.

"Al onları," dedi yumuşak bir sesle. "Acı çekmen için hiçbir sebep yok."

Hapları boğazının arkasına fırlattı ve ardından suyla . Connor peynirli makarnaya göz kulak olmak için ocağa döndü ve Lyric oturduğu yerde önümüzdeki iki haftayı akıl sağlığını koruyarak nasıl atlatacağını düşündü.

"Burada misafirimiz olabilir mi?" diye sordu aniden.

Adam yan gözle ona baktı. "Ne tür bir arkadaş?"

"Belki Faith, Serena, Julie ve Angelina öğle ya da akşam yemeğine ya da sadece ziyarete gelebilirler diye düşündüm."

Arkadaşa ihtiyacı vardı. Bu koca evde tek başına ya da daha kötüsü sadece Connor'la birlikte delirecekti. Connor'ın üzerine atlamak istemekle

ve ona yakın olduğu için çıldırıyordu. Böyle bir bunalımda olmak çok yorucuydu.

Belki Phillip haklıydı. Belki de bir çöküşün eşiğindeydi. Belki de sapıkla ilgili tüm bu saçmalıklar çözüldüğünde, bir yerlerde uzun bir tatile çıkacaktı.

Connor kaşlarını çatı. "Bilmiyorum Lyric. Onları daha fazla dahil etmekte tereddüt ediyorum. Kocaları potansiyel tehlikenin olduğu bir yere gitmelerinden pek hoşlanmayacaktır."

Lyric iç çekti. "Evet, haklısın. Ucubenin teki benim peşimde ve ben zehirli bir etkiyim. Onlar iyi kızlar ve benim onlara bulaşmamdan nefret ediyorum."

Connor sinsice yaklaştı ve ellerini kadının önündeki barın üzerine koydu. Kızgın görünüyordu.

"Senden daha iyi olduklarını mı düşünüyorsun? Sence *ben* onların senden daha iyi olduğunu mu düşünüyorum?"

Uzun bir süre ona baktı. "Evet, evet. Evet, anlıyorum. Bunu anlamak için dahi olmaya gerek yok."

"Saçmalık."

"Bak, bunu çok uzun zaman önce düşünmemiştin. Beni arkadaşlarına ifşa edecek kadar hevesli değildin."

Connor sessizce, ", " dedi. Bu onu susturdu.

"Seni sevdiler. Onlarla harıkaydın. Ben pisliğin tekiydim. Bunu konuşmuştuk. O kızlar benim için çok değerliydi. Evet, başlangıçta sürtüşme olacağından endişeliydim. Onları burada istemiyorum ama bunun seninle bir ilgisi yok. Kimsenin incinmesini istemiyorum."

Lyric gülümsedi. "Biliyor musun, Connor Malone?"

Gözleri şüpheyile kısıldı. "Ne?"

Memnun bir sırıtışla arkasına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Benden hoşlanıyorsun. İstemiyorsun. Sen de istemedin. Ama benden hoşlanıyorsun."

Eğildi, elini ensesinden geçirdi ve dudakları dudaklarının üzerinde erirken masanın üzerine çekti. Sıcaktan nefesi kesilen kızın başı döndü.

Adamım, ama öpüşebiliyordu.

Avuçlarını tezgâha dayadı ve daha uzağa eğildi, onun için çok açtı.

Dili kızın ağzının çizgilerini izledi ve sonra içeri doğru ilerledi. Kadın daha fazlasını isteyerek ucunu emdi. Onu yaladı, diliyle flörtöz bir düelloda buluştu ve onun da emmesine neden oldu.

Dudaklarını ısırđı, önce alttan sonra üstten. Ama onu yutmak istiyordu.

Ocaktan gelen tıslama sesiyle geri çekildi ve tencerenin kenarında kaynayan suyun olduğu yere baktı. Ama makarnayı kurtarmaya gitmeden önce başparmağıyla kızın alt dudağını okşadı ve gözleri yoğun bir ihtiyaçla parladı.

"Bence sen çok dikkatli bir kadınsın," diye mırıldandı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 15

Connor, Lyric'in stüdyo olarak kullandığı odanın kapısında duruyordu. Gitarı ve ses ekipmanı teslim edilmiş ve kurulmuştu ve bütün sabah boyunca yalnızlık içinde inzivaya çekilmişti.

Gitarını göğsüne yaslamıştı ve unutulmaz sesi odada yankılanırken ve adamın teninde ipek gibi kayarken bir dizi akor tıngırdatıyordu.

Onu konserde izlediğinde sergilediği gürültülü, gösteriden çok farklıydı. Eğer aynı kadın olduklarından emin olmasaydı, ikisinin aynı kadın olduğuna inanmakta bile zorlanırdı.

Elini tellerin üzerine vurarak gitarı susturdu ve hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı. Sonra tekrar başladı ve bazı kelimeleri yeniden düzenledi.

*Keşke bilseydin
Keşke görebilseydin
Keşke içeri girip kalbimi
görebilseydin*

Bir an ve sonra başını kaldırıp adamın kapıda durduğunu gördü. Elini çekti ve onun varlığından rahatsız olmuş görünüyordu.

"Çok güzel. Üzerinde çalıştığın yeni bir şarkı mı?"

Gitarını bir kenara bıraktı ve elleriyle pantolonunu ovuşturdu. "Evet. Biraz farklı bir şey. Bir sonraki albüm için yeni bir sound arayışındayım. Şarkıları henüz plak şirketime götürmedim, bu yüzden kabul edeceklerinden emin değilim."

Connor, Lyric'in karşısındaki sandalyeye oturdu. "Peki ya ?"

Omuz silkti. "Ya kurallarına göre oynar ve istedikleri müziği kaydederim ya da kendi başıma gider, başka bir plak şirketi bulur veya kendi şirketimi kurarım."

"Phillip seni elinde tutmaya oldukça kararlı görünüyor. Sana hayır diyeceğini sanmıyorum. Konu sen olunca o kelimenin anlamını bildiğinden emin değilim."

Ona kötücül bir bakış fırlattı.

Connor sırtıttı. "Oh, hadi ama. İtiraf et. Kimse sana çok sık hayır demiyor. Yapsalar bile onları dinleyeceğinizden şüpheliyim."

"Duymak istediklerimi söyleyip söylemediklerine bağlı," dedi arsızca.

Kıkırdadı. Küstahlaştığında oldukça sevimli oluyordu. Milyon yıl geçse de kabul etmezdi ama mavi hoşuna gitmişti. Sadece ... uyuyordu.

Kane kapıdan, "Connor, bunu görmem gerek," dedi.

Connor yukarı baktı. Kane'in ifadesi iyi olmadığını gösteriyordu. Ayağa kalktı ve Lyric'e olduğu yerde kalmasını söylemeye başladı ama Kane dudaklarını birbirine bastırdı ve sonra, "Onu da getir. Bunu onun da görmesi gerekecek."

Lyric Connor'a endişeli bir bakış attı ve ayağa kalkarak onun yanında durdu.

Nasıl görüldüğünü umursamayan Connor elini ona uzattı. Kadın avucunu üzerine kaydırıp ve Connor parmaklarını onunkilerin etrafında sıkıca kavuşturdu. Sonra onu kapıya doğru çekti ve Kane'in peşinden gitti.

Merdivenlerden inip diğer adamlardan birinin televizyon programını duraklattığı oturma odasına gittiler. Kane ona başıyla selam verdi ve sonra kollarını göğsünde kavuşturarak geri çekildi.

Yerel haber bülteniydi ama Lyric'in yüzü görünür görünmez Connor ırkıldı.

"Pop şarkıcısı Lyric Jones rodeo gösterisi için erkenden şehre geldi ve söylenenlere göre yıldızın başı beladan hiç kurtulmuyor."

Muhabir karakol görüntülerine ve ardından Lyric'in Connor'la birlikte karakoldan ayrılış görüntülerine geçti. Daha da kötüsü, Lyric'in gözaltına alınmasına karışan polis memurlarından ikisiyle röportaj yapıldı.

Gerçek ayrıntılar verilmemiş olsa da, başka bir istenmeyen duruma karıştığı iması kesinlikle açıktı.

Yanında Lyric kaskatı kesildi ve gözlerini dikmiş televizyona bakıyordu.

Sonunda muhabir, rodeo gösterisinin biletlerinin tükendiğini söyleyerek konuyu kapattı.

Kane televizyonu kapattı ve Connor ile Lyric'in yüzüne döndü. "Bu işleri karmaşıklştırıyor."

Söyleyebileceği çok az şey vardı. Kane haklıydı ama Lyric'i parçalamak gibi bir arzusu yoktu. Bu olayda Lyric kadar onun da suçu vardı.

Connor kesin bir ifadeyle, "Bu hiçbir şeyi değıştirmez," dedi. "İşimiz hâlâ aynı. Lyric'i koruyoruz, onu riskli durumlardan uzak tutuyoruz ve kimsenin ona ulaşamayacağından emin oluyoruz."

Kane gözleri parlayarak Lyric'e baktı. "Bunun bir daha olmayacağına dair güvence vermeni istiyorum."

Lyric'in başı yukarı kalktı ve dudakları bir hırıltıya dönüştü. Connor onun önüne geçti ve Kane'le yüz yüze geldi.

"Durum çoktan halledildi. Basit bir yanlış anlaşılmaydı. Lyric benim doğrudan sorumluluğumda. Sizin ki ise çevresel güvenliği sağlamak."

Kane'in dudağı seğırdi ama itiraz etmedi.

"Görünüşlerinin bir programına ihtiyacım var. Tüm randevuları. Kısacası önümüzdeki on gün içinde bu mülkten dışarı adım atacaksa bunu bilmem gerekiyor ki ona göre plan yapabileyim."

Connor, "Bugün bitmeden sana bir tane alacağız," dedi.

"Yapacak işlerim var," dedi Lyric sıkıca.

Arkasını dönüp merdivenlerden yukarı çıktı ve Connor uzaktan stüdyonun kapısının çarptığını duydu.

Tekrar Kane'e baktı. "Onu biraz bırak. Bütün müşterilerine karşı bu kadar sert olduğundan şüpheliyim. Görüldüğü kadar kötü biri değıl. Hepsisi bir paravan."

Kane'in gözleri eğlenceyle parlıyordu. "İşi halletmek için ne gerekiyorsa yaparım. Eğer bu benim bir pislik olmam anlamına geliyorsa, o zaman öyle olur. Senin kız, titersen işleri ciddiye alacak bir tip gibi gelmiyor bana."

"O ..değıl." Cehennem. Nefesini dışarı üfledi. "Katılıyorum. Şımartılmaya ihtiyacı olduğunu sanmıyorum. Ben de onunla birkaç raunt geçirdim. Ama bu işi gerçekten ciddiye alıyor. Onun hakkında karar veremiyorum. Bir an öyle görünüyor ki ..."

"Akı başında mı?" Kane araya girdi.

"Evet, ama sonra tamamen ..." "Deli mi?"

Connor güldü. "Tamam, evet, belki. Ama bence bu onun bir savunma mekanizması. Ne kadar kavgacı olduğu

ne kadar savunmasız hissettiğine bağlıdır. Dezavantajı ne kadar büyükse, o kadar geveze olur."

Kane, "Onu tamamen benziyorsun," diye . "Bu da ne demek oluyor şimdi?"

Kane gözlerini kırıştırdı ve uzun bir süre Connor'ı inceledi. "Sanırım bunun ne anlama geldiğini biliyorsun. Sadece bana bir iyilik yap. Eğer onunla yatmaya başlarsan bana ver ki ben de ona göre ayarlayabileyim."

Connor buz gibi bir sesle, "Ben işimi gayet iyi yaparım," dedi.

Kane omuz silkti. "Bak dostum, ne yaptığın umurumda değil. Ama şunu bil. Bir adam aleti meşgulken düşmanın geldiğini asla göremez, ne demek istediğimi anlıyorsan."

Connor'ın telefonu çaldı ve arkasını dönüp telefonu kulağına götürmeden önce Kane'e son bir bakış attı.

"Ben Malone."

"Aşağıda ne haltlar dönüyor?"

Hattan Phillip Armstrong'un sesi yükseldi ve Connor içini çekti. Tam da şu anda ihtiyacı olan şeydi.

"Her şey kontrol altında."

"Ne diyorsun sen? Lyric'in tutuklandığı için yerel haberlere çıktığı haberini aldım. Bana ne için olduğunu söyler misin? Uyanık olduğun her an onun yanında olman . Dışarıda aptalca şeyler yaparsa onu nasıl koruyabilirsin?"

Connor oturma odasından çıkıp arka verandaya doğru yürüdü.

"Tutuklanmadı. Güvenliği için polise gitti. O aptal değil."

"Tüm bunları yaparken sen neredeydin? İşinizi yapıyor olsaydınız polise gitmek kalmazdı."

Connor açıkça, "İşimi yapma biçimimi beğenmiyorsanız, beni kovun," dedi.

"Başından beri bu işi hiç istemedim. Lyric beni terk etti. Durumu ben . Bir daha olmayacak. Bir anlaşılmaya vardık.

İşbirliği yapacağına söz verdi."

Hamile bir sessizlik oldu. Sonra Phillip bir küfür daha savurdu. "Hayır, seni kovmak istemiyorum. Başka kimse bu işi kabul etmez, hele de bu kadar kısa . Hâlâ o yoldayken tam zamanlı güvenliğini firmalarla görüşüyorum."

Connor dişlerinin arasından, "Eğer beyinsiz bir aptal gibi davranmazsan, sanırım çok daha uyumlu olacağını göreceksin," dedi.

"Bak, evlat. Sen Lyric'i bir haftadır tanıyorsun. Ben onu birkaç yıldır tanıyorum. Onunla nasıl başa çıkacağımı biliyorum. Sadece işini yap. Ben yerine birini bulana kadar onun üzerinde otur, sonra da ellerini ondan çekebilirsin."

Hat kesildi ve Connor telefonunu tekrar cebine soktu. Ellerini ondan çek. Phillip onu gezegendeki en istenmeyen iş gibi gösteriyordu. Geleceğini emanet edeceği insanlar bunlarsa, hayata karşı bu kadar alaycı bir tavır takınmasına şaşmamak gerekirdi.

Bu kızdırdı ve bir sürü para kazandığı insanlardan gördüğü saygısızlık onu kıpkırmızı yaptı. Hepsine siktir olup gitmelerini söylemek istedi.

O istedi . . . Ne istediğini bile bilmiyordu. Sadece Lyric'in gözlerindeki geçici acıdan nefret ettiğini biliyordu - başkalarının göremeyeceğini düşündüğü ve örtbas etmek için canını dişine taktığı acı. Küstah, cesur, iğrenç yüzünün ardında, ilgisini çeken savunmasız bir kadın vardı. Onu neyin harekete geçirdiğini öğrenmek için ölüyordu.

Ve evet, onu becermek için de kesinlikle ölüyordu.

Konu ona geldiğinde neon tabelası takması onu kızdırmıştı çünkü Kane onun cazibesini hemen fark etmişti. Pek çok açıdan bu hiç mantıklı değildi. Lyric onun uzak durduğu türden bir kadındı. Yüksek bakım gerektiren hatunlar ona göre değildi. Ve Lyric kesinlikle bu niteliklere sahipti.

Pahalı bir egzotik araba gibiydi. Test sürüşü yapabiliirdiniz ama asla imza atmazdınız. Ve kesinlikle sigortasını karşılayamazdınız.

Connor avlu kapısının açıldığını duyunca döndü. Kane kafasını dışarı uzattı.

"Connor, şef kapıda. Adamım şu anda onu kontrol ediyor. Eğer , el sallayarak geçecek. Belki bilmek istersin diye düşündüm, böylece onunla tanışabilirsin."

"Teşekkürler. Yukarı çıkıp Lyric'i alacağım."

Connor eve geri döndü ve merdivenlerden yukarı, onun stüdyosuna çıktı. Kapı kolunda asılı metal Rahatsız Etmeyin tabelasını görünce durdu.

İçini çekti. Tabela dışarıdayken, herhangi bir nedenle rahatsız edilmemesi gerektiğini açıkça belirtmişti. Onun müziğiyle derinden ilgilendiğine bir an bile inanmamıştı.

Her ne kadar kavgacı Lyric onu sinirlendirmiş olsa da, bunu sessiz bir teslimiyete tercih ediyordu. Birinin onu alt etmesine izin verirse lanetlenirdi. O çok canlıydı. Çok canlıydı. Elinde bir dinamit lokumu tutuyor gibiydi. Ne zaman asla bilemezdin.

Ve Connor dahil kimseye güvenmiyordu.

Avucunu kapıya dayadı ve gitarının havada süzülen belli belirsiz sesini duyarken alnını tahtaya dayadı. Kısa bir süre önce usulca söylediği sözleri hatırladı.

*Keşke bilseydin
Keşke görebilseydin
Keşke içeri girip kalbimi
görebilseydin.*

"Bana güveneceksin Lyric Jones," diye mırıldandı. "Hayatındaki diğer herkes gibi olmadığımı göreceksin."

Döndü ve Lyric'in aşçısıyla buluşmak için aşağı indi. Adamın yapması gereken kekler vardı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 16

Lyric gitarını yere bıraktı ve boynunu esnetti, ardından yorgun ve ağrıyan kaslarını esnetmek için kollarını başının üzerine uzattı. Saatine baktı ve geç olduğunu gördü.

Acıkmıştı ama aşağı inip yemek yemek gibi bir isteği yoktu. Tek istediği sıcak bir duş ve rahat bir yataktı, tam da bu sırayla.

Kendini stüdyodan dışarı attı ve Connor'ın artık çalışmadığını anlaması için tabelayı ters çevirdi. Doğruca banyosuna gitti ve duşu açtı.

Muhteşem küvette uzun bir ıslanma harika olurdu ama tadını çıkaramayacak kadar ve sinirliydi. Bunun yerine saçlarının ıslanmamasına dikkat ederek hızlı bir duş almayı tercih etti.

İşi bittiğinde kendini bir havluya sardı ve saçlarını tutması için içine soktuğu tokadan . Duşta yıkanmamış makyajını temizlemek ve nemlendirici sürmek için beş dakika daha harcadı.

Yatağa girmeye hevesli bir şekilde banyodan çıktığında Connor'ı yatak odasında duvara yaslanmış bir şekilde buldu.

Uçları göğüslerine sıkıca tutturulmuş olmasına rağmen havluyu kavradı ve onun görüş alanından büyük bir kısmını kapattı.

"Burada yeterince uzun süre saklandığını düşünmüyor musun?" Connor duvarı iterken sordu.

Kaşlarını çattı. "Meşguldüm. Yapacak işlerim var. Bunu sana söylemiştim."

Gözleri kısıldı. "Kane'in seni ele geçirmesine izin verdin. Kane ve haber bülteni. Seni gördüm Lyric. Benden saklanamazsın."

Burun delikleri alevlendi ve döndü. "Anlamıyorsun Connor." "Neyi anlamıyorum, Lyric? Neden bana açıklamıyorsun?"

Sırtını ona dönmüş, kollarını koruyucu bir şekilde göğüslerinin üzerinde kavuşturmuştu. "Her şey benim hatamdı. Tam bir aptaldım."

"Bu fiyaskoda benim de sorumluluğum olduğunu tespit ettiğimize inanıyorum."

Dudaklarını tiksintiyle büktü. "Hayır Connor. Beni incitmene izin verdim. Ben umursamazlık konusunda bir çalışmayım, ama beni etkilemene izin verdim. Bu yüzden ayrıldım. Bu yüzden öylece çekip gittim. Beni ne kadar incittiğini görmeni istemedim."

Elleri kızın omuzlarına kapandı ve onu nazikçe kendisine doğru çevirdi. "Özür dilerim."

Adamın itti ve düşmemesi için havluya tutunmak zorunda kaldı. "Üzgün olmanı istemiyorum. Hiçbir şey olmanı istemiyorum."

"Sana inanmıyorum," dedi sessizce.

Bakışları onunkilere kaydı ve paniğe benzer bir şey omurgasından yukarı sıçrayıp boynuna dolandı. Gözlerinde hiç hoşlanmadığı bir bakış vardı. Onu bir düğüm gibi çözdü ve derisini soyarak onu çıplak ve savunmasız bıraktı. Bu duygudan *nefret ediyordu*.

Ağzını açtı ama buna ne cevap vereceğini bir türlü bulamadı. Nereden bilebilirdi ki? Onun hakkında çılgınca düşüncelere sahip olduğunu nasıl bilebilirdi? Konu ona geldiğinde kesinlikle aptaldı ve bunu kontrol etmek için çaresizdi.

Adam bir adım öne çıkarak kadının aralarında açtığı boşluğu kapattı. Kadın geri çekildi, acelesinden yatağa çarptı. Adam onu takip etti, ona bir santim bile vermedi.

"Sanırım benden pek çok şey olmamı istiyorsun," diye mırıldandı. "Bence şu anda sevgilin olmamı istiyorsun. Sanırım sana hayatındaki herkesten ne kadar farklı olduğumu göstermemi istiyorsun. Benim herkesten farklı olmamdan *korkuyorsun*."

Çaresiz bir öfkeyle ona baktı, onun ruhunun derinliklerini bu kadar iyi görebilmesi karşısında dehşete düşmüştü. Adamın elleri yüzünü ağzını yüzüne indirdiği anda kızgın gözyaşlarını geri kırıptı.

Bir şimşek fırtınasının ortasında kalmak gibiydi. Farkındalık kıvılcımlandı ve cızırdadı, o kadar sıcaktı ki bu his yüzünden nefesi kesildi.

Sanki ona sahipmiş gibi, sanki onunmuş gibi, sanki öpen tek kişiymiş gibi öptü. Dili ağzını keşfediyor, dokunulmadık yer .

Vücudu kendisine ait değildi. Göğüsleri zonkluyor, derinlerde bir yerde bir sızı başlıyor ve kasıklarına doğru yayılıyordu; ta ki klitorisi titreşene ve amcığı beklentiyle gerilene kadar.

Hepsi bir öpücük yüzünden. Sadece dudaklarının dokunuşuyla, arzu bir gelgit dalgası gibi onu sardı.

Onun ellerini seviyordu. Ona nasıl dokunduklarını ve onu nasıl tuttuklarını. Teninde ne kadar sahiplenici hissettirdiklerini. Adam kararsız değildi ve gerçekten hoşuna gitmişti. Bu, bir kadınla sevişme becerisine güvenen bir adamdı.

Gözlerini kapadı ve ona karşı şiddetle titredi. Sırayla ona verdiği tepkiden dehşete düşüyor ve hayatında hiç olmadığı kadar tahrik oluyordu.

"Sana zarar vermeyeceğim, Lyric," diye mırıldandı onun dudaklarına karşı. "Korkmanı istemiyorum. Birinin seni sevmesinin nasıl bir his olduğunu bilmeni istiyorum."

Kadın gerildi ve parmağını adamın dudaklarına koyabileceği kadar geri çekildi. "Lütfen o kelimeyi söyleme. Lütfen, sadece söyleme. Her şeyi mahvetme."

Gözleri şaşkınlıkla bulutlandı. "Hangi kelime?"

"*Aşk*. O kelimeyi asla kullanma."

Ona araştıran bir bakış attı ve sonra yüzündeki saçları için uzandı. "İstemediğin hiçbir kelimeyi kullanmayacağım. Sadece sana göstereceğim."

Ona baktı ve onun beklediğini biliyordu. Kabul etmesini bekliyordu. Kabul etmesini bekliyordu. Onu kendinden uzaklaştırmak çok kolay olurdu. Özgür kalmak için can atan kelimeleri dile getirmekten çok daha kolay.

"Bana ne istediğini söyle, Lyric. Bana kelimeleri ver."

Nefesi neredeyse şiddetli bir titremeyle kaçtı. "İstemiyorum. Bu gece yalnız kalmak istemiyorum."

Tekrar ona doğru geldi, ağzı en yumuşak öpücüklerle onunkinin üzerinde gezindi. "Bu da bir başlangıç."

Ellerini yavaşça kızın parmaklarının havluyu kavradığı yere doğru kaydırdı. Bir an durakladı ve sonra ellerini yanlarına indirmeden önce parmaklarını dikkatlice çözdü.

Sarsıldı. Dizleri titredi ve nefesi o kadar hızlandı ki tehlikeli bir şekilde başı dönmeye başladı. Sonra başını eğdi ve göğsüne, havlunun göğüslerini örttüğü yerin hemen üstüne tek bir öpücük kondurdu.

"Sana zarar vermeyeceğim, Lyric."

Adını böylesine acı veren bir şefkatle söylemesi bile onu çözdü. Onun dudaklarında, adı farklı bir şeydi. Sadece adı değildi. Bu bir sevecenlikti, çok değerli bir şeydi.

Adam başını kaldırıp kızın bakışlarıyla buluştu ve kız onun gözlerinde yansıyan kendini gördü. "Bana güveniyor musun?"

Sessizce başını salladı, tepkisi nefes almak kadar otomatikti. Onu kızdırmış olabileceğini düşündüğünde gülümsedi.

"Bence biliyorsun," diye mırıldandı. "Bunu kendine itiraf etmesen bile."

"Senin yanında kendimi güvende hissediyorum," diye teklif etti. Ve bu doğrudu. Bu, seninle aynı şey miydi?

Güven mi? Güven çok büyük bir kelimeydi.

"Bence başlamak için iyi bir yer."

Göğüslerinin etrafına sıkıştırdığı havlunun ucuna uzandı. Kadın sertleşti ve neredeyse onu durdurmak için ellerini kaldıracaktı ama son anda ellerini yavaşça yanlarına indirdi.

Havluyu öylece yırtıp atmadı. Bir yandan onu izlerken, bir yandan da havluyu gevşeyip etini zar zor örtene kadar dikkatle çözdü. Sonra nazik bir çekişle havlu yere düştü ve kadın çıplak ve acı verici bir şekilde adamın bakışlarına karşı savunmasız kaldı.

Bakışlarını indirdi ve bir sonraki adımda ne yapacağından emin olamayarak gözlerini kapattı.

Seks hiç bu kadar rahatsız edici duygularla birlikte gelmemiştii. Kontrol ondaydı. Hareketi o yönlendiriyordu. O oynadı, o alay etti. Her şey onun kurallarına göre idi.

Ama şimdi kendini tam anlamıyla dezavantajlı bir durumda bulmuştu ve panik derinlerden gelerek onu boğmakla tehdit ediyordu.

"Ne gördüğümü biliyor musun?" diye sordu boğuk, derin bir sesle, teninde ruhunun derinliklerinde bir rahatlık gibi kayarak.

Kız kendisine bakmaya zorlanana kadar çenesini yukarı doğru itti. Bakışlarında büyük bir dürüstlük vardı. Frank onu yargılamış ve ona layık görmüş gibi değerlendirdi. Onun ne düşündüğünün ne önemi vardı ki? Neden bir şekilde onu istenmeyen ya da eksik bulup geri çekileceği fikri onu bu kadar ? Geri çekilmek onun yaptığı şeydi.

"Ne?" diye sordu zar zor bir fısıltıyla, adamın gözlerindeki ciddi parıltıya kapılmıştı.

"Tüm doğru yerleri yumuşak olan güzel bir kadın görüyorum. Şimdi de güzel , altı beden büyük de. Dünyadan ve belki de kendinden saklanmak için çok çabalayan bir kadın görüyorum. Ama benden saklanamazsın, Lyric. Seni öğreniyorum. Daha fazlasını öğrenmek istiyorum."

Sertçe nefes aldı. Adamın sözleri ciğerlerindeki havayı dışarı atarak derinden etkiledi. Ona baktı, değerlendirmesine şaşırmıştı. Adamın gözlerindeki sıcaklık ve bakışlarının sanki hayatında gördüğü en güzel kadınmış gibi vücudunda gezinmesi onu şaşkına çevirmişti.

Bu aptalca bir düşünceydi. Kesinlikle daha güzel kadınlar vardı, ama şu anda, onun önünde dururken, bir şekilde diğerlerinin hepsinden üstün olduğunu hissediyordu.

Onunla seks yaparken kimse onunla konuşmadı. Sadece seksti. Sıcak, terli ve hızlı. Bitir şunu; devam et; duygular üzerinde durma.

Ama bu adamla asla sadece seks yapmayacağını hissediyordu ve bu fikir onu tedirgin ediyordu. Onu korkutuyordu. Sevişmek, aşık olan ve seksi bu aşkın samimi bir ifadesi olarak kullanan insanlar içindi. Onun gibi, aşkın çirkin ve gri bir şey olduğu insanlar için değildi.

"Buna söyleyecek bir şeyin yok mu?" Tekrar başını salladı.

Kıkırdadı. "Seni hiç söyleyecek bir şeyi olmadan görmemiştim. Bu hoşuma gitti."

Kız cevap veremeden, adam ona yaklaştı, güçlü elleriyle kavradı ve onu öpmek için eğildi.

Onun öpücüklerini seviyordu. Onu çözüyorlardı.

Göğüsleri adamın göğsünü tekrar itti. Adamın vücudu kadınının etrafını sarmış, sıcacık ve katı bir hal almıştı. Huzursuz, kaşıntılı bir his tenini diken diken etti. Adamın bedenini kendi bedeninde hissetmek istiyordu. Vücutları arasında hiçbir engel olmasını istemiyordu.

Farkına varmadan ellerini kaldırdı ve tişörtünün altından elleri gergin karnının üzerine kayana kadar itti.

Adam hemen dondu kaldı. Dili kızın dilinin üzerinde durdu ve kız onun nefesini yüzünde .

davrandığını düşünerek hemen geri çekildi ve yumruklarını iki yanında sıktı. Baştan çıkarmaya dayanmaya alışık değildi. Genellikle saldırgan olan oydu. Başkasının kurallarına göre oynamak yabancıydı.

Connor bir adım geri çekildi ve sonra gömleğinin eteklerine uzandı. Sabırsızca çekerek başının üzerinden geçirdi ve yere düşürdü.

Sonra ona doğru geri adım attı ve parmaklarıyla bileklerini çevreledi. Kadının ellerini kaldırıp göğsüne dayadı ve kaslarının sert duvarına yaslayarak orada tuttu.

"Bana dokunmanı seviyorum."

Bir elini ağzına götürdü ve sonunda serçe parmağını almadan önce her bir parmağının ucunu öptü. Sıcak ve nemliydi. Bu onun omurgasından aşağı bir heyecan gönderdi.

"Pantolonumu çıkar, Lyric. Bana dokunmanı istiyorum. Doyacağımı sanmıyorum."

Adam ellerini beline indirirken kadın dudaklarını yaladı. O kadar kötü titriyordu ki, beceriksizce adamın fermuarının düğmesini ilikledi. Fermuarın sesi çok yüksekti. Ağır sessizliği bozdu ve fermuarı sonuna kadar indirirken irkilmesine neden oldu.

Yavaşça kötü kalçalarından ve ayak bileklerinin etrafında toplanana kadar bacaklarından aşağı indirdi. Adam serbest kaldı ve önünde durdu, yakıcı soru sonunda cevaplanmıştı.

Yumuşak bir şekilde güldü ve bakışlarını Connor'a çevirdi, dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Bir kaşını kaldırdı. "Bu kadar komik olan ne? Sana söylemeliyim ki, bir adamı iç çamaşırına kadar soymuşken gülmek asla iyi bir şey değildir."

"Haklıydım," diye alay etti.

"Hakkında mı?"

"Sen boksör kıyası bir ."

Kendini beğenmiş bir şekilde sırttı ve gözleri muziplikle parladı. "Demek beni düşünüyordun."

Lanet olsun. "Merak etmiş olabilirim. Ama hepsi bu kadardı."

"Uh-huh. et, Lyric. Benim seni düşündüğüm kadar sen de beni düşünüyordun."

Parmaklarını adamın külotunun elastik bel bandına geçirdi ve onu kendine doğru çekti. "Belki."

"İlk tanıştığımızda senin için ereksiyon oldum. Sen ve o küstah ağzın beni çok sertleştirdiniz ve bilmemen için çaresizdim."

Ağzının bir köşesi yukarı kalktı ve bacaklarının arasındaki çok belirgin şişkinliği okşamak için hafifçe uzandı. Aleti pamuklu kumaşın üzerinde gerilmiş, sert bir çıkıntı vücuduna yapışmıştı.

Ne beklerdi ki? Şimdi onun liderliği ele almasını ister miydi? Ondan kendisini soymasını istediğinde kontrolü bırakmış gibi görünüyordu. Sonra kaşlarını çattı. Belki de her şey boyunca onu yönlendirmesini bekliyordu. Kontrol onda mıydı yoksa kızda mıydı?

Bir parmağını çenesinin altına sokup yukarı doğru itti ve bir kez daha ateşli bakışlarını kızın üzerine dikti. "Neden kaşlarını çatıyorsun?"

"Kontrol kimde?" diye ağzından kaçırdı. "Emin değilim. Benden ne yapmamı istediğinden emin değilim."

"Fark eder mi?" diye sordu tembelce. "Neden ikimiz de her şeyi kontrol etmek zorundayız? Neden bir süreliğine birbirimizin tadını çıkaramıyoruz? Sen bana neyi sevdiğini, sana neyin iyi geldiğini söyle. Ben de sana neyi sevdiğimi söyleyeceğim."

Gülümsedi ve parmakları sert ereksiyonunun etrafını sarana kadar elini iç çamaşırının içine gönderdi. Nefesi kesildi ve tamamen hareketsiz kaldı.

"Bu iyi hissettiriyor mu?" diye sordu masumca.

"Ağzına aldığında çok daha iyi hissedeceksin," diye söylendi.

Kadın dizlerinin üzerine çökmek üzereyken, adam onu dirseklerinden yakaladı ve kendine doğru çekti.

"Sana kendini iyi hissettirmeden bana hizmet etmeni beklemiyorum, tatlım."

Sonra ağzı onunkinin üzerine kapandı, çok sıcak ve kötüydü. Eridi, adam onu kucağına alıp yatağın kenarına götürürken kendini ona bıraktı.

Bacaklarını adamın beline doladı ve onu yatağa yatıracağı sırada kendisiyle birlikte aşağı çekti.

"Bir ziyafet gibisin ve nereden başlayacağımı bilemiyorum," dedi alçak bir sesle. "Tadını çıkaracak çok şey var. Tatlılığının tek bir tadını bile kaçırmak istemiyorum."

"Sen ölümcülsün," dedi çaresizce. "Sen böyle güzel sözler söylerken sana nasıl karşı koyabilirim ki?"

Sırıttı. "Sanırım asıl mesele bana direnmemen gerektiği."

Ağzı kadının omzunda gezindi ve durup boynuna doğru bir yol çizdi. Sonra tekrar omzuna döndü ve dişlerini etine geçirdi.

"Mmmm."

"Hoşuna gitti mi?" diye homurdandı tenine karşı. "Mmm-hmmm."

Kıkırdadı ve sonra onu ısırıldığı yeri yaladı. O çok tatlı ağzıyla vücudunda gezinirken, acaba

onu ısırdığı yerde bir iz kalacaktı. Tamamen mantıksız bir bunu umuyordu. Ona sahip olduğuna dair somut bir hatırlatma istiyordu.

Açık ağzını orta hattından aşağıya doğru sürükledi, göğüslerinin arasından göbeğine kadar ıslak bir iz bırakana kadar aralıklarla öptü ve yaladı.

Adamın, bedeni ne olursa olsun güzel olduğuna dair güvencelerine rağmen, dili karnının yumuşak derisinde gezindiğinde gerildi. Şişman değildi ama onun bir çeyreği zıplatabilecek kadar gergin, yağsız göbeği de yoktu. Ayrıca o kadar çok kilo alıp vermişti ki bazı bölgeleri sarkmıştı.

"Rahatla," diye mırıldandı dili göbek deliğine daldırırken.

Sonra karnının her santimini öptü ve ardından ağzını pelvisine indirdi. Bacaklarının yerin hemen üzerindeki ete nazık bir öpücük kondurduktan sonra başını kaldırdı ve bir parmağını çıplak kıvrımlarının üzerinden geçirdi.

"Bunu sevdim," diye mırıldandı.

Başını kaldırmadı çünkü daha önce hiç erkeğin altında yataarken amının analizini yapmamıştı.

"Nelerden hoşlanırsın?"

Vajinasının dudaklarını okşadı ve sonra parmağını klitorisini koruyan başlığın hemen üzerindeki küçük kıl üçgeninin üzerinde gezdirdi.

"Ağda işiniz. Kadınların bu konuda konuştuklarını ama tam olarak hiç görmedim. Bilirsiniz, bizzat."

Bunun üzerine başını kaldırdı ve kaşlarını ona kaldırdı. "Hiç mi?"

Omuz silkti. "Birlikte olduğum kadınların orası bakımlı değil." Kadın güldü. "Beni bir fino köpeği gibi gösteriyorsun."

Parmakları kadının kıvrımlarına geri döndü. Pürüzsüzlükten büyülenmiş gibiydi çünkü kadın yataktan kalkmaya hazır olana kadar onu tekrar tekrar okşamaya devam etti. Onu delirttiğinin farkında değil miydi?

"Beğendin mi?" diye sordu.

"Evet, . Kendimi seksi hissettiriyor."

Bunun üzerine sırtıttı ve gözlerinde onayla ona baktı. "Sevindim o zaman. Ne kadar güzel olduğun konusunda senin de benim kadar ikna olman gerekiyor."

Başını eğdi ve kıvrımlarının arasından usulca sokuldu. Dilinin ucu klitorisinin üzerine hafifçe dokundu ve kadın kontrolsüzce titredi.

"Tadın da hissettiğin kadar tatlı," diye mırıldandı.

"Bana nasıl ulaşacağını çok iyi biliyorsun," diye fısıldadı. "Kelimeler benim hayatım.

Nasıl aktıklarını. Anlamları. Onları evirip çevirip daha güzel hale getirmen. Benimle ne zaman bu şekilde konuşsan, bir şarkı gibi duyuyorum."

"Şarkı söylememi istemiyorsun," dedi eğlenerek.

Dizleriyle onu yukarı doğru itti ve sonra ona uzandı, onu vücudunun üzerinde istiyordu. Onun kendisini bir battaniye gibi örtmesini istiyordu, böylece teninin dokunulmamış bir santimi bile kalmayacaktı.

Adam onun üzerinde yükseldi ve kadın adamın omuzlarına yapışarak onun sert gücünün tadını çıkardı.

"Şarkı söylemek zorunda değilsin. Sözlerinde duyuyorum. Hiç kimse bana böyle güzel şeyler söylememiştii."

"O zaman yanlış insanlarla takılıyorsun."

Ve sonra tekrar başladı. Vücudunun üzerinde bir yol çizdi, ancak bu sefer göğüslerinde durdu ve her birine dikkatini verdi. Meme uçlarını sert zirvelere çıkardı ve sonra onları dişlerinin arasında emdi, her seferinde bir tane, anlaşılmas zevk sesleri çıkarana kadar dönüşümlü olarak.

Hareketleri en güzel notalar gibiydi. Mükemmel perde. Vücutuyla ve ruhuyla çok uyumluydu. Bir piyanistin sadece onun için bestelediği bir şarkının tuşlarına gibi okşuyordu onu.

Teninde yankılanan notaları, ham, enfes güzelliği duydu.

Artık neye ihtiyacı olduğunu bile bilmiyordu. Ona ihtiyacı vardı. Sadece ona. Aptalca bir düşünceydi ama zihninde yankılanan tek şey buydu.

"Lütfen Connor. Sana ihtiyacım var."

Sanki bu kabulün ona neye mal olduğunu anlamış gibi, eli kalçalarını ayırmaya giderken ona şefkatle baktı. Bir dizini kalçalarının arasına yerleştirdi ve sonra vücudunun üzerinden uzanarak yastığının yanında durduğunu fark etmediği prezervatifi aldı.

Lateksi sikinin üzerinde yuvarlarken hafif bir inilti çıkardı. "Tanrım, boşalmaya çok yakınım ve daha içine bile girmedim."

Daha fazla beklemek istemediği mesajını aldığını umarak huzursuzca . Teni çok sıkı hissediyordu. Kıpırdayınca kadar merkezindeki basınç arttı.

Yanıyordu.

Parmaklarını kızın sıcaklığına daha da soktu ve kız inledi. Başparmağı nazıkçe daire içine alırken, bir parmağını daha yerleştirdi ve dar geçidine daldı.

"Henüz hazır değilsin bebeğim," diye mırıldandı. Kızın gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Lütfen Connor."

"Henüz değil. Seni incitmek istemiyorum."

Adam ağzını göğsüne indirdiğinde iç çekti ama gözlerini kapattı, parmakları ise en mahrem girintilerini yavaşça keşfetmeye devam etti.

Aletin iç kısımlarından kalbine doğru nasıl ineceğini mükemmel bir şekilde göstermek için içeri ve dışarı doğru okşadı. Sevilmek isteyen bir kedi gibi onun dokunuşuna doğru eğildi. Boğazından düşük bir memnuniyet sesi döküldü ve duyularına erotik saldırısına devam ederken ona körü körüne uzandı.

Parmakları adamın saçlarında kıvrıldı, onu göğsüne bastırırken kısa ve keskin tüylerin arasında gezindi. Boş boş ensesini okşadı ve boynunun ve omuzlarının kalın telli kaslarını takip etti.

Mükemmel bir erkek örneğiydi. Uzun, zayıf ve sıkı. Temiz kesimli. Bayım. Tam bir Amerikalı. Bu da Connor'ın neden ondan etkilendiği sorusunu akla getiriyordu; Connor kesinlikle orta sınıf Amerika'da yaşayan, taze yüzlü bir komşu kızı değildi. Connor'ı birlikte görebileceği kadın oydu. Bay Daima Doğru Yap ve Bayan Tatlı Elmalı Turta.

"Beni terk ettin," diye mırıldandı Connor.

Gözlerini kırıştırdı ve adam keskin bir şekilde odak noktasına geldi. Adam ona bakıyordu, bakışları onu arıyordu.

"Yanlış bir şey mi yapıyorum?"

Onun ses tonuyla yumuşadı. Onu memnun etme arzusu daha yaygın olamazdı. Bayan Elmalı Turta'yı siktir et. Lyric zaten elmalı turtadan nefret ederdi. Bu adam en azından önümüzdeki yarım saat boyunca onun olacaktı ve açıkçası Connor'a tükürük mesafesinde yaklaşırsa Bayan Amerika'nın kıcını tekmeleyecekti.

Kollarını adamın boynuna doladı ve uzun, soluksuz bir öpücük için onu aşağı çekti.

"Her şeyi mükemmel yapıyorsun."

BÖLÜM 17

Connor Lyric'in üzerinde dönerek kalçalarının arasında durdu ve elleriyle başının iki yanından tutarak vücudunu Lyric'in üzerinden kaldırdı.

Onun için hazırды. Saten gibi pürüzsüz ve kendi uyarılmışlığıyla kaygandı. Ve gözlerinde, sert yüzünü yalanlayan bir tatlılık parlıyordu.

Altında yumuşak, istekli bir kadın için söylenecek bir şey vardı.

-Sanki dünyadaki tüm sorunların cevabı sizdeymiş gibi size bakıyorlardı.

Lyric'in ısırsız hali gerçekten de çok tatlıydı. Dikkatle inşa ettiği katmanların altındaki kadını başka birinin görüp görmediğini merak ediyordu. Kimsenin umurunda mıydı?

Onu tekrar tatmak isteyerek ağzını onunkine yaklaştırdı ve tam girişinde konumlanırken dudaklarının dikişini yaladı.

"Bana şimdi hazır olduğunu , Lyric," diye zorladı. "Çünkü daha fazla bekleyemem."

Vücudu onu almak için çılgılık atıyordu. Onu işaretlemek ve bir erkeğin bir kadına sahip olması için gereken her ilkel yolla ona sahip olmak için.

"Al beni," diye fısıldadı.

Sözlerinin düşüncelerini bu kadar mükemmel yansıtmaları göğsünün sıkışmasına neden oldu. Arzu damarlarına hücum etti ve kızın içine olabildiğince derinden girme dürtüsü onu ele geçirmeden önce bir anlığına durdu.

Öne doğru eğildi ve sikinin başını kadının ipeksi etiyle yıkadı. Kontrol için savaşıırken alnından ter boşandı.

"Connor."

Adı fısıltılı bir yalvarış gibi kaçtı ve gözleri tutkuyla parladı. Yarım kapakların ardından ona bakıyordu, canlı mavi gözleri uyuşmuş ve odaklanmamış görünüyordu.

İleriye doğru eğildi, kadının içine daha fazla girdi. Tanrım, kadın çok sıkıydı.

Tırnakları sırtını tırmaladı ve kışının üzerine geldi. Aynı anda hem eğilip hem de çekerek onu daha derine zorlamaya çalıştı. Bir iniltiyle rahatladı ve sertçe itti.

Kadının tatlı sıcaklığı ağrıyan ereksiyonunu sararken dayanmak için yapabileceği tek şey buydu. Taşaklarının derinliğindeydi ve daha derine inmek için zorlanıyordu.

Kızın şok olmuş nefesi, onu tek amacı olan kendini bir kadının içine daha önce hiç gömülmediği kadar derine gömme fikrinden vazgeçirdi.

Geri çekilmeye başlarken bile ısrarla " yaktım mı?" sordu.

"Hayır. Hayır!" Onu geri çekmek için neredeyse savaşıarak, kalçalarını ona tutunmak için çekti.

Gülümsedi ve dudaklarını onunkilerle birleştirmek için eğildi. "Peki, tamam o zaman." Adam tekrar kızın içine daldı ve yoğun, akıl almaz zevk kasıklarından geçerken gözlerini kapattı.

Taşakları kadının kışına çarparken bile gerilmişti. Vücudu kendisine ait değildi. Kontrolü yoktu. Ve kadın onu teşvik etti. Vermek zorunda olduğu her şeyi alıyordu. Daha fazlasını talep ediyordu.

Taşaklarındaki ateş alçaldı ve sikinin tabanını ölümcül bir şekilde kavradı. Kaçınılmaz bir gelgit gibi hızla yükseliyordu.

Aşağı baktı, yanında istiyordu. O tatmin olana kadar gitmeyecekti.

"Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle," diye nefes aldı.

Yanağına bir elini dokundurdu, basit bir dokunuşu ruhunun derinliklerine kadar hissetti.

"Sadece sen. Sadece sen."

Ama onun kadar uzakta değildi ve bunu biliyordu. Neredeyse onu öldürecek olmasına rağmen durakladı. Orgazm olmasını engellemek için dişlerini sıkmak ve burnundan sertçe nefes zorunda kaldı.

Elini uzattı ve nazikçe aşağı doğru yönlendirdi. "Kendine dokun. Bana nasıl sevdiğini göster."

Elini aralarına sokabilmesi için vücudunu hafifçe kaydırды. İlk başta tereddüt etti, ifadesi biraz kararsız ve utangaçtı ama sonra parmaklarını nemli kıvrımların arasından geçirdi, parmak eklemleri kasıklarındaki kıllara sürtündü.

Kadın huzursuz bir inilti çıkararak adamın içinden çekilmesini ve ardından uzun ve sıvı bir şekilde tekrar sıvazlamasını sağladı. Şaşkınlıkla parmakları daha aşağıya indi ve hâlâ vücudunun dışında kalan sikinin bir santimini sardı.

Adam içinden çıkarken kadın da uzunluğunu okşadı. Parmakları lateks üzerinde dans ediyordu ve adam onun dokunuşu ile teni arasında duran prezervatife lanet okudu. Daha önce hiçbir kadınla korunmasız ilişkiye girmemişti, hatta ilişkisi olan bir kadınla bile, çünkü temkinlilik çok sıkı bir şekilde yerleşmişti. Ama şu anda onun tenine girebilmek için ruhunu bile satabilirdi.

Sonunda bileğinden çekip parmaklarını kendi zevkine döndürmek zorunda kaldı çünkü elinin her yerinde patlamasına bir nanosaniye kalmıştı. Bu noktada muhtemelen prezervatifi tamamen patlatacaktı.

"Önce sen," diye homurdandı. "Etrafımda parçalanışını izlemek istiyorum. Bunu hissetmek istiyorum."

Söyledikleri onu heyecanlandırmışa benziyordu çünkü kız onun etrafında çırpınıyordu. Kadının teni adamın sikinin üzerinde dalgalanıyordu ve o kadar sıkıydı ki, adam asla onun boğazını bırakmak istemiyordu.

Onun sözlerinden cesaret almış gibi görünerek kendini küçük daireler çizerek okşamaya başladı, parmaklarının arkası adamın hassas tenine değiyordu.

Onu daha yakından, daha derinden isteyen adam, kalçalarını avuçlamak için aşağı uzandı ve ellerini böylesine nefis, dolgun bir etle nasıl doldurduğuna hayret etti. Onu avuçlarının içinde sıkı ve şekillendirdi ve sonra daha sert daldı, dudaklarının arasından fısıldayan seslerin tadını çıkardı.

Parmakları daha hızlı hareket etti ve bacakları adamın belini çevreledi. Gerildiler ve dalgalandılar. Nefes nefese kaldılar. Kalbi hızla çarpıyordu. Daha hızlı, daha hızlı ve şimşek çaktı. Serbest bırakılması hızlı yanan bir fitil gibiydi, taşaklarından ve sikinden yukarı doğru cızırıyordu.

Nefesinin altından küfretti çünkü Tanrım, dayanamıyordu.

Onun altında kaskatı kesildi ve sırtı yataktan çıkana kadar eğildi. Daha sert okşadı, bunu onun için çok iyi yapmaya kararlıydı. Şimdiye kadar yaşadıklarının en iyisi.

Ağzı kızın boynunu buldu ve çığlığı havayı yararken kulağının altındaki hassas noktayı emdi. Anında sıvı ateşle yıkandı. Etrafını sarıyor, sikini en tatlı balla kaplıyordu.

Başını kaldırdı ve doğrudan onun gözlerinin içine baktı. Doğrudan onun kalbine. Kalçaları, sanki içinde yükselen canavarı kontrol edemiyormuş gibi öne doğru sarsıldı. Ürkütücüydü. O kadar ilkeldi ki, bazı erkeklerin neden mağara adamlarından biraz daha iyi görüldüğünü anladı çünkü şu anda tek düşüncesi Lyric'i mağarasına sürüklemektir.

ve onunla sevişecek gücü olduğu sürece onu altında tuttu.

Elini geri çekti, vücudu hâlâ orgazmın etkisiyle titriyordu. Yüzünü avuçladığında, o tatlı balı tatmak için parmaklarını ağzına alabilmek için döndü.

"Şimdi de sen," diye fısıldadı.

Kadının sözleri de üzerinde aynı etkiyi yarattı. Şiddetli bir ürperti onu ele geçirdi ve taşakları yukarı çekildi ve salıverilmesi horozundan aşağı aktı ve onu soluksuz bırakan bir güçle patladı. Acı. Zevk. Hepsi bir arada, hiç bitmesini istemediği sayısız kötü hisle harmanlanmıştı.

Sonunda bedenini onunkini tamamen örtecek şekilde alçalttığında kalçaları hâlâ spazmodik bir şekilde öne doğru sallanıyordu. Gözlerini kapadı ve alnını uzunca bir süre onunkine dayadı, bu sırada siki onun içinde seğiriyor ve titriyordu. Orada uzun süre kalamayacağını ve prezervatifin işe yaramasını bekleyemeyeceğini biliyordu ama onun rahat sıcaklığından geri çekilmeye de hiç niyeti yoktu.

Nefesleri sıcak ve sertti, ikisi de yetişmek için soluk soluğa kalırken birbirleriyle çarpışıyorlardı. Sonunda başının dönmesinin durduğunu hissettiğinde, onu öptü ve isteksiz bir iniltiyle kendini çekti ve prezervatifi atmak için yana yuvarlandı.

Ona geri döndüğünde gözleri donuktu - şoktan mı? Ne yapacağını şaşırmış ve biraz da şaşkın görünüyordu. Kırılганlık bir işaret feneri gibi parlıyordu ve bu onun koruyucu içgüdülerinin her birini harekete geçirdi. Şu anda onun ne kadar çok şey görebildiğini bilseydi bundan nefret ederdi. Bariyerler yıkılacak ve sertlik geri dönecekti.

Yatağa tırmandı ve onu kollarının arasına aldı ama kadın çoktan kaskatı kesilmişti ve gerginliği dalga dalga yayılıyordu. Rahatsızlığını biraz olsun hafifletmek için omzuna nazik bir öpücük kondurdu ama tek kelime etmedi, ederse kalan sükûnetini tamamen bozacağını biliyordu.

Bunun yerine orada uzandı ve konuyu kafasında evirip çevirdi. Onunla yatmış olmasının aptalca olduğunu biliyordu ama o anda bunun kaçınılmazlığını kabullenmişti. Kadın yavaş yavaş vücudunu ele geçiren bir uyuşturucu gibiydi, sinsi ve amansız.

Aralarındaki yoğun kimyayı inkâr edecek ne gücü ne de arzusu vardı. Onun hakkında en kötü şeyleri düşündüğü zamanlarda bile, vücudu onun her parçasının acı verici bir şekilde farkındaydı.

Ama Şimdi yaptığı Şeyin sorun yaratabileceğini ve muhtemelen yaratacağını kabul etmek zorundaydı. Ellerini üzerinden çekemedikleri için işlerini yapmayan korumalarını küçümsüyordu ve Şimdi kendisi de daha iyi değildi. Onu korumak için buradaydı -özünde aynı koruma olmak için- ve ellerini ondan nefes almaktan vazgeçmekten daha fazla uzak tutamazdı.

Bu, nasıl çözeceğini bilemediği ciddi bir sorun teşkil ediyordu.

Lyric rahatlamamıştı ve Şimdi kıpırdanıp ondan uzaklaştı. Fiziksel olarak bunu yapmadan çok önce geri çekildiğini hissetmişti. Bu onu kızdırmıştı ama bu konuda yapabileceği hiçbir Şey yoktu.

Yine de sapkın tarafı yüzeye çıktı ve kızın kolunu yakaladı. "Nereye gidiyorsun?"

"Banyo," mırıldandı uzaklaşırken.

Yataktan kalktı ve kollarıyla çıplaklığını ondan koruyarak aceleyle odanın diğer tarafına geçti. Ona saklayabileceği hiçbir Şey olmadığını haykırmak istedi. Onun her santimini görmüş ve tatmıştı. Kız çılgınca karşılık verene kadar dokunmuş ve okşamıştı.

ortadan kaybolduğunda içini çekti ve geri dönmediğinde hiç Őaşırmadı. Gözlerini tavana dikti ve savunmasını aştığı için kızın kendisinden daha ne kadar uzaklaşacağını merak etti.

BÖLÜM 18

A) yalnız kalmamak ya da B) Connor'la baş başa kalmamak için ne kadar çaresiz olduğunun kesin bir işaretiydi ki kendini alt katta sevmediği adamlarla televizyon izlerken buldu.

Tamam, bu tam olarak doğru ya da adil değildi. Güvenlik ekibinin kendini beğenmiş, kendinden fazlasıyla emin "lideri" Kane'den hoşlanmıyordu. Diğerleri de muhtemelen iyiydi ama onları suçlu buluyordu, yani sonuçta hepsi birer pislikti.

Yine de burada gece geç saatlere kadar televizyon izliyor, yukarı çıkıp boş odasıyla ve bir uçurum gibi esneyen sessizlikle yüzleşmek için cesaretini toplamaya çalışıyordu.

Güvenlik görevlilerinin bakışlarının üzerinde hissedebiliyordu. Bir saat önce aşağı indiğinde biri selam vermişti ama o cevap vermeyince ipucunu almışlar ve o zamandan beri konuşmamışlardı.

Onu kızdıracak şekilde, Kane oturma odasına girdi ve adamlarının yaptığı gibi onun varlığını görmezden gelmeye meyilli görünmüyordu. Birkaç adım ötede durup açıkça ona baktı.

"Yapabileceğimiz bir şey var mı Bayan Jones?"

"Sanki umurunuzda," diye mırıldandı.

"Somurtmak sana yakışmıyor."

Dudağını hırıltı şeklinde kıvırdı. ". Yalnız kalmak istiyorum." Bir kaşını kaldırdı. "Ama yine de adamlarımla aynı odadasın." "Bununla ilgili bir sorunun mu var?" diye sordu kavgacı bir tavırla.

Bir an için onu inceledi. "Connor'ın sadece tehdit edildiğinde ya da emin olmadığında daha kavgacı olduğunu söylediğine inanacak olursam, şu anda kendini oldukça güvensiz hissettiğini söyleyebilirim."

Dişlerini gösterdi. "Siktir git."

Bir gülümseme parıltısı vardı. Dudaklarının kıpırdadığına yemin edebilirdi ama daha dikkatli baktığında sadece soğuk mavi gözlerinin onu sıkıyormuş gibi ona baktığını gördü.

"İhtiyacınız olan bir şey yoksa, yatmaya gidiyoruz. Bir sonraki nöbet zamanı."

"Her neyse."

"İçeri gelmeyecekler." "Yani? Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim, otuz saniye içinde burada yalnız olacaksınız."

Kızardı ve ellerinin titrediğini görmemesi için parmaklarını yumruk yaptı. Nereden biliyordu ki? Nasıl bilebilirdi ki?

Tek kelime etmeden kendini kanepeden itti ve merdivenlere doğru fırladı. Karanlık onu bekliyordu ve merdivenlerin tepesi ile yatak odası arasındaki tüm ışıkları yaktığından emin oldu.

Connor'ın odasına gitmiş olması onu hem rahatlatmış hem de hayal kırıklığına uğratmıştı. Yatak odasıyla onun arasındaki kapı kapalıydı. Ve sessizdi. Kapının altından ışık sızmıyordu.

Hangisi daha kötüydü? Onunla bire bir ve savunmasız olmak mı yoksa yalnız olmak mı?

Telefona sarılıp askerleri çağırmamak için kendini zor tuttu. Şu anda seçici değildi. Odasını -hatta bu lanet evdeki her odayı- ona eşlik etmekten ve her şey hakkında gevezelik etmekten mutluluk duyacak insanlarla doldurabilirdi.

Connor'ın yavru bir kedisi olurdu. Kane çok sinirlenirdi. Ve bu onu hiç de iyi hissettirmeyecekti.

Ne kadar uzağa ya da ne kadar hızlı koşarsanız koşun bazı anılar peşinizi bırakmaz.

İçinde bulunduğu durumu inkâr etmiyordu. Ne kadar berbat durumda olduğunu biliyordu ve kendisinden özür dilemiyordu. Kendini korumak güçlü bir şeydi ve yaptığı şeyin hala sahip olduğu azıcık akıl sağlığını koruduğunu biliyordu.

Yalnız kalmak onu . Boğucu karanlığın etrafını sardığını hissetmeden bunu düşünemiyordu bile. Bu, mutlak çaresizlik hissini geri getirdi. Suçluluk duygusunu. Umutsuzluk.

Annesinin ölümüne seyirci kaldığı ve tek kelime etmediği gerçeği. Haykıramayacak kadar korkmuştu. Dur demek için. Yardım için koşmaktan. Yardım için çığlık atmak. Herhangi bir hareketin, herhangi bir sesin

bir delinin dikkatine geri döndü. Ve onun ilgisine çok uzun süre katlanmıştı.

Gözlerini kapattı ve gözyaşlarının tanındık sızısını hissetti. Kendini bu kadar çok tutmaktan, özenle inşa ettiği duvarların yıkılmaması için sürekli mücadele etmekten başı ağrıyordu.

"Ah, anne, çok dağınık durumdayım," diye fısıldadı.

Annesiyle uzun konuşmamıştı. Hâlâ öfkesiyle ve onunla birlikte, çok sevdiği bir anneye bu kadar kızdığı için duyduğu korkunç suçluluk duygusuyla savaştığı günler vardı.

Odasının ortasında duruyordu, etrafı ... hiçbir şeyle çevrili değildi. Sessizlik. Dinginlik.

"Bundan çok yoruldum," diye fısıldadı.

Panik, burada yalnız olma fikri karşısında boğazını tırmaladı. Ev. Oda. Her şey ona yabancıydı. Bunlar onun eşyaları değildi. Kane ne kadar belalı olduğunu iddia ederse etsin, onu rüyalarından uzak tutamazdı. Onu anılarından koruyamazdı.

Connor.

Bitişik kapılarına baktı ve aniden öyle güçlü bir özlemle doldu ki boğazı ağrıyıp şişti. Birkaç uzun, harika an boyunca onun kollarında mükemmel bir huzur bulmuştu. Başına gelen her kötü şeyi unutturmuştu ona.

O da korkmuş bir tavşan gibi kaçtı. Adam onun ya deli olduğunu ya da birinci sınıf bir kaltak olduğunu düşünüyor olmalıydı. Belki ikisi de.

Kapısına doğru tereddütlü bir adım attı ve sonra birkaç santim kalana kadar bir adım daha attı Avucunu ahşabın üzerine koydu ve nefesini tutarak diğer taraftan gelebilecek herhangi bir sesi dinledi.

Kapı kolunu çevirmek için cesaretini toplaması birkaç dakika sürdü. Yarı yarıya kilitli olmasından korkuyordu. Bir yanı da öyle olmasını umuyordu.

Kapı kolu döndü ve kadın kapıyı iterek içeri girebileceği kadar açtı. Kendi odasından onun odasına ışık sızıyordu ve onu yatakta yatarken görebiliyordu, çarşaf kalçalarına dolanmıştı.

Bir an öylece baktı, adamın keskin hatlarına çekildi. Vücudu çok güzeldi. Zayıf ve kaslıydı. Alnı, uykusunda önemli bir konuyu düşünüyormuş gibi kırışmıştı. Yan tarafında, parmakları sıkı bir yumruk şeklinde kıvrılmıştı.

Artık buradaydı ve ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Kendini tam bir aptal gibi hissediyordu ama arkasını dönüp boş odasına geri dönme fikri onu paniğe sürükledi.

Ses çıkarmamaya dikkat ederek kapıyı kapattı. Görüşü odanın karanlığına alışana kadar bekledi ve sonra parmak uçlarında yürüyerek pencerenin yanındaki aşk koltuğuna gitti.

Nadiren uzun süre uyurdu. Kanepede birkaç saat uyuyabilir ve Connor daha kalkıp gidebilirdi. Connor'ın onun burada olduğunu bilmesine bile gerek yoktu.

Yaşadığı panik atağı konusunda kendini biraz daha iyi hissederek kanepeye uzandı ve yatağının altına bir yastık yerleştirdi. Bir battaniye iyi olurdu ama bir tane almak için geri dönerek kaderi kışkırtmayacaktı.

Yerleşirken Connor'a baktı ve bir homurtuyu zapt etti. Ne güvenlikçi ama. Bir esnemeyi bastırdı ve gözlerini kapattı. Odasına birinin girdiğini fark etmemişti bile.

Connor karanlıkta ay ışığının Lyric'in yüzüne vuruşunu izlerken gülümsedi. Lyric gözlerini kapattıktan sonra bir kez kımıldadı ve sonra uykuya dalarken hareketsiz kaldı.

Kaçmıştı ama şimdi geri dönmüştü ve görünüşe bakılırsa adamın bunu bilmesini hiç istemiyordu.

Sabırla bekledi, onun uyumasını izledi. Kadının uyuduğuna kanaat getirdiğinde yataktan kaydı ve yorganı yanına çekti.

Battaniyeyi onun üzerine örttü ve uçlarını nazikçe omuzlarına doladı.

"İyi geceler Lyric," diye fısıldadı.

Sonra gülümsedi ve yatağına geri döndü.

BÖLÜM 19

Lyric'in cep telefonu o sabah yediden beri durmadan çalıyordu. Connor bunun onu nasıl olup da hâlâ uyandırmadığını bilmiyordu. Yan odadan bile gelen zil sesi gürültülü ve iğrençti. Ama kız hâlâ onun koltuğuna kıvrılmış, örtüsünü burnuna kadar çekmişti. Connor duş almak için kalktığından beri hiç kıpırdamamıştı. Connor uzun süre yatakta öylece uzanmış, onun göğsünün yumuşak iniş çıkışlarını izlemişti.

Son günlerde ne kadar az uyuduğunu bildiğinden, onu uyandırmamaya dikkat etti. Odasında sessizce dolaştı ve giyindikten sonra yatak odasından dışarı çıktı.

Yatağının yanındaki komodinden sinir bozucu cep telefonunu aldı.

-birkaç saat önce onunla seviştiği yatak- ve on dört cevapsız arama ve yarısı kadar sesli mesaj olduğunu gördükten sonra cebine attı.

İsteddiği kadar uyumasına izin verecekti. Bugün yapacak çok işi olduğunu söylemişti ama birkaç saatlik uykuyla daha iyi idare edeceğini düşündü.

Cep telefonu çaldığında merdivenleri yarılamıştı. Arayanın Phillip Armstrong olduğunu görünce iç çekti.

"Connor Malone," dedi telefonu kulağına götürdüğünde. Mutfığa doğru ilerledi, orada pişmekte olan yemeğin kokusunu alıyordu.

"Lyric hangi cehennemde?" Phillip sordu. "Orada her şey yolunda mı?"

"Evet, iyi. Uyuyor."

Kısa bir tereddüt oldu ve Connor, Phillip'in rahatlayarak iç çektiğini duyduğunu sandı. "Güzel. Dinlenmeye ihtiyacı var. Çok gergin ve çok uzun süre uykusuz kalıyor. Saat ikide Reliant Stadyumu'nda olduğundan emin ol. Sahne ekibiyle buluşup performansının detaylarını onaylaması gerekiyor. Grubunu kullanmamasından hoşlanmıyorum ama onlara bir mola vermeye kararlıydı. Kahretsin, sanırım biraz

Bu iki hafta boyunca bu kadar çok şeyi üstlenerek bir şeyleri kanıtlamak gibi tuhaf bir misyonu var. Ama kime bir şey kanıtlamaya çalışıyor, ona mı yoksa diğer herkese mi, emin değilim."

"Saat ikideki toplantısına yetişmesi için bolca zamanı var."

"Paul'den bir telefon bekle. Ona senin numaranı verdim çünkü Lyric'in telefonuna cevap vermemesine çok sinirlenmişti."

Connor bir küfür savurdu. Tam da ihtiyacı olan şey. Göt deliği yöneticisi kulağına bağıyordu. Ama onunki Lyric'inkinden daha iyiydi. Menajерinin ona davranış şekli Connor'ın sinirini bozuyordu ve Connor adamla sadece bir kez karşılaşmıştı.

Tam bu sırada hattan bip sesi geldi ve Connor telefonu çekince ekranında bilinmeyen bir arayanın yanıp söndüğünü gördü. Telefonu tekrar kulağına götürürken, "Bu muhtemelen o," dedi. "Lyric'i olması gereken yere götüreceğim. Merak etmeyin."

Çağrılarını değiştirmek için düğmeye bastı. "Connor Malone."

"Bay Malone, ben Paul Woodrow. Öğlen Houston'a uçacağım ve Lyricle saat ikide Reliant Stadyumu'nda buluşabilmek için havaalanından alınmayı bekliyorum."

Sert ses tonu Connor'ın üzerine sinmişti. Bir an için uzlaşmacı olması gerektiği aklına geldi. Kısaca. Ama Phillip'in Connor'ın Paul için değil, kendisi için çalıştığını söylediğini hatırladı. Connor'ın aklından geçenleri söylemesi yeterliydi.

"Bir elinde istek, diğerinde bok. Bakalım hangisi daha hızlı dolacak."

"Ne? Bu da ne demek şimdi? Lyric nerede? O neden telefonuna cevap veriyor mu?"

"Kendisi rahatsız ve cevap veremiyor. Çok özür dilerim. Aramanıza daha sonra dönmesini sağlayacağım. Eğer hatırlarsam."

Paul, Connor'ın tüylerini diken diken eden, hiç de erkekçe olmayan bir öfke çılgılığı attı. Eğer bu kadar eğleniyor olmasaydı, çılgılığın ortasında telefonu kapatırdı.

"Senin taşaklarını alacağım," diye bağırdı Paul. "Yapmak için işe alındığın işi yap ve Lyric'i lanet telefona versen iyi edersin. Onun uçarı, dağınık saçmalıklarından bıktım. Zamanında gelse iyi olur yoksa kışın yanacak. Ve beni havaalanından alacak bir araba olsa iyi olur!"

Connor zorlukla kontrol edebildiği bir eğlenceyle, "Sen ayarlamadığın sürece bir tane olacağından şüpheliyim," dedi. "Seninle konuşmak güzeldi. İyi günler "

Connor telefonu tekrar cebine sokarken nefesini dışarı üfledi. Bu şimdiye kadar tanık olduğu en yarım yamalak "iş "ti. Lyric'in kariyerinden sorumlu olan adam bir morundu ve Lyric umurunda bile değildi. Ya da onun için en iyisinin ne olduğunu.

Mutfak hareketliydi. Kane ve adamları masada oturmuş açık büfe yumurta, pastırma, bisküvi ve simit yiyorlardı. Şef ve iki yardımcısı fırın kapaklarını açıp kapatmakla meşgulken, şef de ocağın başındaki kadına emirler yağdırıyordu.

Şef, Connor'ı görünce, "Bay Malone, Bayan Jones'un kahvaltısı için ne tür bir düzenleme istersiniz?" diye sordu.

Connor omuz silkti. "Hâlâ uyuyor."

Şef kaşlarını çatı. "Kahvaltısını yatağında mı yapacak yoksa aşağı indiğinde yemeğini ısıtıcıda mı tutayım?"

Nereden bilebilirdi ki? Hiç bu kadar hiper bir operasyonun içinde bulunmamıştı. Kafaları , etrafta koşuşturan bir grup tavuğu anımsıyordu. Lyric böyle yaşıyorsa, kötü planlanmış bir olaydan diğerine koşturuyorsa, kırılmanın eşiğindeymiş gibi görünmesine şaşmamalıydı. Kahretsin, çoktan komik çiftliğin daimi sakini olmuştu.

"Ona bir tepsi hazırla. Ben ona getiririm."

Şef başını salladı ve sonra bir dizi emir daha vermek için döndü. Cidden, bu adam sadece bir kadın için yemek yaptığının farkında değil miydi? Sanırsınız ki başkan ve tüm kabinesi için yemek yapıyor.

Birkaç dakika sonra Connor'a, Faith'in sürekli izlediği ev ve bahçe programlarından birine benzeyen bir tepsi . Neyin gerçek yemek, neyin sadece sunum olduğunu söylemek zordu.

Bir kek kapıp tepsideki gümüş kapaklardan birinin altına sıkıştırdı ve merdivenlere yöneldi. Lyric'in randevusuna yetişmek için bolca vakti vardı ve onu aceleye getirmemeye kararlıydı. Kadın ne zaman sadece kendi olmak için bir an bulabilmişti ki? Eğer onun acımasızca peşine düşülseydi, sürekli kötü bir ruh hali içinde olurdu. Onu neyin harekete geçirdiğini giderek daha iyi anlıyordu ve onun etrafındaki her şeyin berbat olduğu sonucuna çoktan varmıştı.

Kapıyı ayağıyla iterek açtığında onu hâlâ kanepede uyurken gördü. Sessizce tepsiyi sehpanın üzerine bıraktı ve yanına çekti.

Kanepeye.

"Lyric," dedi alçak bir sesle. ". Sana kahvaltı getirdim."

Kıpırdandı ve göz kapakları kanat çırparak açıldı. Belli belirsiz bir kafa karışıklığıyla bulanıklaşmış uykulu mavi gözler ona baktı. Sonra aşağıya ve çevresine baktı. Şaşkınlık kaşlarını çattı ve dudakları bir yay şeklinde kıvrıldı.

"Saat kaç?"

Saatini kontrol etti. "Neredeyse on."

Dik oturdu, gözleri kocaman açılmıştı. "Oh kahretsin. Kahretsin!" Yorganı bir kenara atıp koltuktan fırlamaya başladı ama adam omzuna nazik bir el koydu ve onu geri itti.

"Daha çok vaktin var. Önce yemeğini ye."

Tepsiye baktı, sonra tekrar ona döndü. "Bugün yapmam gereken çok şey var. Müdürüm uçakla geliyor. Onu karşılamak için orada olmalıyım.

Sonra da stadyuma gidip ses ekibiyle buluşmamız gerekiyor." Connor başını salladı. "Kalabalık bir havaalanına gitmenin imkanı yok.

O büyük bir çocuk. Bir araba bulup stadyuma kendisi gidebilir. Saat ikiye kadar orada olman gerekmiyor, bu da saat bir buçuğa kadar ayrılmamız gerekmeyeceği anlamına geliyor. Bu da size dinlenmek, yemek yemek ve yönünüzü bulmak için üç saat verir."

Bir an için aptala dönmüş gibi baktı, sanki her dakika etrafta koşuşturup korkmasına gerek olmadığı gerçekten gelmemiş gibiydi. Sonra gülümsedi. Gözleri parladı ve ışıldadı ve onun gerçekten ne kadar güzel olduğunu fark etti.

Dış görünüşün arkasında. Tüm o pozların, şirret dış görünüşün, sert davranışların ardında. O güzel, hassas bir kadındı ve adam büyük bir pisliğin içindeydi.

"Biliyor musunuz? Haklısın. İnsanlara detayları halletmeleri için para ödüyorum. Bırak işlerini yapsınlar. Benim işim saat ikide gelmek, değil mi?"

Adam kalan kaldırdı ve kadın krep, pastırma, yumurta ve irmik karşısında içini çekti. Ayrıca meyve, kızarmış ekmek, süt ve meyve suyu da vardı.

"Bunların hepsini asla yiyemeyeceğim," dedi, yine de denemek istemiş gibi baktı. "Sen yedin mi?"

Başını iki yana salladı.

Ayağa kalktı ve ayaklarını kanepenin ucundan çekti. Sonra yanındaki boşluğu okşadı. "Gelin yiyin o zaman. Tüm aileyi doyuracak kadar

güvenlik ekibi."

Onun yanına oturdu ama aralarında biraz mesafe bırakmaya dikkat etti. Rahat görünmesine rağmen, onun kararsızlığını hissedebiliyordu. Sürekli ona bakıyordu. Sanki yataktan fırladıktan sonra bütün gece onun odasında uyuduğu gerçeğini gündeme getirmesini bekliyormuş gibi küçük gergin bakışlar atıyordu.

Hiç gibi davranmaktan memnundu. Şimdilik.

Sorun şu ki, kız o kadar sevimli ve sıcacık görünüyordu ki, adamın asıl yapmak istediği şey onu kanepeye çekip tekrar sevişmekti.

Ama orada durmayacaktı. Onunla sevişmenin ötesinde, onu yatağına bağlamak ve önümüzdeki bir yıl boyunca gözünün önünden ayırmamak için ilkel, göğsünü kabartan, ağzını yırtan bir istek duyması onu gerçekten rahatsız ediyordu.

Evet, bu küçük bilgiyi kendine saklayacaktı. Takipçisini daha cazip bir seçenek haline getirmek gibisi yok.

Aklını kaybediyordu, çoktan kaybetmişti.

Lyric onun için akla gelebilecek her açıdan yanlıştı ama Lyric onun için bunu yapmıştı. Artık karısına ne kadar aşık olduğu Nathan'ın umurunda bile değildi. Adam Julie'ye gözlerini diktiği andan itibaren bitmişti.

İki haftadan kısa bir süre içinde Lyric Jones hayatına devam edecek, turneye geri dönecek, her erkeğin ve erkeğin fantezisi olacak ve Connor işine geri dönecek ve gecelerini onu kollarında tuttuğu zamanı yeniden yaşayarak geçirecekti.

Evet, ona olan hayranlığı bu ışık altında pek de mantıklı gelmiyordu.

Lyric bir lokmanın etrafında, "Bu gerçekten çok güzel," dedi. "Sen de yemelisin."

Connor onun için hazırladığı tabağı baktı ve henüz bir ısırık bile almadığını fark etti. Yemeğe aç değildi. Yanında oturan minyon mavi saçlı cadaloza açlık duyuyordu.

garipliği örtmek için çatalını ve tabağını aldı ve yemeye başladı, ancak tam olarak ne yediğini söylemekte zorlanacaktı.

Hayatında ilk kez yemek düşüncesi ona çekici gelmiyordu. Ve eğer bu boku yediğine dair büyük bir işaret değilse, neyin olduğunu bilmiyordu.

Bir süre sonra Lyric çatalını yere bıraktı ve kanepeye yaslandı.

Battaniyeyi göğsüne bastırdı ve başı yastığa iç çekti.

"Doydun mu?" diye sordu kendi tabağını kenara koyarken. "Mmmm. Nefis."

"Umarım çok dolu değildir," dedi.

Kadın döndü, bakışları sorgulayıcıydı.

Sırıttı. "Bir sürprizim var. Sanırım hoşuna gidecek."

Tabağa uzandı ve mükemmel şekilde buzlanmış keki ortaya çıkarmak için kapağını kaldırdı.

Gözleri parladı ve dudaklarında geniş bir gülümseme belirdi.

Parmağını kremanın bir kısmını yakalamak için dış kenarına daldırdı ve sonra Lyric'e uzattı. Lyric'in yumuşak dudaklarına biraz sürdü ve Lyric'in dili hemen tatlılığı yalamak için dışarı çıktı.

Keke geri döndü, kremaya biraz daha batırdı ve sonra yanağına biraz sürdü. Gözleri şaşkınlıkla irileşti ama sonra adam eğilip krema kaplı tenini ısırdığında uykulu, uyuşturulmuş bir farkındalık haline yarı kapalı bir şekilde baktı.

Dilini o noktanın üzerinde gezdirdi ve sonra elmacık kemiğini tüm buzlanma gidene kadar öptü.

"Sen kremadan daha tatlısın," diye mırıldandı.

Bakışlarını ayırmadan uzandı, parmağını kekin içine daldırdı ve ardından tatlıyı adamın dudaklarına sürdü. Bir an sonra öne doğru atıldı ve adamın ağzını kendi ağzının içine aldı.

Dilinin sıcaklığı dudaklarını tırmaladı, şekerli ikramın tadına baktı, yaladı. Dudaklarını kemirirken dudaklarındaki kremanın tadını alabiliyordu.

Şaşkınlıkla onun üzerine çıktı ve ağırlığını vücuduna vererek onu kanepeye yasladı. Kucağına oturdu ve dizlerini her iki yanındaki minderlere gömdü.

"Bu sabah acele etmem için bir neden olmadığını belirttiğine göre, artık tatlı için bolca zamanım var," diye mırıldandı.

Kıçı sanki sadece onun için yapılmış gibi ellerine uyuyordu. Pijama altının ince kumaşını avuçladı ve sıktı. Sonra onu, kot pantolonunun ağ kısmındaki çıkıntı amcığına dayanacak kadar öne doğru çekti.

"Tişörtünü ," diye mırıldandı. "Ve o lanet keki bana ver."

Güldü ve döndü, bir eliyle tişörtünü çekiştirirken diğer eliyle keke .

Sonunda ona yardım etti ya da belki de çok sabırsızdı. Üst kısmı başının üzerine geldi ve odanın diğer ucuna fırlattı. Kız keki havaya kaldırdı, onu izlerken gözlerinde muzip bir parıltı vardı.

Kekin üzerinde bolca kalmasına dikkat ederek kremaya göz gezdirdi, çünkü lanet olsun, akli olasılıklarla doluydu. Büzülmüş bir meme ucunu, ucu bembeyaz olana kadar tatlı tereyağlı krema ile süsledi. Ağzı sulandı ama aynı ilgiyi diğer göğsüne de göstermek için kendini zorladı.

Kıpırdandı, iç çekti, gerindi ama adam onu tekrar kucağına çekti. Göğüsleri adamın önünde iki nefis yiyecek gibi sallanıyordu ve adam asla şekeri geri çevirmedi.

Göğsünün kıvrımlarını nazikçe yaladı, gergin meme ucuna ulaşacağı noktayı bekliyordu. Her tarafı gerildi ve ellerini adamın omuzlarına . Adam dilini meme ucunun üzerinde gezdirirken parmakları adamın derisine gömüldü.

Dili hassas tepeye zar zor değdi ve her seferinde sadece tatlı bir ipucu aldı. "Connor!" diye nefes nefese kaldı. "Beni burada öldürüyorsun."

Ağzının bir köşesi kalktı. "Sanırım mesele de bu."

Bir elini adamın boynundan yukarı, ensesine ve oradan da saçlarına doğru kaydırды. Parmakları büküldü ve sabırsızca başını çekerek onu göğsüne doğru yönlendirdi.

Bir kez daha yaladı ve sonra meme ucunu dişlerinin arasına alarak sertçe çekti, buzlanmayı hırsla emdi. Meme ucunu tutsak aldı ve kız kucağından kalkmak üzere kıvrınana kadar dilini tekrar tekrar o noktaya değdirdi.

Onun bu kadar talepkâr olmasını seviyordu. Parmakları kafasına batıyordu. Ona ne istediğini ya da neye ihtiyacı olduğunu göstermekten korkmuyordu.

Geri çekildi ve meme ucu ıslak ve buzlanmadan arınmış bir şekilde parıldadı. Sertti, o kadar sert ve sivriydi ki dilini tekrar üzerinde gezdirmekten kendini alamadı.

İçini çekti ve parmaklarını adamın kafa derisi üzerinde gezdirdi. Adamın ereksiyonu yukarı doğru itildi, bacaklarının birleşimiyle kucaklandı. Aralarında bu kadar çok engel olması onu hayal kırıklığına uğratmıştı.

Sanki onun sinirlendiğini hissetmiş gibi dizlerinin üzerinde doğruldu ve poposunu aşağı doğru kaydırmaya başladı. Kanepeden geri çekildi ve adamın önünde durdu.

malzeme bacaklarından aşağı düşer.

Bir meme ucunun hâlâ buzlanma ile kaplı olduğu gerçeğine gülümsedi. Dudaklarını yaladı ve o da göğsünü avuçlayıp yukarı doğru itmeden hemen önce gülümsedi. Sonra meme ucu ağzından bir nefes uzakta olana kadar eğildi.

Onu öylece tutarak adamın ağzına uzattı. Dudaklarını açgözlülükle etrafına doladı, sanki açlıktan ölüyormuş gibi emdi ve kemirdi. Nefes alış veriş hızlandı ve adam ağzıyla güçlü bir şekilde çekerken tepeden tırnağa titredi.

Aniden çekildi, yanakları kızarmış, göğsü hızla inip kalkıyordu. Sonra bakışlarının adamın vücudundan aşağı, bacaklarının arasındaki çıkıntıya doğru kaymasına izin verdi.

Gözlerine bir parıltı girdi. Beklentiyle seğirmesine neden olan bir parıltı. Planı olan bir kadının bakışıydı. Çok şeytani, lezzetli bir plan.

Kadın dizlerinin üzerine çöküp bacaklarının arasına yerleşirken nefesini tuttu. Sonra fermuarına uzandı ve çitçitini çekti. Fermuar aşağı doğru indi ve yumuşak eli yavaşça içeri girerek sikini buldu.

Kadın keki almak için uzandığında, adam neredeyse aklını kaçıracaktı. Titiz bir hassasiyetle bir parmağını yapışkan şekerlemenin içinden geçirdi ve sonra onu gergin ereksiyonunun üzerinde düzeltmeye başladı.

Nefesleri işkence gibi boğuk boğuk çıkıyordu. Hiperventilasyon geçireceğinden emindi.

Acele etmedi, tamamen kaplanana kadar buzlu kremayı boyuna sürüp durdu. Sonra kot pantolonunu kalçalarından aşağı indirdi ve orada oturdu, horozu buzlu bir Popsicle gibi yukarı doğru çıkıyordu.

Beklemekten ölmüyor olsaydı, buz gibi bir aleti olduğu gerçeğine gülmek zorunda kalacaktı.

Sonra eğildi ve dilinin ucunu şişmiş kafaya dokundurdu. Aleti tepki olarak seğirdi ve ondan uzaklaştı. Onu tutup geri çekmemek için elinden gelen her şeyi yaptı çünkü Tanrı merhamet etsin, ağzının onun etrafında olmasını istiyordu.

Onun için meseleyi halletti. Ağzıyla takip etti ve başını dudaklarının arasına aldı. Diliyle onunla alay etti, ucunda daireler çizdi ve alıştırdı.

Onun yaptığı gibi, elini başının arkasına doğru kaydırđı ve parmakları saçlarına dolandı. Dikkatlice ağzını indirdi, tenindeki her bir krema parçasını yalarken ondan daha fazla aldı.

Adamın sikini yukarı kaydırırken baskı uyguladı ve yanaklarını çukurlaştırdı.

Baş bir patlamayla dudaklarından kurtuldu ve kadın bakışlarını ona çevirdi, gözleri eğlenceyle parlıyordu.

"Biliyor musunuz, hepimizin tereyağı aromalı sikleri olsaydı daha fazla kadın oral seks yapmayı umursamazdı."

Güldü. Başka ne yapabilirdi ki? Çok saygısızdı. "Tatlım, eğer ağzını sikimin etrafından ayırmazsan, sana bir küvet dolusu krema."

Eğildi ve dilini ereksiyonunun arkasına sürükleyerek daha fazla krema aldı. Sonra yuttu ve boğazının arkasına dayanana kadar derinlere götürdü. Tekrar yutkundu ve ağzının yumuşaklığı adamın aletinin etrafında kasıldı. Kontrolsüzce titredi ve ucundan meni sızdığını hissetti.

Yavaşça geri çekildi ama onu elinde tuttu, dudaklarını yalarken yukarı aşağı okşadı. "Mmmm, işte ilginç bir tat," diye mırıldandı. "İtiraf edeyim, dölün tadı beni hiç etkilememişti. Ama şimdi? Yum."

Tüm vücudu gerildi. Kadının kabalığı onu daha da tahrik etti. Tekrar boynunun arkasına uzandı ve kendini tekrar ağzına sokmaya zorladı. Kalçalarını kaldırdı ve kadının sıcaklığı etrafını sararken gözlerini kapattı.

Aklının bir köşesinde muhtemelen götlük yaptığını düşündü. Ağzına boşalmasına izin vereceğini varsayıyordu. Ağzına mı? Onun boğazından aşağı boşalmak istiyordu. İzin verdiği kadar derine itmek ve hiç boşalmadığı kadar boşalmak istiyordu.

Hiç şikâyetle bulunmadı. Başını tutmasına izin verdi, ancak daha sonra parmak izlerini taşımayacağından emin olmak için dikkatli davrandı. Her hamlede daha da açılıyor ve adamın olabildiğince derine inmesine izin veriyor gibiydi.

"Tanrım, Lyric," zorlukla. "Eğer istediğin bu değilse, bana şimdi söyle. Çok yaklaştım."

İşte. Olduğu yerde kalması için çok dua etmesine rağmen, biraz olsun düşünmeyi başarmıştı.

Kadın durakladı ve adam korkunç bir an için kadının duracağını sandı. Beklerken tamamen hareketsiz kaldı. Kadın sadece sertliğinin üzerinde kayıyor, dilini en hassas olduğu yerde, sikinin alt tarafında gezdiriyordu.

Aletin başı alt dudağına dayandığında, hafifçe dikiş yerini yaladı ve dumanlı, boğucu gözlerle ona baktı. Ona tembel bir gülümseme gönderdi ve sonra onu sert ve derin bir şekilde içine aldı.

Neredeyse koltuktan fırlayacaktı. İleri geri emdi, eli ağzıyla mükemmel bir ritim içinde adamın sikinin tabanında çalışıyordu.

Yıldırım taşaklarında toplandı ve öyle bir güçle yukarı doğru fırladı ki görüşü bulanıklaştı. Serbest bırakılması onu yırttı, acı verici ve amansız bir yoğunlukta idi.

Adamın sikinden fişkıran meni kadının ağzına doldu ve yapışkan sıcaklığıyla onu yıkadı. Yine de tereddüt etmedi. Emdi ve yuttu ve bu sırada ipeksi, tatlı ağzını onun zonklayan ereksiyonunun etrafında kapalı tuttu.

Görünüşe göre bitmek bilmeyen bir orgazm içinde, durmadan devam ediyordu. Son salgısı kadının ağzına fişkırdığında hâlâ spazmodik bir şekilde sarsılıyordu.

Adamın sikini bıraktı ve tekrar üstüne tırmandı, vücudu titriyor ve ona binerken sarsılıyordu. Adamın siki kadının yumuşak karnına değiyordu. Başını kavradı ve boynunu ısırarak için eğildi. Her yerdeydi, emerken ve boynunun sütununu ısırırken huzursuzca dönüyordu.

Kendi orgazmına çok yakındı ve hepsi onu emmekten . Bu onu şaşkına çevirdi ve erkek egosunu on kilo daha şişirdi. Onun tatmin olmadan kalmasına izin vermek istemeyen adam parmaklarını aralarına, kıvrımlarının yumuşaklığına doğru kaydırıldı.

Sıcak ve nemliydi, uyarılmasından dolayı kaygandı. Adam klitorisine dokunur dokunmaz öne doğru eğildi, sırtı eğildi, böylece göğüsleri adamın yüzüne doğru itildi.

Lanet olsun, bu onu mutlu bir adam yapmadıysa.

Meme ucuna yapıştı ve onu okşarken emdi. Kadının sıcaklığı parmaklarını yıkadı. Başparmağıyla bastırdı ve orta parmağı içine kayarken sıkı bir daire çizdi.

Onu sıvı kadifeyle kapladı. O kadar satenimsi yumuşak ve pürüzsüzdü ki. Bir parmak daha ekledi, başparmağı acımasız baştan çıkarıcılığına devam ederken onu gerdi.

Boğazından bir inilti koptu ve adamın kollarında sıkıştı. Çok tatlı ve yumuşak. Kıvrımlı ve sıcak. Adam onun diğer göğsüne doğru ilerleyip kokusunu içine çekerken kendi memnuniyetini iç çekti.

Parmakları adamın omuzlarına saplandı. Çığlığı odanın durgunluğunda bir acı olarak ortaya çıktı. Orgazmı etrafını sararken o kadar şiddetli titredi ki, ona doğru öne doğru eğildi.

Boştaki koluyla onu yakaladı ve şişmiş, nemli etini okşamaya devam ederken onu yakınında tuttu. Nefes almak için çırpınırken göğsü onun göğsüne bastırıyordu. Yüzünü onun boynuna gömdü ve nabız noktasını usulca öptü.

"Beni çözüyorsun," diye itiraf etti usulca.

Güldü ama sesi titrek, yumuşak ve narin çıktı. "Bu benim repliğim."

Tekrar boynunu okşadı ve kulağının altına öpücükler kondurdu. Yavaş yavaş elini bacaklarının arasından çekti ve onu kendisine daha da yaklaştırdı, böylece tekrar ona bindi ve vücudu ona olabildiğince yaklaştı.

"Benim için ne kadar güzel olduğundan şüphe mi ediyorsun?" diye sordu sessizce.

Adamın gözlerinin içine bakabilecek kadar uzaklaştı. Onun gözlerinde gördüğü şey göğsünü düğümledi ve boğazını sızlattı. Merak vardı. Şaşkınlık ve biraz da kafa karışıklığı. Sanki onu neden bu kadar güzel bulduğunu gerçekten anlayamıyormuş gibi.

"Artık değil," dedi fısıltıyla. "Anlamıyorum ama sana baktığımda görüyorum. Bu konuda ne yapacağımı bilmiyorum ama sen beni buna inandırdın."

Sonra gülümsedi ve bir parmağını bir telinden yanağına doğru kaydırды. Sonra yukarı ve kulağının üzerine itti. "Hiçbir şey yapmak zorunda değilsin. Sadece seni benim gördüğüm gibi görmeni istiyorum."

Öne doğru eğildi ve alnını onunkine bastırdı. Elleri boynundan yukarı kaydı ve başparmakları çene çizgisinde gezindi. Adam bu küçük hareket karşısında ürperdi. Onun dokunuşu kadar basit bir şeyin ona ne yaptığı şaşırtıcıydı.

"Keşke herkes beni senin gördüğün gibi görebilse."

İfadesinde acı ve pişmanlık vardı. Basit kelimelerden çok daha fazlasını söylüyordu. Bir anlam zenginliği vardı ve ilk defa, bu kadında halkın gördüğünden çok daha fazlası olduğunu fark etti.

Medya ve Lyric'in kendisi tarafından kaşıkla verilenleri yutmaları tamamen onların suçu muydu? Hayır, ama şu anda onun dünyadan saklamak için çok uğraştığı kırılganlığını görebiliyordu. Kayıtsızlığı bir kalkan gibi taşıyordu. Bu korumaya ihtiyacı vardı. Karmaşık, karmaşık bir kadındı ve o kadar çok parçası vardı ki hepsini bir araya getirmek neredeyse imkânsızdı.

Onu öptü, sadece dudaklarının basit bir dokunuşu, şehvet uyandırmak için tasarlanmış bir hareketten çok rahatlatıcı bir jestti. Kendini toparlarken ona sarıldı ve kollarında hissetmenin tadını çıkardı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 20

Lyric duşta gereğinden fazla kaldı ve saçlarını kurutup makyajını yaptıktan sonra da banyoda uzun süre oyalandı. Gerçek şu ki, gergindi. Şu anda Connor'ın yanında nasıl davranması gerektiğinden emin değildi. Son yirmi dört saat içinde ilişkilerinde 180 derecelik bir değişim yaşanmıştı.

Bu belirsizliğe alışık değildi. Tüm cinsel ilişkilerinde kararları o verirdi. Hiçbir şey ona dokunmazdı. Hiçbir şey onu etkilemiyordu. Hepsi sıradan ve anlamsızdı. Her şey onun şartlarına göreydi.

Connor'la birlikte kontrolden çıkıyormuş gibi hissetti. Çaresiz, panik içinde bir duyguydu bu.

Kapısı çalındı. "Lyric, gitmemiz gerek."

Tereddüt etti ve sonra kapıyı açtığında Connor'ın orada durduğunu gördü. "Ben hazırım."

"Kane aşağıda arabayla bekliyor." "Benimle geliyorsun."

Onun koluna dokundu. "Tabii ki. Bensiz hiçbir yere gitmiyorsun." Kadın rahat bir nefes aldı.

Ona merdivenlerden aşağıya kadar eşlik etti ve bir limuzinin park ettiği daire şeklindeki yolun önüne götürdü. Kadın burnunu kırıştırdı. "Biraz dikkat çekici görünüyor, sence de öyle değil mi?"

"Zırhlı," dedi Connor. "Kurşun geçirmez camlar. Güvende olacaksın."

Kızın gözleri büyüdü. "Gerçekten o kadar tehlikede olduğumu mu düşünüyorsun?"

Limuzinin yanında duran Kane doğruldu ve Lyric için yolcu kapısını açtı. "Her zaman en kötüsünü varsayarız. Böylece kötü sürprizlerle karşılaşmayız."

Geniş iç mekana kayd ve Connor'ın içeri girmesine izin vermek için kavisli koltuğun etrafından dolaştı. Nefesini tuttu, Kane'in Connor'a ne yapacağını görmek için bekledi.

içeri de kayabilirdi. Onu rahatlatan adam kapıyı kapattı ve Connor ile onu yalnız bıraktı.

"O sadece işini yapıyor," dedi Connor biraz da eğlenerek. "Ondan hoşlanmıyorum," diye mırıldandı. "Beni sinirlendiriyor."

Araba evden uzaklaşırken Connor kaşlarını kaldırdı. "Kimsenin sizi sinirlendirdiğini sanmıyordum, Bayan Belalı."

Yüzünü ona çevirdi.

"Yapman gereken tüm telefon görüşmelerini yaptın mı?" diye sordu.

"Çoğunu. Hepsini değil," diye itiraf etti. "Paul'u aramadım. Arayacak havada değildim.

duy onu sürtük."

Connor'ın ifadesi karardı. "Ona kapatmasını söylemelisin.

Ona bir sürü para kazandırıyor. Biraz rahatlasın."

Omuz silkti. "Kime sorduğuna bağlı sanırım. Ona göre bana bir iyilik yapıyor."

Connor homurdandı. "Eğer senin yürüdüğünü düşünseydi, kıcını öpmek için geriye doğru eğilirdi. Seninle ilk tanıştığımda etrafındaki herkesin çok fazla kıcını öptüğünü düşünmüştüm. Şimdi ise etrafının bir avuç pislikle çevrili olduğunu düşünüyorum."

Sırıttı. "Ve başlangıçta, senin hepsinden daha büyük bir pislik olduğunu düşünmüştüm."

"Peki ya şimdi?"

Onu incelerken konuyu düşünüyormuş gibi yaptı. "Bence sen oldukça iyi bir adamsın."

Telefonu çaldı ve ekrana baktı. Gözlerini devirdi ve görmezden gel düğmesine bastı.

"Telefonunuz her zaman yirmi dört/yedi çalar mı?" diye sordu.

İçini çekti. "Oldukça fazla. Beni her zaman hizada tutmaya çalışan insan sayısı hiç de az değil. Ya bana kızmak için arıyorlar, ya bir yerde olmam gerektiğini hatırlatmak için arıyorlar ya da bir şey yapmamı istemek için arıyorlar."

"Yani pek 'Merhaba, nasılsın?' demiyorsun."

Bir an durup düşündü ve sonra güldü. "Hayır, sanırım . En son ne zaman birinin sadece merhaba demek ya da nasıl olduğumu sormak için aradığını hatırlamıyorum."

Connor başını salladı.

Yarım saat sonra limuzin stadyumun sahne girişine yanaştı. Connor indi ve Lyric'in eline uzanmadan önce etrafı taradı.

Menajeri arka girişten çıkıp Lyric'e doğru ilerlerken Kane ve adamları etraflarında pozisyon aldılar.

Connor hemen Lyric'in önüne geçti ve koruyucu kolunu Lyric'in etrafına sararak onu arkasına itti. Adamları Lyric'in etrafını sararken Kane de Connor'ın önüne geçti.

"Çekil yolumdan," diye bağırdı Paul. "Ben onun menajeriyim."

Connor buz gibi bir bakışla onu durdurdu.

"Onu içeri götürün," diye bağırdı Kane. "Buluşma o zamana kadar bekleyecek."

Paul kendisine emir verilmesinden memnun ama adamlar safları sıklaştırıp Lyric'i binanın içine sokarken başka seçeneği yoktu.

"Hangi sen?" Paul içeri girdiklerinde sordu. "İki saattir burada bekliyorum. Üstünden geçmem gereken şeyler var ve sen olmadan performansının ayrıntılarını gözden geçiremezdim."

Lyric içini çekti ve kapatmasını diledi. Herkesin önünde onun öfke nöbetlerinden birini geçirmeye hiç yoktu. Connor'ın yüzü bir fırtına bulutu gibi kararmıştı ve Paul'e dik dik bakarken çenesi sert bir çizgi halindeydi.

"On beş dakika erken geldim Paul. Sakin ol."

Paul onu koridordan aşağı çekmek için dirseğine uzandı ama Connor önünü kesti ve Lyric'in omuzlarına koruyucu bir kol doladı. Paul, Connor'a küçümseyen bir bakış attı ama rodeo yöneticilerinin beklediği toplantı odasına doğru ilerledi.

Konuşmanın çoğunu Paul yaptı ve bittiğinde Lyric'in başı ağrıyordu. Saçma taleplerde bulundu, her noktayı tartıştı ve sonunda Lyric ona çenesini kapatmasını söyledi. Toplanan insanlardan özür diledi ve ardından programın üzerinden geçerken onları dinledi.

Daha sonra ona rodeodaki tüm sanatçılar için kullanılan döner sahneyi gezdirdiler ve arka plan için ekran grafiklerinin bir önizlemesini verdiler. Kendi grubu gösteriye katılamayacağı için bir araya geldi ve gösteri için söyleyeceği şarkıların provasını yaptı.

Üç saat sonra iş bitmiş ve Kane ve adamları tarafından çevrelenmiş bir halde binadan ayrılmıştı. Araba onu bekliyordu ama daha arabaya binemedi Paul onu yakaladı ve kolundan tuttu.

Kadın şaşkınlıkla döndü ve dikkatle adamın eline baktı.

"Konuşmamız gerek Lyric. Sana neler oluyor böyle? Bok gibi görünüyorsun. Turne tarihlerin için formda kalmaya çalıştın mı hiç? Sadece birkaç hafta iznin var ve sonra tekrar yola çıkıyorsun. Kilo almışsın."

en az 10 pound, daha fazla değilse. Sahnede pasaklı gibi görünmek istemezsin. Bu senin kariyerin. En azından senin için önemliymiş gibi davranabilirsin."

Yanakları utançtan yanıyordu. Bir deliğe ölmek istiyordu. Connor, Kane ve diğerlerinin önünde onunla yüzleşecek olması onu şok etmişti. Ama o zaman onları önemli biri olarak görmezdi. Onlar sadece kiralık korumalardı.

Onun yanında Connor öfkeyle tısladı ve Paul'e doğru bir adım attı. Paul Connor'ın ne kadar kızgın olduğunu farkında değildi ama Lyric Connor'ın gözlerindeki öfkeyi görebiliyordu.

"Suratını tika basa doldurup yatmak yerine neden spor salonuna gitmiyorsun ya da daha iyisi Phillip'in senin için kiraladığı eve egzersiz aletleri getirtmiyorsun? Hayranların senin koca kışını sahnede görmek için büyük paralar ödemiyor. Zayıf, şık bir sanatçı görmek için ödüyorlar."

Connor onu duvara çarpmadan önce başka bir şey söyleyemedi.

"Ne oluyor lan?" Paul . Kane'e baktı. "Çekin şunu üstümden. Kovuldunuz. Hepiniz kovuldunuz."

Kane kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Üzerinden kimi alayım? Ben kimseyi görmüyorum. Gördüğüm tek şey, kışına tekme yemeye uzanıp geveze, saygısız bir pislik. Hak ettiği gibi."

Lyric ağzı açık bir şekilde Connor'ın Paul'ün gömleğini avuçlarının arasına alıp yüzüne vurmasını izledi.

"Beni dinle, seni bok parçası. Kapa şu lanet çenenin. Lyric'le bir daha bu şekilde konuştuğunu duyarsam taşaklarını koparıp boğazına tıklarım. Anlaşıldı mı?"

Paul'ün gözleri yuvalarından fırladı ve önce Connor', sonra da Lyric'e bakakaldı. "Benimle bu şekilde konuşmasının yanına kâr kalmasına izin mi vereceksin?"

Connor onu tekrar duvara çarptı. "Ağzından duymak istediğim tek kelime Lyric'ten özür dilemen. Şimdi."

Connor'ın eli sıkılaştı ve Paul'ün boğazına bastırarak nefesini kesti. "Özür dilerim," diye kekeleydi Paul. "Senin için sadece en iyisini istediğimi biliyorsun, Lirik."

Lyric kendini toparladı ve Connor'ın tepkisi yüzünden zihni hâlâ dönüp dururken ileri doğru yürüdü. Connor'ın elinin hâlâ Paul'ün boynuna sarılı olduğu yerden sadece bir adım ötede durdu. Uzun bir an boyunca sadece

orada durdu ve onun giderek daha da rahatsız olmasını izledi. Alnında boncuk boncuk ter vardı ve Connor'la onun arasında endişeyle bakıştı.

"Paul?" dedi sonunda. "Siktir git."

Döndü ve Kane'in kapıyı çoktan açmış olduğu arabaya doğru yöneldi. Dudaklarında bir gülümseme belirdi ve kız arabaya tırmanırken, "Aferin Bayan Jones," diye mırıldandı.

Lyric kayabildiği kadar yana kaydı ve bakışlarını karşı pencereden dışarı çevirdi. İlk kez yalnız kalmak istiyordu. Connor'la yüzleşmek ya da onun mutlak aşağılanmasına tanık olmasını istemiyordu. Yüzü yanıyordu ve o kadar utanç içindeydi ki kendini bir hafta boyunca odasına kapatmak istedi.

O kadar şanslı değildi.

Connor limuzinin arkasına ve birkaç dakika sonra araba uzaklaştı.

Ona bakmayı reddetti. Karşısında ona bakan bir sempati ya da acıma görmek istemiyordu. Sessizlik boğucuydu ve onun kendisini izlediğini hissedebiliyordu.

Connor çok öfkeliydi. Bu kadar kızgın olduğu bir zamanı hatırlamıyordu. O orospu çocuğunu öldürmek istemişti. Hala onu öldürmek istiyordu.

Paul zehrini kusarken Lyric'in yüzünü görmüştü. Onun solgunluğunu, içine kapanışını görmüştü. Connor'ın ona söylediği her şey, Lyric'in ne kadar güzel olduğunu göremeyen aptal bir piç tarafından silinmişti.

Ve şimdi öyle hareketsiz ve kaskatı oturuyor, kendini olabildiğince küçültüyor, ona bakmayı reddediyordu. Utanmıştı, onu kim suçlayabilirdi ki? Ve bu Connor'ı daha da kızdırdı. Utanacak hiçbir şeyi yoktu. Utanılacak bir şey yok.

Daha fazla sessiz kalamadı. "Lyric.

Bana bak."

İrkildi. Gözlerini kapattı ama çenesini sıkı tuttu, bakışları hâlâ pencereden dışarı sabitti.

"Lirik."

Bekledi. Sabırlıydı. Hayatında ona bok atmak için yeterince istekli pislik vardı. O onlardan biri olmayacaktı.

Sonunda omuzları çöktü ve yavaşça döndü, gözleri donuklaştı. Bundan her şeyden çok nefret ediyordu. Onun "siktir git" tavrını sevdi. Hoşuna gitmişti.

gözünü budaktan sakınmazdı. Herkesle ve her şeyle başa çıkabilirdi. Şu anda gördüğü kadın bu değildi ve bu onu çileden çıkarıyordu.

"O bir pislik. Onu kovmalısın. Bundan daha iyisini hak ediyorsun."

Omuz silkti. "Yaptığı işte iyi. Beni o yarattı. Ona borçluyum."

Connor hırıltıyı geri çağırmak zorunda kaldı. Dudakları kıvrıldı ve sakince cevap verebilmesi için birkaç dakika geçmesi gerekti.

"Saçmalık."

Bu onu şaşırttı. Gözleri kısıldı ve başını yana eğdi.

"Ona hiçbir şey borçlu değilsin. Lyric, bu bir iş. Bunu bilmen gerekirdi. O moronun söylediklerine bu kadar üzülmeseydin, bunun farkına varırdın. Ona ödeme yapacaksın. Tahmin etmem gerekirse, çok fazla para alıyor. Ona tek borcun bu. Bir maaş çeki. Ta ki ona ödediğiniz hizmeti artık vermediği zamana kadar ve açıkçası ondan istediğiniz tek hizmetin gidip kendini becermesi olduğunu söyleyebilirim."

Ağzının kenarı yarım bir gülümsemeye dönüştü.

"Kendin yaptın. Çok çalıştın. Yeteneğin var. Bunlar olmasaydı senin için ne yapıp yapmadığının hiçbir önemi olmazdı. Kendini sen yarattın. Bunu sakın unutma."

Şimdi tamamen gülümsedi ve gözlerine biraz ışık geri geldi. "Kimsenin seninle konuşmaya hakkı yok," diye devam etti. "Onun değil.

Phillip değil. En büyük gücünüz çekip gitmeye istekli olmanız. Bunu yapmaya istekli olduğunuzu anladıkları an, bence tavırlarında dramatik bir değişim göreceksiniz. Yine de Paul'ün kışını kovman gerektiğini düşünüyorum. Bana işini yapabilecek ve bunu yaparken çenesini kapalı tutabilecek başka bir yönetici olmadığını söyleyemezsiniz."

Büyük bir şaşkınlıkla kendini koltuğun üzerinden onun kollarına bıraktı. Kollarını boynuna doladı ve ona öyle sıkı sarıldı ki oksijeni bir anlığına kesildi.

Onu daha sıkı bir şekilde kucakladığı için mutluydu. Kollarını onun etrafında kıvırdı ve saçlarının tatlı kokusunu içine çekerek ona sarıldı. Ve dayanamadığı için dudaklarını başının üzerinde gezdirdi, öptü ve burnunu sokarak onu rahatlatmıştı.

"O yanılıyor, biliyorsun."

Kıpırdamadan bekledi. Adam tutuşunu sıkılaştırdı ve yanağını başının üstüne koydu.

"Harika görünüyorsun. Sende son derece seksi olmayan hiçbir şey yok."

Onun gülümsemesini boynunda hissetti.

"Muhtemelen saçmaladığımı düşünüyorsun. . Sana yalakalık yapmama gerek yok. Sana yalan söylemem için bir sebep yok. Beni kovamazsın. İstedğim ya da ihtiyacım olan hiçbir şeye sahip değilsin. Sen hariç. Sadece sen. Ve o ölümcül, günah kadar seksi vücudun."

Yumuşak bir kahkaha attı ve vücudu onunkine yaslandı. Bir eliyle saçlarını okşadı, ona yaslanmasına izin vermekten memnundu, sıcak, sarılgan ve rahattı.

"Egom için çok iyisin Connor. Öyle şeyler söylüyorsun ki ciddi olduğunu düşünüyorum. Bu pek sık başıma gelmez. Her türlü iltifatı göz ardı etmek benim için ikinci doğa haline geldi çünkü her zaman arkasındaki güdüden şüpheleniyorum. Bu üzücü değil mi?"

"Evet, öyle. Ama hey, en azından şimdilik, senin için bunu gerçek tutacak ben varım."

Adamın göğsünden uzaklaştı ve ona gülümsedi, gözleri sevinçle parlıyordu. Bu onu daha yumuşak gösteriyordu. Sertleşmiş bir kadın yerine bir kız gibi. Görünüşünü tamamen değiştirmişti ve bu kadını kuliste ilk tanıştığı pembe saçlı ve "siktir git" tavırlı kadınla bir tutmakta bile zorlanıyordu.

Muhtemelen dünyada katmanların ardındaki kadını görebilen birkaç kişiden biri olması ona tarif edilemez bir heyecan veriyordu. Kadının tam güvenini kazanmamış olabilirdi ama bir düzeyde ona güveniyordu. Bariyerleri yıkacak kadar.

Onu tekrar kollarının arasına aldı ve sıktı. "Gündemde sırada ne var?"

İç çekti. "Gösteriden sonra bir tanışma toplantım var. O zamana kadar bir şey yok. Kane'e programımı vermeliyim. Vereceğime söz verdim. Şu anda kendimi çok dağınık hissediyorum. Kulağa kötü geldiğini biliyorum ama yoldayken nerede olmam ya da nereye gitmem gerektiğini düşünmek zorunda değilim. Beni oraya buraya itecek insanlar var ve ben buna alıştım."

Ellerini kızın yumuşak kıvrımlarında ve kız gevşeyip kendisine karşı rahatlayana kadar sırtını ovdu.

"Fena değil. Senin için çılgınca olduğuna eminim. Bunun için insanlara ihtiyacınız var ama güvendiğiniz insanlar olmalılar."

"Bu çok zor. Kimseye güvenmiyorum. İnsanların güvenilir olmasını beklemiyorum. Sen bu konuda bir şeyler söylemeden önce bunu hiç düşünmemiştim ama sanırım yaşamak için gerçekten boktan bir yol. Bir süre sonra her şeyin olduğu gibi olduğunu kabul ediyorsun ve öylece devam ediyorsun."

"Bunu değiştirebilirsin, Lyric. İnsanlar sadece senin onlara izin verdiğin şeyi yaparlar. Karşılık vermekte sorun yok. Etrafındaki insanlardan daha fazlasını beklemekte sorun yok. Bu seni mantıksız yapmaz. Seni akıllı yapar."

"Hiç kimse beni zeki olmakla suçlamadı," dedi kuru bir sesle. "O zaman onlar moron."

Gözlerinin içine bakabilmek için tekrar itti. Elini onun çenesini kavrayacak şekilde kaldırdı ve tüy gibi hafif parmaklarıyla yüzünü okşadı. "İlk tanıştığımızda senden nefret etmiştim. Gözlerindeki onaylamamayı görebiliyordum ve bu beni kızdırıyordu. Ne düşündüğünün benim için önemli olması beni deli ediyordu."

Adam yüzünü buruşturdu ama kadın parmağını dudaklarına götürerek onu susturdu.

"Phillip'in seni işe almasına sevindim. Senin hakkında yanıldığımı kabul edecek kadar kadını. Burada olduğun için mutluyum," diye usulca bitirdi.

Parmağını öptü, sonra ağzına aldı ve ucunu nazikçe ısırdı.

"Ben de burada olduğuma memnunum."

"Sence şefin elinde o keklerden kalmış mıdır?" diye sordu hüznle.

Farkına vardığında sıırttı. "Yemek için!" diye itiraz etti. "Yemek yemelerini istiyorum!"

"Kimse sana onları yiyemezsin demiyor," dedi ipek gibi. "Sizi bilmem ama benim annem yemeğimle oynamamam konusunda hiçbir şey söylemedi."

Güldü ve bu ses onun kulaklarında canlı ve canlıydı. Başka erkeklere bok atıracak her türlü duygusal şeyi yapmak istemesine neden oluyordu. Ama onunlayken doğru hissetti.

Kadın kıpırdandı ve adam ilk başta kadının koltuğuna geri döneceğinden korktu. Ama kız onun göğsüne yerleşti ve adam kollarını tekrar onun etrafına sarıp onu kucakladı.

Onun da en az kendisi kadar memnun olduğunu gösteren yumuşak bir iç çekiş yaptı.

Kendi kendine gülümsedi ve yüzünü onun saçlarına gömdü.

BÖLÜM 21

Lyric mutfakta Connor'la birlikte oturmuş kek yerken Kane yüzünde acımasız bir ifadeyle mutfığa girdi. Lyric'yüreği ağzına geldi. Şimdi ne olabilirdi? Gerildi, saldırıya geçmeye hazırды.

Connor elini onunkinin üzerine koyarak onu oldukça sakinleştiren bir jest yaptı.

"Müdürünüz burada ve sizi görmek istiyor," dedi Kane. "Ondan kurtulmamı ister misin?"

Bunu öyle bir şekilde söylemişti ki Lyric'in diken diken olmuştu. Kane'in onu bir sandığa tıkıp cesedinden kurtulduğunu hayal edebiliyordu. Gerçekten de bunu düşünecek kadar ciddi görünüyordu.

İç çekti. "Hayır. Bırak gelsin. Bununla ilgilenmem gerek." Connor kaşlarını çatı ama bu kez elini Connor'ın elinin üzerine koyan Connor oldu.

"Ben de seninle geliyorum," diye mırıldandı Connor. "O orospu çocuğu saygılı olsa iyi yoksa onu parçalara ayıracağım."

Lyric gülümsedi ve ayağa kalktı. "Kendi başımın çaresine bakabilirim, yine de duyarlılığınızı takdir ediyorum."

Connor yine de onu oturma odasına kadar takip etti ve orada Kane'in evin dışında kaybolmasını beklediler. Birkaç dakika sonra Kane iki adamının önünde yürüyerek geri döndü.

Paul iki korumanın arasında kalmıştı ve çılgına dönmüştü. Yüzü kızarmış ve gözle görülür bir öfkeyle şişmişti. Etrafını saran iki adam nihayet onu bıraktığında titreyerek onlardan uzaklaştı ve saldırganlara bakarken kolunu ovuşturdu.

"Lyric, burada neler oluyor?" diye sordu. "Bu tamamen kabul edilemez! Bu adamlar kim oluyor da bana ne yapıp ne yapamayacağımı söylüyor? Beni tartakladılar! Dava açacağım!"

Lyric gözlerini devirdi, sonra kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu ve son birkaç yıldır hayatının büyük bir kısmını kontrol eden adama .

"Kovuldun Paul."

Sakin sözleri bir silah sesi etkisi yarattı. Paul geri çekildi ve ağzı açık kaldı. Aşağı yukarı hareket etti ama birkaç uzun saniye boyunca hiçbir şey çıkmadı. Sonra patladı.

"Kovulmak mı? *Kovulmak mı?* Beni kovamazsın." "Kovamaz tabii," diye karşılık verdi Connor.

Elini tekrar Connor'ın koluna koydu. Connor sustu ve onun devam etmesine izin vermek için geri çekildi.

Belki de gözlerindeki sakinlikten ya da tavrından kaynaklanıyordu. Paul bir nanosaniye içinde öfkeden yatıştırıcı ve yalvaran bir hale geldi.

"Beni kovamazsın, Lyric. Bana borçlusun. Seni haritaya ben koydum. Biz bir takımız, sen ve ben. Bak, söylediğim şeyler için özür dilerim ama sadece seni kolladığımı biliyorsun. Senin için en iyisini istiyorum."

Lyric Connor'a baktı ve gülümsedi. Connor ona göz kırptı ve Lyric bu küçük jestten güç aldı. Connor haklıydı. Kesinlikle haklıydı ve o zorlayana kadar bunu hiç görmemişti.

Paul'e geri döndü. "Sana hiçbir borcum yok. Verdiğin hizmetler için sana ödeme yaptım. Sana borçlu olduğum tek tazminat buydu. Bu noktadan itibaren ilişkimiz sona ermiştir. Gelecekte bana ulaşmana izin verilmeyecek. Eğer söyleyecek bir şeyin varsa, Phillip ya da avukatımla iletişime geçebilirsiniz."

Paul'ün şaşkınlığı çirkin, kara bir öfkeye dönüştü. Bir adım öne çıktı ve parmağını kızın yüzüne yaklaştırdı. "Bu yanına kalmayacak Lyric. Senin hakkında çok şey biliyorum. Seni gömeceğim."

Connor ve Kane Lyric'in önüne geçti. İki güvenlik Paul'ün kollarını tuttu. Connor onlara el salladı.

Connor, "Sana bir tavsiyede bulunmama izin ver," dedi. "Lyric'i asla tehdit etme. Bu dünyada benden saklanabileceğin bir yer yok."

"Ya da ben," diye araya girdi Kane.

"Lyric'in kariyerine, itibarına ya da şahsına zarar vermek amacıyla herhangi bir şey yaparsan, herhangi bir şey söylersen, seni yakalar ve parça parça ederim."

"Beni tehdit ediyorsun!"

"Çok haklısın, öyleyim. Ve eğer sadece kışına duman üflediğimi , seni beni denemeye davet ediyorum. Kelimelerle aram pek iyi değildir ama tek bir kelime bile edersen kışına tekmeyi basacağımdan emin olabilirsin. Anladın mı beni?"

Paul'ün yüzünün rengi soldu. Gözleri Kane ve Connor arasında gidip geldi ve sönmüş bir balon gibi sarktı.

Connor, "Onu buradan çıkarın," diye emretti.

Lyric, Paul'ün oturma odasından çıkarılışını izledi. Garip bir sevinç duygusu hissetti. Sanki Paul'ün şikâyet ettiği on kiloyu vermiş gibiydi. Kendini gülünç derecede hafif ve baş döndürücü hissediyordu.

Connor ve Kane dikkatlerini tekrar ona çevirirken genişçe gülümsedi.

"İkinizin de iyi bir yönetici tanıdığınızı sanmıyorum, değil mi?"

Kane gerçekten de gülümsedi. Yüzünün bu çabayla parçalanmamasına şaşırmıştı. Connor bir kolunu ona doladı ve ona sarıldı.

"Dik durduğun için seninle gurur duyuyorum Lyric. O piçin kışının tekmelenmesi gerekiyordu."

"Onu gerçekten mıydın?" diye sordu merakla. Connor kaşlarını çattı. "Tabii ki evet."

"Teşekkür ," dedi sırtışı daha da büyürken. Kane'i de içine alacak şekilde döndü. "İkinize de teşekkür ederim."

"İstersen hayatını onun için çekilmez hale getirebilirim," diye teklif etti Kane. "Şaka bile yapmıyorsun, değil mi?" diye mırıldandı Lyric.

"Hayır. Benim mizah anlayışım yoktur."

Bunun üzerine Lyric kıkırdadı.

Cep telefonu çaldı ve iç geçirdi. "Adam hızlı çalışıyor. Kapıdan çıkarken Phillip'i hızlı aramış olmalı."

"O zaman cevap verme," dedi Connor.

Lyric elindeki telefona baktı. Sonra tekrar yukarı baktı ve sırtıttı. "Bir kek daha isteyen var mı?"

"Çikolata yaptı mı?" Kane umutlu bir sesle sordu.

BÖLÜM 22

Üç kek ve dört cevapsız aramadan sonra Lyric parmaklarındaki son krema parçasını da yaladı ve memnuniyetle içini çekti.

Telefonu tekrar çaldı ve kaşını kaldırıp baktı. "Israrcı biri, değil mi?"

Connor homurdandı.

"Seni aramamasına şaşırdım."

Connor telefonunu kaldırdı ve bir o kadar cevapsız arama olduğunu gösteren ekranı ona gösterdi.

"Ha-ha! Zil sesini kapatmışsın. Akıllı çocuk."

Connor alaycı bir ifadeyle, "Muhtemelen beni kovmak için arıyordur," dedi. "Muhtemelen senin üzerinde kötü bir etkim olduğunu düşünüyor. Ama telefona cevap vermezsem beni kovamaz, değil mi?"

Kadın . "Beni kötü mü etkiliyorsun?"

"Evet, biliyorum, değil mi? Ne kadar saçma değil mi? Herkes burada kötü niyetli sen olduğunu biliyor. Ben değilim."

Bunu söylerken o kadar masum görünüyordu ki gülmek zorunda kaldı. "Bahse girerim çocukken işlediğin cinayetler yanına kâr kalmıştır."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Babam kıcıma tekme basardı."

"Peki ya annen?"

Yüzünü buruşturdu. "O ve babam ben küçükken ayrıldılar." "Bunu duyduğuma üzıldüm."

"Olur böyle şeyler."

"Evet," dedi yumuşak bir sesle.

Kane, "Connor, fırsatın olduğunda bir dakikaya ihtiyacım var," dedi. "Sadece üzerinden geçmemiz gereken bir rapor var."

Lyric adamların arasına bakarken kaşları çatıldı. "Rapor mu?"

"Evet. Sizinle çalışan ya da size erişimi olan herkesin geçmişini, suç geçmişini ve bunun gibi şeyleri kontrol ediyoruz."

"Ve?" diye sordu.

Kane omuz silkti. "Henüz bilmiyorum. E-postayı BlackBerry'mden aldım. Bir bilgisayarda oturum açıp almam gerekecek. Connorla ikiye bölüp inceleyebiliriz. Bu muhtemelen biraz zaman alacak, o yüzden bir şeye ihtiyacınız olursa adamlarımdan birine haber verin."

Hepsi bu kadardı. Başka bir şey paylaşmıyordu. Bu onu bir yandan sinirlendiriyordu ama bir yanı da yakınlarından birinin onunla taşak geçip geçmediğini bilmek istemiyordu. Kimseye güvenmiyordu ama bu, çevresine girmesine izin verdiği birinin ona ihanet etmesine kızmayacağı anlamına gelmiyordu.

Ama bilmesi gerekmez miydi? Var olan herhangi bir potansiyel tehdidin farkında olması gerekmez miydi?

Connor ayağa kalktı ve bir elini onun omzuna koyup sıktı. "Tüm bilgileri gözden geçirdikten sonra sana haber vereceğiz. Senden hiçbir şey saklamayacağım. Söz veriyorum."

Başını salladı. "Sanırım yüzmeye gideceğim. Buna izin var mı?" Bunu sorarken masumca Kane'e baktı.

"Burada güvendesiniz. Adamlarım seni izliyor olacak. Git yüz."

Gözlerinde belirlediğini bildiği yaramazlığı sakladığından emin olarak Connor'ın yanından geçip merdivenlere yöneldi. "Hepinize raporlarınızı gözden geçirirken iyi eğlenceler."

Merdivenleri çıkarken kendini gerçekten mutlu hissettiğini fark etti. "Zip a Dee Doo Dah" gibi iğrenç bir şekilde değil. Günışığı şarkıları falan söylemeyecekti. Ama aynı anda rahatlamış, mutlu ve biraz da heyecanlı hissediyordu.

Kendini güçlü hissetti. Güçlenmiş. Kendi kaderini biraz daha kontrol edebiliyordu. olup bitenlere ne kadar izin verdiğini fark etmek onu utandırdı. Kelimenin tam anlamıyla bir insandan diğerine zıplıyor, kuklanın iplerini hep başkalarının kontrol etmesine izin veriyordu. Rol yaptı. Ona söyleneni yaptı. Ne yemesi söylenirse onu yedi. Egzersiz yapması söylendiğinde egzersiz yaptı.

Biri gülümse dediğinde gülümsedi. Kurmalı bir bebek gibi oynardı.

Ve tüm bu zaman boyunca tamamen mutsuzdu. Kızgın ve mutsuz.

Böyle bir varoluşu benimsemişti çünkü hak ettiğinin bu olduğunu düşünüyordu. Ama gerçekten öyle miydi?

Başını salladı, mükemmel bir gün olarak şekillenmekte olan günü karanlık anılarla gölgelemek istemiyordu. Oraya gitmek istemiyordu. Değiştiremeyeceği şeyler hakkında düşünmek istemiyordu.

Yapmak istediği şey yüzmenin tadını çıkarmak ve belki de bu sırada Connor'ı çimdiklemektir. Muhtemelen çok kızacaktı ama içindeki şeytan onu iğneleme arzusuna karşı koyamıyordu.

Evet. Basit bir yüzme eğlenceli olabilirdi. Ve çok uzun zamandır hiç eğlenmemişti. Connor ve arkadaşlarıyla tanışıp rahatlamasına ve başkalarıyla birlikte olmaktan gerçekten keyif almasına izin verene kadar. Hoşuna gitmişti. Hem de çok hoşuna gitmişti.

Eşyalarında takım elbise arama zahmetine girmedir. Zaten yoktu. Cırlıçıplak kalana kadar soyundu ardından bir bornoz giyip merdivenlerden inerken giymek üzere uçlarını bağladı.

Connor ona eğlenmesini söylemişti. O da bunu yerine getirmeyi planlıyordu.

Sam Lyric'in kaldığı evin kapısında durduğunda Julie, "Bunun için tamamen yakalanacağımızın farkındasın," dedi.

Sam muhafızlara seslenmek için camı indirirken Serena elini umursamaz bir tavırla salladı. "Ne yapacaklar, bizi vuracaklar mı?"

"Belki," mırıldandı Faith, muhafızın omzuna asılı otomatiğe bakarken.

"Bayan Jones'u görmeye geldik," dedi Sam kasvetli sesiyle.

"Üzgünüm efendim. Kimse doğrudan izin almadan binaya giremez."

Angelina'nın gözleri büyüdü. *Doğrudan izin mi?* diye mırıldandı.

"İzin verin bununla ben ilgileneyim. Lyric bana cep numarasını verdi," dedi Julie cep telefonunu çıkarırken. Pencereden gardiyana doğru bir parmağını kaldırdı.

Lyric'in numarasını tuşladı ve çalmasını bekledi. Faith,

"Connor'ı arayabilirim," diye teklif etti.

Julie homurdandı. "Ve onun izni olmadan geldiğimiz için bize kızmasına izin mi verelim? Oh, merhaba, Lyric, ben Julie Tucker." Diğer kızları susturmak için bir parmağını kaldırdı. "Ben . Hey, şu anda ne yapıyorsun? Yüzüyor musun?"

Kulağa eğlenceli geliyor. Evet, ön kapınıza geldik ama silahlı adam uygun izin olmadan içeri girmemize izin vermiyor. Bu konuda bize yardımcı olabilir misiniz?"

Julie'nin yüzü bir sırıtışa dönüştü. "Evet, tabii."

Telefonu kapattı ve ön koltuğun üzerinden eğilerek bekçiye baktı. "Bayan Jones birazdan sizi arayacak."

Güvenlik görevlisi tam zamanında telefonuna uzandı ve arabanın içine doğru bir bakış fırlattı. "Bayan Jones," diye selamladı. "Evet, burada sizi görmek isteyen dört kadın var."

Bir duraklama oldu. "Hayır, bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Belki de Bay Malone ya da Bay Murphy ile konuşmam daha iyi olur." Yüzünü buruşturdu. "Evet, elbette, Bay Malone ve Bay Murphy'nin önemli bir toplantıda olduklarını anlıyorum. Hayır, hanımefendi, anlıyorum. Evet, tabii ki. Onları hemen içeri alacağım."

"İşte bizim kızımız," dedi Serena sırtarak.

Kapı açıldı ve gardiyan içeri girmelerini işaret etti ama bunu yapmaktan pek memnun görünmüyordu. Sam arabayı yol boyunca sürdü ve ön tarafa park etti.

"Lyric gelmemizi söyledi," dedi Julie herkes dışarı çıkarken. "Gelebilecek misin, Angelina?"

Sam arabadan inmesine yardım ederken Angelina ona ters ters baktı. "O kadar da büyük değilim."

"Henüz," dedi Julie sırtarak.

"Seni boğacağım," diye mırıldandı Angelina.

Sam sert bir sesle, "Size eşlik etmemin daha iyi olacağını düşünüyorum, hanımlar," dedi.

Serena onun kolunu okşadı. "Elbette Sam. Bizi silahlı adamlardan koruyabilirsin."

Dudaklarını birbirine bastırdı. "Bunun hâlâ iyi bir fikir olduğunu düşünüyorum. Mr.

Size bir zarar gelmesine izin verirsem Roche hiç hoşnut olmaz." "Bay

Roche'un tüm geliş bilmesine gerek yok."

Serena kuru bir sesle söyledi.

Her ikisi de silahlı olan iki muhafız belirdi ve kadınlara temkinli bir şekilde baktılar.

Julie onları tamamen suçladığını söyleyemezdi. Kadınlar muhtemelen bıçaklı ve silahlı bir erkek sürüsünden daha korkunç yaratıklardı.

"Bizi havuza yönlendirebilir misiniz?" Julie havalı bir şekilde sordu.

"Bizi gerçekten , değil mi?" İlerlemeye başladıklarında Faith fısıldadı.

Angelina kısık bir sesle, "Eğer komik bir şey yaparlarsa doğum sancısı çekiyormuş gibi yaparım," dedi. "Hamile kadınlar her zaman erkeklerin ödünü koparır."

Sam, evin yan tarafına doğru ilerleyen kadınların üzerinde korumacı bir tavırla durdu. Etraflarını saran erkeklere kaşlarını çatarak baktı. Bu oldukça komikti çünkü Julie'nin parası Sam'in bir karışacağına dairdi. Her ne kadar sert ve kuralcı biri gibi görünse de, koca bir orospu çocuğuydu ve söz konusu "kendi" kadınları olduğunda hırçınlaşıyordu.

Havuzun kapısı açılır açılmaz, Lyric'in havuzun kenarına dayanmış, beklentiyle kendilerine doğru baktığını gördüler. El sallamak için bir kolunu kaldırdı ve Julie o zaman Lyric'in üzerinde tek bir giysi olmadığını fark etti.

Gülmeye başladı. Diğerleri önce Julie'ye sonra da Lyric'e baktılar ve Faith'in ağzı bir O harfi oluşturdu.

"Hey!" Lyric seslendi. "Tanrım, sizi gördüğüme çok sevindim çocuklar. Bunu nasıl başardınız? Burada neredeyse tutsak , üstelik ziyaretçim de yok."

Faith, "Bugün kaçak durumdayız," dedi.

Serena bir kahkaha patlattı. "Lam? Faith, bazen beni gülmekten kırıp geçiriyorsun." "Adamlar nerede olduğumuzu bilmiyor. Olmamız gerekiyordu.

"Alışveriş. Buraya geleceğimizi bilselerdi muhtemelen bir kedi yavruları olurdu. Ama dürüst olmak gerekirse, ne sanıyorlar ki? Bizim Sam'imiz var ve Lyric'in de ağaç dallarından sarkan silahlı adamları var."

Lyric kıkırdadı. "Connor'a sizi çağırıp çağıramayacağımı sordum ve bana buranın güvenli olmadığından falan bahsetti ve haklı da, ama sizi gördüğüme çok sevindim ve zaten buradasınız, yani gitmeniz için bir neden yok!"

"Bölüyor muyuz?" Angelina Lyric'e doğru sivri bir bakış atarak sordu.

Lyric önce yere, sonra tekrar kadınlara baktı ve sırtıttı. "Oh hayır. Connor ve Kane geçmiş kontrolleri, sabıka kayıtları ve tüm o eğlenceli şeyler üzerinde kafa yoruyorlar, ben de yüzmeye karar verdim. Connor'ın çıplak yüzdüğümü görünce düğmeye düşündüm."

"Birden fazla şekilde," diye mırıldandı Julie.

"Neden içeri gelmiyorsunuz? Su harika. Şefe bize nefis bir şeyler . İçecek hazırlatacağım. Siz ne isterseniz."

Julie diğerkadınlara baktı. "Yüzmeye hazırlıklı gelmedik ve bugün hava çok soğuk! Donmuyor musunuz?"

Lyric bir kaşını kaldırdı. "Yani? Havuz ısıtmalı ve takım elbiseye ihtiyacın yok."

Angelina iç çekerek, "Yüzmek gerçekten iyi hissettirir," dedi.

Lyric, "Suyu çok soğuk bulursanız daha sonra jakuziyi çalıştırabiliriz," diye önerdi.

Faith kaşlarını çatı. "Ama çok sıcak olmasın. Angelina için iyi değil." "Öyleyse soyun ve içeri gir," dedi Lyric.

Sam boğazını temizledi. "Belki de isteklerinizi şefe iletmeli ve kendimi içerde hazır bulundurmalıyım."

Serena güldü. "İyi fikir, Sam." Diğerkadınlara döndü. "Eee? Tamamen cüretkâr olmaya var mıyız?"

"Yoksa sen *çiiickennn* misin," diye alay etti Lyric.

"Oh hayır, bana tavuk demedin," diye mırıldandı Julie.

Lyric havuzun kenarından itti ve geriye doğru yüzerek havuzun ortasına geldi. "Son giren, şefin pişirdiği nefis kekleri alamaz."

"Şef? Kapkek mi?" Faith başını salladı. "Bir şeyleri yanlış yapıyor olmalıyım."

Angelina pantolonunu çekiştirmeye başlarken "O keki istiyorum," dedi. Tüm kadınlar kıyafetlerini çıkarmaya başladığında kahkahalar ve çığlıklar havaya karıştı. Gömlekler ve pantolonlar havada uçuştı ve kısa süre sonra bir Her sandalyeden sarkan, yere saçılan giysiler ve yürüyüş yolunu kaplayan çalılardan sarkan külot ve sütyenlerle verandada seks partisi yapılıyordu.

Kısa süre sonra hepsi suya girmişti ve Lyric için mükemmel olduğunu düşündüğü gün daha da güzelleşmişti.

"Sam'e gizlilik yemini ettirdin mi?" Angelina Serena'ya sordu. "Erkeklerin içeri dalıp kız kıza günümüzü mahvetmelerini gerçekten istemiyorum."

"Muhafızlardan birine onları vurmasını söyleyebilirim," dedi Lyric sakince. Havuzun kenarına doğru yüzdü ve ayaklarını yüzeyin altına doğru tekmelerken kendini tutmak için kollarını betona doladı.

"Birkaç saat daha nerede olduğumuzu merak etmeyecekler," dedi Serena kendinden emin bir şekilde. "Bizi alışverişe götürmek zorunda kaldığı için o kadar rahatladılar ki, bizi aramayı akıllarına bile getirmeyecekler."

"Senin için alışveriş yapmayı seven Damon hariç," dedi Faith kendini beğenmiş bir ifadeyle.

Serena omuz silkti. "Ne diyebilirim ki? Adamın giyim zevki benden daha iyi."

Lyric, Serena'nın kolunun üst kısmındaki karmaşık altın banda baktı ve Damon'ın sahiplenici okşayışını ve ona sık sık oraya dokunuşunu hatırladı.

"Nasılsın Lyric?" Angelina sordu. "Connor sana hâlâ kötü davranıyor mu?"

Lyric yanaklarının ısındığını hissetti. Belli ki diğer kadınlar da bunu fark etmişti çünkü gözleri bir avın peşine düşmüş akbabalar gibi keskinleşmişti.

"Ohhh," dedi Faith.

"Tamam, dökül!" Julie talep etti. "Aman Tanrım, Serena ve ben Bay Kıçına Sopa hakkında her şeyi bilmek için can atıyorduk. Onun birkaç kız fantezisinden daha fazlasını ateşlediğini itiraf edeceğim."

Faith ellerini kulaklarının üzerine kapattı ve hemen suyun altına düştü. Kekeleyerek ve elini uzatarak yukarı çıktı. "Ah lütfen. Hayır. O benim kardeşim, Tanrı aşkına. Bunu duymak istemiyorum!"

Angelina gözlerini devirdi. "Kardeşin çok seksi, Faith. Anlaştık."

"O kötü biri değil," diye savundu Lyric. "O çok ..."

"Hı-hı," dedi Serena bilerek. "Çok mu iyi? Çok mu seksi?" Lyric güldü. "Şey, evet ve evet."

Julie sırıttı. "Oh bu harika. Bayıldım buna. Connor Malone eşiyle tanıştı."

Lyric dikkatle, "Ben olsam o kadar ileri gitmezdim," dedi.

Faith suyun altında daha da eğilirken, "Kahretsin, erkekler alarında," dedi.

Lyric başını kaldırdığında şef ve yardımcılarından birinin tabak ordövr getirdiğini gördü.

"Kes şunu, Faith. Sen muhteşem bir kadınsın. Bırak da asla sahip olamayacakları şeylere bakıp şehvet ," dedi Julie arsızca.

"Bunu Gray'e asla söylemeyeceksiniz," diye Faith. "Kıçıma tekmeyi basar."

Şef boğazını temizledi ve bakışlarını kaçırmak için elinden geleni yaptı ama Lyric onun sinsi bakışlarını görebiliyordu.

"Siz hanımlar için içki temin etmekten mutluluk duyarım. Tamamen dolu bir içki dolabım var ve asistanlarımdan biri eğitilmiş bir barmen."

"Ohhh, Lyric. Bütün iyi şeylere sahipsin," diye iç geçirdi Julie.
Lyric sırtıttı. "Peki, sipariş verin. Daha önce hiç sarhoş yüzmeyi
denememiştin."

Belki de güvenlik ekibinden herhangi birinin eğitimli bir cankurtaran olup
olmadığına bakmalıyız?" "Fena fikir değil," dedi Faith.

Serena şefe, "Sam'e dışarı çıkmasını söyle," dedi. Diğer kadınlar ona
bakınca "Ne?" diye sordu. "Beni daha önce çıplak gördü. Alo? Damon biz
evdeyken beni neredeyse yirmi dört/yedi çıplak tutuyor."

"Bilmek istiyor muyum ki?" Lyric sordu.

Angelina, "Birkaç kadeh içtikten sonra Serena'nın yaşam tarzı hakkında seni
bilgilendiririz," dedi.

Serena döndü ve Angelina'ya buyurgan bir kaş kaldırdı. "Ya seninki?"

Angelina kızardı ama iyi huylu bir şekilde güldü. "Tamam, belki de değil."

"İşte yine korkutucu derecede sıkıcı hissediyorum," dedi Lyric. "Siz
çocuklar

tüm bu ilginç yorumlarla beni öldürüyorsunuz."

Julie, "Bu gruptaki tek normal ve akıllı başında kişi benim," dedi.

Faith, Angelina ve Serena onu sırlıslık ederken Julie hemen su
dalgalanına boğuldu.

Şef, "İçecekler, hanımlar?" diye hatırlattı.

"Ah evet, unutmuşum," dedi Lyric. Ve şimdi şef ve geniş gözlü asistanı tam
bir şov yapmıştı.

"Hmm, neden bize sürpriz yapmıyorsun?" Serena önerdi. "Şirin küçük
şemsiyelerle bize nefis, meyveli kokteyller hazırla. Burada, havuzda kendi
küçük plaj kaçamağımızı yapabiliriz."

Şef başını salladı, sonra döndü ve dikkatini kadınlardan ayırması
yardımcısını dürtmek zorunda kaldı.

Angelina yüzdürücülerden birine ve derinlerde tembel tembel yüzerken
çenesini onun üzerine koydu. "Bu çok güzel. deniz aygırı gibi hissediyorum
ama bu harika bir his."

"Hepinizin gelmesine çok sevindim," dedi Lyric. "Harika bir gün geçirdik
ve şimdi daha da iyi olacak."

"Öyle mi? Anlatsana," diye sordu Julie.

Lyric sırtıttı ve havuzun kenarında duran birine uzandı, sonra
Angelina'ya yakın yüzmek için kendini suyun yüzeyine doğru itti.

"Menajerimi kovdum." "Vay
be. Gerçekten mi?" Faith
sordu.

Lyric başını salladı. "Evet. Connor'a teşekkürler."

Julie, "Vay canına, belli ki burada detaylara ihtiyacımız var," dedi.

"Sana her şeyi anlatacağım. Bir şeyler içerken," dedi kendini beğenmiş bir
şekilde.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 2C

Connor burnunun kenarını sıktı ve son raporu yere bıraktı. Saatini kontrol etti. O ve Kane tüm öğleden sonra boyunca tecrit edilmişlerdi. Lyric'le ya da turuyla uzaktan yakından ilgisi olan herkesin hayatını didik didik etmişlerdi.

Sorun şuydu ki, ciddi işaretler veren birkaç kişiden fazlası vardı. En başta nasıl işe alındıkları Connor için bir sır olarak kalacaktı. Bu da Lyric'in tüm operasyonunun yarım yamalak olduğu ve moronlar tarafından yönetildiği fikrini daha da pekiştirdi.

Üstünkörü bir incelemeden daha fazlasını gerektiren dört profili bir kenara bıraktı. Özellikle bir adam Connor'ın "ne halt edeceğim" ölçerini kızdırmıştı. Saldırı suçundan sabıkası vardı. Eski kız arkadaşları tarafından çıkarılmış iki uzaklaştırma emri vardı ve babası aile içi şiddetten hapisteydi.

Yine de Connor parasını iki fuck-buddy korumaya yatırmıştı. Belki de şu anda yattığı kadınla yattıkları için onlara karşı önyargılıydı, ama kanıtlar onlara karşı yığılmıştı.

Fırsat ve erişimleri vardı. Connor'ın emin şey ise sebeplerdi.

Gray'i aramak için telefonu eline aldı. O ve Nathan ayak işlerinin bir kısmını halledebilirlerdi, böylece Connor dikkatini en önemli şeye verebilirdi: Lyric'i güvende tutmak.

Gray cevap verdiğinde "Selam dostum," dedi.

"Selam yabancı. Gördüğüm kadarıyla Lyric'ten kurtulmuşsun."

"O kadar da kötü değil," diye savundu ve sonra yüzünü buruşturdu. Çenesini kapatması gerekiyordu.

"Uh-huh. Ee, ne ?"

Connor bilgileri Gray'e aktardı, Gray de not almak onu durdurdu. Bir süre sonra "Elindeki raporları bana fakslayabilir misin?" diye sordu.

"Sana e-posta ile gönderirim. Kane'in bilgisayarında var." "Kane mi?"

"Armstrong'un tuttuğu güvenlik ekibinin başında o var."

"Ah tamam. İyi mi?"

"Evet," dedi Connor. "Her şeyin üstünde görünüyor."

"Bu da ne ?" Kane odanın öbür ucundan seslendi. "Bir saniye bekle Gray."

Connor telefonu bacağına dayadı ve kaşlarını çatarak pencereden dışarı bakan Kane'e baktı. "Bir sorun mu var?"

Kane arkasını döndü, dudakları seğiriyordu. "Çıplak kızlarla dolu bir havuzu kötü bir şey olarak görüp görmediğinize bağlı."

"Ne?"

Connor ayağa kalktı ve aşağıdaki havuza bakmak için odanın karşısına geçti. "Aman Tanrım!"

Telefonu geri çekti. "Gray, bana karının burada ne halt ettiğini söyler misin? Üstelik çıplak. Tanrı aşkına, adamım, o benim kız kardeşim! Gözlerim yanıyor!"

"Sen neden ? Faith kızlarla alışverişe çıktı."

"Ah, hayır. Hepsi Lyric'in havuzunda. Hem de ." Diğer uçta ölüm sessizliği vardı.

"Bak, gitmem gerek. Bunu halletmem gerek," dedi Connor. Ve Gray yanıt veremeden Connor bağlantıyı kesti.

"Müthiş bir partiye benziyor," diye mırıldandı Kane.

Connor, Kane'in bakışlarını havuz alanının bir ucundan diğerine sarkan giysilere doğru takip etti. Çalılıklardan sarkan külotlar bile vardı. Gözlerini kapattı. "Neden ben?"

"Belli ki senin bende yok," dedi Kane eğlenerek. "benimle ilgili değil."

"O lanet gözlerini kendine sakla," diye Connor. "Hepsi birbirine bağlı. Hem de çok bağlılar."

Kane bir kaşını kaldırdı. "Öyle mi? Lyric'in kaçırıldığını fark etmemiştim." "Siktir git," diye mırıldandı Connor.

Dönüp merdivenlerden inmeye başladı, havuzda beş tane çok çıplak, çok güzel kadının yüzdüğü gerçeğine odaklanmamaya çalışıyordu. Ya da hepsini nasıl çıkaracağına. Tercihen çok kızgın kocaları gelmeden önce.

Mutfağı kargaşa içinde buldu. Mutfak asistanlarının her biri tepsileri havuza götüren kişi olmak için canını dişine takıyordu.

Tek bir bakışıyla onları durdurdu. Connor'dan kaçma telaşıyla neredeyse tökezleyerek mutfağa doğru geri çekildiler.

Verandaya ve havuz alanına açılan kapıya doğru ilerledi. Kapıyı açar açmaz hava sohbet ve kahkahalarla doldu. Müzik havada yankılanıyordu ve onu dehşete düşüren şey, kızların hayali bir file kullanarak voleybol oynamaya başlamış olmasıydı.

Bununla birlikte, sudan çıkıp topa ileri geri vurma biçimlerinde hiçbir şey hayali değildi.

Avluyu hızla taradı ama sadece Sam'i buldu, bacaklarını açmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, bakışları kızların yüzdüğü yerden çok daha yüksek bir alana odaklanmıştı.

"Burada ne haltlar döndüğünü bana anlatacak biri var mı?" diye sordu.

Beş kadın aynı anda sadece burunları görünene kadar suyun altına kaydı.

"Lanet olsun, şimdi saklanma. Sanki evdeki herkes seni şimdiye kadar görmemiş gibi."

Lyric kaşlarını çatı. "Sam kapıdan biri çıktığında bizi uyarır. Ya da en azından öyle yaptı. Sen bir şekilde atlattın."

"Uh-huh. Sizin güvenliğinizden sorumlu olan güvenlik ekibinin de şu anda gözleri üzerinizde, çünkü siz parti vermeye karar verdiniz diye sizi korumamaları ve kollamamaları mümkün değil. Eklemeliyim ki bu parti tamamen izinsizdi ve size özellikle misafiriniz olamayacağı söylenmişti. Benim ya da Kane'in bilgisi olmadan çişinizi bile yapamazdınız."

Julie kıkırdadı. Sonra Serena katıldı. Angelina kıs kıs güldü ve Faith içini çekti.

"Tamam, ," dedi Faith boyun eğerek. "Yani gerçekten de kışında bir sopa var."

Diğer dört kadın kahkahalara boğuldu. Her birine ters ters baktı, ama bu hiçbir işe yaramadı. Güldüler ve gülmeye devam ettiler.

gözyaşları yanaklarından aşağı akana kadar.

"Bunu bu kadar eğlenceli bulmana sevindim," diye homurdandı.

Lyric adamın durduğu havuzun kenarına doğru yüzdü ve adam tepki veremeden kendini dışarı çekerek adamın önünde doğduğu günkü gibi çırılçıplak durdu. hemen diken diken oldu ve onun önünde titrerken göğüs uçları gerildi.

"Tanrı aşkına," dedi kısık sesle. "Lanet olası giysilerin nerede? Donarak öleceksin."

Alt dudağını abartılı bir ifadesiyle dışarı çıkardı. "Eğleniyoruz Connor. Çocuklar bize göz kulak oluyor, değil mi? Ne olabilir ki? Bir suikastçı ekibinin gelip hepimizi havuzda öldürmesini mi bekliyorsun?"

"Mesele bu değil ve sen de bunu biliyorsun."

"Bakın, geleceklerini bilmiyordum ama onlara gitmelerini söylemeyecektim. Onların arkadaşlığından hoşlanıyorum. Sen ve Kane kendi işinizi yapıyordunuz. Onları ağırlamaktan mutlu oldum. Onlardan hoşlanıyorum."

"Biz de seni seviyoruz, Lyric," diye seslendi Faith. Döndü ve omzunun üzerinden sırttı.

"Ve çok güzel bir kıçın var," dedi Julie ciddiyetle. Connor gözlerini kapattı. "Tanrı aşkına ..."

"Eğer lezbiyen olsaydım, seninle kesinlikle yatardım," diye teklif etti Serena. Connor iç çekti. Kadınlara şüpheyle baktı. "Siz kızlar ne kadar içtiniz?"

"Uhm, şefle konuşmanız gerekecek. Ya da barmenle. Evet, şu sevimli genç adam. En nefis içkileri o yapar," dedi Faith.

Connor bir elini saçlarının arasında gezdirdi. Bir şamandıranın arkasına sıkışmış olan Angelina'ya baktı. "İyi misin, tatlım? İçki içmiyorsun, değil mi?"

Ona gözlerini devirdi. "Tanrı aşkına Connor. Ben iyiyim." "Artık içeri girebilir miyim yoksa bizi musun?" Lyric sordu. "Hayır desem dinler miydin?" diye sordu kuru bir sesle.

Arsızca gülümsedi. Şaşkınlıkla parmak uçlarında eğildi ve onu öptü. O kadar şaşırmıştı ki, kız uzaklaşırken yüzünde boş bir ifadeyle öylece kalakaldı.

"Muhtemelen hayır."

Bununla birlikte döndü ve çok sarhoş olan suç ortaklarının tezahüratları arasında havuza geri atladı.

Cep telefonu çaldı ve inleyerek telefonu çıkardı. "Evet," dedi kısaca.

"Karım orada mı? Ve daha da önemlisi, çıplak mı?" Nathan talep etti.

"Lanet olsun," diye mırıldandı Connor.

"Ona lanet olası kıyafetler getirin. Bütün güvenlik ekibinin benim olana bakmasını istemiyorum."

"Çok geç."

Nathan küfretti. "Ne düşünüyorlar bunlar? Deli mi bunlar?" "Bana mı soruyorsun?" Connor öfkeyle sordu. "

Ama onlar benim sorumluluğumda değil. Sadece bir kadın sorumlu. Kız kardeşimi çıplak görmek hoşuma mı gidiyor sanıyorsun? Bir hafta boyunca kabuslar göreceğim."

"Bunu duydum!" Faith bağırdı. "Pislik

herif." "Senin için onun kışını

tekmeleyeceğim," dedi Julie.

Julie'nin haykırışına kulak misafiri olan Nathan, "Julie'ye söyle kışını havuzdan çıkarmasın," dedi.

Connor bıkkın bir ifadeyle, "Bakın, bu işe karışmayacağım," dedi. "Lanet olası bir parti veriyorlar. Sam burada. Sanırım hepsinin eve sağ salım dönmesini sağlayacaktır. Gerekirse onları ben götürürüm."

Nathan daha fazla tartışmadan Connor telefonu kapattı. Kızları tekrar inceledi, alacakaranlık çöktüğü ve sudaki çıplaklıklarını ayırt etmek daha zor olduğu için memnundu. Ama aynı zamanda hava serinliyordu ve onlar da ıslak ve çıplak dolaşıpotermi riskine girdiklerini anlamayacak kadar sarhoşlardı.

"Dur tahmin edeyim. Kimse nerede olduğunu bilmiyor."

Serena dudaklarını kapattı ve yavaşça başını salladı.

"Güzel. Beni otobüsün altına atın. Şimdi bütün kocalarınız bana ," diye homurdandı.

Faith karanlık bir sesle, "O sopayı kışından çıkarman gerek," dedi. Adam şaşkınlıkla ona baktı.

"Seni yeterince savundum. Sakinleşmen gerek."

Connor'ın gözleri büyüdü. "Uhm, Faith? Bu gece ne kadar içtin? Havuzda olmanın senin için iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum. Bu çok

Burası çok soğuk. Hepiniz hasta olacaksınız."

"Sam cankurtaranımız olarak görev yapıyor," diye Julie. "Ayrıca, havuz ısıtılmalı. Sadece biz çıktığımızda soğuk oluyor."

"Yardıma ihtiyacın var mı Connor?" Kane tembelce sordu.

Connor döndü ve bakışlarını Kane'e dikti. "Sana içeride kalmanı söylemiştim." "Evet, ama desteğe ihtiyacın varmış gibi görünüyordun."

Kane'in sesinde ağır bir eğlence vardı.

"Uh-oh," diye mırıldandı Lyric. "Parti erdi. Connor'ın Rahat Görünmesini Sağlayan Bay burada."

Faith kıkırdadı. "O kadar kötü biri mi? Bilmiyorum, Lyric. Sevimli biri."

Kane bir kaşını kaldırdı. "Sevimli mi? Neden az önce yavru köpek statüsüne düşünüyorum?"

"Bana kötü davranıyor," dedi Lyric. "Connor öyle değil."

Angelina kaşlarını Kane'e çattı. Serena ve Julie kollarını göğüslerinin üzerinde kavuşturarak -Tanrı'ya şükür- Kane'e baktılar.

"Neden Lyric'e kötü davranıyorsun?" Serena talep etti. "Onun kıcını tekmelememizi ister misin?" diye sordu Lyric.

Kane usulca güldü. "Bu halinle kese kağıdından bile çıkamazsın, tatlım. Bayan Jones'a kötü davranmıyorum. Sadece onu güvende tutma arzumu işbirliği yapmasını bekliyorum."

"Oh," dedi Faith. "Bu farklı bir şey sanırım."

"Her ne kadar siz hanımların şu anki halinizle eğlenmeye devam etmenize izin vermek istesem de, adamlarıma kalp krizi geçirtmeyi bırakırsanız ve size cübbe aldysak giyerseniz memnun olurum. Yemeye ya da içmeye devam etmek isterseniz güvenliğinizi sağlamaktan memnuniyet duyarız. Sadece bunu yaparken giyinmiş ve havuzun dışında olmanızı istiyorum."

"Oh, o iyi, Lyric," diye mırıldandı Serena. "Çok düzgün." Kane gülümsedi. "Böyle düşünmenize sevindim, Bayan Roche."

Bunun üzerine kaşlarını çattı. "Benim kim olduğumu nereden biliyorsun?"

"Bayan Jones ile temasa geçen herkesi tanımak benim işim."

Faith çenesini uzattı. "Lyric'e kötü davranma yeter. Kıcına tekmeyi basarız."

Kane kıkırdadı. "Deneyeceğinizden hiç şüphem yok Bayan

Montgomery." "Oh, . Bize cüppeleri getir," diye Julie. "Ama kayıtlara geçsin

Connor'dan bile daha az eğlenceli olduğunu söylüyor."

Kane elini kaldırdı ve birkaç saniye sonra adamlarından biri elinde birkaç kabarık cübbeyle dışarı çıktı. Connor onları aldı ve sonra hem Kane'e hem de adamına gitmelerini işaret etti. Kadınlardan herhangi birini çıplak görürlerse lanetlenecekti.

Önündeki akşamdan istifa ederek geri döndü. "Bunları masanın üzerine koyarsam, havuzdan çıkıp içine girebileceğine güvenebilir miyim?"

"Biliyor , eğer gitseydin, çıplak yüzme partimizin tadını çıkarabilirdik," diye homurdandı Lyric.

"Devam etmesine izin vererek ve herkesi araziden atmayarak makul davrandığımı düşünüyorum."

Sudan birkaç bıkkınlık sesi yankılandı.

"Beni bir yere fırlatmaya çalıştığını görmek isterdim Connor Malone," diye mırıldandı Julie.

Sırıttı. "Hepinizi sevdiğimi biliyorsunuz, ama işime müdahale ediyorsunuz, birlikte çalıştığım adamlara kadınlarının çıplak dolaşmasına neden izin verdiğimi açıklamak zorunda kalacağımdan bahsetmiyorum bile."

Faith burnunu çekerek, "Onlarla başa çıkabiliriz," dedi. "Seks partisi falan yapmış değiliz ya."

"Gerçi bu eğlenceli olabilir," diye ekledi Lyric. "Sanırım suçlanmadığım tek şey lezbiyen bir seks partisi. Belki de magazin gazetelerinden birini aramalıyız."

Connor inledi. "Tanrı aşkına. Sadece havuzdan çık ve elbiselerini giy. Barmen ve şefin size içki ve yiyecek temin etmesini sağlayacağım. Eğer gerçekten iyi olmak ve kurulanıp giyinmek istiyorsan, buna içeride, sıcak bir yerde devam edebilirsin."

"Sıcak çikolata iyi olurdu," diye düşündü Serena. "Hava da serinlemeye başladı."

Mart çok berbat bir ay. Sıcak, soğuk, sıcak, soğuk."

Connor gözlerini kapadı ve iç çekti. Başka bir erkek olsa, cehennemden çıkmış gibi soğuktan titreyen, suyla ıslanmış muhteşem çıplak kadınlarla çevrili cennette olurdu. Öte yandan o, kurtuluş için ve kıyamet kopmadan önce küçük bir işbirliği için dua ediyordu.

"Tamam, tamam, o bakışı alıyor," dedi Lyric. "Hadi dışarı ve giyinelim. Oturma odasını ele geçirip bütün erkekleri dışarı atacağız. Sizin ne zaman evde olmanız gerekiyor?"

Bir an sessizlik oldu ve sonra Faith, " kaç?" diye sordu. Connor saatini kontrol etti. "Altı buçuk."

Serena kıkırdadı. "Sanırım beşte evde olacağımızı söylemiştik.

Oops." Sam sakince, "Bay Roche gecikmenizin farkında," dedi.

Faith gülerek, "Görünüşe göre Bay Montgomery ve Bay Tucker da öyle," dedi. "Geriye sadece Micah kalıyor. Angelina mı? Onu arayacak mısın?"

Angelina başını salladı. "Huh-uh. Ben hala evlilik kartını kullanıyorum. Evet dediğim için o kadar mutlu ki, bana kızması mümkün değil."

"Biliyor musunuz, çocuklar için gerçekten üzölmeye başlıyorum," dedi Connor.

Lyric havuzun basamaklarını tırmanırken ona bakmamak için tüm disiplinini kullanması gerekti. Yürüdü ve cüppelerden birini kapıp titreyen bedenine sardı. Kahretsin, ona karşı sıcak ve yumuşak olana kadar kendini ona sarmak istedi.

"ayrılmamaları için erkeklere güvenin," dedi. "Hadi kızlar. Bu partiyi içeri taşıyalım."

Connor arkasını döndü ve diğer kadınlar havuzdan çıkmadan önce kapıya doğru yürüdü. Kahkahaları onu içeriye kadar takip etti.

BÖLÜM 24

Connor ve Kane Julie, Angelina, Serena ve Faith'i arabaya bindirirken Lyric ön kapıdan onları izliyordu. Onlar uzaklaşırken Lyric el salladı.

Connor ve Kane kapıya doğru yürürken Connor tedirgin görünüyordu. Cep telefonu çaldı ve susturmak için elini cebine soktu. "Üstüne bir şeyler giy," dedi nefesinin altından, yanından geçerken. onu eve götürdü.

Bornozunu daha sıkı sardı ve sırttı. "Tamamen örtülüüyüm!"

"Evet, ama o bornozun altında çıplak olduğunu biliyorum ve herkes de biliyor. Tanrı aşkına biraz merhamet göster."

"Tamam, . Ben yukarı çıkacağım." Bir an tereddüt ettikten sonra Connor ve Kane'e baktı. "Siz biraz daha buralarda olacak mısınız?"

Kane merakla ona baktı. "Eğer bize ihtiyacınız ."

"Bir dakikadan fazla yukarıda olmayacağım. Eğer zamanınız varsa Eğer zamanınız varsa aşağı indiğimde sizinle konuşmak isterim."

"Tabii ki zamanım var."

Connor'a baktı ve o da başını salladı, gözleri onun yüzünden hiç ayrılmıyordu.

Gülümsedi. "Tamam, hemen geliyorum."

"Biraz daha sıcak çikolata ister misin?" Connor huysuzca sordu.

"Evet. Bu iyi olur. Teşekkürler."

Merdivenlerden yukarı sıçradı, biraz yalpaladı, sonra korkuluklara sıkıca tutundu.

Ne kadar içtiğini unutmuş gibiydi ve eskiden içki içmeyen biri olarak alkol söz konusu olduğunda hafif olduğunu keşfetmişti.

Kendini biraz toparladıktan sonra merdivenlerden yukarı çıkıp yatak odasına girdi. Havuz kıllarını temizlemek için hızlıca bir duş almaya karar vererek içeri girip çıktı, başının etrafına bir havlu attı ve hızla giyindi.

Saçlarını tarayıp ıslak bıraktıktan sonra merdivenlerden inerken kendini on beş dakika öncesine göre biraz daha ayık hissediyordu.

Kane ve Connor'ı oturma odasında kanepelere yayılmış halde buldu. Connor yorgun görünüyordu ve bir başka çağrıyı susturmak için elini cebine attığında neredeyse kıkırdayacaktı. Menajeri, plak şirketi ve kızların kocaları arasında Connor her köşeden tepki alıyordu.

"Daha iyi misin?" Kane başını kaldırıp onu gördüğünde sordu.

"Daha önce kendimi kötü hissetmiyordum," dedi sırtarak. "Bugün özgürleştirici bir gün oldu. Eğlenceliydi."

Connor öne doğru eğildi ve dumanı tüten bir fincan sıcak çikolata aldı. Onu kaldırdı ama getirmek için bir hamle yapmadı. Onu kendisine gelmesi için ayartıyordu. Çikolatanın çökmekte olan kokusunu bir kez aldığı anda, Connor'ın onun isteklerini yerine getirmesini sağlamak için fazla bir şey yapmasına gerek kalmadı.

Yanına gitti, fincanı Connor'dan aldı ve yanındaki kanepeye oturup sıcak fincanı avuçlarının arasına aldı. Connor'ın eli hemen kadının sırtına gitti ve aşağı yukarı okşadı.

Bu jest onu rahatlatmıştı. Onun kendisine dokunmasını seviyordu. Şu anda o kadar memnundu ki, memnun bir kedi yavrusu gibi onun kollarına kıvrılabilir ve sonsuza kadar mırılabilir.

"Aklında ne var?" Kane sordu.

Fincanı çekti ve kucağında tuttu. Düşüncelerini formüle etmeye çalışırken bir an dudaklarını büzdü. Bu onun için yeni bir durumdu. Uzun zamandır etrafındakilere, yönetim ekibine, plak şirketine, güvenliğine, menajerlerine onun adına karar vermeleri için güvenmişti. Onun sloganı ortaya çıkmak, yapması gerekeni yapmak ve sonra bir sonraki gösteriye geçip her şeyi yeniden yapmaktı.

Paul'ü kovmak onun için çok büyük bir olaydı. Connor'ın bile bunun ne kadar önemli bir adım olduğunu bildiğinden şüpheliydi. Yüzünde çok ihtiyaç duyduğu bir tokat olmuştu. Hayatının kontrolden çıktığını, çünkü böyle olmasına izin verdiğini gösteren bir uyandırma çağrısıydı.

"Bazı değişiklikler yapmaya hazırım." Yutkundu. Bir sonraki cümleyi söylemek için tüm cesaretini topladı. "Biraz korkuyorum. Yardımınızı istiyorum."

Connor'ın eli kadının sırtında durdu, sonra ensesine doğru kaydı ve güven verici bir şekilde sıkıldı.

"Tamam," dedi Kane.

"Şirketimin yeni bir güvenlik şirketi tutmasını istemiyorum."

Kane kaşlarını çatdı. Hafifçe döndüğünde Connor'ın yüzünde de aynı kaş çatma ifadesini gördü.

"Demek istediğim şu ki Phillip'in seçim yapmasını istemiyorum. O iyi niyetli. Benim çıkarlarımı ve güvenliğimi düşündüğünden hiç yok. İşinin ehli insanları işe alacaktır. Ama güvenliğimin kimin elinde olacağına karar verecek kişinin ben olmam gerektiğini düşünüyorum."

Derin bir nefes daha çekti, kupayı biraz daha sıkı kavradı ve sonra Kane'e baktı. "Firmanız ben yoldayken güvenliğimi üstlenmeye istekli olur mu?"

Kane hemen cevap vermedi. Önce Connor'a, sonra tekrar Lyric'e baktı.

"Seyahat etmeye hazır değilseniz anlarım. Sadece ben ..." Burnunu kııştırdı. "Ekibinize Phillip'in tuttuğu rastgele bir firmadan daha çok güveniyorum. Onları tanımıyorum. Seni tanıyorum. . . şimdi."

Kane yavaşça, "Eminim bir çözüm bulunabilir," dedi. "Ama bunun aranızda sorun yaratıp yaratmayacağını düşünmeniz gerekiyor."

"Phillip'e bundan sonra kariyerimde daha aktif bir rol oynayacağımı söyleyeceğim. Dürüst olmak gerekirse, sanırım rahatlayacak ve dizginleri benim ele almam için fazlasıyla istekli olacak."

Connor'ın başparmağı kızın boynunu sıktı. Diğer elini kızın kolunda gezdirdi ve onaylarcasına hafifçe sıktı.

Kane'in gözleri parladı ve sonra gülümsedi. "Sanırım sizi yanlış değerlendirmiş olabilirim Bayan Jones."

"Lütfen, bana Lyric de. Bayan Jones kulağa çok havasız geliyor."

"Pekala, Lyric. Sorun şu ki, iki hafta gibi kısa bir sürede bir ekip oluşturmam. İki haftadan az kaldı. Detay için adamları seçmem gerekecek ve her şeyin yolunda gittiğinden emin olana kadar ilk kısa süre için operasyonu denetlemek isteyeceğim. Eğer en iyisini istiyorsanız, bu zaman alacaktır."

"turneye geri dönmeyeceğim. Bir süre stüdyoda kayıt yapıyor olacağım. Ayrıca birkaç konserim var ama iptal edilebilirler. Turnem altı hafta içinde başlayacak. İki ay sürecek ve ardından bir sonraki albümün kayıtlarını bitireceğim bir ara vereceğim. Bu size yeterli zamanı verir mi?"

Kane, "Bence önce beni karşılayıp karşılayamayacağınıza karar vermelisiniz," dedi.

Güldü. "En iyisini istiyorsam, bunun için para ödemeye hazır olmalıyım, değil mi?"

"O halde yapmanız gereken ilk şey bir teklif istemek. Sizin için yapabileceğim her şeyi bilmek isteyeceksiniz ve bunun size ne kadara mal olacağını bilmek isteyeceksiniz. Detay için adam seçme konusunda tam kontrol isteyeceğim ve her biri benim tarafımdan kişisel olarak taranacak."

Başını salladı. "Bunu bana ne kadar sürede ulaştırabilirsin?"

Kane gülümsedi. "İşte şimdi konuşmaya başladık. Çabuk anlıyorsun."

Connor'a döndü ve elini onun elinin içine soktu. "Bunu sormamam gerektiğini biliyorum. Ama yine de biraz gerginim. Bunun bir sorun olacağını sanmıyorum. Ama ..."

"Sadece sor bebeğim," dedi yumuşak bir sesle.

"R.J. ve Trent'i kovmak istiyorum. Onları satın . Her neyse. Sorun şu ki, sözleşmede ne kadar çıkış hakkım olduğundan emin değilim ve rodeo gösterisi için gelmeleri gerekiyor. Bunu iyi karşılamayacaklar. Onlara işlerinde çok fazla serbestlik tanıdım. Benim hatam, ama işte böyle."

Parmağını kızın ağzına götürdü. "Ben halledeceğim." Kadın rahat bir nefes aldı.

"Düşündüğünüz başka dünyayı sarsacak değişiklikler var mı?"

Dudaklarını birbirine bastırdı ve kaşlarını çatı. "Kadar gitmek istiyorum. Etrafımı güvenmediğim, beni umursamayan, onlara sağladığım maaş çekinin ötesinde bana hiçbir yatırıma olmayan insanlarla çevirdim. Kulağa ikiyüzlüce geldiğini biliyorum. Tıpkı benim onlara o maaş çekinin ötesinde bir şey borçlu olmadığım gibi, onlar da bana maaş aldıkları işi yapmaktan başka bir şey borçlu değiller. Ama ben böyle olmasını istemiyorum. İstiyorum. Bir değişikliğe ihtiyacım var. Hayatımı pek sevmiyorum."

"O zaman ," dedi Connor. "İşleri çevirebilecek biri varsa, o da sensin. Sen izin vermediğin sürece dünyada seni ezip geçebilecek bir insan olduğunu sanmıyorum."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Evet, doğru motivasyon verildiğinde tekerlekler üzerinde iyi bir orospuyum."

Kane kıkırdadı ve kadın ona ters ters bakmak için hızla geri döndü. "Bu ifadeye katılmayacaksın."

Ellerini teslimiyetle havaya kaldırdı. "Ne olursa olsun, bence doğru yapıyorsun. Kariyerinin kontrolünü yeniden eline almak için hiçbir zaman geç değildir.

Ve senin hayatın."

"Tüm bunlar ortaya çıktığında magazin basınının ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum," dedi alaycı bir tavırla. "Bayram edecekler. Muhtemelen komik bir çiftliğe yerleştiğimi yazacaklar."

"Siktir et onları," dedi Connor. "Gerçeği öğreneceksin. Seni önemseyen insanlar gerçeği bilecek. Önemli olan tek şey bu."

"Peki beni önemseyen insanlar kimler?" diye sordu usulca.

Doğrudan onun gözlerinin içine baktı. Sonra uzanıp yanağına dokundu, sadece parmak ucuyla hafif bir fırça darbesi. "Seviyorum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 25

Connor bardakları mutfağa götürmekten döndüğünde Lyric'in kanepede uyuyakalmış gördü. Bu onu şaşırtmamıştı. Oturup onunla ve Kane'le konuşurken bir saatten fazla bir süredir sallanıp duruyordu. Odasına çıkmaya hiç niyeti olmadığı belliydi. Tek başına. Yorgunluk onu yenene kadar onların arkadaşlığına tutunmuştu.

"Ona bir battaniye getirmemi ister misin?" Kane sordu.

Connor başını salladı. "Ben onu yukarı çıkarırım. Yatağında daha rahat edecektir."

"Ben yatıyorum o zaman. Yarın görüşürüz."

Kane sessizce oturma odasından çıktı ve Connor kanepenin ucuna kıvrılmış, başını kol dayanağına dayamış olan Lyric'e baktı. Uzandı ve Lyric'in gözlerinin üzerine düşmüş bir tutam saçına dokunup nazikçe geri itti.

"Senin gibi biriyle tanıştığımı hiç sanmıyorum," diye mırıldandı. "Tam seni çözdüğümü sandığım anda beni tekrar şaşırtmayı başarıyorsun. Bazen kim olduğunu bilip bilmediğini bile merak ediyorum."

Eğildi ve kollarını kızın kıvrılmış bedeninin altından geçirerek onu yukarı kaldırdı. Kız kıpırdandı ve bir protesto mırıltısı çıkardı ve sonra hemen adamın göğsüne sarıldı.

Onun kollarında hissettiklerini seviyordu. Yumuşacık ve sıcacıktı, başı sanki oraya gitmek için yaratılmış gibi çenesinin altına sıkışmıştı.

Yavaşça merdivenleri çıktı ve onu yatağa yatırdığı yatak odasına yöneldi. Kız esnedi ve sonra göz kapakları açılıp gözlerini kırıştırarak ona baktı.

Eğildi ve onu alnından öptü. "İyi olacak mısın?"

Adam uzaklaşırken, kadının gözlerinde belirsizlik ve biraz da korku parladı. Belli ki onun gitmesini istemekle yalnız kalmak istememek arasında kalmıştı. Onu zorlamayacaktı. Hiçbir yere gitmek istemese bile, seçimi kendisi yapmak .

Lyric'te son derece kırılğan bir şeyler vardı. Belalı kişiliğinin ardında, nedenini hâlâ anlayamadığı büyüleyici bir korku ve güvensizlik karışımı vardı.

"Kal," dedi. Bakışları adamın yüzünde gezindi ve adam bir parça belirsizlik gördü. "Yani, kalmanı isterim. Eğer istersen..."

Eğildi ve bir öpücükle onu susturdu. Ağzının onunkinin üzerinde erimesine izin vererek bilerek nazik davrandı. "İstiyorum. Hem de çok istiyorum. Biraz daha rahatlayıp yatağa girmeye ne dersin?"

Onunla sevişmeyi ama kız ona o uykulu, baştan çıkarıcı bakışını attığı anda anında sertleşmişti.

Yatağın kenarına yuvarlandı ve ayağa kalktı. Adam, kadının soyunmaya başlamasını loş ışıktaki izledi. Gömleğini başının üzerine çekti ve ardından sadece sütyeni ve külotuyla kalana kadar kot pantolonunu sıyırdı.

Kırmızı kanlı bir adamın şehvetten kudurmasına neden olacak bir manzaraydı. Simsiyah ve dantelli. Ultra kadınsı ama aynı zamanda "Kötü kız dünyanı sallayacak" diye bağıyordu.

Döndüğünde, göğüslerinin en iyi şekilde yukarı itildiğini görebiliyordu ve şeftali rengine bir meme ucunun en ufak bir ipucu fincanın üstünden bakıyordu.

Sanki o orada değilmiş gibi tembelce gerindi ve ardından köpüklü dantelleri vücudundan itti. kalır kalmaz yatağa süründü ve yan tarafına uzandı, canlı mavi gözleri sıranın kendisinde olduğunu söylercesine ona dikilmişti.

Kadının ne kadar kışkırtıcı bir imaj çizdiğinin farkında olup olmadığını merak etti. Muhtemelen. Muhtemelen içten içe bir manyak gibi sırıtıyordu çünkü burada kasıklarında kotunu çıkarmayı acı verici ve çok zor hale getirecek bir şişkinlikle duruyordu.

Huzursuzca kıpırdanıp parmaklarını bacaklarının arasından o yumuşak kıvrımlara doğru ilerlediğinde, elinde tuttuğunu sandığı azıcık sabrını da yitirdi.

Gömleğini çıkardı ve sonra pantolonunu karıştırdı. Prezervatifler bıraktığı yerdeydi -Tanrı'ya şükür- ve bir tanesine uzandı.

diğeriyle kot pantolonunun fermuarını açarken komodinin üzerindeki paketler.

Kendini okşamaya devam etti ve onu çılgına çeviren yumuşak, küçük zevk sesleri çıkardı. Binlerce böcek tarafından istila edilmiş gibi içten dışa kaşınıyordu.

Sonunda pantolonunu ve iç çamaşırını çıkarmayı başardı ve prezervatifi takmak için uğraşmak zorunda kaldı. O kadar sertleşmişti ki, lateks ağrıyan ereksiyonunun üzerinde o lanet şeyi yaracağından endişelenene kadar gerildi.

Yatağa doğru yürüdü ve kız ona ne kadar yaramaz olduğunu bildiğini söyleyen masum küçük bir gülümseme verdi. Ayak bileklerine uzandı, onu kendine çekti ve sonra yatağın ucuna çekti. Kalçalarını ayırdı, genişçe tuttu ve sonra güçlü bir hamleyle içini okşadı.

Kukusu adamın etinin üzerinde dalgalanıyor, sarılıyor, savaşıyor, onu daha derine emiyordu.

Tüm vücudu o kadar gerildi ki, neredeyse kramp girecekti. Ama lanet olsun, iyi hissettiriyordu. Çok iyi.

Gözlerini kapadı ve çenesini sıktı, boşalmamaya kararlıydı. Çok yaklaşmıştı. Bir hamleden sonra serbest kalmamak için var gücüyle savaşıyordu.

Eğildi ve göğüslerinin arasındaki vadiyi öptü, içinde nabızı atarken, hareket etmek için ölüyordu, durması için yalvarana kadar sert ve uzun itmek için ölüyordu.

Göğüslerinin dolgun kabarıklıklarına doğru çekilerek, dilini alt tarafa ve ardından meme ucuna doğru kaydırды. Kadının vücudunda bir kasılma meydana geldi ve amcığı küçük, çırpınan darbelerle adamın etrafında kasıldı, neredeyse gözleri yuvalarından fırlayacaktı.

Gergin tepeyi ısırdı ve sonra dişlerinin arasında kuvvetlice emdi. İrkildi ve onun altında huzursuzca hareket etti ve sonunda parmaklarını onun omuzlarına gömdü ve kalçalarını kaldırdı.

"Lütfen Connor," diye nefes nefese kaldı. "Çekil. Becer beni. Bir şeyler yap." "Tanrım," diye mırıldandı. "Geliyorum bebeğim. Bana sadece bir dakika ver

için. Bunu senin için iyi hale getirmek istiyorum, içine girip iki dakika içinde bitirmek değil."

Yumuşak bir şekilde güldü ve ellerini adamın sırtında, boynunun sütununda ve sonra saçlarında gezdirdi. Her yerdeydi, dokunuyor, okşuyordu.

Bacaklarını adamın beline doladı ve ona doğru eğilerek onu

Daha derin. Sanki bu mümkünmüş gibi. Çoktan taşaklarına kadar girmiş, kızın kışına o kadar sıkı bastırmıştı ki onları ayırmak için bir levye gerekecekti.

"Rahatla," diye fısıldadı. "Bunu senin için iyi yapacağım. Seni sevmeme izin ver. Sana değer veren biriyle olmanın ne kadar güzel olabileceğini göstermeme izin ver."

Kadın kadar hareketsiz kaldı ki, adam görünmez bir çizgiyi aştığından endişelendi. Kadın -daha iyi bir kelime bulamadığı için- kaybolmuş gibi görünüyordu.

Onu kaybedeceğinden endişelenerek çenesine bir öpücük kondurdu ve ağzını dudaklarının üzerine kapatmadan önce dudaklarını ısırdı. Onun tarafından tüketilmişti. Dikkatli olmalıydı yoksa onu yutacaktı. Hızını ayarlamalı ve öpücüklerini ölçmeliydi. Kızın tadı o kadar güzeldi ki kontrolünü kaybetti.

Ellerini yüzünü çerçevelemek için kaldırdı, sadece bir inç kadar geri çekti ve sonra bir kez daha ağzına sahip olurken tekrar itti.

Dilleri birbirlerinin üzerinde geziniyor, keşfediyor ve tadıyorlardı. Hareket etmeye, geri çekilmeye ve itmeye başladı, önce yavaşça, sonra daha sert ve daha hızlı, sonunda sadece kadınına sahip olmak, onu işaretlemek ve şehvetini sonsuza dek söndürmek isteyen içindeki öfkeli mağara adamını dizginlemeyi başardı.

Evet, bunu bütün gece yapabilir.

Ona dokunmak. Tadına bakmak. Onu sarsamayacak kadar içine girmek. Ona inanmasını istiyordu. Ona güvenmesini istiyordu. Bir sürü lanet şey istiyordu.

Onun etrafını öyle sıkı sarmak istiyordu ki hiçbir şey ya da hiç kimse ona ulaşmasın ya da onu incitemesin. Onun sığınağı olmak istiyordu.

Ağzı onunkinden kaydı ve yanağından kulağına, oradan da boynuna baktı, öptü ve emdi. Ona herhangi bir ön sevişme yapmamıştı ama pişmanlık duyması gerektiğini bile düşünemiyordu. Kadın şık ve onun için hazırды. Sıcak ve nemli. O kadar dardı ki içine girerken öleceğini düşündü.

"Connor," diye fısıldadı. "Çok yaklaştım. Kendimi tutamıyorum."

Gözlerini kapattı. Kahretsin, ama bunu hak etmemişti. Onun zevk almasını sağlayacak hiçbir şey yapmamıştı. Kızılsan bir domuz gibi onun peşinden gitmişti. Onu yatağa sabitlemiş ve içine girerken onu aşağıda tutmuştu.

Sahip olduğu her şeyi aldı, ama ondan çekildi. Aleti hayır diye bağırdı. Kadın bir protesto iniltisi çıkardı. Karnını öptü ve sonra arasında dizlerinin üzerine çöktü. Onun da en az kendisi kadar iyi hissetmesini sağlamaya kararlıydı.

Amcığı adamın istilası yüzünden şişmişti. Yumuşak pembe dudakları aralanmıştı ve açıklığı adamın büyüklüğünden dolayı kızarmış ve şişmişti. Kahretsin, ama çok seksiydi.

Ağzını açıklığa doğru bastırdı. Kadın irkildi ve keskin bir zevk çığlığı attı. Sonra dilini üzerinde gezdirdi ve kadının kalbini tadana kadar içeri itti.

Ağzında satenimsi bir tatlılığa dönüştü. Sıvı ipek gibi.

Bacakları yukarı kalktı ve omuzlarına dolandı, başını sıktı ve yerinde tuttu. Ağzına karşı nabzı atıyordu. Ürperti üzerine ürperti vücudunda yuvarlandı. Kalçalarını kaldırdı ama adam onları kavradı ve arayan ağzı için yerinde tuttu.

Klitorisini dilledi, ucunu sıkı bir daire içinde yuvarladı ve sonra titreyen zirveyi yumuşakça emdi. Kadın tam çekimde bir yay kadar gergindi, kalçaları adamın omuzlarında kesilmişti.

"Connor," dedi usulca. O kadar tatlıydı ki, kulaklarında bir müzik gibiydi. "Connor," dedi yine iç çekerek.

Ayağa kalktı ve onun tutku ve özlemle parlayan, yarı kapalı gözlerine baktı. Kadın önünde bir ziyafet gibi yayılmıştı ve adam onu gözleriyle yedi.

Sonra uzandı ve onu yüzüstü yatağa yatırana kadar ters çevirdi. Yanağı şilteye yaslanacak şekilde başını çevirdi ve sanki onu bir sonraki adımda nereye götüreceğini bekliyormuş gibi gözlerini kapattı.

Kadının dolgun arkasını avuçladı ve yumuşak etini yoğurdu, amını ortaya çıkarmak için itti ve yaydı. Kenara doğru kadar çekti ve sonra arkadan içine itti, derin okşarken karnı ona baskı yapıyordu.

Adamım, onu seviyordu. Elleri kıcından ayrılıp narin omurgasını omuzlarına kadar yumuşattı ve sonra boynunu kavrayıp tekrar itti, onu güçlü itişlerine uyması için çekti.

Vücudu onunkini tamamen kaplayana kadar eğildi. Koruyordu. Barınak. Onu tamamen örtüyordu. Sonra içeri girip çıkmaya başladı, kalçalarının kızın kıcına çarpma sesleri sessiz odada yükseliyordu.

İnledi ve sanki onun hâkimiyetine tamamen teslim olmuş gibi kollarını başının üzerine uzattı. Adam önce hafifçe, sonra daha sert bir şekilde omzunu ısırdı.

Ona sahip olmak istiyordu. Ona damgasını vurmak, ona ait olduğunu bilmesini sağlamak istiyordu. Başka hiç kimseye. Başka hiçbir erkek ona dokunamayacaktı. Başka hiçbir erkek onun olduğunu düşündüğü şeye sahip olamayacaktı.

Henüz bilmiyor olabilirdi ama onun için o adamdı. Bu sabır gerektirecekti. Ödül yüksek olduğunda sabırlı bir adamdı.

Hayatının en büyük meydan okuması olacaktı ama o buna hazırды. Başarısız olmayacaktı.

Onun kızıydı.

Göğsü kadının sırtıyla aynı hizaya gelene kadar vücudunu alçalttı. Kız ona mükemmel bir şekilde sarılmıştı ve adam uzun, tembel itişlerle içeri ve dışarı okşarken her iki vücudu da hareket ettirdi.

Tekrar tekrar amacına ulaştı, onu orgazma çok yaklaştırdı ve sonra kadın onun altında huzursuzca hareket ederken, onu uçurumun kenarına götürmeye çalışırken durdu. Bekledi ve sonra her şeye yeniden başladı, içine doğru itti, amının onu kavrayışının enfes hissini hissetti.

"Sen benimsin Lyric," diye fısıldadı kulağının dibine. Ve sonra sert ve derin bir şekilde itti ve yenilenmiş bir aciliyetle ona doğru pompalamaya başladı.

Avuçlarını onun iki yanına koydu ve daha güçlü bir şekilde içine girebilmek için kendini yukarı kaldırdı.

Kadın haykırdı ve adamın etrafında kayganlaştı, adam kolaylıkla onun kalbinin derinliklerine doğru süzüldü. Daha hızlı. Daha sert.

Tüm vücudu kaskatı kesildiğinde ve adı dudaklarından tekrar tekrar döküldüğünde bile, akılsızca itmeye devam etti.

Bir orgazmı kovaladı ve diğerinin peşinden gitti. Acımasızca. Kime olduğunu bilmesini istiyordu. Vücuduna ve zevkine kimin hükmettiğini.

Yalvardı, yakardı. *Biraz daha. Dur. Durma. Oh Tanrım. Tekrar.*

"Connor!"

Parmakları üzerinde yumruklar halinde kıvrıldı ve başka bir orgazm vücudunda hızla ilerleyip içindeki ateşi tutuştururken başını kaldırıp ona doğru geri itti.

"Tanrım, geliyorum. Bebeğim. Çok iyi hissediyorsun. Benimle gel, Lyric." Lyric'in içinde şişti, o kadar sıkıydı ki Lyric iki kez boşaldıktan ve Lyric'in nemi onu yıkadıktan sonra bile zar zor hareket edebiliyordu. Geri çekildi ve onu kabaca yuvarladı, bacaklarını ayırdı ve bu sefer yüz yüze olmak üzere tekrar üzerine çıktı.

Onu görmek istiyordu. Sonunda boşalırken onun gözlerinde boğulmak istiyordu.

Derinlere daldı. Geri çekildi ve son bir kez daha daldı. Kadın kendini onun etrafına sardı. Kolları, bacakları. Başını kaldırdı ve onun boynuna gömdü.

Parçalara ayrıldı. Hayatının en iç burkan orgazmıydı. Hareketsiz kalamadı. Sanki derisinden çıkmak üzereymiş gibi itmeye ve itmeye devam etti. Boşaldı, boşaldı ve prezervatif için ama duramadı.

Ona sarıldı, ellerini sırtında gezdirdi, bacaklarıyla onu kavradı, aralarında hiçbir ayrılık kalmayana kadar onu daha derine çekti.

Onun üzerine yığıldı, serbest bırakılmasının vücudundan yırtılırken amının derinliklerine gömüldü. Derin nefesler çekti. Tüm vücudu titriyordu. Kendini toparlayamadı. Az önce hissettiği şeyin büyüklüğünü algılayamıyordu. Dünyayı sarsan bir şeydi. Seks sırasında çözülenlerin kadınlar olması gerekmiyor muydu? Hayatında hiç bu kadar savunmasız hissetmemişti.

Bu kadar şiddetli bir şekilde boşaldıktan sonra onun içinde kalamayacağını bildiği için inledi ve yana doğru yuvarlandı, hâlâ onu sıkıca kendine doğru tutuyordu.

Prezervatifin çoktan sızıntı yapmamış umarak yavaşça içinden çıktı. Sonra uzandı ve çıkardı. Arkasına yaslandı ve çöp kutusuna doğru nişan aldı ama ulaşip ulaşmaması umurunda değildi. Daha sonra temizlerdi. Şu anda lastiği atmak için geçecek iki saniye için bile olsa kendini Lyric'ten ayırmak istemiyordu.

Kız ona karşı titriyordu ve o kadar sessizdi ki bu onu endişelendiriyordu. Böyle bir şeyden sonra ne söylemesi gerekiyordu? Söylenecek ne vardı ki?

Düşündüklerini ya da hissettiklerini açıklarsa kadının ödünü koparırdı. Önümüzdeki bir yıl boyunca kendisine bağlamak istediğini ve yataktan çıkmasına asla izin vermeyeceğini söylese, herhangi bir kadın hiç vakit kaybetmeden uzaklaşırdı.

Seks bir erkeği delirtirdi. Bunun başka bir açıklaması yoktu.

Hayır, seks değildi. Belki de sorun buydu. Olayın bundan çok daha derin olduğunu biliyordu. İlk seferinde bile seks değildi. Bunu biliyordu. Bunu kabullenmişti. Sadece bu konuda ne yapması gerektiğini bilmiyordu.

Daha da kötüsü, Lyric'le nasıl başa çıkacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bunu etmeyi göze alamazdı. Yanlış bir kelime ederse duvarlar yükselir ve dışarıda kalırdı.

Bir erkek tam olarak doğru zamanda doğru şeyi söyleyeceğini ya da yapacağını nasıl bilebilirdi ki? İlişkilerin yürümesi bir mucizeydi.

İlişki. Cehenneme kadar yolu var. Kendini çok fazla aşıyordu. Çok fazla düşünüyordu. Akıllara durgunluk veren bir seksten sonra düşünmemen gerekirdi. Onun sorunu buydu. Anın tadını çıkarması ve her şeyi olduğu gibi kabul etmesi gerekirken, tümüyle analitik -ve Tanrı yardımcısı olsun, tümüyle dokunaklı- oluyordu.

Kadınların seksi aşktan ayıramayan duygusal yaratıklar olması gerekmiyor muydu?

Boku yemişti. Hem de çok.

Aşağıya baktığında kızın gözlerinin kapalı olduğunu ve kendisine sarılırken göğsünün inip kalktığını gördü. Teslim olmuş bir iç çekişle beynini kapatmak için zihinsel bir çaba sarf etti. İnsan kollarında çıplak bir kadın tutarken asla hayatını değiştirecek kararlar almamalıydı.

Uzun bir süre boyunca sessiz ve yattılar. Kendisi de uykuya dalmak üzereydi, kızın kışını kaldırmamış olmasından memnundu ki, kız ona doğru kıpırdandı ve kendini itmeye başladı.

Kız yuvarlanmaya başladığında beyninde alarm çalmaya başladı. Ona uzandı ama kız elinden kaydı.

"Tuvalete gitmem gerek," diye fısıldadı, tıpkı seviştikleri ilk gece yaptığı gibi.

Ve tıpkı o zaman bildiği gibi, onun geri dönmeyeceğini biliyordu.

BÖLÜM 26

Gece boyunca soğuk bir cephenin geçmesi ve beraberinde çiğ, yağmurlu sıcaklıklar getirmesi bir şekilde uygundu. Birçok açıdan Lyric'in ruh haline de uyuyordu.

Korku soğuktu. Korkunun kalbinizi kavrayan ve soğuğunu ruhunuza yayan buzgibi parmakları vardı.

Connor onu korkutuyordu. Kendisinden değil, temsil ettiği şeyden. Ne yaparsa yapsın, göğsündeki panik ve gerginlik hissinden kurtulamıyordu.

Yaptıklarından sonra onunla nasıl yüzleşebilirdi? O mükemmeldi. Sadece mükemmel. Mükemmelden de öte. Bunu tarif edecek kelimeleri bile yoktu çünkü daha önce hiçbir erkek ona Connor'baktığı gibi bakmamış, dokunmamış ve onu sevmemişti.

Ve onun cevabı? Deli gibi kaç.

Yağmurun altında titreyerek dururken yorgun bir şekilde alnını ovuşturdu. Hiç uyumamıştı. Bütün geceyi oturma odasındaki küçük kütüphanede inzivaya çekilerek geçirmişti. Şimdi ön bahçeye bakıyor, yağmur etrafına yumuşak bir şekilde düşerken hiçbir şeyi ve her şeyi aynı anda algılamıyordu.

Sıcak bir el çıplak omzuna kaydı ve onu sıktı. Connor olduğunu hemen anladı ve ne söyleyeceğinden ya da ne yapacağından korkarak kıpırdamadan durdu. Connor onu şaşırttı.

"İçeri gel Lyric," dedi nazıkçe. "Hava soğuk ve bu gece bir performansın var. Hiç uyudun mu?"

Adam yanına çekip iri gövdesiyle yağmurdan korunurken sessizce başını salladı.

Üzgün olduğunu söylemek istedi ama kelimeler boğazında acı verici bir şekilde asılı kaldı. Ona başka bir erkeğe karşı hiç böyle hissetmediğini ve korktuğunu söylemek istedi. Ona dönüşmek ve hayatı boyunca ona tutunmak istedi. Teklif ettiği şeyi almak ve asla bırakmamak.

Ama korku çözülmüyordu. Üşümüş ve donmuştu. Hareket edemiyordu. . Bu yüzden sessizce içeri girdi ve adam saçlarını havluyla ovarken şöminenin önünde durdu.

Şimdi bir şey söyleyecek miydi? Ondan veremeyeceği açıklamalar ister ? Uzun zamandır sakladığı şeyleri ortaya çıkarmasını ister miydi?

Ama tek yaptığı, bornozu üzerine sarmak ve sıcak tutsun diye uçlarını sıkıca çekmek oldu. Ellerini omuzlarında birkaç kez aşağı yukarı ovuşturduktan sonra, "Daha birkaç saatin var. Uyumaya çalışmalısın. Arenaya gitmek için seni zamanında uyandıracağım."

Başını salladı ve bir süre daha orada durdu. Onun bakışlarına karşılık veremedi çünkü çok fazla şey göreceğini biliyordu. Sonra adam eğildi ve dudaklarını alnına bastırdı. Kadın gözlerini kapadı ve adamın kucağına doğru eğildi ama adam ona dokunmadı. Ona sarılmadı. Sadece basit bir öpücük ve sonra gitmişti.

Yatak odasına geri dönmek istemedi. Arkasındaki ateş çıtırdayıp kıvılcımlandı ve ellerini ısıtmak için döndü. Sıcaklık kemiklerine sızdı ve onu uyuşuklukla ağırlaştırdı. Omzunun üzerinden kanepeye baktı. En iyi yer orasıydı ve Connor ve Kane gibi güvenlik görevlilerinin de girip çıkacağını biliyordu, yani yalnız olmayacaktı.

İç çekerek bir adım attı ve sonra kanepeye süründü. Yüzünü arkaya döndü ve kendini güvende, sıcak ve emniyette hissedene kadar dizlerini göğsüne çekti.

Reliant Stadyumu'na giderken Lyric gergin ve tedirgindi. Kane önde kalırken Connor arabanın arkasına bindi. Lyric'in ekibinin geri taşıyan bir araba onu takip etti ve başka bir ekip de gösteri için hazırlık yapmaya başlamıştı.

"Kızların onlar için ayarladığım biletleri aldıklarından emin olabilir misin?" diye sordu endişeyle.

Connor bir elini onunkinin üzerine kaydırdı. "Onları aldılar. Merak etmeyin. Çok eğlenecekler."

Tekrar sessizliğe gömüldü ve stadyuma yaklaşırlarken pencereden izledi. Neden bu kadar gergin olduğundan emin değildi. Diğer gösteriler gibiydi. Bunu milyonlarca kez yapmıştı. Sahne korkusu çekecek bir tip değildi. Şarkı söylemek onun sevdiği şeydi. Bu ona huzur getirdi. Bu tek şeydi

kendisi için yaptığı bir şeydi. Başkalarının bunu ve dinleme ayrıcalığı için para ödemesi sadece ek bir bonus oldu.

Araba, stadyumun alt katındaki sayısız odanın girişinin dışında durdu. Alanın etrafı çevrilmişti ve güvenlik çok yoğundu ama yine de Lyric araçtan iner inmez çılgık atan bir hayran kalabalığı vardı.

Connor'ın onu ileri itmesine rağmen durakladı ve el sallamak için döndü. Genişçe gülümsedi, öpücükler gönderdi ve sonra Connor'ın onu binanın içine çekmesine izin verdi.

Kendi dünyasına geri döndüğünde omuzları neredeyse anında gevşedi. Sahne arkasındaki koşuşturmaca ve telaş aşına olduğu ve benimsediği bir şeydi. Kendi elementine geri dönmüştü.

Connor soyunma odasında durdu. Kane ve dört adamı kenarda duruyordu. Kadın kapıyı açmaya başladı ama Connor elini bileğine koydu.

"Ben kontrol ederken burada kal."

Geri adım attı ve Connor kapıyı açtı. Onu şaşırtan şey, R.J. ve Trent'in odadaki koltuklara yayılmış olmalarıydı. Connor odaya girdiğinde ikisi de ayağa fırladı ama Connor onu takip etmeye çalıştığında Kane önüne geçerek girişini engelledi.

Kane alçak bir sesle, "Ondan yardım istedin," dedi. "O ."

R.J. ve Trent'in tartışma sesleri onu bir adım geri attırdı. Kane onunla birlikte hareket ederek onu korudu ve vücudunu her zaman onunla adamlar arasında tutmaya dikkat etti. Adamlarından ikisi onu kuşattı. İçlerinden biri bir tabanca çıkarıp tetikte beklerken, diğer ikisi Connor'a yardım etmek için odaya girdi.

Connor'ın, "Ona bir fatura gönder," dediğini duydu. "Ya da gönderme. Her iki durumda da iş akdin feshedildi. Binadan çıkarılacaksın ve bir daha onun turuna ya da çevresine adımını atarsan seni tutuklatacağım."

Bir gümbürtü gözleri açıldı. Ve sonra bir çarpma. Sonra bir şeyin ya da birinin duvara çarpması gibi bir ses duydu.

İleri doğru bir adım attı ama Kane ona yaklaştı ve koridorun en uzak duvarına dayanana kadar onu uzaklaştırdı. Etrafı erkek bedenleriyle çevriliydi ve neler olup bittiğini görememek onu çıldırtıyordu.

Birkaç dakika sonra Kane tam zamanında geri adım atarak R.J. ve Trent'in Kane'in adamları tarafından koridorda tartaklandığını gördü. Kan bulaşmıştı

Trent'in burnu ve R.J.'in gözü şişmişti.

"Aman Tanrım, Connor!" diye bağırdı odaya koşarak girerken.

Adam döndü ve kadın onun iyi olduğunu gördü. Aslında soğukkanlı ve sakin görünüyordu, sanki az önce kendinden daha büyük adamlarla kapışmamış gibiydi. Onlarla çatıştığına dair tek işaret elinin kıvrılıp açılmasıydı. Parmak eklemleri morarmış görünüyordu ve elinin üstünde bir kan lekesi vardı.

"İyi misin?" diye sordu endişeyle onun eline uzanırken. Adam gülümsedi. "Sanırım erkek arkadaşların en kötüsünü atlattı."

Kaşlarını çatı. "Onlar benim erkek arkadaşlarım değil."

"Artık onlar için endişelenmene gerek yok. Onlara, sana söyleyecekleri bir şey , plak şirketine ve yeni bir menajer tutmaya karar verdiğinde sana bu ismi vereceklerini söyledim."

"Teşekkür ," diye mırıldandı. "Sanırım korkakça ama onlarla karşı karşıya gelmek istemedim."

"Lyric?"

Döndüğünde Kane'in elinde bir kâğıt parçası tuttuğunu gördü. Kâğıda konsantre olmuş bir halde kaşlarını çatmış, yüzü . Sonra döndü ve Connor'a baktı.

"Bence o ikisinin peşinden gidip onları geri getirmelisin. Bu onun aynasında asılıydı."

Notu uzattı ve Connor, Lyric nota notu ondan çekip aldı.

" çocuğu," diye mırıldandı Connor. "Onlar olduğunu *biliyordum*. O piçler."

"Connor, ne yazıyor?"

Ona uzattı. Kadın kağıdı aldı ve farklı yazı tipleri ve boyutlardaki renkli kesik harflere baktı.

Güvende olmayacaksınız.

Kaşları bir araya geldi ve omurgasından aşağı tedirginlik süzüldü.

Connor, Kane'e "onları," diye emretti. "Onları gözaltına alın, ben de polisleri arayayım. Meseleyi onlara devredeceğiz. Önceliğimiz Lyric'in güvenliği."

Kane başıyla onayladı ve adamlarına işaret etti. Birkaç dakika sonra Connor ve Lyric'i yalnız bırakarak odadan çıktılar.

"Sizi giyinmeniz için yalnız bırakayım. Hazırlanmanıza yardımcı olmak için adamlarınız her an burada olabilir."

"Gitme," dedi koluna uzanarak. "Yani, sıkıcı olacak."

Saçımı ve makyajımı yapacaklar ve kıyafetlerimi düzenleyecekler ama uzun sürmeyecek. Bu akşamki şov için kıyafet değişikliği yok. Gerçekten mini bir konser gibi. Toplamda sadece sekiz şarkı."

Kapı çalındı ve onları böldü. "Ben bakarım," dedi kapıyı açmak için dönerken.

Birkaç dakika sonra oda insanlarla doldu. Gevezelik arttı. Lyric kendisine bakan kadını zar zor tanıyana kadar dürtüklendi, dürtüldü ve makyaj yapıldı. Birkaç gün boyunca normal bir yaşam sürmüştü. Makyajsız.

Çirkin kıyafetler yok. Connor, Lyric'in oynadığı rolden tiksindir miydi?

Aynaya baktığında onu koltuğun arkasına yaslanmış, ellerini ceplerine sokmuş, stilistin makyajına son rötuşları yapmasını izlerken gördü.

Lyric onun yüzündeki ifadeyi anlayamadı. Onun ne düşündüğü hakkında hiçbir fikri yoktu.

Stilist parlak bir gülümsemeyle, "Harika görünüyorsun Lyric,"

dedi. "Teşekkür ederim Stacy. Harika bir iş çıkardın."

Bir kapı sesi daha duyuldu ve Kane kafasını içeri uzattı. "Beş dakika Lyric. Sana dışarıda ihtiyaçları var."

Lyric ayağa kalktı, dar kot pantolonunu vücudunda düzeltti ve görünüşünü kontrol etti. Rodeo için iyi bir kostüm seçimiydi. Country müzik söylemese , kıyafeti daha muhafazakâr tiplere hitap edecekti ve ne derlerdi? Roma'da ne zaman?

Botlarını giydi, hasır kovboy şapkasını saçlarına geçirdi ve Connor'a sırtıttı. "Gösteri zamanı."

Connor Lyric'in gözlerindeki ışığı yeniden gördü. Lyric'in kendine güveni yerine gelmişti ve Connor o kadar rahatlamıştı ki neredeyse yığılacaktı. Lyric kasılarak koridora çıktı ve Kane'in adamları etrafını . Kane yolu gösterdi ve sanatçıları toprakla dolu rodeo arenasının ortasındaki sahneye siyah bir Ford pikabın önünde durdular.

Işıklar karartılmıştı ve kalabalık heyecanla uğulduyordu.

Connor Lyric'in içeri girmesine yardım etti, sonra da arkasından sürünerek içeri girdi. Kane'in adamları, arenada sahnenin etrafına aralıklarla yerleştirilmiş güvenlik görevlileri olmasına rağmen kamyonun önünde ilerlemeye başladılar.

Kane'in adamları, sahneye yakın tribünlerden şutlu koltuklara sahip taraftarların girmesine izin verilen alan ile sahnenin kendisi arasında konumlandılar.

Tüm stadyum elektrikle yüklenmiş ve Lyric'in gelmesini bekliyor gibiydi.

Kamyon bir kükremeye ileri doğru fırladı ve sahneye doğru ilerledi, tam o sırada sahne aydınlandı ve stadyum lazer ışıklarıyla canlandı. Sahnenin arkasını saran dev LCD ekran Lyric'in şımarık yüzünü ve gülümsemesini yansıttı. Lyric kamyondan inip rampadan sahneye doğru koşarken kalabalık çılgına döndü.

Lyric, Houston'lı hayranlarını bağırarak selamladı ve hemen neşeli şarkılarından birine başladı.

Tribünler de onunla birlikte gümbürdedi ve sallandı. Kameralar, rodeo için toplanan binlerce insanın arasında tekrar eden bir ışık patlamasıyla parladı.

Connor, onun yaptığı gibi dışarı çıkıp performans sergilemenin nelere mal olduğunu yeniden anladı. Kendini bu işe verdi. Hiçbir şeyi saklamadı. Gürültülüydü. Gürültülüydü ve hayranları her saniyesine bayıldı.

Küstah, sevimli, baştan çıkarıcı ve . Hayranları onu seviyordu ve belli ki o da onları seviyordu.

sırasında bir noktada, sahnenin altından zemindeki bir açıklıktan mekanik bir boğa yükseldi ve Lyric üzerine tırmanıp bir şampiyon gibi binmeye devam etti. El salladı, döndü ve şapkasını sahnenin yakınında toplanan hayran kalabalığının içine fırlattı.

Boğa hızlandı ve kadın birkaç metre havaya fırlatıldı. Adamın kalbi gırtlığına doğru atmaya başladı ve tam kıza için sahneye atlayacaktı ki, kız kahkahalarla gülerek ortaya çıktı.

Sonra işleri yavaşlattı ve Connor'ın sevdiği baladı söyledi. "Going Home." Kalabalık onunla birlikte şarkı söyleyip sallandı ve şarkısını bitirdiğinde ışıklar bir anlığına karardı ve sonra gecenin son şarkısına geçerken tekrar yandı.

Gösteri bir saatten biraz fazla sürmüştü ama yüzünde ter parılıyordu. Saçları nemliydi ve gömleği ikinci bir deri gibi üzerine yapışmıştı.

Ama gülümsedi ve rampadan kamyona doğru ilerlerken coşkuyla el salladı. Connor ve Kane en altta karşılayıp arkaya götürdüler ve o da ayakta durup onlar karşıya geçerken takla barlarına tutundu.

toprak. Tezahürat yapan kalabalığa el sallarken bir kez daire çizdiler ve sonra bir kez daha sahne arkasına açılan kapının ardında gözden kayboldular.

Durur durmaz Connor atladı ve Lyric'i aşağı indirmek için uzandı. Lyric enerji doluydu. Kasları zıplıyor, titriyor ve kulaktan kulağa ısıldıyordu.

Kadının elini tuttu ve onu soyunma odasına götürdü. Yiyecek ve içeceğin onu beklediğini görünce çok memnun oldu. Güvenlik kartı olan birkaç kişi etrafta dolanıyordu. Lyric onları görmezden geldi, bir şişe suya yapıştı ve nefes almadan içti. Plastiği fırlattı ve sonra kanepeye yığılırken bir başkasına uzandı.

Connor kuru bir sesle, "Birkaç dakika içinde misafirleriniz olacağını duydum," dedi. "Duş alıp üstünü değiştirmek ister misin, ben onları senin için oyalarım?"

Ona şaşkın bir bakış gönderdi.

"Kızlar. Biletleriyle birlikte geçiş kartları da var. Bildiğini sanıyordum."

Lyric'in yüzü . "Oh, bu harika. Phillip'ten onlarla ilgilenmesini istedim ama onlar için ne gibi düzenlemeler yaptığından emin değildim."

"Mavi saçlı tugay inecek."

Kıkırdadı. "Bizi küçük yaşlı kadınlar sürüsü gibi gösteriyorsun." "Hey, saçını maviye boyamak benim fikrim değildi."

"Tamam, duş alayım ve üzerime terletmeyen kıyafetler giyeyim. Onları içeri alabilirsin. Burada bekleyebilirler, böylece dışarıdaki ekip tarafından itilip kakılmamış olurlar."

Connor başını salladı ve saatine baktı. Frick ve Frack hakkında suç duyurusunda bulunulup bulunulmayacağına dair polisi arayıp bir rapor alması gerekiyordu.

BÖLÜM 27

Sıcak su Lyric'e çarptığı anda, yüz derecelik havadaki bir çiçek gibi soldu. Tüm adrenalin onu terk etti ve su üzerine dökülürken duvara doğru sarktı. Tüm o uykusuz geceler onu yakalıyordu ve tek yapmak istediği yaklaşık bir hafta boyunca uyumaktı.

Epey çaba sarf etti ama saçlarını yıkayıp duruladıktan sonra kuruması için dışarı çıktı. Saçlarını taradı ama ıslak bıraktı ve ardından kot pantolonunu ve tişörtünü giydi. Düzenli hayranlarıyla buluşmak zorunda olmamak güzeldi. Rahatlayabiliyor, kızlarla takılabiliyor ve dış görünüşü hakkında endişelenmek zorunda kalmıyordu.

Ve Tanrım, ama açlıktan ölüyordu.

Soyunma odasına geri döndüğünde Faith, Serena, Julie ve Angelina'nın koltuklara yayıldığını, adamlarının da kenarda durup Connor'la konuştuklarını gördü.

Yine de Connor'ın onu izlediği belliydi ve bu, damarlarında baş döndürücü bir heyecan yarattı. Başını kaldırdı ve onu görünce erkek grubundan ayrılıp doğrudan yanına geldi.

"İyi misin?"

Gülümsedi. "Evet. İyi bir gösteriydi."

Onu öpmek için eğildi ve onu şok ederek sessizliğe gömdü. Herkes onları izliyordu ama adamın umurunda değil gibiydi.

". Şimdi gel otur ve dinlen. Sana yiyecek bir şeyler getireyim."

Kanepeye doğru ilerlerken alkolün neden olduğu sersemliğe benzemeyen sıcak bir üzerine çöktü. Gülümsüyordu. Sadece gülümsemekle kalmıyor, gülünç bir şekilde gülümsüyordu ve bunun şovla hiçbir ilgisi yoktu.

"Harikaydın, Lyric!" Lyric yanındaki kanepeye Faith haykırdı.

"Müthiş bir gösteri," dedi Serena onaylayarak. "Orada harika görünüyordun."

"Teşekkürler çocuklar. Burada olmanıza çok sevindim."

Angelina pozisyon değiştirdi ve Micah onun arkasında durdu. Elini omzuna attı ve nazikçe sıktı. kulağına bir şeyler fısıldadı ve Angelina gülümseyip başını salladı.

Erkekler kızların etrafında toplanırken Damon Roche, "Çok iyi iş çıkardın Lyric," dedi. "Sanırım Serena Vegas'ta gösterilerinizden birini izlediğimizden bahsetmişti. O gösteriden ve bu geceden çok keyif aldık."

"Paraşüt koltukları harikaydı," dedi Julie sırtarak. "Tüm o kovboylar o kadar yakındı ki neredeyse onlara dokunabilirdim."

Nathan kaşlarını çatı. "Yemin ederim seni hiçbir yere götüremem."

"Hepinize çok teşekkür ederim," dedi Lyric içtenlikle. "Eğlenceli bir gösteriydi. Gösterimi buraya getirme konusunda çekincelerim olduğunu itiraf etmeliyim. Mekân göz önüne alındığında beğenileceğinden emin değildim."

Gray, Faith'in diğer tarafına yerleşti ve Lyric'e sinsi bir sırıtış fırlattı. "Sanırım sadece country müzik dinleyen Bay Sıkı Kıç'ı ikna etmiş olabilirsin."

Lyric'in gözleri masumca açıldı. "Kimden bahsettiğinizi hayal bile edemiyorum."

Connor, Lyric'in önündeki sehpa bir tabak yemek koyarken homurdandı. "Birkaç müzikal önyargım olduğunu kabul ediyorum." Başını kaldırıp Lyric'e baktı. "Ye," dedi yumuşak bir sesle.

Teşvike ihtiyacı yoktu. Öne doğru oturdu ve nefis sandviç çeşitlerini ve parmak yiyecekleri yemeye başladı.

"Hepimizin birlikte bir fotoğrafa ihtiyacı var," dedi Julie. "Şirine'ler ve diğerleri, bilirsiniz."

Adamlar inledi.

"En azından sadece uçları," dedi Damon sırtarak. "Kesilebilirler."

"Saçıma dokunamazsın!" Serena'nın nefesi kesildi. "Bence harika görünüyoruz."

Micah rahat bir gülümsemeyle, "Harika görüldüğünüz inkar edilemez," dedi. "Size buraya kadar eşlik etmek için Lyric'in güvenlik ekibinden bazılarına ihtiyacımız olacağından endişeleniyordum. Kaslarımızı ölçen bir sürü iyi çocuk vardı."

Angelina güldü. "Çok saçmalıyorsun ama seni bunun için seviyoruz."

Lyric tabağıyla birlikte arkasına yaslandı ve iç geçirdi. Birkaç hafta önce bu kadar harika insanlarla tanışacağını ya da gerçek arkadaşlar edineceğini asla tahmin edemezdi. Gerçek arkadaşlar. Ondan hiçbir şey istemeyen insanlar. Gerçek Lyric'i seven insanlar.

Artık şovu bittiğine göre, hiçbir şey yapmamak için birkaç günü vardı ve sonra yoluna etmesi gerekecekti. Yapılacak işler. Kaydedilecek albümler. Daha fazla konser. İlk kez göçebe varoluşundan ve bir ev üssü olmamasından dolayı pişmanlık duydu.

Yolda geçirdiği günlerin ardından eve döndüğünde rahatlayabileceği ve dünyaya nasıl bir yüz sergilediği konusunda endişelenmeyeceği bu grup gibi arkadaşlara sahip olmak kadar harika olurdu.

Özlem o kadar şiddetliydi ki göğsünü sızlattı.

Connor, "Bunu nefret ediyorum ama Lyric yorgun ve dinlenebilmesi için onu gerçekten eve götürmem gerekiyor," dedi.

Şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı ve etrafındaki sohbet devam ederken kanepede uyuyakaldığını fark etti.

"Ben iyiyim," dedi. "Gitmelerine gerek yok."

"Bitkin görünüyorsun," dedi açıkça.

"Elbette gidip dinlenmen gerekiyor," dedi Serena zarif bir şekilde koltuktan . "Bu kadar enerjik bir gösteriden sonra başınızı nasıl dik tuttuğunuzu hayal bile edemiyorum. Houston'dan ayrılmadan önce tekrar görüşeceğiz."

Lyric ayağa kalkmayı ve tüm kızları kucaklamayı başardı. "Geldiğiniz için hepinize çok teşekkür ederim. Bunun anlamı gerçekten çok büyük."

"Harika koltuklar için teşekkürler!" Faith . "Çocuklar bile eğlendi."

Gray, "Daha çok sana tekrar tek başına çıkacağın konusunda güvenmediğimiz için," diye mırıldandı. Kadınlar gözlerini devirdi.

Angelina sırttı. "Biz olmadan hayatlarınızın ne kadar sıkıcı olacağını bir düşünün."

Nathan, "Yüce Tanrım, ağız dolusu bir şey mi söyledin," dedi. "Bunun hayatımızda bir daha asla geçerli olmayacak bir kelime olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim."

Julie kollarını iri adama doladı ve ona arsızca sırttı. "Kabul . Biz gelip sizi kurtarmadan önce zavallı bir hayat sürüyordunuz."

Onu öpmek için ağzını eğdi ve bu sırada gülümsedi. "Ben de buna itiraz etmiyorum, tatlım."

Erkekler kadınları toplarken Lyric hepsini kapıya kadar geçirdi ve sonra Connor, Kane ve güvenlik görevlileriyle yalnız kaldı.

Kapıyı kapattı ve döndü. "R.J. ve Trent'ten haber var mı?"

Connor başını salladı. "Sorgularıyla ilgilenen teğmeni aradım. Bir şey öğrendiğinde beni araması gerekiyor."

İç çekti. "Bana saf diyebilirsiniz ama bunu yaptıklarını hayal bile edemiyorum. Elleri ne geçecek ki? Mantıklı bile değil."

"Sizinle aynı fikirdeyim," dedi Kane. "Ama kanıtlar onların olaya karıştığını destekliyor. Polis işini yapmasına izin vereceğiz ve ne bulacaklarını göreceğiz."

Connor, "Önemli olan kısım, artık onlar için endişelenmenize gerek kalmaması," dedi.

Onlardan bahsedince adamın yüzünün karardığını fark etmemişti. Kıskanç görünüyordu. Dudakları kıpırdadı ama gülümsemedi. Belki daha sonra ona son birkaç gösteri boyunca iki erkek de yatmadığını söyleyecekti. Şimdilik, adamın onu sahiplendiği fikri hoşuna gitmişti.

"Hazır mısın?" Connor sordu. "Gerçekten biraz dinlenmen gerekiyor. Yakında düşeceksin."

"Evet, hadi gidelim. Bir kek ve belki bir fincan sıcak çikolata alabilirim. Şu anda ateşin önünde bir akşam kulağa gerçekten hoş geliyor."

Onu kendi tarafına çekti ve bekleyen arabaya doğru yürüdüler.

Lyric kanepede Connor'a yaslanmış, ayaklarını ucuna uzatmış, Connor dalgınca parmaklarını Lyric'in saçlarında ocaktaki titrek alevleri izliyordu.

Boş bir kek paketi sehpanın üzerinde, yarısı bitmiş bir fincan sıcak çikolatanın yanında duruyordu. Sıcaktı, doymuştu ve uyku perdesine gittikçe daha çok yaklaşıyordu.

"Bu çok güzel," diye mırıldandı uykulu bir şekilde.

Cevap vermedi ama karşılık olarak saçlarına bir öpücük kondurdu. "Eğer uyuyakalırsam, beni tekrar yatağa taşırmısın?"

Onun cevabını beklerken gülümsedi.

"Seni yatağa taşımam için uyuyor olmana gerek yok." "Mmm." Onun göğsüne daha da sokuldu ve yanağını ovuşturdu sağlam kas duvarına karşı. "Beni taşıman hoşuma gidiyor. Kendimi küçük ve narin hissettiriyor."

Connor homurdandı. "Sen küçük ve narinsin. Çeneme bile gelmiyorsun. Muhtemelen seni cebime koyup taşıyabilirim."

"Peki şimdi ne yapacağız?"

Ona bakması için çenesini yukarı kaldırdı. "Ne demek istiyorsun?"

Omuz silkti. "Yani artık gösteri bittiğine göre. Bana karşı hiçbir zaman gerçek bir tehdit olmadı. R.J. ve Trent'in o notları bırakmalarının nedeni her ne olursa olsun, bana zarar vereceklerine bir an bile inanmıyorum. Yani bu iş çözüldü."

"Eğer doğru hatırlıyorsam, tüm bu girişimin amacı senin şovunu yapman, biraz dinlenmen ve ortalıkta görünmemendi. Sanırım sorunun cevabı, ne istersen yapabilirsin."

"Ya sen?" diye sordu tereddütle.

Başını eğdi. "Lyric, söylemek istediğin bir şey varsa . Ben akıl okuyucu değilim."

"Sadece benimle bir şeyler yapmak ister misin diye merak ettim. Yani sadece ikimiz. İşle ilgili değil."

Gözleri alçak ışıktaki parlıyordu. Başparmağı çenesinin üzerinden geçip dudaklarına gitti ve usulca ağzını ovaladı.

"Seninle biraz zaman geçirmekten başka bir şey istemiyorum."

Elini ağzıyla takip ederek kızın yüzünü dudaklarıyla buluşacak şekilde yukarı çevirdi.

Ilık ve eritici sıcaklığı istila etti, bir narkotik gibi damarlarında ağır ağır ilerledi.

Onun için tehlikeliydi. Kalbine ve zihnine açıklayamayacağı şeyler yaptı. Her zaman korktuğu şeyleri . Ama şimdi denemek istiyordu. Normal bir ilişki istiyordu ama böyle bir şey onun için nasıl mümkün olabilirdi ki?

"Aslında şu anda yapmak istediğim şey seni üst kata sevmek ve sonrasında kollarımda uyuman."

Yutkundu ve başını salladı. Deneyecekti. Tanrım, onun için .

Kendini kanepeden itti ve onu kollarının almak için aşağı uzandı. Onu zahmetsizce koltuktan kaldırdı ve merdivenlerden yatak odasına taşıdı.

Kollarını onun boynuna doladı ve başını çenesinin altına sıkıştırdı. Zamanı , sonsuza dek bu anı yaşardı. Geçen haftanın tamamı hayatını değiştirmekten başka bir şey olmamıştı. Kulağa klişe ve melodramatik geliyordu ama kesinlikle doğrudu.

Belki de sonunda bir amaç bulmuştu. Ya da belki nihayet büyüyor ve geçmişin ötesine uzanıyordu. Çok uzun zamandır sadece var olmuştu ama şimdi yaşamak istiyordu. Her anın tadını çıkarmak ve hiçbir şeyi hafife almamak istiyordu.

Onu yavaşça yatağa yatırdı ve bu gece naz yapmadı. Onu istedi. Onunla tene tene olmak, vücudunu onunkine değdirmek istiyordu. Dizlerinin üzerine kalktı ve adamın boynunu çevreleyerek onu öpücüğünün içine çekti.

Tadı çikolata gibiydi, odun ve ateş dumanı kokuyordu. Tadını çıkardığı baş döndürücü, sarhoş edici bir karışımdı.

Elleri adamın omuzlarına, oradan da göğsüne gitti, sıkı vücudunu okşadı. Yağsız, sert ve çok lezzetliydi.

"Gömleğini çıkar," dedi boğuk bir sesle. "Hepsini çıkar. Tam orada, ben izlerken ve sonra bana geri dön."

Bakışları onunkileri hiç terk etmeden gömleğini ve pantolonunu çıkardı, iç çamaşırları da hemen onu takip etti. Adam çırılçıplak dururken tüm nefesini içine çekti, güzel bir şeydi, istediği her şeyi yapabiliyordu. Oh lanet olsun. Onunla istediği her şeyi yapmak bir hafta sürerdi.

"Bana öyle bakmayı kesmezsen, her şey başlamadan bitecek," diye hırladı.

"Sana nasıl bakıyorum?" diye sordu masumca. "Sanki ben tatlıymışım ve sen de beni yemek üzereymişsin gibi."

"Mmm, ama ben de tam olarak bunu yapacağım," diye mırıldandı.

Eğilip dudaklarını adamın omzuna bastırdı ve sonra dişlerini gösterip ısırıldı. Adam irkildi ve kısık bir inilti çıkardı. Dilinin adamın boynunun sütununa doğru duygusal bir şekilde kaymasına izin verdi ve sonra kulağının hemen altından bir ısırık daha aldı.

İri bedeni titredi ve elleri yanında sıkı yumruklar halinde kıvrıldı.

Arkasına yaslanıp avuçlarını adamın göğsüne koydu ve parmaklarını adamın çukurundaki hafif tüylerin arasında gezdirdi, ardından göbeğine ve kasıklarındaki açık kahverengi tüylere doğru bir çizgi izledi.

Aleti sertleşti ve yukarıya, doğrudan ellerine doğru kalktı. Parmaklarını onun uzunluğunun etrafına sardı ve ereksiyonunu aşağıya doğru izledi

Ta ki bir eliyle kesesini okşarken diğer eliyle de aşağı yukarı okşayana kadar.

"Çok etkileyici ekipmanlarınız olduğunu söyleyebilirim Connor Malone." Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkardı ve ona doğru eğildi.

"Onunla ne yapacağını tam olarak bilmen daha etkileyici." "Beni öldürüyorsun," diye homurdandı.

Dehşet içindeymiş gibi gözlerini kırpıştırarak adama baktı. "Böylesine zengin bir erkeklikle ne yapacağımı bilemiyorum. Herhangi bir öneriniz var mı?"

"Dizlerinin üzerine çök ve o güzel ağzını etrafına sar." "Mmmm, diz çökmenin çok itaatkâr bir tonu var, sence de öyle değil mi?" "Tatlım, senin itaatkâr bir yanın yok. Kahretsin, umurumda değil başının üstünde durmak. O tatlı, yemyeşil ağzına girmek ve boğulmak istiyorum."

Sırıttı. "Madem bu kadar güzel sordun."

Hızla soyundu ve sonra yatağa uzandı, başını kenardan sarkıtarak doğrudan adamın sikiyle aynı hizaya gelecek şekilde pozisyon aldı.

Ona baktı ve sonra elini uzatıp boyunu okşadı. "Becer beni Connor. Aynen böyle. Sertçe sık beni."

Elleri kızın yüzünde titriyordu. Parmakları kızın ağzını ve elmacık kemiklerini okşadı ve sonra bir eli kızıdan ayrılıp sikini kavradı ve onu bekleyen ağzına doğru götürdü.

"Aç , bebeğim. Al beni. Her al."

Dudaklarını yaladı ve tam penisin geniş başı ağzına çarptığında dudaklarını ayırdı. Dili tepenin üzerinde gezindi ve adam irkildi ve sonra dilinin üzerinden kayarak içeri itti.

Adamın tadı kadının duyularını patlattı. Misk kokulu ve egzotik. Sıcak ve baharatlı, biraz da sabun. Aralıklarla kendini kontrol ederek daha derine kayd, ama kadın itiraz etmeyince boğazının arkasına kadar battı.

Taşakları burnuna sürdü ve sonra ileri doğru gerilirken içeri doğru bastırdı. Elleri başının yanlarında sıkılaştı ve sonra ileri geri itmeye başladı.

Parmaklarını daldırdı, telleri ayırdı ve fırçaladı. Hareketleri yavaş ve ölçülüydü. Onu asla bunaltmıyordu. Ne kadar ileri gideceğini ve ne zaman geri çekileceğini biliyor gibiydi.

Ona bir şeyler vermek istiyordu. Ona verdiği tüm zevki ona da vermek istiyordu.

Arkasına uzandı ve ellerini kalçalarının üzerinden gergin kalçalarına doğru kaydırды. Her hamlede esniyor ve dalgalanıyorlardı, dokunuşunun altında sertleşiyorlardı. Parmaklarını onun etine gömdü ve onu daha derine çekerken bile kendine doğru çekti.

Connor ellerini onun yüzünden çekti ve sonra eğilip karnını öptü. Kız titreyerek Connor'ın ağzının altında dans etti ve sonra Connor'ın elleri kalçalarından aşağı kayarak bacaklarını ayırdı.

İki katına çıkana ve amı dokunuşuna maruz kalana kadar onları geri çekti. Parmakları kıvrımlarının arasından altındaki nemli, hassas ete doğru inerken kalçaları ağzına doğru pompalamaya devam etti.

Parmakları içine doğru kayarken, başparmağı klitorisıyla oynarken nazikçe okşarken, onun horozunun etrafında inledi ve huzursuzca büküldü.

Sonra geri çekildi ve onun arkasında diz çöktü. Ellerini yavaşça kızın saçlarında gezdirdi ve ağzını kızın ağzının üzerine kapatıp usulca öptü, ağzını, yanaklarını, gözlerini ve sonra alnını.

"Senin içinde olmak istiyorum, Lyric," diye fısıldadı. "Ağzını seviyorum ama seni kollarımda istiyorum, ben birbirimizin içinde kaybolacak kadar derine dalarken bedenim benimkine sarılsın istiyorum."

Gözyaşları göz kapaklarını deldi ve nemi uzak tutmak için gözlerini kırptırırken gözleri yandı. Ona her dokunduğunda içinde kaybolduğunu bilmiyor muydu?

Onu tekrar öptü, o kadar zarif, sevgi dolu ve nazikti ki kadın bir iç çekti. Elmacık kemiklerini okşadı ve parmaklarını saçlarında gezdirdi ve sonra onu dikkatlice kaldırarak yatağın üzerine oturttu.

Dönüp dizlerinin üzerine çöktü ve onu öpebilmek için kollarını boynuna doladı. Sahip olduğu her şeyi, olduğu her şeyi öpücüğünün içine koydu. Kendine sakladığı ve çok değer verdiği her şeyi bıraktı.

Ona doyamıyordu. Ellerini onun sırtında aşağı yukarı, saçlarına ve sonra tekrar aşağı doğru gezdirdi, ona sarıldı, ağzını yutarken vücudunu onunkine bastırdı.

Kollarını ona doladı ve onu yukarı çekti, o kadar sıkı tutuyordu ki zar zor nefes alabiliyordu. Etraflarında manevralar yaptı ve sonra yatağa uzandı, vücudu onunkinin üzerindeydi, sırtı şilteye bastırılmıştı.

"Eğer yüz yaşına kadar , sana doyacağımı hiç sanmıyorum," dedi öpücükler arasında. "Sen beslemek için sabırsızlandığım bir bağımlılıksın. Olmadığında, seni tekrar görmek için sabırsızlanıyorum. Yürüdüğün zaman

odaya girdiğimde içimde bir şeyler aydınlanıyor. Kimse bana senin gibi hissettiremez."

"Ah, Connor," diye nefes aldı. Söylemek istediği başka ne varsa boğazındaki düğümün ardına hapsoldü. Burnu şişti ve duygu bulutları onu ezip geçerken acıdı.

"Benimle seviş," diye fısıldadı. "Lütfen. Sana ihtiyacım var."

Adam üzerinde hareketsiz kaldı ve sanki bu sözleri söylediğine inanamıyormuş gibi aşağıya baktı. Gözlerinde zafer ve rahatlama ışıltıları vardı. Şaşkın görünüyordu. Yüzünde sevinç patladı ve alnının etrafındaki çizgiler hafifledi. Sanki ona dünyayı vermiş gibiydi ama aslında ona bu kadar çok şeyi veren kendisiydi. Her seferinde. Kendisine.

"İsteseydin sana dünyayı verirdim," dedi kalçalarını ayırırken.

Prezervatife uzandı ve onu taktı, bakışları onu hiç terk etmiyordu. Aleti bacaklarının arasına kaydı ve uzunluğunu kıvrımları boyunca ovuşturdu, sert sıcaklığıyla onu kızdırıyordu. Kadın ıslak ve istekli bir şekilde onun için açıldı.

Kadının girişinde durakladı, başı zar zor içeri giriyordu. Dürttü, onu biraz daha açtı ve sonra durdu.

Tekrar öptü onu, dili sıcak bir şekilde onunkine karıştı. Sonra ön kollarının üzerine çıktı ve kalçalarını öne doğru esnetti, yumuşak bir şekilde kayarak, derin sulara dalar gibi amcığının içinde dalgalandı.

Onun üzerine eğilmişti, kendisinden çok daha büyük olan bedeni onunkini koruyucu bir şekilde örtüyordu. Ama cüssesine yakışmayan bir zarafetle bir rüya gibi hareket ediyordu. Vücudunda tek bir sakar kemik bile yoktu. Bazı insanların dans ettiği gibi sevişiyordu.

Adam kızın boynuna sokuldu ve kız dönerek adamın daha kolay erişebilmesi için eğildi.

Kulağını diliyle ısırды ve kabuğun etrafında bir daire çizerek etinde binlerce ürperti oluşana kadar dans etti.

Kalbi o kadar hızlı atıyordu ki nefesini zorlukla tutabiliyordu. Nabızı hızla atıyor ve vücudu sanki derisinin altında binlerce karınca geziniyormuş gibi canlanıyordu. Ağzının her dokunuşu, vücuduna her sokuluşu, neredeyse acı verecek kadar keskin bir zevk dalgası getiriyordu.

Aletin başı kadının girişini zorlukla çevreleyene kadar geri çekildi ve sonra tekrar içeri itti, kadının kaygan etinde dalgalanarak karnında artçı sarsıntılar yarattı.

Meme uçları gerildi ve elmas uçlar gibi göğsüne saplandı. Her hareket ultra hassas tepe noktalarını aşındırdı, ta ki kız öleceğinden emin olana kadar.

parçalanmak için.

"Seni orada istiyorum," diye mırıldandı kulağının dibinde. "Sen benimlesin, Lyric. Sen orada olana kadar gelmeyeceğim."

"Oh Tanrım," diye nefes nefese kaldı. "Neredeyse geldim Connor. Daha fazla dayanamayacağım. Milyonlarca parçaya bölünecekmişim gibi hissediyorum. Lütfen. Kendini tutma. Daha sert."

Sözleri, dizginlerini sıkı sıkıya tuttuğu canavarı serbest bırakmış gibiydi. Sessizliğin içinde acıya yakın bir ses boğazından yırtıldı. sıkıca kendine çekti, kollarını etrafına doladı, derin ve sert bir şekilde dalarken yukarı çekti.

Adamın kalçaları kadınınkilere çarptı ve adam tekrar tekrar kadının içine girerken vücutları ıslak emme sesleri çıkardı.

dünya bulanıklaştı. Gözlerini kapattı, parçalanıp bir düzine farklı yöne yelken açmış gibi görünürken başı dönüyordu.

Vücudu o kadar sıkıydı ki, acı verici bir şekilde, serbest bırakılması için yalvararak .

Ve sonra mançınıkla yukarı fırlatıldı ve saatte yüz mil hızla serbest düşüşe geçti. Orgazmı hiç bitmeden, dalga dalga vücuduna çarparak devam etti.

O da geliyordu, vücudu hükmediyor, ona sahip oluyor, onu ele geçiriyordu. Onun.

Kadın onun altında gevşedi, artık bacaklarını ya da kollarını onun etrafında tutamıyordu bile. Seğirip itmeye devam ederken orgazmının son sancılarını yaşıyordu, şimdi daha kolay ve yavaş bir şekilde içine girip çıkıyordu.

"Lyric," fısıldadı ve onu kendine yaklaştırdı, kulağına sertçe nefes alırken ona sarıldı.

Dönerek onları yanlarına yatırdı ve saçlarını, sırtını, kalçalarını ve tekrar yukarı doğru okşarken yüzünü boynuna bastırdı.

"Seni seviyorum. Tanrım, seni seviyorum."

Kalbi tekledi, göğsünde nefesini kesen acı verici bir sıçrama yaptı. Adamın sözleri sessiz ve içten bir şekilde kulaklarında yankılanırken kadın hareketsiz kaldı.

Boğazı sıkıştı, öyle sıkıştı ki vücuduna bir panik dalgası yayıldı.

Soğukkanlılığını tamamen kaybedeceğinden korkarak ondan uzaklaşmaya ve yataktan yuvarlanmaya çalıştı. Ama adam onu yakaladı ve tuttu, kalkmasına izin vermeyi reddetti.

Bu bir başka panik yol açtı iki büküm doğrulmaya çalıştı.

Connor, kadın bir kez daha onun altına girene kadar yuvarlandı. Vücudu onunkini örttü ve parlayan gözlerle ona baktı. Kız öfke bekliyordu ama gördüğü şey acımasız bir kararlılıktı.

"Lanet Lyric, sana seni sevdiğimi söyledim ve sen sanki yeterince hızlı uzaklaşamıyormuşsun gibi davranıyorsun."

Gözleri yaşlarla dolarken yutkundu ve çaresizce başını salladı. "Sabırlı davrandım. Kaçmana izin verdim. Ama artık kaçmana izin vermeyeceğim. daha uzun. Neler olduğunu ve neden her seks yaptığımızda kaçtığını bilmek istiyorum."

OceanofPDF.com

BÖLÜM 28

Connor onun gözlerindeki paniğe baktı. Tüm vücudu gergindi ve ona ürkmüş, kaçmak üzere olan bir hayvanı hatırlatan bir vahşilik vardı.

Bu konuyu zorlayarak büyük bir risk aldığını biliyordu. Onu kaybedebilirdi. Kendini kapatıp onu dondurabilirdi ama denemek zorundaydı. Kahretsin, denemek zorundaydı. Öylece pes edip gitmesine izin veremezdi. Tüm hayatının en önemli anını yaşarken olmazdı.

"Benimle kal Lyric," dedi alçak bir sesle. "Benimle kal ve sana seni sevdiğimi söylememin seni neden bu kadar paniğe sürüklediğini açıkla."

"Bunun hiçbir anlamı yok," diye fısıldadı. "Bu gerçek değil."

"Hiçbir şey ifade etmiyor mu? Bunu pantolonuna girmek için mi söylediğimi sanıyorsun?"

Yattığım her kadına onu sevdiğimi söylediğimi mi sanıyorsun? Sana haberlerim var bebeğim. Senin içine bir erkeğin girebileceği bile. Seninle sevişmek için kelimelere ihtiyacım yoktu. Şimdi de söylememe yok. Ama lanet olsun, seni seviyorum. Bu gerçek. Bundan daha gerçek olamaz."

Gözlerinden sonsuz bir yaş akışı süzüldü ve yanaklarından aşağı yuvarlandı. Göğsü o kadar ağrıyordu ki onunla birlikte ağlamak istiyordu. Onu inciten, aşka olan inancını yok eden her neyse, onu öldürüyordu.

"Konuş benimle," diye yalvardı. "Bu işi bırakıp gitmemen için sana yalvarıyorum. Sanırım sen de bana karşı bir şeyler hissediyorsun. Yanılıyorum mu? Seni tamamen yanlış mı anladım?"

Gözlerinden daha fazla gümüş izi kayarken yavaşça başını salladı.

Küçük bir rahatlama hissi boğazındaki düğümü gevşetti. Bu bir itiraftı. İsteksiz bir itiraftı ama en azından ona karşı bir şeyler hissettiğini inkâr etmemişti. Bununla başa çıkabilirdi.

Prezervatifi atabilmek için ağırlığını yana kaydırđı ve kadının bu fırsatı kaçmak için kullanmayacağını umdu. Ama kadın sırtüstü yatmış, gözyaşları yüzünde eğri büğrü bir yol çizerken tavana bakıyordu.

Yorgun görünüyordu. Kırılğan. Ve korkmuş.

Yanağındaki nemi temizlemek için çekingen bir el uzattı. "Benimle konuşacak mısın? Seni bu kadar inciten şeyin ne olduğunu söyleyecek kadar güveniyor musun bana?"

Uzun bir süre kıpırtısız, sessiz, sanki kendini toparlıyormuş gibi orada yattı. Kaçmak için mi? Yoksa ona güvenmek mi? Kızın bu ikisinden hangisine meylettiğini kesin olarak söyleyemiyordu. Belki de kendini tanımıyordu.

Kadın nihayet kıpırdandığında adam gerildi ve hafifçe yuvarlanarak perili gözlerle ona baktı. Yumruklarını sıkmak istedi. Kararını vermişti ve hâlâ onunla birlikteydi. Hâlâ onun yanındaydı. Ama o hareketsiz kaldı, derinlerde gömülü olan vahyi bekledi.

"Gerçek adım Carly Winters. Ve sen haklıydın. Güney'de doğdum ve büyüdüm. Covington County, Mississippi."

Sanki devam edip etmeme konusunda kararsızmış gibi bir an bekledi. Kıpırdamamak, tepki vermemek için kendini zor tuttu. Onun fikrini değiştirecek bir şey yapmak istemiyordu.

"Babam -gerçek babam- ben bebekken annemi terk etmiş. Uzun bir süre sadece ben ve o vardık. Çok fakirdik ama mutluydum. Beni severdi ve elinden gelenin en iyisini yapardı. Ona tapardım. Beni şarkı söylemeye teşvik ederdi. Akşamları o bulaşık yıkarken ben de ona şarkı söylerdim. Bebeğinin sesini duymaktan hiç bıkmadığını söylerdi. Her zaman bir yıldız olacağıma yemin ederdi."

Derin bir nefes aldı. "Ben dokuz yaşındayken Danny Higgins'le tanıştı. İlk başta çok güzeldi. Çok mutluydu. Çok canlıydı. O zamana kadar bunun onun için ne kadar zor olduğunu fark etmemiştim. Birdenbire yardım aldı. Yalnız değildi. Evlendikten sonra onun yanına taşındık. Annemin çalışmaması için ısrar etti. O zamana kadar iki işte çalışmıştı. Hafta içi yerel bir fabrikada çalışıyor, hafta sonları da bir kafede garsonluk yapıyordu.

"Bunun bizim için yeni ve harika bir hayatın başlangıcı olduğunu düşündüğümü hatırlıyorum. Birdenbire bir sonraki yemeğimizin nereden geleceğı konusunda endişelenmemize gerek kalmadı. Artık kafeden eve yemek artıkları getirmek zorunda değildi ve ilk kez bana Goodwill'den ya da çocuklarının döküntülerini bize veren komşulardan almak yerine bir mağazanın rafından yeni kıyafetler aldı.

"Ama uzun sürmedi," dedi belli belirsiz. "Danny çabuk sinirlenirdi. İçtiği zaman daha da kötüleşirdi. Tam bir klişe, basmakalıp kötü koca tipi idi. İçki içerdi. Anneme vururdu. Ayılırdı. Özür dilerdi. hâlâ annemin sadece benim daha iyi bir hayatım olduğu için kaldığını düşünüyorum. Ya da en azından öyle olduğunu düşünüyordu."

Dehşet Connor'ın midesini bulandırdı. Bu işin nereye varacağı konusunda çok iyi bir fikri vardı ve bu onu hasta ediyordu.

"Danny iyi para kazandıran işini kaybetti ve anneme artık yükünü taşımaya başlaması gerektiğini bağırarak söyledi. Fabrikadaki işine geri döndü. Hafta sonları garsonluk yaptı. Görünüşe göre tek yaptığı çalışmaktı. Eve yorgun argın geliyor ve Danny'nin kötü ruh haliyle mücadele etmek zorunda kalıyordu. İşleri onun için kolaylaştırmak için elimden gelen her şeyi yaptım. Yemek yaptım. Temizlik yaptım."

"Tanrım," diye mırıldandı Connor. "Sen de daha bir ."

Lyric sanki o hiç konuşmamış gibi devam etti. Gözleri cam gibiydi ve sanki onun artık burada olduğundan bile habersizmiş gibi uzaklara bakıyordu. Geçmişinde kaybolmuştu. Her anı yeniden yaşıyordu.

"Danny bana çok daha fazla ilgi göstermeye başladı. Sevecen ve şefkatliydi. Kucağına oturmamı istedi. Beni korkuttu ama ondan korkuyordum. Eminim bunun nereye gittiğini biliyorsunuzdur. Her şey televizyon için yapılmış bir filmde fırlamış gibi. Kötü üvey baba. Üvey kızıyla uğraşıyor."

Connor taşmak üzere olan vahşi laneti geri püskürtmek için dudağını ısırarak zorunda kaldı. O kadar rahattı ki. Çok umursamazdı. Sanki pek çok kişinin başına geldiği için, onun başına gelmiş olması önemli değilmiş gibi.

"Geceleri annem çalışırken yatak odama gelir ve bana tecavüz ederdi. Ve tüm bu süre boyunca beni ne kadar çok sevdiğini, ne kadar güzel olduğumu ve ne kadar iyi bir kız olduğumu fısıldardı."

Connor gözyaşlarının acısına karşı gözlerini kapattı. Tanrım. Bu kelimeleri duymaktan nefret etmesine şaşmamalı. Özellikle de seks sırasında.

"Anneme neden söylemediğimi merak ediyorsanız, . Cesaretimi toplamam biraz zaman aldı. O dışarı çıkana kadar bekledim ve sonra ona söyledim ve o dönmeden gitmemiz için ona yalvardım. Yıkılmıştı. Onu hiç ağlarken görmemiştim. Fakir ve aç olduğumuzda değil. Ona vurduğunda da. Ben ona ne yaptığını söyleyene kadar hiç ağlamamıştı."

Ona dokunmaktan ve teselli etmekten kendini alamayan Connor, elini kızın yanağında gezdirerek hâlâ gözlerinden süzülen yaşları yumuşattı

elmacık kemiği. Parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi sonra kolunu aşağı yukarı ovaladı.

Şaşkınlıkla, sanki onun bedeninin rahatlığını arıyormuş gibi daha da yaklaştı. Onun koluna kıvrıldı ve başını omzuna yasladı. Belki de artık onunla yüzleşemiyordu ve göz göze gelmedikleri zaman geçmişinin zehrini serbest bırakmak daha kolaydı.

Kollarını ona doladı ve bacaklarını birbirine doladı, aralarında hiçbir ayrılık olmasını istemiyordu. Bir kez olsun, kendisine yapılanlardan dolayı onun bir şekilde eksik olduğunu hissetmesini istemedi. Gerekirse ona sonsuza dek sarılabilirdi.

"Sadece gideceğimizi düşünmüştüm. Ama annemin öfkesini hafife almışım. Danny eve geldiğinde onunla yüzleşti. İlk kez ona karşı çıktı. Onu tutuklatacağını ve cehennemde çürümesini umduğunu söyledi."

"Aferin ona," dedi usulca.

Lyric başını salladı. "Hayır. Yaptığımız yanlış bir şeydi. Sadece gitmeliydik. Gitmeli ve asla arkamıza bakmamalıydık. O adalet istiyordu. Ben sadece güvende olmamızı istedim. Öfkeden deliye döndü. Sanırım orada olduğumu bile unuttu. Onu öldüresiye döverken ben lavabonun altındaki dolaba saklandım."

Yaralı bir hayvan gibi ses çıkardı. Boğazından bir inilti koptu ve parmakları adamın derisine gömüldü. "Kan vardı. Çok fazla kan. Dolabın kapağındaki çatlaktan baktığımı hatırlıyorum, o kadar korkmuştum ki hiçbir şey yapamadım. Hiçbir şey *yapmadım*. Annem ölürken bir korkak gibi saklandım. Onu öldürmesine izin verdim çünkü bana sırtını dönmesinden korkuyordum. Ya da daha kötüsü, beni tutup istismar etmesinden korktum. Bu yüzden orada oturdum ve çığlıklarını dinledim."

Connor, mide bulantısı midesinde yuvarlanırken ağzını onun saçlarına bastırdı. Onu o kadar yakınında tutarken bile titriyordu ki nefes alabilmesi bir mucizeydi.

"Çığlıklardan ve anneme vururken seslerden daha kötüsü, sonrasındaki sessizlikti. O kadar sessizdi ki bir fısıltıyı bile duyabilirdiniz. Üç gün boyunca lavabonun altında kaldım. Sonunda beni bulduklarında annem yetmiş iki saatten fazla bir süredir ölüydü ve ben orada saklandım ve ona yardım etmek için hiçbir şey yapmadım."

"Yüce Tanrım," diye yemin etti Connor. "Lyric, sen sadece bir çocuktun. O orospu çocuğu tarafından korkunç bir şekilde istismar edilmiş, dehşete düşmüş küçük bir kız."

Sence annen onunla birlikte ölmeni ister miydi? Sence saklanmanı istemez miydi?"

"Tek bildiğim hiçbir şey yapmadığım ve hayatımı onunkiyle takas ettiğim. Kaçabilirdim. Bir komşuya gidebilirdim. Bir şeyler yapabilirdim," diye hıçkırarak sözlerini tamamladı. "O üç gün hayatımın en kötü günleriydi. O bir metre ötemde ölü yatarken ben o evde yalnızdım. Onun gittiğini öğrendikten sonra bile saklandığım yerden çıkamadım. O zamandan beri yalnız olmayı hiç sevmedim. Bu beni korkutuyor."

Connor kendine yaklaştırdı ve alnından öpebilmek için yüzünü yukarı çevirdi. Elini saçlarının üzerinde gezdirdi ve onun adına hissettiği yakıcı öfkenin bir kısmının yatışmasını dilerken sadece okşadı.

"Tanıklığım onu ömür boyu hapse mahkum etti. Reşit olmadığım ve olaydan çok etkilendiğim için kayıtları mühürlediler ve tabiri caizse yeniden doğdum. Yeni bir isim. Yeni bir hayat. Kimse geçmişimi bilmiyordu. Bir dizi koruyucu ailem bile. Sadece cinsel istismara uğradığımı ve annemin öldüğünü biliyorlardı. Lyric'i annemin geleceğime dair vizyonunu onurlandırmak için seçtim. Onun için şarkıcı olmaya kararlıydım."

"Ve sen yaptın," dedi yumuşak bir sesle. "Sen en iyisi oldun."

Kulağa daha çok hıçkırık gibi gelen acınası bir kahkaha attı. "Hayır, en iyisi değil."

Hayatımı birilerinin geçmişimi öğrenmesinden korkarak yaşadım."

"Bebeğim, utanacak hiçbir şeyin yok. Sen bir kurbandın."

Kararlı bir şekilde başını salladı. "Kimsenin bilmesini istemiyorum. Hiç kimseye söylemedim. Sen hariç. . . Tüm gazete ve dergilerde yer almasına dayanamazdım."

"Bu yüzden mi onlara konuşacak bu kadar çok şey veriyorsunuz?"

Uzun bir süre sessiz kaldı. "Belki. Bilmiyorum. Bu bir bahane gibi geliyor. Yaptığım şeylerden her zaman hoşlanmıyorum ama yine de aptalca seçimler yapıyorum. Sanırım bu bir tür kendini gerçekleştiren kehanet. Bu umursamaz tavrı yansıtmak için çok uğraştım. Belki de birinin geçmişimi öğreneceği güne hazırlanıyorum. Kimsenin beni bu kadar savunmasız görmesini istemiyorum."

Şu anda ne kadar savunmasız görüldüğüne dair bir fikri var mıydı?

İçinde bir şeyler gevşedi ve göğsündeki ağrı şiddetlendi. Çok acı çekmiş olan çocuk için acı çekiyordu. Hâlâ canı yanan, o korkunç günleri gün yeniden yaşayan genç kadın için acı çekiyordu.

"Kimsenin beni yargılamasını istemedim. Kendim hakkında bu kadar kötü düşünürsem, başkaları yaptığım şey hakkında ne kadar kötü hissederdi?"

"Tatlım, sen hiçbir şey yapmadın," dedi nazikçe. "Korkunç bir deneyimden sağ kurtuldun. Bunun neresi kötü?"

Kız cevap vermeyince, gözlerini görebilmesi için bir kez daha çenesini yukarı kaldırdı. "Lyric, seni yargılamıyorum. Senin hakkında kötü düşünmüyorum. Senin için üzülüyorum. Sana terör estiren ve anneni senden alan o orospu çocuğuna çok kızgınım. Ama seni seviyorum. Geçmişin bunu değiştirmez. Sevgi koşullara bağlı değildir. Sadece ... öyledir."

"Annemden başka hiç kimse beni sevmedi," dedi sessizce. "Nasıl tepki vereceğimi bilemiyorum Connor. Seni kızdıracağımdan korkuyorum. Ya da belki benim aptallığımdan bıcarsın. Sana ihtiyacın olanı veremeyeceğimden endişeleniyorum. Hak ettiğin şeyi."

Gülümsedi ve yanağını onun alnına sürttü. "Neden üstesinden gelebileceğim şeyler hakkında endişelenmeme izin vermiyorsun?"

"Beni nasıl sevebilirsin? Başta benden hoşlanmadın bile."

"Benden insanların nasıl ya da neden aşık olduğunu açıklamamı istiyorsanız, yanlış ağaca havlıyorsunuz demektir. Tüm arkadaşlarımdan hayatlarındaki kadınlara fena halde aşık olmalarını izledim. İçten içe hepsinin moron olduğunu düşünüyordum. tamamen kaybettiler. Bunu hiç anlamadım. Ta ki şimdiye kadar. Şimdi tam olarak ne düşündüklerini ve hissettiklerini görebiliyorum. Çünkü senin yüzünden kendimi tamamen kaybettim."

Yumuşak bir şekilde güldü ve yüzünü onun boynuna gömdü. Yanaklarındaki nemi hâlâ ve başının arkasını okşayarak kederini yatıştırdı.

"Senin için doğru kişi olmak istiyorum Connor. Bunu o kadar çok istiyorum ki içim acıyor."

Onu tekrar öptü, ona dokunmaya devam etmek, aralarındaki bağı korumak zorundaydı. "Sen benim için doğru kişisin, Lyric. Tıpkı olduğun gibi."

Biraz kıpırdandı ve sanki sığınacak bir yer arıyormuş gibi onun bedenine daha da sokuldu. O sığınak olmak istiyordu. Dünyadan korunduğu güvenli yeri.

"Ne isterdim biliyor musun?" diye sordu usulca. "Ne?" diye fısıldadı.

"Benimle yatmanı istiyorum. İşte böyle. Kollarımda, bütün gece sana sarılabileceğim bir yerde. Ve sabah uyandığımda ilk gördüğüm şeyin sen olmasını isterdim."

Uykulu bir şekilde başını salladı. "Sanırım bunu ben de isterdim."

Gölümsedi ve lambayı söndürmek için arkasına uzandı. Sonra ona döndü ve onu bir kez daha kendisine yasladı. Kollarına olabildiğince sıkı bir şekilde sarıldığından emin olduğunda, yanağını başının üstüne koydu ve ona söylediği her şeyi gözden geçirdi.

Lyric, onun ışığı kapatmasından birkaç dakika sonra bitkin bir uykuya daldı. Ama Connor gece boyunca uyanık kaldı.

OceanofPDF.com

BÖLÜM 29

Connor komodinin üzerinde titreşen telefonunun sesiyle uyandı. Lyric'in bir tutam saçını ağzından uçurdu ve Lyric'in bir battaniye gibi üzerine örtülmüş olmasına gülümsedi.

Vücudu yumuşak ve sıcaktı ve yanağı adamın göğsüne bastırılmıştı. Vücudunun üst kısmı onu tamamen örtüyordu ve bir bacağı onunkinin üzerine sarkıyordu.

Her sabah bu şekilde uyanabilir ve altmış yıl kadar sonra mutlu bir adam olarak ölebilirdi.

Telefon sustu ve hemen ardından yeniden çalmaya başladı. Connor nefesinin altından küfretti ve telefona ulaşabilmek için kolunu eğdi.

"Ne?" diye sordu kısık bir sesle.

"Connor Malone? Ben Teğmen Donnelly. Dün R. J. Miller ve Trent Carnes hakkında konuşmuştuk."

Connor yüzünü buruşturdu. Dava güncellemeleriyle ilgili aramak için sabahın çok erken bir saatiydi. "Bana bir saniye ver," diye mırıldandı.

Kendini, uyanan ve uykudan bulutlanmış gözlerle ona bakan Lyric'ten ayırdı. Onu öpmek için eğildi. "Önemli bir şey değil. Sen uyumaya devam et. Hemen döneceğim, tamam mı?"

"Tamam," diye mırıldandı.

Yataktan kalktı ve onu rahatsız etmemek için odanın diğer ucundaki banyoya doğru yürüdü.

"Benim için neyin var?" diye sordu teğmene.

"Adamlarınız itiraf etti. Gerçekten çok acınası bir durumdu."

"Ne yapmaya çalışıyorlardı?" Connor talep etti.

"Duvardaki yazıyı gördüler. Bayan Jones'un kendilerinden uzaklaşmaya başlamasından memnun değillerdi. Onların sözleri, benim değil. Ona karşı bir tehdit varmış gibi göstermek için bu saçma planı yaptılar.

Umutları destek ve koruma sağlayarak kendilerini Bayan Jones için çok değerli kılmaktı."

Connor, "Ne kadar da aptallar," diye mırıldandı. "Onlara ne olacak?"

"Onları fazla tutamayız. En iyi seçenek Bayan Jones'un onlar hakkında uzaklaştırma emri çıkartması olacaktır. Onları tacizden tutuklayabiliriz, ancak muhtemelen bir günden kısa bir süre içinde kefaletle serbest kalacaklar ve savcının bunu şartlı tahliye ve belki biraz kamu hizmeti dışında takip etmesine imkan yok.

İtiraf edecekler ve daha evrakların mürekkebi kurumadan yollarına devam edecekler."

"Anlaşıldı. Teşekkürler, Teğmen. Konuyla ilgilendiğiniz için minnettarım."

"Sorun değil. Yardımcı olabileceğim başka bir şey olursa bana haber verin."

Connor telefonu kapattı ve sonra babasından cevapsız bir arama geldiğini fark etti. Yüzünü buruşturdu. Babasıyla konuşmayalı birkaç gün olmuştu, bu da yaşlı adamı pek mutlu etmeyecek bir gerçektir.

Pop telefonu açar açmaz, "Duyduğuma göre orada ciddi bir koruma işi varmış ve bir pop yıldızının vücuduyla kişisel olarak ilgileniyormuşsun," diye gürledi.

Connor başını salladı. Güven dedikodusu çoktan kulaklarına ulaşmıştı. "Aradığım kişi o, baba."

Babasının telefonda sırtıttığını duyabiliyordu.

"Lanetleneyeceğim. Bu harika evlat. İkiniz işleri koydunuz mu?"

Connor kaşlarını çatı ve Lyric'in kolunu yastığının üzerine atmış, top gibi kıvrıldığı yatağa doğru baktı. "Henüz değil, ama oraya varacağız."

"İyi şeyler kolay olmamalı. Bunun için çok çalışacaksınız ve bunun için her şey daha tatlı olacak."

Connor başını salladı. Babam çok biriydi. Altın kadar iyiydi ama her durum için söyleyecek bir şeyi vardı.

"Pazar yemeğine onu eve getirin. Neye bulaştığını görmeli."

Connor güldü. "Ona da eninde sonunda geleceğiz. Şu anda kızartacak daha önemli balıklarımız var."

Babam hoşnutsuz bir ses çıkardı. "Pazar lazanyamdan daha önemli ne var?"

"Faith ve Gray senin nevrozlarını tatmin ederek seni şımarttılar."

"En azından her hafta sonu benimle yemek yiyorlar. Yani, yiyebildikleri zaman." "Ben yemiyor muyum?"

"Tabii ki var. Ama sen bekârsın ve hiçbir bekâr erkek bedava yemeği geri çevirmez. Evde güzel bir kadın olduğunda, yaşlı adama bir daha gününü gösterip göstermeyeceğin test edilir."

Connor gözlerini devirdi. "Sanki senden kurtulacağım da, moruk."

Babamın hırıltılı kıkırdaması Connor'ın kulağına doldu. "Aynen öyle. Yaşlanıp dişsiz kaldığımda Faith'le birlikte beni huzurevinde ziyaret etmenizi planlıyorum."

"Zaten yaşlı ve dişsizsin."

"Oraya gelip kışına tekme basma."

Connor güldü. "Tamam baba. Bırak beni gideyim. Kendine iyi bak."

"Bakacağım. Lyric'e sevgilerimi ilet ve ailemize hoş geldin de."

Connor gülümseyerek kapattı. Lyric'e ailesine hoş geldin başka bir şey istemezdi ama aceleci davranmayacaktı. Şu anda, birlikte olma arzusunu dile getirdiğinde Lyric'in başka bir yöne kaçmamış olmasından dolayı mutluydu.

Lyric'in uyuduğu yatağa bir göz attıktan sonra bornozunu giydi ve Kane'e son gelişmeler hakkında bilgi vermek üzere yatak odasından çıkıp aşağı indi. Kane kendi başına biraz araştırma yapacağına söz verdi. Connor zamanını ve enerjisini sadece Lyric'e ayırmak niyetindeydi.

Birkaç dakika sonra döndüğünde bornozu çıkardı ve Lyric'le birlikte yatağa girdi. Lyric kıpırdandı ve ona iyice sokularak yumuşak bir memnuniyet nefesi verdi.

"İyi uyudun mu?" diye mırıldandı.

"Hatırlayabildiğimden daha uzun süredir uyuduğum en iyi geceydi," diye itiraf etti.

"Güzel. Arayı gerekiyordu."

"Telefondaki kimdi? Her şey yolunda mı?"

"R.J. ve Trent'in tutuklanmasıyla ilgilenen teğmendi. Notları bıraktıklarını itiraf ettiler."

Dudakları şaşkın bir şekilde çatıldı. "Ama neden? Anlamıyorum." Connor teğmenin ona söylediklerini anlatırken, o başını salladı. "Bu oldukça acınası bir durum, ama daha da acınası olan şey, benim de o palyaçolarla. Onlara güvendiğimi."

Eğildi ve onun alnına bir öpücük kondurdu. "Kendini bırak. Hepsi geçmişte kaldı. Bir daha olmasına izin vermeyeceksin."

"Çok doğru," dedi sırtarak. Sonra uzanıp onun yüzüne dokundu. "Bugün ne yapalım? Müzik mağazasında olmam gerekene kadar daha saatlerimiz var."

"Ne istersen ya da şey. Bu tamamen sana bağlı," dedi ciddi bir sesle. "bana zevkinin ne olduğunu söyle, ben de onu elde etmeni sağlayayım."

Göğsünü öptü ve bu şefkatli jest karşısında adamın bedeni zevkten eridi.

"Ben burada olmasaydım ve senin işin beni güvende tutmak olmasaydı, bugün ne yapıyor olurdun?"

"Hmmm. Muhtemelen Cattleman's'da yedim. Micah, Nathan ve Gray ile takılırdım. Dünyayı sarsacak bir şey olmaz. Birkaç bira içerdik."

"Sıradan bir şey yapmak istiyorum."

Kaşlarını kaldırdı. "*Sıradanlığı* tanımla."

"Gündelik bir şey. Sıradan. Tamamen normal bir hayat süren birinin yapacağı bir şey."

"Koşuya hazır mısın?"

Kendini yukarı itti ve dehşet içinde ona baktı. "Egzersiz yapmak gibi mi? Koşmak gibi mi?"

Kıkırdadı. "Evet. Formda kalmayı seviyorum. Genelde sabahları koşarım ama son zamanlarda birkaç gün kaçırdım. Koşuya çıkabiliriz. Birlikte duş alırız. Bildiğim küçük bir kafeye gidip kahvaltı ederiz. Babam bu akşam yemeğe gelmemizi istiyor. Her pazar lazanya pişirir. Bu bir aile geleneği. Belki imza gününüzden sonra uğrayabiliriz."

Gözlerinde gölgeler gizleniyordu. Bakışları belirsizlikle doldu ve alt dudağını ısırıldı. "Biliyorlar mı? Yani, sanırım biliyorlar, ama bizi biliyorlar mı?"

Kadının bu konu etrafında nasıl gevelediğine bakarak gülümsedi. "Evet. Onlar biliyor. Ya da en azından Pop biliyor. Ve artık emin olduğuna göre, Faith'e söylemekle vakit kaybetmeyecek, o da diğer kızlara söylemekle vakit kaybetmeyecek, onlar da kocalarına söylemekle vakit kaybetmeyecek. Bir saat içinde bana bok atan telefonlar almaya başlamalıyım."

Gözleri parladı ve ona gülümsedi. "Gerçek bir dedikodu trenine benziyor."

Omuz silkti. "Biz yakınız. Sanırım arkadaşlar böyle yapar. O gruptaki herhangi birinden bir şey saklamak zor."

"Evet," dedi hüzünle. "Şanslısın." "Hey, seni seviyorlar."

"Ben de onları çok seviyorum. Onlarla tanıştığım çok memnunum. Ve seninle."

"Evet, ben de," dedi boğuk bir sesle, onu öpmek için eğilirken. "Şimdi, şu koşuya ne dersin?"

"Aman Tanrım, ölüyorum," diye hırıldadı Lyric, eve doğru yürürlerken -daha doğrusu sürüklenirken-.

"Harikaydın," dedi neşeyle. "Hadi duşa girelim. Seni bilmem ama ben açlıktan ölüyorum."

"Tabii ki ," diye mırıldandı. "Domuz gibi yiyeceksin ama bir gram bile almayacaksın. Ben bir keke bakacağım ve balon balığı gibi şişeceğim."

Adam olduğu yerde koştu ve sonra kızın kışına bir şaplak attı. Kız ona ters ters baktı ama eve girip merdivenleri çıkarken onu takip etti.

Duşta oynadılar ve Lyric en son ne zaman bu kadar çok güldüğünü hatırlamıyordu. Onu sabunladı. O da onu sabunladı. Tazelendiler, oynastılar, utanmadan birbirlerini okşadılar ve havlu almak için dışarı çıktıklarında ikisi de ağır ağır nefes alıyordu.

Tehditkâr bir şekilde ona doğru ilerledi, siki sertleşmiş ve duruyordu. Adamın ilerlemesini durdurmak için ellerini kaldırdı. "Hey, bunların hiçbirini yok. Açlıktan ölüyorsun, unuttun mu?"

"Uh-huh. Açlıktan ölüyorum. Ama yemek için değil."

Gözlerini devirdi. "Ne zaman yemeğe aç olmadın ki?" "Şimdi," diye homurdandı.

Havlunun uçlarını tuttu ama adam parmaklarını çekerek havlunun yere düşmesine izin verdi ve onu çıplak ve hâlâ nemli bir şekilde adamın önünde bıraktı.

Adam ona doğru uzandığında meme uçları boncuk boncuk oldu ve karnı beklentiyle sıkıştı.

"Burada lanet olası bir prezervatif olsa iyi olur."

Gerçekten ciddi bir ilişki , cinsel geçmiş, prezervatifler, masanın altına itmeye alışkın olduğu tüm iğrenç şeyler gibi şeyleri tartışmaları gerektiğini bilerek nefesini içine çekti.

"Kullanmak zorunda değilsin," dedi sakın bir sesle. "Yani, eğer istemiyorsan."

Bir süre merakla ona baktı ve sonra onu kaldırıp tezgahın kenarına oturttu, bacaklarını beline doladı. Ağzının köşesini öptü ve sonra boynuna doğru bir yol açarak onu ve memnuniyet içinde iç çekti.

"Gidip şu prezervatifi bulsam ve bu tartışmayı seni Pazar gününe kadar altı şekilde becerdikten sonra yapsak nasıl olur?"

Uyarılma bir ısıruk gibi keskin bir şekilde yükseldi. Adamın bakışlarının yoğunluğu altında titredi. Buna karşılık olarak kollarını adamın boynuna doladı ve adam onu orta kısmına kadar kaldırdı. Sonra döndü ve onu yatak odasına taşıdı.

Yatağa vardığında, şiltenin üzerinde öne doğru yuvarlandı ve altına aldı. Bir eliyle komodine doğru el yordamıyla ilerledi ve paketlerden birini kaptı.

Prezervatifi takarken, "Bu kadar çabuk olacağı için özür dilerdim ama samimi olmazdım," dedi. "Sana sahip yoksa patlayacağım."

Ellerini kaslı omuzlarında gezdirdi ve sonra kalçalarını kavramak için yanlarından aşağı indirdi. "Bazen ön sevişme abartılır."

Bir iniltiyle kalçalarını araladı ve sonra başparmağını klitorisinin üzerinden aşağıya, açıklığına doğru kaydırdı. Sonra parmaklarını içine soktu ve kadın gülümsedi. Aciliyetine rağmen, hâlâ onun için hazır olduğundan emin oluyordu.

Onun dokunuşuna doğru eğildi ve ıslaklığını okşadıkça kasıklarında titreşen hisler dans ederken iç çekti.

Bacaklarını açması için itti ve sonra sikini girişine doğru yönlendirdi. Ama yine de itmedi. Başını aşağı yukarı ovuşturdu, ıslaklığıyla yıkadı ve sonunda derinlere daldı. Uzun bir vuruşla tamamen içeri girdi ve girişinin şoku kadının nefesini kesmesine neden oldu. Çok sert ve doluydu. Etrafında sıkıca gerilmişti ve şimdiden bir orgazm vızıltısı başlamıştı.

Bundan sonrasına sevişme denemezdi. Tatlı ve nazık bir kur yapma hissi yoktu. Bu, yalvarıp yakarmasına neden olan hayvani bir sikişti. Daha önce yaşadığı hiçbir şeye benzemiyordu.

Sert ve öfkeli bir şekilde hızla okşuyor, kalçaları onunkilere çarpıyor ve etinin onunkilere çarpma sesi havada keskin bir şekilde yükseliyordu.

Tüm vücudu onunkinin üzerinde hareket etti ve kasları parmak uçlarının altında gerildi. Birdenbire yuvarlandı, onu kendine doğru sımsıkı tuttu, böylece kadın üstüne yayıldı, bacakları ona doğru uzandı.

Bir an orada öylece yattı, adamın istediğini yapacak gücü ararken nefesleri .

Ama tek şey aşağı uzanıp kalçalarını tutmak, ona doğru eğilmek, yukarı doğru itmek, elleriyle onu kendine doğru sıkıca tutmaktı.

Sonunda avuçlarını adamın göğsüne dayayarak kendini yukarı itmeyi başardı. Hareket onu daha derine gönderdi ve kadın kendini yeniden konumlandırırken ikisi de inledi, adamın siki o kadar derin ve rahattı ki kadın zar zor nefes alabiliyordu.

Elleri kalçalarından ayrıldı ve her iki göğsünü de kavramak için vücudunda yukarı doğru kayd. Yavaşça sıkı ve başparmaklarını buruşuk tepelerin üzerinde gezdirdi. Her fırça doğrudan amcığına bir elektrik şimşegi gönderdi ve onu kıvrandırdı.

"Sür beni, Lyric," dedi. "Benim seni sürdüğüm kadar sert sür beni. Boşalmanı izlememe izin ver. Boşaldığında yüzünü görmek istiyorum."

Gözlerini kapatıp başını geriye attı ve adamın sikiinde aşağı yukarı kaymaya başladı. Vücudunu rahat bir ritimle dalgalandırırken dizleri kalçalarının her iki yanındaki yatağa bastırdı.

Kendini vahşi bir şey gibi hissediyordu. Özgür ve güzel. Yarı kapalı gözlerle Connor'a baktı ve onun bakışlarının kendisine sabitlendiğini, gözlerinin onaylayarak yandığını gördü. Arzu. *Aşk*.

Bu tamamen onun felaketi idi. Orgazmı yaz havasında bir şimşek gibi çaktı. Güzel ve elektrikliydi. Tüm vücudu şokla titredi.

Elleri kızın beline dolandı, tuttu, destekledi. Gözlerini kapattı ve yüzü acı çekiyormuş gibi buruştu. Tüm vücudu kaskatı kesildi ve ona nihai zevki tattırmaya kararlı bir şekilde kendi orgazmı boyunca hareket etmeye devam etti.

Adam eğilip onu kollarının arasına aldığı anda hâlâ hareket ediyordu. "Gel buraya bebeğim," dedi yumuşak bir sesle onu tekrar üzerine doğru çekerken.

Orada sertçe nefes alarak yatıyorlardı, oksijensiz kalan ciğerlerine daha fazla hava pompalamaya çalışırken göğüsleri çarpışıyordu. Adam kızın başının üstünü öptü ve kız onun üzerinde ıslak bir erişte gibi solurken bir elini saçlarının üzerinde gezdirdi.

Göğüsleri adamın göğsü tarafından düz bir şekilde ezilmişti ve bedeni adama ikinci bir deri gibi yapışmıştı ama hareket edecek gücü ya da isteği yoktu. Kız ona uyuyordu. Adam da ona uyuyordu.

Sağlam ve kaya gibi sertti. Onun sığınağı. Gerçek dünyadaki her şeyden uzak vahası.

O da onu seviyordu.

Gözlerini kapadı ve ona verdiği kelimeleri neden basitçe veremediğini merak etti. Söylemesi neden bu kadar zordu?

Onun saçlarıyla oynamaya devam etti, telleri ayırdı ve onlar sessizlikte uzanırken parmaklarını saçların arasından geçirdi. Onu örtmesinden en az onun kadar memnun görünüyordu.

"Şimdi, prezervatifler, eski sevgililer ya da benzer bir şey hakkında konuşmak istediğin bir şey var mıydı?" diye sordu.

Kadın başını kaldırdı. "Bunu tartışmak için gerçekten iyi bir zaman olduğunu mu düşünüyorsun?"

Gülümsedi. "Bu en iyi zaman. Seks yapmadan önce kiminle yattığın konusuna girmek istemedim. Kesinlikle ruh hali katili. Ama şimdi hayatımı kurtarmak için onu tekrar kaldıramam, bu yüzden zamanlamanın mükemmel olduğunu söyleyebilirim."

Güldü ve onun yanına kaydı. Bir kolunu ona doladı ve başı omzuna yaslanana kadar ona sıkıca sarıldı.

"Ben de tam eğer istemezseniz prezervatif kullanmayabileceğimizi . Bazı erkeklerin bundan hoşlanmadığını biliyorum."

Söylediklerini düşünürken parmak uçlarını kızın kollarında gezdirdi.

"Sanırım bunları kullanmayanlar da var. Ben hiç onlardan biri olmadım. Onlar. Seks harika bir şey ama özellikle de partnerinizin geçmişi hakkında pek bir şey bilmediğiniz bir ilişkinin başlangıcında risk almaya değmez gibi görünüyor."

Geçmişinden nasıl bahsedeceğini düşünürken yutkundu. "Ben aziz değilim. Eminim bu kadarını anlamışsındır. Danny'nin hayatımın geri kalanında cinselliğimi kontrol etmeyeceğine kararlıyım ama belki de kendimi kandırıyordum. Görünüşe göre yaptığım her şey onun etkisinin doğrudan bir sonucu, yani aslında belki de hala benim kabul edebileceğimden çok daha fazla kontrolü var."

"Mantıklı."

"Bir süredir kimseyle yatmadım," diye itiraf etti. "Biriyle yattım R.J. ve Trent. Aynı zamanda. Başkalarıyla da yattım. Bir erkekle yalnız - gerçekten yakın- olmak beni hep korkutmuştur. Ama anlamsız seks yapabilirim."

"Kendini haklı çıkarmak ya da bana kendini açıklamak zorunda değilsin Lyric," dedi Connor nazikçe. "Ben de kendi payıma düşen kadınlarla yattım. Aynı anda değil ama. Bu tür şeyleri arkadaşlarıma bırakıyorum. Geçmiş kaldı. Ben daha çok gelecekle ilgileniyorum."

"Biliyorum. Ama doğum kontrol hapı kullandığımı ve güvende olduğumu bilmeni istedim. Yani her zaman prezervatif kullanmakta ısrar ettim. Bu beni mucizevi bir şekilde güvenli yapmıyor ama her zaman dikkatli oldum ve düzenli olarak kontrollerimi ve testlerimi yaptırdım. Hatta R.J. ve Trent'in yatağıma girmelerine izin vermeden önce ikisini de kapsamlı kontrollerden geçirdim."

Onu kendine doğru çekti. "Buna sevindim. Bundan sonra yatağındaki tek erkek ben olursam daha da mutlu olacağım."

Adamın sözleri üzerine çökerken bir an nefes almayı bıraktı. Kastettiğini düşündüğü şeyi kastetmiş olamazdı. Yoksa öyle miydi? Kulağa çok ... kalıcı geliyordu. Kalıcı olmak Faith gibi kadınlar içindi. Sağlıklı. Komşu kızı. Onun gibi kadınlar bağlılık ve sonsuza mutlu olmak isterdi. Bir erkeğin evine, ailesine getireceği türden bir kadındı.

Tanrım, Connor bugün onu eve, ailesinin yanına getiriyordu.

"Bak ne diyeceğim," dedi Connor kayıtsızca. "Neden birlikte kontrollere gitmiyoruz? Her şeyi açık açık konuşuruz, böylece herhangi bir sürprizle karşılaşmayız. Birlikte tamamen sağlıklı olduğumuzu ve yeni ve kalıcı bir şeye başlayabileceğimizi öğreniriz. Sonra prezervatif kutusunu yakarız ve sıcak, terli seks yaparız ve ben seni yapış yapış yaparım ve sen de artık prezervatif kullanmadığımız için şikayet edersin."

Vücudu kahkahalarla sarsıldı ve şakacı bir şekilde adamın göğsüne vurdu. "Sen bir kaçıksın. Ama evet. Kulağa harika geliyor. Bir randevu alalım."

Adam başını kaldırdı ve kadın öpücüğünü karşılamak için döndü.

"Bundan sonra birlikte yapmamızı planladığım pek çok şeyden biri olacak," diye mırıldandı.

BÖLÜM CO

Müzik mağazasının bulunduğu sokağa döndüklerinde Connor, "anasını," diye mırıldandı. "Bu normal mi?"

Lyric kordon altına alınmış sokağı, dükkânın dışındaki insan kalabalığını, en az üç polis arabasını ve kamera taşıyan bir sürü insanı inceledi. Şaşkın bir ifadeyle başını salladı. "Hayır. Yani, bir kalabalık çekiyorum ama hiç böyle olmuyor. Başka bir şey olmadığına emin misin?"

"O sensin, bebeğim. Kane'in ekibini kurmak için bizden önce gitmesine çok sevindim. Bu tam bir kabus olacak."

Durmak için süzöldüklerinde ellerini gergin bir şekilde kucağında kavuşturdu. Hemen arabaya doğru ilerleyen insanlar tarafından kuşatıldılar, kameralar yanıp sönüyor, mikrofonlar öne doğru itiliyordu. Kız şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı ve Connor yemin etti.

"Sür," diye bağırdı şoföre. "Blok yap, daire çiz. Bir şeyler yap. Başka bir yoldan gelmemiz gerekecek. Onu bu halde bırakmamın imkanı yok."

Şoför uzaklaşırken Connor cep telefonunu kaptı. "Kane, orada neler oluyor? ? Lyric'in o halde dışarı çıkmasına izin veremem."

Lyric insan kalabalığına bakarken dikkatinin sadece yarısını verdi.

"Tamam, on beş dakika bekleyeceğiz, sonra arka tarafa döneceğiz. Be bekle ve olay yerinin güvenli olduğundan emin ol. Bundan hoşlanmadım, Kane. Hiç hoşuma gitmiyor."

Connor telefonu kapattı ve Lyric'in eline uzandı. "Endişelenme bebeğim, tamam mı?"

Güvenli olmayan bir duruma girmene izin vermeden önce lanet şeyi iptal edeceğim." Gülümsedi. "İyi olacağım Connor. Bu işin bir parçası."

Kaşlarını çattı ama daha fazla yorum yapmadı.

Birkaç uzun dakika sonra ara sokaktan aşağı indiler. İki polis arabası sokağı kapatmış ve Lyric'in dükkâna girmesi için bir giriş yolu açmıştı.

"Durduğumuzda dışarı çıkmayı ve mağazaya girmeni istiyorum, gecikme yok. Hiçbir şey için durma, tamam mı?" Connor dedi ki. "Bütün yol boyunca seninle olacağım."

Araba durduğunda başıyla onayladı. söylediği gibi, kadın arabadan fırladı, adam da hemen arkasından. Kane kapıda durmuş ona kapıyı açarken bir yandan da ağzına yakın bir ahizeye konuşuyordu.

Mağazaya girdiğinde rahat bir nefes aldı, ta ki dışarıda içeri girmek için bekleyen insan kalabalığını hatırlayana kadar. Dükkânın bu akına karşı hazırlıklı olduğunu umuyordu. Uzun boylu, sarışın bir kadın elini uzatmış, hızlı adımlarla Lyric'e doğru ilerliyordu. Lyric onu tanıdı. . Sadece onu daha önce nerede gördüğünü hatırlayamıyordu.

"Bayan Jones. Cosmic Records'dan Leslie Burke. Bugün işlerin yolunda gitmesini sağlamak için burada olacağım. Mağaza yönetimiyle çoktan konuştum ve her şey harika görünüyor. epey kalabalık var ama çok sayıda güvenliğimiz var."

"Burada polis memurlarıyla işbirliği içinde çalışıyoruz," diye araya girdi Kane. "Mağazaya aynı anda sadece bu kadar kişinin girmesine izin veriyoruz ve basın hiçbir zaman içeri alınmayacak. Dışarı çıkıp onlara hitap etmek ya da soruları yanıtlamak tamamen sizin tercihiniz, ancak buluşma ve selamlaşma için yalnızca hayranların içeri girmesine izin verilecek."

Lyric bir süre düşündükten sonra Leslie'ye baktı, yüz ifadesinden kararı Lyric'e bırakmaya hazır olduğu anlaşılıyordu. "Bu kulağa mantıklı geliyor. Hayranlarımla buluştuktan sonra kısa bir açıklama yapacağımı söylersen belki muhabirlerin aptalca bir şey yapmasını engelleyebilirsin."

Kane başını salladı. "Onlara haber veririm."

Connor onun şakağına bir öpücük kondurdu. "Tam yanında duruyor olacağım. Bana ihtiyacın olursa ya da durmak istersen haber ver yeter."

Gülümsedi. Gerçekten çok tatlıydı. Onun şefkati ve ilgisi onu çok etkilemişti. Bu, bir özlem duygusu uyandırdı. Onun her zaman yanında olması ne kadar harika .

Kane kapıdan elini kaldırarak beş dakika işareti verdi. Hayranların çoğu fotoğraf çektirmek isteyeceğinden, Lyric'in sürekli oturup kalkmak zorunda kalmaması için ayakta durmasına olanak tanıyan uzun bir imza masası ayarlanmıştı.

Leslie tanıtım materyallerini hızlıca kontrol etti, mağaza çalışanlarından ikisiyle hızlıca konuştu ve imza gününün başlamasını beklerken Lyric'ten birkaç metre durmak için hareket etti.

Birkaç dakika sonra kapılar açıldı ve insanlar içeri doluşmaya başladı. En azından burada, Lyric kendi elementindeydi. Sorulara cevap verdi. Fotoğraf çekti. Tişörtler, CD'ler, iPod'lar, pantolonlar ve hatta birkaç vücut parçası imzaladı. Gerçi özellikle kaslı bir adam tişörtünü çıkarıp Lyric'ten alçaktan - çok alçaktan- karnını imzalamasını istediğinde Connor'ın yüzünde taş kırabilirdiniz.

Gülümseyerek itaat etti ve Connor onun sırtında delikler açtığına sırtıttı.

Bir saat sonra Connor eline su tutuşturdu ve onun suyu boşaltmasını bekledi. Bir anlığına onun yanına yaslandı, biraz dinlenebildiği için minnettardı.

"Tamam mı?" diye
mırıldandı. "Evet,
teşekkürler."

Sıradaki hayranıyla selamlaştı ve her şeye yeniden başladı. Üç saatin sonunda, sıradaki son kişi de içeri süzüldüğünde yorgunluktan ölmek üzereydi.

Kane son kişi de Lyric'le işini bitirene kadar durdu sonra eğildi. "Hattı kapatıyoruz. İmza töreni resmen sona erdi. Polis insanları uzaklaştırıyor. Gazeteciler hâlâ ön tarafta. Arkadan sıvışmak ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, onlar anlaşılanın kendilerine düşen kısmını yerine getirdiler. Ben de benimkini tutmalıyım yoksa bir dahaki sefere beklemek istemeyebilirler. Son zamanlarda basının kadar ilgisini hak edecek ne yaptığımı hayal bile edemiyorum, ama her ne olursa olsun ilginç olduğuna eminim. Belki de hala tutuklanmamın etkisindedirler."

Connor kaşlarını çatı. "Kıçımı öpebilirler."

Sırtıttı ve elini onunkinin arasından geçirdi. "Tamam, bana on beş dakika ver ve işim bitsin."

Leslie Lyric'le göz göze geldi ve başıyla girişe doğru işaret etti. Lyric konuşmadan önce kısa bir açıklama yapabilmek için Lyric'in önünde yürüdü.

Kane ve Connor, o kapıya doğru adım atarken onu koruyucu bir şekilde çevrelediler.

Kane polis barikatını ve kalabalığı kontrol altında tutmak için iyi bir iş çıkaran birkaç polis memurunu görünce durakladı.

Kane, Lyric'e dönerek, "Ben gidip arabayı getireyim," dedi. "Biz arkada olacağız. Arka girişten araca ulaşabileceğiniz açık bir yol olduğundan emin olmak istiyorum."

Onun koluna dokundu. "Teşekkürler, Kane. Minnettarım."

Gülümsedi. "Öyle olduğunu biliyorum. İyi şanslar. On beş dakika. Sakın ."

Arkasına döndü, derin bir nefes aldı ve saldırıya hazırlandı.

Binadan adımını atar atmaz çılgınlık başladı. Leslie bile şaşkın görünüyordu. Cesurca medyanın ilgisini kendi üzerine çekmeye çalıştı ama Lyric'i gördüklerinde bunu yapamayacaklarını anladılar. Muhabirler barikatları aşıp Lyric'in etrafını sararken Leslie kenara itildi.

İlk başta kendisine ne bağırıldığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bağıra çağıra sorulan sorular karşısında irkildi ve yayılım ateşini yatıştırmak için elini havaya kaldırarak geçici olarak ilerlediğinde, bazı sorular aklına takıldı.

"Lyric, gerçek adının Carly Winters olduğu doğru mu?" "Bayan Jones! Bize annenizden bahsedin!"

"Lyric, buraya gel! Bize üvey baban Danny Higgins'ten bahsedebilir misin?"

Sallandı ve dizleri büküldü. Vücudunu saran şok onu öylesine sarsmıştı ki bayılacağını düşündü. Connor şiddetle küfretti ve onun kolunu tuttu.

"Lyric, üvey babanın anneni öldürmek suçundan hapiste olduğunu doğrulayabilir misin?"

"Bize bir ifade verebilir misiniz? Üvey babanızla cinsel ilişkiye girdiğiniz ve annenizin sizi öldürmeye çalıştığı doğru mu?"

Lyric nefesini tuttu ve dünyanın etrafında döndüğünü hissetti. Büyük bir şaşkınlıkla Connor'a baktı. Her şeyiyle, geçmişiyle, bugünüyle, başka hiç kimseyle paylaşmadığı şeyleriyle güvendiği adama baktı. Acı, sakatlayıcı bir yoğunlukla içini parçaladı. Muhabirler geçmişiyle ilgili tüm detayları küçük zehirli oklar gibi fırlatırken, dünyası etrafında parçalanırken bakışları Connor'a kilitlenmiş bir şekilde durdu.

"Bu kadar yeter, lanet olsun!" Connor . Onu binaya geri çekmek için kolundan tuttu.

Connor'ın elinden kolunu çekti ve etraflarındaki dünya cehenneme dönerken ona döndü. İtilip kakıldılar. Kız neredeyse

saldırının altında kaldı. Polis memurlarından biri onu binaya doğru itti.

Acı başını parçaladı. Kameralardan birinin yanağına isabet fark etti. Bir dirsek şakağına çarptı ve ardından burnuna sert bir şey çarptı.

Kanın acı metalik tadını almıştı ama uyuşmuştu. Tepeden tırnağa. İki polis memuru ve Connor onu kaldırıp müzik mağazasına taşırken tökezleyerek ilerledi.

Girişi kırar kırmaz hepsinden uzaklaştı. Connor ayağa kalktı, gözleri parlıyordu ve kadın yumruklarını sıkarak ona doğru uçtu. Connor'a vurdu ama Connor irkilmedi bile.

"Nasıl yaparsın?" diye bağırdı kısık sesle. Çığlık atmaya çalıştı ama boğazındaki düğümün ötesinde konuşamıyordu. "Tanrım, ben döktükten sonra hemen benimle birlikte yataktan mı çıktın? Bu sabahki telefon konuşması mıydı o? Beni satmadan önce hiç vakit kaybettin mi?"

Gözyaşları yanaklarından aşağı akıyordu. Her kelime acı veriyordu. Tanrım, göğsü patlayacaktı.

Hayatındaki *hiçbir şey, hiçbir şey* onun ihaneti kadar canını yakmamıştı. Danny Higgins değil. Ne de annesinin ölümü. Daha önce hiçbir zaman yaşayan bir ruha, kendisinin herhangi bir parçasıyla güvenmemişti. Şimdiye kadar güvenmemişti. Connor'a kadar.

"Nasıl yapabildin?"

"Lanet , Lyric!" diye patladı. "Bunu benim yaptığımı düşünemezsin. Ne oluyor lan?"

Adam ona doğru ilerledi ve kadın ondan uzaklaşmak için o kadar hızlı geri ki bir sandalyeye takıldı ve sert bir şekilde yere düştü.

"Onu benden uzak tutun!" diye tükürdü. "Tanrım, uzaklaştır onu."

Sonuncusu bir iniltiyle sona erdi ve bir topun içine büzüldü, o kadar yıkılmış, şoktan o kadar uyuşmuştu ki ölmek istedi. Tüm dünya biliyordu. Her şeyi biliyorlardı. Artık sır yoktu. Artık yalan yoktu. Utancı, acısı, tüm dünyanın görmesi için çıplak bırakılmıştı.

Bir itiş kakış oldu. Connor'ın küfürleri havayı böldü. Ayağa fırladı ve arka girişe doğru hamle yaptı. Connor ona bağırdı ama o olabildiğince hızlı ve sert koştu. Ondan uzağa. Geçmişinden uzağa. Onu bekleyen korkunç gerçeklikten uzağa.

Doğruca Kane'e doğru koştu. Adam onu yakaladı ve kadın şiddetli bir şekilde savrularak adamın çenesine çarptı.

"Ne oluyor lan?" diye sordu. "Lyric, ne oluyor?"

Olabildiğince uzağa ve hızlı koşmak niyetiyle dönüp gitti.

Kane ona uçan bir çalımla vurdu ve onları yere yuvarladı. Her iki kolunu da kadının etrafına sardı ve kadın ona tekme atıp öfkelenirken onu hareketsiz tuttu.

Çabalarının boşa gittiğini anlayınca üzerine yığıldı ve hıçkırığa hıçkırığa ağlamaya başladı.

"Şşt," dedi. "Lyric, neler oluyor? Sorun nedir?" "Beni buradan çıkar," diye boğuk bir ses çıkardı. "Lütfen, Kane. Sadece beni ." "Connor hangi cehennemde?"

Kaskatı kesildi. "Beni sattı. Lütfen, lütfen, Kane."

Son mücadelesi de onu terk etti ve paramparça oldu. Göğsü o kadar kötü ağrıyordu ki bir şeylerin kırılıp kırılmadığını merak etti. Kırılmış hissediyordu. O kadar hasar görmüştü ki asla iyileşemeyecekti.

Boğazından hıçkırık üstüne hıçkırık dökülürken başını Kane'in omzuna yasladı.

"Orospu çocuğu," diye mırıldandı Kane. Ayağa kalktı ve onu kollarının arasına aldı, sonra da arabaya doğru koşmaya başladı. Onu içeri itti, arkasından bindi ve sonra şoföre kalkmasını emretti.

"Nereye gidiyoruz, Lyric?" diye sordu. "Ne yapmak istiyorsun?"

"Uzaklara," dedi Lyric kırık bir sesle. "Sadece buradan uzağa. Güvenli bir yere."

Lyric koltukta büzülmüş bir halde yatarken onun koluna belli belirsiz bir el koydu. "Orada neler oldu, Lyric?"

Başını salladı ve yanaklarından daha fazla gözyaşı süzülürken gözlerini kapattı. Az önce güvendiği tek adam tarafından yok edildiğini ona nasıl açıklayabilirdi? Güvendiği tek *insan tarafından*?

Kendini en kötü türden bir aptal gibi hissediyordu. Bunu neden yapmıştı? Ondan bu kadar çok mu nefret ediyordu? Hiçbiri mantıklı gelmiyordu. Elbette paraya ihtiyacı yoktu. Phillip muhtemelen bebek bakıcılığı işi için ona bir servet ödüyordu. Ona olan sözde aşkı bir tür çarpık oyun muydu?

Boğazı düğümlenmişti ama hıçkırıklarını durduramıyordu. Kalbinden keder fişkırıyordu. Annesi için keder. Kendisi için keder. Connor'a dair inandığı her şey için keder ve onu seven ve değer veren birine dair ölü umudu için keder.

Arabanın durduğunu ve ardından kapının açıldığını belli belirsiz fark etti.

"Lyric," dedi Kane usulca. "Dışarı çıkabiliyor musun? Evdeyiz."

Adamın sözlerini anlaması bir anını aldı. Yavaşça kıpırdandı ve donuk gözlerle ona baktı.

"Burada kimseyi istemiyorum," dedi ağlamaktan çatlayan ve acı veren bir sesle. "Anlıyor musunuz? Hiç kimseyi."

Kane kısaca başını salladı. "Eğer istediğin buysa."

Doğrulamaya çalıştı ama gücü olmadığını fark etti. Kendini ölü gibi hissediyordu. Kendini tamamen kapatmıştı. Sonunda gerçeklikten koptuğunda hissettiğin şey bu muydu? Belki de bu onun için uzun zamandır bir şeydi. İnkâr içinde ancak bir yere kadar yaşanabilirdi.

Kane yavaşça arabadan inmesine yardım etti ve onu eve doğru götürürken koluyla sarıldı. Yaşlı bir kadın gibi yürüyor, ayakları kurşun gibi sürüklendiğinde bir kez tökezliyordu.

Kane sözünü sakınmadan onu merdivenlerden yukarı ve yatak odasına götürdü. Kapıdan geçer geçmez durdu ve kaskatı kesildi.

"Burada olmaz," diye . "Burada kalmayacağım." Connor'la seviştikleri yatağa baktı. Ona tüm sırlarını anlattığı yatağa. Geçmişindeki acıları paylaştığı yatağa. Ona dolaysızca güvendiği yatağa.

"Tamam," dedi Kane usulca. "Başka odalar da var."

"Nerede olduğu umurumda değil. Sadece burada değil."

Onu diğer yatak odalarından birine doğru yönlendirdi ve o da yatağa sürünerek kıvrıldı ve kendini ona kapattı.

Adamın yatağa oturduğunu hissetti, ama o kadar acıtmayan bir yere, kendi içine dönerken gözlerini kapalı tuttu. Bildiği bir sonraki şey, yüzüne soğuk bir bezin dikkatlice sürüldüğü oldu. Dudaklarındaki kesik acıyordu. Gözünün altındaki nokta ağrıyordu.

"Orada ne haltlar döndüğünü bana anlatacak mısın?" Kane bezi tekrar kızın ağzına dokundururken sakın bir sesle sordu.

"Yakında öğreneceksin," dedi acı bir şekilde. "Bütün haberler ve magazin gazeteleri bunu yazacak. Connor'a teşekkür edebilirsin. Şimdiye kadar anlattığım tek kişi o."

Kane küfretti. "Lyric, sanmıyorum ..."

"Eğer onu savunacaksan, defol git. Beni yalnız bırak. Lütfen."

Sesinin yalvaran tonundan nefret ediyordu ama yalvarıyordu. Sadece yalnız kalmak istiyordu.

Kane içini çekti ve onun yatağı terk ettiğini hissetti. "Bir şeye ihtiyacın olursa bana haber ver. Seni daha sonra kontrol edeceğim."

Cevap vermedi. Adamın geri çekilen ayak seslerini dinledi ve ardından daha fazla gözyaşı dökülmeye başladığında yumruğunu ağzına soktu.

OceanofPDF.com

BÖLÜM C1

"Hapishaneye nasıl düştüğünü bana anlatacak mısın?" Micah, Connor'la birlikte polis merkezinden çıkarken sordu.

"Beni Lyric'ten uzak tutmaya çalıştılar. Direndim," dedi kısaca. "Bu kadar çabuk geldiğin için teşekkürler. Babam telefona cevap vermedi ama doğruyu söylemek gerekirse, şu anda onunla bu konuya girmemeyi tercih ederim."

"Sorun değil," dedi Micah omuz silkerek. "Ne oldu böyle?"

Connor kamyonetine tırmanırken Micah'yı görmezden geldi ve cep telefonunu açtı. Müzik dükkânında işlerin cehenneme dönmesinin üzerinden üç lanet saat geçmişti. Lyric'in nerede olduğu, güvende olup olmadığı ya da ne kadar üzgün olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu.

Bu doğru değildi. Onun kendisine ihanet ettiğini düşündüğü şey yüzünden yıkıldığı çok açıktı. Bu onu çok kızdırmıştı. Bunu ona yapacağını nasıl düşünebilirdi?

Sadece bir cevapsız arama vardı ve o da kesinlikle Lyric'ten değildi. Kane'den.

Telesekreterinin düğmesine bastı ve kısa mesajı dinledi. "Connor, orada ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Lyric berbat durumda. Burada, evde ve kimsenin eve girmesine izin vermiyor.

Binalar. Sen de dahilsin. Bu mesajı aldığında beni ara ki bilgi vereyim. Burada ağ olmadan çalışıyorum."

"Orospu çocuğu," diye küfretti Connor.

"Yapabileceğim bir şey var mı?" Micah sessizce sordu.

Connor burnunun parmaklarının arasına sıkıştırdı ve gözlerini kapattı. "Bu lanet olası bir karmaşa, Micah. Ne yapacağımı bilmiyorum. Onu kaybedeceğim ve bu konuda yapabileceğim bir şey olduğundan emin değilim."

Micah sempati içinde yüzünü buruşturdu. "Ben de yollardan geçtim. Bir daha asla bunu yapma arzusu duyma. Bana neler olduğunu anlat. Belki objektif bir görüş yardımcı olur."

Connor çaresizce, "Yapamam," dedi. "Zaten güvenine ihanet ettiğimi düşünüyor."

Her an karışabilir. Belki de çoktan vurmıştır. Onu medyaya sattığını düşünüyor. Bana güvenmişti. Sadece bana. Kötü görünüyor, ama lanet olsun, ona onu sevdiğimi söyledim. Bunu ona yapacağıma nasıl inanabilir?"

"İkiniz de boktan bir gün geçirmişsiniz gibi görünüyor," diye mırıldandı Micah. "Evet," dedi Connor kasvetli bir sesle. "Öyle de denebilir."

"Peki seni nereye götürüyorum?"

"Eve."

Micah Connor'a bakarken kaşlarını kaldırdı. "Bu kadar kolay mı pes ediyorsun?" "Ona biraz zaman vermeliyim. Yıkılmış durumda. Güvenlik görevlilerine

Kimsenin binaya girmesine izin vermemek için. Şu anda onun üzerine gidemem. Bu beni öldürecek ama ona sakinleşmesi ve ilk şoku atlatması için zaman vermeliyim."

Connor parmaklarını sıkı toplar halinde kıvırdı. Yumruğunu pencereden içeri sokmak istedi. Şu anda onunla birlikte olmalıydı. Ona sarılıyor olmalıydı. Dünyaya karşı onun kalkanı olmalıydı. Ama kız çaresizce yalnızdı ve acı çekiyordu ve Connor ona bir metre bile yaklaşamıyordu.

"Bak, neden benimle eve gelip birkaç bira içmiyorsun? Eve gidip kendini delirtmekten iyidir."

Connor iç çekti. "Sağ ol dostum. Angelina'yı görmeyi çok istediğimi biliyorsun ama gerçek şu ki şu anda gerçekten boktan bir arkadaşlığım var."

"Tamam. Teklifim hâlâ geçerli."

Yirmi dakika sonra Micah, Connor'la paylaştığı apartman kompleksine girdi. Connor arabadan indi, Micah'ya tekrar el sallayarak teşekkür etti ve Micah kendi dairesine doğru yürürken, Connor da onun dairesine yöneldi.

Kapısının kilidini açtı ve içeri girdi, ofisteki toplantılarından sonra Lyric'in otel odasına gittiği günden beri ilk kez evindeydi.

O zamandan beri hayatı dramatik bir şekilde değişmişti. O gün, olacağını hiç hayal etmediği bir şeyi başlatmıştı. Bir ömür önceymiş gibi geliyordu.

Dairesi her zaman rahattı. İçinde yaşanırdı. Biraz dağınıktı. Onun rahat yeri. Geri dönmekten her zaman keyif aldığı bir yer.

Bu gece çorak ve sterildi. Sessizlik ve duvarlar her yönden ona yaklaşıyor gibiydi.

Kanepeye yığıldı ve Kane'i aramak için telefonuna uzandı. Micah'nın önünde ayrıntılara girmek istememişti. Zaten ona ihanet ettiğini düşünmesi önemli değildi. Onunla paylaştığı şeyleri asla kimseye söylemeyecekti.

"O nasıl?" Kane telefonu açtığında Connor sordu. Kane i çekti. "İyi değil. Ne oldu lan?"

"Bu bir karmaşa, Kane. Ayrıntılara giremem. Yakında herkes öğrenecek. Onu sattığımı düşünüyor. Bu saçmalık."

"Evet, tahmin etmiştim."

"Sen onun üzerine otur, Kane. Onu güvende tut. Aptalca bir şey yapmasına izin verme.

Ona yarına kadar süre vereceğim ve sonra oraya geleceğim ve bana kaç adam fırlatacağın umurumda değil. Tek söyleyeceğim, işçi tazminatınızı alsanız iyi edersiniz, çünkü beni durdurmaya çalışan olursa hastanelik olur."

Başı ağıryordu. Çenesi ağıryordu. Kalbi ağıryordu. Gözleri şişmişti ve burnu sanki yüzünden akıp gitmiş gibiydi. Korkunç görünüyor ve ses çıkartıyordu. Sesi yoktu, hayatını bu şekilde kazandığını düşünürsek bu oldukça aptalcaydı.

Boğazı o kadar şişmişti ki yutkunmakta zorlanıyordu ama ne kadar kapatmaya çalışsa da gözyaşları yanaklarından aşağı durmadan süzülüyordu.

Saatlerce yatakta yatmıştı. Kane gelip yüzü için bir buz torbasıyla gitmişti. Tereddüt etmişti ve onu terk etmekten hiç hoşlanmadığı belliydi, ama onu susturdu ve bir i çekişle gidene kadar kendi içine daha da kıvrıldı.

Keder onun içinde yaşayan, nefes alan bir varlıktı. kadar şişmişti ki, kırılacağından korkuyordu. Belki de çoktan kırılmıştı. Belki de her zaman kırılmıştı ve yara bantlarıyla idare ediyordu.

Annesinin yüzünü, gülümsemesini hatırlamak için çok uğraştı ama her düşündüğünde sadece kan gördü, dvlme seslerini ve acı çığlıklarını duydu.

Annesinin cenazesine bile katılmamıştı. Tören bile yapılmış mıydı? Lyric bundan şüpheliydi. Ne para vardı ne de ilgilenecek kimse. Lyric günlerce hastanede yatmış ve daha sonra devletin gözetimine bırakılmıştı.

Ellerinden geleni yapmışlardı. Lyric pek fazla kaynağı olmayan fakir bir ilçede yaşıyordu. Kimse bu sessiz ve kederli çocuğa bakmaya gönüllü olmamıştı. Şiddetin içine fazla batmıştı. Birçok kişi Danny Higgins'in peşine düşeceğinden korkuyordu. Duruşmadan sonra Jackson'a gönderilmiş ve orada dolaştırılmıştı.

Yeni bir hayatla ödüllendirilmişti. Yeni bir isim. Yeni doğum belgesi. Nazik yargıç ona bunun içinde bulunduğu koşulların üstesinden gelebilmesi için bir fırsat olduğunu söylemişti. Bu, diktiği kalın savunma duvarını aşmayı başaran tek şeydi.

Onun sözüne inanmıştı. Adını, annesinin şarkı söylemeye olan sevgisini onurlandırmak için seçmişti. Ve bir gün Mississippi'den defolup ve asla arkasına bakmayacağına dair yemin etmişti.

Ondan sonraki her günü kaçarak geçirdi. Hep geçmişinden kaçarak. Kimse derinlere inmesin diye her şeyi umursamaz, yıpratıcı bir dış görünüşün altına gömmüştü. Connor'a kadar.

Yeni bir acı dalgası onu neredeyse felç ediyordu. Ona inanmıştı. Ya da belki de birinin onu sevmesi için o kadar çaresiz kalmıştı ki gözleri kör olmuştu. Ama ona ve onun kendisine olan aşkına inanmıştı. Onu şaşırttığı zamanlarda bile bunu istemişti.

Yatakta doğrulup soğuk kollarını kendine doladı ve ileri geri sallanırken sarıldı. Saate bir göz attığında saatin neredeyse gece iki olduğunu gördü. Yanağını dizlerinin üzerine koydu ve gözlerini pencereye dikti.

Annesinin nereye gömüldüğünü bile bilmiyordu.

Bu düşünce onu bir şimşek gibi çarptı ve farkına varınca irkildi. Hayatta kalmaya o kadar odaklanmıştı ki, annesinin mezarını görmek için hiç geri dönmemişti. Hayatının soğuk bir beton levhayla işaretlenip işaretlenmediğini bile bilmiyordu.

Unutulmuş muydu? Bir ilçe masrafı olarak bir kenara mı itildi? Ne kadar kısa sürmüş olursa olsun, hayatını takdir etmek için çiçek getiren olmuş muydu?

Lyric yataktan debelenerek kalktı. Kıyafetleri kırıkmıştı. Üstünü değiştirmemişti. Gömleğinde kan lekeleri vardı. Pantolonunda yeni bir yırtık vardı. İtti

ayaklarını yatağın yanındaki parmak arası terliklere geçirdi ve Kane'i aramaya koyuldu.

Uyumuyordu. Bu onu şaşırtmamalıydı. Adam insandan çok makineydi. Oturma odasında uyanıktı, dizine bir kitap .

Lyric içeri girdiğinde başını kaldırdı ve kaşlarını çatarak ayağa kalktı.

"Berbat görünüyorsun, Lyric."

Kişisel değerlendirme karşısında gözlerini kırıştırdı. Profesyonel bir görüşten fazlasını sunmak Kane'e hiç yakışmıyordu. Ama gözlerinde endişenin alev alev yandığı açıktı.

"Mississippi'ye gitmem gerekiyor," dedi sert bir sesle.

Kane'in kaşları çatıldı. "Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." "Gitmek zorundayım. Şimdi. Gitmeni istiyorum. Deli olabilirim ama değilim tamamen kendini koruma duygusundan yoksun. Sana ödeme yapacağım. Tabii ki ödeyeceğim. Seyahat masraflarını. Her neyse."

Kane bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Bak Lyric, belli ki perişan haldesin. Bu tür bir duygusal baskı altında asla karar verilmemeli. Biraz uyu. Yarın hâlâ gitmek istiyorsan, seni ben götürürüm."

Arkasını döndü, sırtı kaskatı kesilmişti. "Yalnız gideceğim o zaman."

Kane bir küfür savurdu ve onun kolunu tutmak için odayı geçti.

"Mississippi'de ne haltlar dönüyor?"

Kadın donuk bir ifadeyle ona baktı. "Annem."

Connor'ın telefonu sabah altıda çaldı. Bütün gece gözünü bile kırpmamıştı. Çok kızgın ve çok endişeliydi. Kanepenin üzerine attığı telefona uzandı ve kulağına götürdü.

"Malone," dedi kısaca.

"Biz geliyoruz," dedi Gray onun kulağına.

"Zahmet etmeyin," diye mırıldandı Connor.

"Siktir git."

Hat kesildi ve Connor kanepede arkasına yaslandı. Yorgun bir şekilde alnını ovuşturdu. Uyuması gerekiyordu. Lyric'le yüzleşmek için en iyi halinde olmalıydı. Onu dinleyecekti, lanet olsun.

Saatini kontrol etti. İki saat daha. Ona iki saat verdikten sonra hiç kimseyi esir almayacaktı.

Kapı zili çaldı ve . Lanet olası işgüzar arkadaşlar. Kendini sürükleyerek ayağa kalktı ve kapıyı açmaya gitti.

"Bizi gördüğüne o kadar sevinmiş görünme," dedi Micah kuru bir sesle, ite kaka içeri girerken.

"Ne istiyorsunuz lan siz?" diye sordu sinirli bir şekilde.

"Kadınlarımız duymuş. Hepsi çok kızgın," dedi Gray, Nathan'la birlikte Micah'nın arkasından gelirken. "Dün epey olay oldu."

Connor içini çekerek kapıyı çarptı ve çocukları oturma odasına kadar takip etti.

"Her şey yolunda mı?" Connor yorgun bir şekilde sordu.

Nathan'ın ağzı buruştu. "Evet, öyle diyebilirim. Ya da en azından geçmişinin tüm kirli ayrıntılarını. Julie kimin kışını tekmelemek istediği konusunda hiçbir fikri olmasa da ciddi bir kış tekmelemeye hazır."

"Lyric onu sattığımı düşünüyor," dedi Connor kasvetli bir sesle. "Bir gece önce bana içini döktü. Ve sonra müzik mağazasında her şey ortaya çıktı."

"Bu çok zor," dedi Micah. "Bu onun için büyük bir şok olmalı."

"Ona onu sevdiğimi söyledim," Connor. "Her şeyi ortaya döktüm. Ona böyle ihanet edeceğimi nasıl düşünebilir?"

"Neden kızgın olduğunu anlıyorum," dedi Gray dikkatle. "Ama Lyric bana pek güvenen biri gibi gelmiyor. Herhangi birine. Tüm bu saçmalıklar doğruysa onu suçladığımı söyleyemem. İtiraf etmelisin ki, bunun zamanlaması ani bir tepkiye neden olabilir."

Connor bir sandalyeye çöktü ve ensesini ovuşturdu. "Evet, anlıyorum. Anlıyorum. Nasıl görüldüğünü görebiliyorum. Oldukça kötü görünüyor."

"soru, onun hikayesini medyaya kim anlattı?" Nathan sordu. Connor kaşlarını çatı. "Ben paramı onun sık kafalı eski menajerine yatırıyorum. Kadın onu kovduğunda, adam onu tehdit etti. Onu gömebileceğini ve bir şeyler bildiğini söylemiş. Eğer o değilse, geçmişini biliyorlarsa, eski korumaları muhtemel şüphelilerdir."

"ister misin?" Micah biraz fazla hevesli bir şekilde sordu.

Connor arkadaşlarının gözlerindeki öfkeyi inceledi ve onların desteğine sahip olduğu için minnettar oldu. "Evet. Ne yapabilirsen harika olur. Biraz meşgul olacağım."

Gray bir kaşını kaldırdı ve dudaklarında bir gülümseme belirdi.

Connor arkadaşlarına baktı, yüzünde kararlı bir ifade vardı. "Lyric'in beni dinlemesini sağlayacağım. Neden böyle düşündüğünü anlıyorum. Onu suçlamıyorum bile. Bu beni kızdırdı ama bunun ona gelmesine tamamen hazırlıksızdı ve tepki verdi. Ama gitmesine izin vermeyeceğim."

Arkadaşlarının yüzleri sırtarak genişledi. Gray kıkırdadı. "İçimizden biri düştüğünde en sert senin düşeceğini hep biliyordum."

Connor orta parmağını kaldırdı ve kahkahalara boğuldular.

OceanofPDF.com

BÖLÜM C2

Lyric kir ve küfle lekelenmiş küçük, sade mezar taşının üzerinde durdu. Yabani otlar arsanın üzerinde o kadar büyümüştü ki yazıyı okuyabilmek için onları kenara itmek zorunda kalmıştı.

Kısa ve özdü. İlham verici bir alıntı ya da sevgi dolu anne, sevgili kız kardeş ya da arkadaş gibi küçük etiketler yoktu. Sadece annesinin adı ve hayatının tarihleri. Sanki hiç önemi yokmuş ya da daha güzel bir şey yazacak kadar önemli değilmiş gibi.

Çiçekler onun ellerinde titriyordu. Öyle ki taç yapraklarından birkaçı yere süzüldü ve ölü, kahverengi çimenlerle menekşelerin canlı moru arasında keskin bir tezat oluşturdu.

Annesinin en sevdiğiydi. Mor olan her şeyi severdi ama menekşeler en sevdiğiydi ve bahçelerinde yabani olarak yetişirlerdi. Lyric onları ilkbaharda topladığını ve annesinin Lyric'in iki yumruğuyla tuttuğu gevşek çiçekleri aldığı yüzünde beliren parlak hatırlıyordu.

Lyric diz çöktü ve menekşeleri dekoratif bir şekilde dikkatle dizdi. Uzaktan kameraların ve bağırarak sorulan soruların seslerini duyabiliyordu. Kane, geçmişiyile ilgili ayrıntılar kamuoyuna açıklanır açıklanmaz Mississippi'nin Collins kasabasına akın eden küçük gazeteci kalabalığını uzak tutmak için adamlarını harika bir şekilde konumlandırmıştı.

Kane kısa bir mesafe uzakta durdu ve ona mümkün olduğunca fazla mahremiyet sağlamak için kenarda durdu. Adamlarından üçü mezarın etrafında geniş bir çember oluşturdu ve güvenlik ekibinin geri kalanının kontrol ettiği kalabalığı özenle izledi.

"Sana bir söz veriyorum anne. Bir yere yerleşir yerleşmez ve bir evim olur olmaz, senin taşınmanı sağlayacağım. Burada sana ve bana göre bir şey yok. Daha mutlu bir yerde olmalısın. Bir evin olmasını sağlayacağım.

Anneliğini ve beni bir canavardan korumaya çalışırken öldüğünü kutlayan saygın bir mezar taşı."

Gözyaşları yanaklarından aşağı süzüldü ve mezarı çevreleyen tozda bir desen oluşturdu. Hıçkırıkları acı göğsüne saplandı ve boğazı dayanılmaz bir kederle şişti.

"Sana çiçek getireceğim. Menekşeler ve belki biraz da mor süsen. Konuşmayalı uzun zaman olduğunu biliyorum. Beni terk ettiğin için yıllarca sana kızdım. . Hem de çok yanılmışım. Bunu yaptığımı bilmeni istedim. Şarkıcı oldum. Tıpkı hep istediğin gibi. Duruşmadan sonra her şey değiştiğinde yeni ismimi ben seçtim. Lyric'i senin için seçtim. Benim için kurduğun hayali gerçekleştireceğime dair bir söz olarak. Umarım benimle gurur duyuyorsundur. Seni gururlandıracak pek bir şey yapmadım ama bunu değiştireceğim. Korurken öldüğün kızından daha fazlasını hak ediyorsun."

Elinin tersiyle yüzünü sildi ve ayağa kalktı.

Kane onu desteklemek için oradaydı ve yavaşça Teksas'tan geldikleri SUV konvoyuna doğru yürürlerken onu kendine doğru çekti.

Kane'e eski evinin adresini vermişti. Hâlâ orada olup olmadığını bile bilmiyordu. Annesinin öldüğü yerle yüzleşmek isteyip istemediği konusunda kararsızdı ama içindeki bir güç onu harekete geçirdi. Belki de bu kapanışa duyduğu ihtiyaçtı ya da belki de sonunda şeytanlarıyla yüzleşme zamanı gelmişti.

Tek bildiği, içindeki korkunç acıyla çıkana kadar ilerleyemeyeceğiydi.

"Bunu yapmak istediğine emin misin?" Mezarlıktan uzaklaşırlarken Kane sordu.

Başını salladı, konuşursa sesinin çatlamayacağına güvenmiyordu.

Kasabanın dışına çıkıp kırlara doğru ilerleyen bir dizi toprak yola saptıklarında manzara bulanıklaşmıştı.

Durduklarında, koltuğunda kıpırdamadan oturdu ve pencereden dışarı, hayatının geri dönülmez bir şekilde değiştiği köhne, aşırı büyümüş ahşap eve baktı.

Şimdi daha küçük görünüyordu. Çocukken olduğu kadar tehditkâr değildi. Devasa olduğuna, kendisini yutacak kadar büyük olduğuna yemin edebilirdi. Gerçekte bir barakadan biraz daha büyüktü. Pencereleler kırılmıştı. Kepekler ya kayıptı ya da zar zor asılı duruyordu. Beyaz boyanın çoğu çoktan soyulmuş ve dökülmüştü. Tahtalar eksikti

Annesi öldürüldüğünden beri ön verandaya ve çimenlere bakım yapılmadığı belliydi.

Geçmişin hayaletlerinin hâlâ hüznü, çelimsiz bir evdi. Arabasının kapısını dikkatlice açtı ve güneşe doğru kayd. Esinti tenini ısıtırken hafifçe titredi. Soğuk bir gün değildi. Aslında, muhteşem bir gündü. Güneyde baharın zirvesi. Yabani olarak yetiştiğini hatırladığı menekşeler yabani otların arasına serpilmiş, kıştan kalma ölü çimenlere karşı küçük renk patlamaları oluşturuyordu.

Ama kendini buzla kaplanmış gibi hissediyordu, sanki bahar güneşi ruhuna tam olarak ulaşmamıştı.

Bir zamanlar yaşadığı yerin kabuğuna bakıp duruyordu. En acı hatıralarının canlandığı yere. Ve içeri giremeyeceğini biliyordu. İçeri girmenin bir amacı yoktu. Sadece bir evdi. Zar zor bir araya getirilmiş bir avuç tahta ve çivi. Onun üzerinde hiçbir gücü yoktu.

Başka bir motorun sesi bilincine kaydedildi. Kane'in onu arabaya geri itmesini bekleyerek bakışlarını evden ayırdı. Muhtemelen daha fazla muhabir vardı. Kasabaya geldiklerinden beri takip ediliyorlardı.

Connor kamyonetinden inip ona doğru yürürken yüzünde büyük bir yorgunluk, acı ve endişe ifadesi vardı.

"Ne halt , Lyric?" diye sordu yaklaşırken. "Oraya yalnız gitmemelisin. Oraya hiç girmemelisin."

Onu gördüğüne hem çok sevinmiş hem de burada olduğu için çok öfkelenmiş bir halde öylece bakakaldı. Herhangi bir tepki veremeyecek kadar yorgundu ve bu yüzden orada öylece durup ona gitmesini söyleyecek gücü toplamaya çalıştı.

"Tanrım, tıpkı benim hissettiğim gibi görünüyorsun," diye mırıldandı onu kollarının arasına çekerken.

Onu aklına bile gelmedi. Adamın sıcaklığı etrafını sarmış, onu öyle tatlı bir rahatlık battaniyesiyle sarmıştı ki göğsüne yaslanıp eridi. Gözlerini kapatıp onun kokusunu içine çekti ve uzun zamandır mahrum kaldığı sıcaklık hissini tadını çıkardı.

Onu o kadar sıkı tutuyordu ki nefeslerini ciğerlerine çekmekte zorlanıyordu. Ona karşı titredi. O kadar sert titredi ki o da titredi.

Sonunda onu yavaşça çekti ve perili gözlerle ona baktı.

"Neden buradasın?" diye mırıldanmayı başardı. "Nereden biliyorsun?"

"Sana ulaşmak için bütün gün araba kullandım. Eve gittim ama sen çoktan gitmiştin. Bu kadar çok hız yasasını çiğnediğim için muhtemelen iki eyalette aranıyorumdur. Senin yanına gelene kadar duramadım. Bunu tek başına yapmak zorunda kalmanı istemedim."

Gözyaşları görüşünde parıldıyor, ve etrafındaki dünyayı bulanıklaştırıyordu. "Anlamıyorum."

Yumuşak bir şekilde küfretti ve onun yanağına dokundu. "Lyric, sana ihanet etmedim. Nasıl görüldüğünü biliyorum. Neden bu kadar üzgün olduğunu anlıyorum. Ama ben değildim. Ben seni *seviyorum*. Seni kasten incitecek bir şey asla yapmam."

Onun açıklaması beynini karıştırdı. Bu kadar yanılmış olabilir miydi? Başka kim bilebilirdi ki? Geçici bir geri adım attı, koruyucu bir önlemde bu çünkü adam ona dokunduğunda nasıl öfkeleneneceğini unutuyordu. "Kim o zaman?"

Connor etrafına bir göz attıktan sonra ellerini kızın kollarında aşağı yukarı gezdirdi.

İndiği cipin arkasına yaslandı ve onu çekerek aşağıya bakmasını sağladı.

"Paul seni . Onu kovduğun için çok kızgındı. Tehditleri boş değildi. Medyaya gitti ve içini döktü."

Gözleri şaşkınlık ve acı içinde açıldı. "Ama nasıl ... .. ? Neden? Nasıl bildi? Sen nereden biliyorsun? Bunların hiçbirini anlamıyorum."

Bakışlarındaki acı göğsünü sızlattı. "Gray, Nathan ve Micah Paul'ü küçük bir ziyarette bulundular. Eminim onu çok korkutmuşlardır. Mesele şu ki, senin geçmişini uzun zamandır biliyordu. Onunla anlaştığında geçmişinle ilgili kapsamlı bir soruşturma başlatmıştı. Söylediğine göre, bir yıl sürmüş ama gerçeği ortaya çıkarmayı başarmış. Bunu kendine saklamış - sigorta olarak - ve sen onu kovduğunda, hikayesini çok büyük bir paraya satmış.

Kaşlarını çattı ve içini çekti. "Sanırım herkes hakkında yanıliyorum. Açıkça görülüyor ki insanlar söz konusu olduğunda muhakeme yeteneğim zayıf."

Yanağına dokundu. Parmakları yüzünde gezinirken hafif bir okşayış. "Bana güvenmekle hata etmedin, Lyric."

Gözleri bulutlandı ve daha fazla gözyaşı dökmemeye kararlı bir şekilde öfkeyle gözlerini kırptırdı. "Ama sana güvenmedim. Sana söylediğim o korkunç şeylerden sonra bana bakmaya nasıl dayanabiliyorsun?"

Onu kollarına çekti ve dudaklarını alnına bastırdı. "Güven, üzerinde çalışman gereken bir şey bebeğim. Oraya varacağız. Seninle olmayı planlıyorum.

bunu gerçekleştirmek için. Korkunç bir şok yaşadınız ve zihninizde bunun tek sorumlusu ben olabilirdim. Bu seni ve çok üzgünüm. Senin incinmemen için her şeyi yapardım."

Kollarını onun beline doladı ve hayata tutunmaya çalıştı. Ona karşı titriyordu ve o da onu kendine yakın tuttu, elleri sırtında aşağı yukarı sürtünüyordu.

"Seni seviyorum, Lyric. Seni o kadar çok seviyorum ki dişlerim ağrıyor. Birlikte istiyorum."

"Ben de seni seviyorum," diye fısıldadı.

Ona karşı hareketsiz kaldı. Kalbi kızın yanağında çılginca çarpıyordu. Onu çekti, çenesini kavradı ve bakışları buluşana kadar başını eğdi. "Bunu bir daha söyle," dedi boğuk bir sesle.

"Seni seviyorum. Seni o kadar çok seviyorum ki bu beni korkutuyor."

Başını eğdi ve onu öptü, dudakları onunkilerin üzerinde çok tatlı bir şekilde eriyordu.

Sadece sıcak bir fırça, o kadar nazik ve sevgi dolu ki, içini sızlattı.

Uzaklaştığında gözleri sıcaklık ve memnuniyetle parlıyordu, sanki ona dünyada en çok istediği şeyi vermiş gibiydi. Bunu yapmış olması onu tedirgin etti.

"Üzerinde çalışmamız gereken çok şey var bebeğim. Başa çıkmak gereken çok şey var. Sonuna kadar senin yanında olacağım ama başına gelen her şeyle başa çıkmak için yardım gerekiyor. Önce *senin* için sağlıklı ve mutlu olmanı istiyorum."

Kadın yutkundu ve başını salladı. Adam gülümsedi ve kızın burnuna dokundu.

"Eninde sonunda benimle evlenmeni istiyorum. Her şeyi istiyorum, Lyric. Sen, ben, birlikte. Ama bana mutlu ve bütün olarak gelmen için ne kadar gerekiyorsa o kadar beklemeye hazırım. İyileşmiş olarak. Bu bir gecede olmayacak, ama olduğunda burada olacağım."

Nabızı hızlandı. Adrenalin damarlarında uğulduyor, onu huzursuz ve heyecanlı bırakıyordu. Burnunu kırıştırdı ve gözlerini ona dikti. "Sanırım burada işi bırakmamdan, evlenmemden, yuva kurmamdan, bebekler doğurmamdan, çitli bir ev almamdan ve tüm bu saçmalıklardan bahsedeceğiz." Derin bir nefes aldı. "Kariyerimi seviyorum. Öyle görünmediğini biliyorum. Her zaman başımda olmadı. Kendimin en büyük düşmanıyım. Ama şarkı söylemeyi seviyorum. Bırakmak istemiyorum."

Onu kendine yaklaştırdı ve gözlerini ona dikti, gözleri öylesine ciddi, öylesine ona odaklanmıştı ki.

"Hayır, burada işimi bırakıp seni turnede takip edeceğim ve güvende olduğundan ve kendine gerektiğı gibi baktığından emin olacağım gerçeğini konuşuyoruz. Bebekler ve çitler tamamen isteğe bağı."

"Aman Tanrım," diye nefes aldı. "Sen gerçek değilsin. Gerçek olamazsın."

"Ben gerçeğim. Ben herkesin sevebileceğinden daha çok seven bir adamım. Seninle birlikte olmak isteyen ve bir daha incinmemen için elimden gelen her şeyi yapacak olan adamım."

Bir damla gözyaşı yanağından aşağı süzöldü ve burnunu çekti. "Lanet olsun. Beni yine ağlatacaksın."

Adam ellerini uzattı ve kadın avuçlarını onunkilerin üzerine kaydırarak parmaklarını birleştirdi.

"Neden buradan gitmiyoruz?" diye önerdi. "Yolun aşağısına gidelim. Yirmi dört saat kadar uyuyabileceğimiz bir otel bulalım. Ben seninle altı saat kadar seviştikten hemen sonra."

Ellerini sıktı ve onu öpmek için parmak uçlarında eğildi. "Seni seviyorum Connor Malone. Birini seni sevdiğim gibi sevebileceğimi hiç düşünmemiştim. Birinin *beni* senin sevdiğin gibi seveceğini hiç hayal etmemiştim."

Gölümsedi ve alnını onunkine bastırdı. "Rüyalarla ilgili komik olan şey, ara sıra gerçekleşmeleridir."

BÖLÜM CC

Connor onu bekleyen limuzine Lyric, "Herkesi görmek için sabırsızlanıyorum," dedi.

Connor onun yanına kayarken gülümsedi. Uzandı, kolunu onun omuzlarına doladı ve sıktı. "Sana ne kadar muhteşem görüldüğünü söylemiş miydim?"

Kızardı ve başını eğdi. Ona kadar güzel olduğunu ne kadar sık söylerse söylesin, bunu böylesine inanarak duymaya asla alışamadı. Adam gerçekten ciddiye.

Mesele şu ki, o hala 12 bedendi. Şimdi 14'e yaklaşmıştı. Ve Connor'ın umurunda değildi. Gözlerini ya da ellerini ondan uzak tutamıyordu, bu da Connor'ın hoşuna gidiyordu.

"Nia'yı doğduğundan beri görmedim. Eminim şimdiye kadar yarı ," dedi Lyric mutsuz bir ifadeyle. "Herkesi özlüyorum. Onları daha sık görmek için eve gitmeliyiz."

Connor kıkırdadı. "Eğer çılgınca başarılı olmasaydın ve tur tarihlerinin sürekli eklenmesine neden olacak kadar talep görmeseydin, eve gitmek için daha fazla zamanın olurdu."

Limuzin Houston havaalanından ayrılırken onun göğsüne gömüldü ve içini çekti. Yuvası. Bir yeri ev olarak görmek biraz garipti ama Houston onun için ev olmuştu.

Connor'ın ailesinin ve arkadaşlarının yaşadığı yerd. Ailesi ve arkadaşları artık onun olmuştu. Connor henüz bilmiyordu ama babasının, kız kardeşinin ve eniştesinin yaşadığı yerden çok da uzak olmayan bir yerde satın aldığı evle ona sürpriz yapmayı planlıyordu.

Henüz evlenmemiş olmalarına rağmen Connor'la ayrılmaz bir ikili olmuşlardı. İlk başta Connor'ın işini bırakıp onunla seyahat etmeye bu kadar istekli olmasından endişelenmişti.

Kane ve ekibiyle birlikte onun için çalışıyordu. Ya sıkılırsa, yorulursa ya da hayatını ve kariyerini terk etme kararından pişman olursa? Onun için.

Bu alçakgönüllü ve hayranlık . Daha önce hiç kimse onun için bu kadar fedakârlık yapmaya istekli olmamıştı.

Onu, başka bir insanı sevebileceğini hiç hayal etmediği kadar seviyordu.

Telefonu çaldı ve çantasına uzanıp arayanın Faith olduğunu görünce sırtıttı.

"Neredesin sen?" Lyric merhaba dediğinde Faith sordu.

Connor'a gülümsedi. "Şu anda arabadayız. Yirmi dakika içinde orada oluruz."

Faith'in sevinç çığlığı Lyric'in içini . Faith heyecanlı bir ses tonuyla haberi diğer kızlara ilettili ve Lyric'i telefondan bir tezahürat korosu karşıladı.

"Acele edin!" Faith öyle dedi. "Buraya geldiğinizde görüşürüz."

Lyric telefonunu yavaşça kapattı ve boğazındaki duygu düğümüyle savaştı.

"Seni seviyorlar," dedi Connor. "Tıpkı benim sevdiğim gibi."

Gülümsedi ve onu öpmek için eğildi. "Çok mutluyum.

Acayip mutlu. O kadar mutluyum ki yarın dünyanın boka paranoyasına kapılıyorum."

Güldü ve onu tekrar sıktı. "Söyle bakalım. Siz kızlar ne kadar sarhoş olmayı planlıyorsunuz?"

Lyric sırtıttı. "O dördünü kim bilebilir ki? Onlar kötü etkiler. Onlardan önce alkole hiç dokunmamıştım."

Birkaç dakika sonra Cattleman'ın otoparkına girdiler. Park yeri boştu. Bu gece özel bir etkinlik vardı. Kızlar bir araya gelebilsin diye tüm restoran kapatılmıştı. Tabii ki erkekler de kaçınılmaz olarak gelecekti ama kimse aldırmadı.

Hayat oldukça iyiydi.

İyi bir aile. İyi arkadaşlar. Her şeyiyle sevdiği bir adam.

Limuzin durur durmaz Cattleman'ın girişi açıldı ve Faith, Julie, Serena ve Angelina -çok zayıf, muhteşem Angelina- arabaya doğru fırladılar.

Connor gülerek kapıyı açtı ve ellerini havaya kaldırarak dışarı çıktı. "Beni gördüğünüz için pek heyecanlı olmadığınızı bildiğimden, Lyric'i dışarı çıkarayım da

Hepiniz ona saldırabilirsiniz."

Julie gözlerini devirdi. "Suratsız, değil mi?"

Lyric inerken Faith Connor'a sarıldı ve ardından Angelina onu sevgiyle sıkıp yanağına bir öpücük kondurdu.

"Ona çok iyi bakmışsın gibi görünüyor Connor," dedi Serena memnun bir sesle. "İkiniz de harika görünüyorsunuz."

Faith kendini beğenmiş bir ifadeyle, "Aşkın bunu yapması inanılmaz," dedi.

Kızlar Lyric'in etrafında toplandılar, hepsi birden ona sarıldılar ve gülüşüp gevezelik ederken onu boğmaya çalıştılar.

Connor, bir şeyler söyleyebileceği kadar sessizleşene kadar hoşgörüyü bir kenarda durdu. Lyric ona gülümsedi, o kadar mutluydu ki patlayabilirdi.

"Tamam, kıştlama zamanın geldi Connor. Çocukların iki saat daha gelmemeleri gerekiyor," dedi Julie.

Connor bir kaşını kaldırdı. "Ne? Tanrıça alanına izin mi veriliyor? Kızlar gecesinde görünmemizin yasak olduğunu sanıyordum."

"Bu sefer bir istisna yapıyoruz," dedi Lyric sırtarak. "İki saatlik bir avantajımız var ve sonra siz de gelip eğlenceye katılabilirsiniz. O zamana kadar umursamayacak kadar bok suratlı olacağız."

Kıkırdadı ve sonra tekrar arabaya bindi. "Ben Gray'lere gidiyorum. İhtiyacınız olursa arabayı geri göndereceğim. Taksiye binmek yok," dedi sertçe.

"Biz burada kalıyoruz," dedi Serena havalı bir şekilde. "Bizi şımartan muhteşem bir barmenimiz var ve Carl'ın bizim için nefis yemekler hazırlattığını duydum."

"Açlıktan ölüyorum," dedi Lyric kederli bir sesle. "Uçaktaki yemekler berbattı." Faith kolunu Lyric'in kolunun arasına sokarken, "Tabii ki ," dedi. "Hoşça kal Connor! Birkaç saat sonra görüşürüz."

Connor güldü. "Ne zaman kovulduğumu biliyorum."

Eğildi ve uzaklaşmadan önce Lyric'i öptü. "İyi vakit geçir bebeğim."

Lyric arabaya binerken el salladı ve sonra Faith'in onu restorana izin verdi.

Sessiz ve boş bir yere doğru giderlerken, Lyric aniden hatırlayarak sırttı.

"Bu bok yiyen sırtı ne için?" Julie şüpheyile sordu.

"Connor'la ilk öpüştüğümüz yerin burası olduğunu biliyor musunuz? Aslında o beni öptü diyemem. Ben onu öptüm. Tam orada, barda."

Kızlar gülüştü ve Lyric dikkatini şu ana kadar çoğunlukla sessiz olan Angelina'ya çevirdi.

"Harika görünüyorsun, Angelina. Çok kıskandım. Tüm bebek kilolarını vermişsin."

Angelina yüzünü buruşturdu. "Hepsi değil. Ama oraya doğru gidiyorum." "Nia nasıl?"

Kızından söz edilince Angelina'nın gözleri parladı. "Oh o muhteşem. Harika bir bebek. Micah da ona çok aşık. Onu şimdiden parmağında oynatması gerçekten iğrenç."

Julie gözlerini devirdi. "Anne gibi, kız gibi."

Serena ve Faith Angelina'nın şaşkın ifadesine güldüler.

"Seni orada tutuyorlar," diye Lyric. "O adam senin üzerinde bir aptal."

Angelina'nın yumuşak gülümsemesi parladı.

"Selam hanımlar. Hizmet etmek için buradayım. Sadece bana ne istediğinizi söyleyin." Lyric döndüğünde genç ve seksi bir barmenin onlara sırtıttığını gördü. "Bu Drew," diye mırıldandı Serena. "Nefis değil mi? Bizi sarhoş gördü"

Böylece fotoğraf çekip magazin dergilerine satacak diye endişelenmene gerek kalmayacak. Damon onu, burada olduğumuz hakkında tek bir kelime bile ederse kendisini yaralamakla tehdit etti bile."

Lyric güldü. "Kocanı çok seviyorum, Serena. Çok medeni görünüyor ve öyle davranıyor ama aslında tam bir barbar."

Serena gülümsedi. "Biliyorum. Harika değil mi?"

"Konuşmayı bırakıp içmeye başlayalım," dedi Julie. "Arayı kapatmamız gereken çok var!"

Sonraki iki saat boyunca, kahkahalar ve sohbetler gibi içkiler de özgürce aktı. Lyric hiçbir zaman yalnız kalmaktan ve etrafını insanlarla çevrelemekten hoşlanmamış olsa da, hiçbir zaman etrafını gerçekten *harika* insanlarla çevrelememişti. Güvenebileceği insanlarla. Onu seven ve karşılığında onun da sevdiği insanlar.

O insanlarla birlikte olmak mı? Bu duyguyu tarif edecek kelimeleri bile bulamıyordu.

Drew kızların anlattığı bir rüyaydı. Bardaklarını dolu tutuyor, dökülenleri temizliyor ve kızların

konuşmalar çok fazla bilgi bölümüne saptı. "Ee, Lyric," diye başladı Faith.

"Bize Connor'ı ne zaman
ve onu dürüst bir adam yapacağım."

Julie, Serena ve Angelina hevesle öne doğru oturdular, dikkatleri Lyric'e odaklanmıştı. Lyric kızardı ama yüzüne yayılan geniş gülümsemeye engel olamadı.

"Yakında," dedi sakın bir sesle. "Mükemmel olmasını istiyorum. Connor bir süredir ...

Çok sabırlı ve anlayışlıydı. Tek kelimeyle mükemmeldi."

"Tabii ki . O aşık," dedi Julie. "Erkekler aşık olduklarında oldukça aptal olurlar."

Angelina homurdandı. "Nathan'ın seni aptal yerine koymasına bayılıyorsun." Julie sırtıttı. "Evet. İtiraf etmeliyim ki. Seviyorum."

"Peki ne kadar yakında?" Serena Lyric'e sordu.

"Bir ay daha turne yapacağım ve sonra ona bir sürprizim var. Tek kelime bile edemezsiniz!"

Hepsi ciddiyle istavroz çıkardı ve asla söylemeyeceklerine yemin etti. "Houston'da bir ev aldım."

Ciyaklamalar kulakları sağır ediyordu. Herkesi tekrar susturmak birkaç dakika sürdü ve Lyric onların heyecanından heyecanlanarak hepsine gülümsedi.

"Ona ev sürprizi yapacağım ve sonra da evlenme teklif edeceğim."

"Ohhh, hoşuma gitti," dedi Serena.

"Sen yapardın," dedi Faith gülerek. "Sonunda Damon'la evlenmeye karar verdikten sonra ona evlenme teklif etti," diye açıkladı Lyric'e.

"Senin için çok heyecanlıyım Lyric," dedi Angelina. "Mutlu olmana ve bağlılık yemini etmeye hazır olmana çok sevindim. Connor seni çok seviyor. İkkinizin de mutlu olmasını istiyorum."

"O beni mutlu ediyor," dedi Lyric boğazında bir düğümle.

Ortalık yeniden sessizleştiğinde Serena, "Size söylemek istediğim bir şey ," dedi. "Hepimiz bir araya gelene kadar beklemek istedim."

Lyric ve diğerleri endişeli bakışlar attılar ama Serena'nın yüzündeki ifade tam bir memnuniyet ifadesiydi. Neredeyse parlıyordu.

"Damon ve ben bir bebek için denemeye başlayacağız." "Aman Tanrım!" Faith çığlık attı.

Julie ve Lyric birbirlerine dehşete benzer bir şeyle baktılar ve Angelina bu alışverişi yakaladığında hemen güldü.

"Emin misin, Serena?" Julie sordu. "Demek istediğim, bir bebeği resmin içine sokmak konusunda kendini rahat hissedecek kadar işleri koydun mu?"

Serena gülümsedi. "Bu bizim için bazı şeylerin değişeceği anlamına geliyor ama bir süre için değil. Değişim konusunda rahatız. Bir aile kurmak istiyoruz."

"Bu harika," dedi Lyric yumuşak bir sesle. "Senin adına çok mutluyum. Çılgın gibi görünüyorsun."

"Öyleyim. Geçen yıl bu zamanlar bir bebek sahibi olmayı hayal bile edemezdim. Hazır değilim. Ama şimdi? Zamanı geldi."

"Hâlâ hazır değilim," diye mırıldandı Faith. "Bir süre önce yaşadığım hamilelik korkusu beni bir süre daha hazır olamayacağıma ikna etmeye yetti."

"Ben de," diye Julie.

Lyric başını sallayarak hararetle onayladı. "Üreme işini buradaki toprak analara bırakalım," dedi başparmağını Angelina ve Serena'ya doğru sallayarak.

Angelina homurdandı. "Toprak ana. Evet. İşte ben . Zavallı çocuğumu eve döndüğü ilk hafta öldürmemiş olmam bir mucize. Bezini nasıl değiştireceğimi bile bilmiyordum. Micah bana yardım etmek zorunda kaldı. Acınası değil mi? Yemin ederim benden daha fazla annelik içgüdüğü var."

Faith kıkırdadı ve sonra diğerleri de ona katıldı. Micah gibi baskın bir belalının anaç olduğunu hayal etmek zordu.

"Hepinizin bilinci hâlâ yerinde mi?" Nathan odanın diğer ucundan seslendi.

Kadınlar bar taburelerinin üzerinde bara giren erkekleri gördüler. Tanrım ama iyi görünüyorlardı. Gerçi Connor ortaya çıkar çıkmaz Lyric diğerlerine olan tüm ilgisini kaybetti.

Sonra Micah ortaya çıktı ve Lyric'in gözleri kısıldı. Micah'ya bağlı olarak gördüğü şeyin ne olduğunu anlamadan önce başını yana eğdi.

Tüm kızlar dikkatlerini Micah'a odaklayınca oda sessizliğe gömüldü. Ve sonra Julie kahkahalarla çığlık attı. Micah'ı işaret edip kahkahalarla gülerken neredeyse bar taburesinden düşecekti.

"Aman Tanrım!" Julie hırıldadı. "Ben kazandım. Ben kazandım!"

"Sen ne kazanıyorsun?" Faith kaşlarını çatarak sordu.

Micah ona vahşi bir kaş çatarken Julie'nin yüzünden yaşlar süzüldü.

"Bir keresinde kendisinden önce benim dair iddiaya girmişti. İddiaya girmiştik. Aman Tanrım, kesinlikle ben kazandım. Şuna baksana. Bebeği giyiyor!"

Micah orada duruyordu, yüzünde mahcup bir ifade vardı, Nia ise Snuggie'siyle göğsüne sıkıca yapışmıştı.

Kadınlar gülmekten öldüler ve sonra diğer erkekler de katıldı. Micah gözlerini göğre doğru yuvarladı ve Angelina'ya bir kolunu doladı.

"Hepsi benim moda anlayışıma sahip olmadıkları için kıskanıyorlar," diye mırıldandı. "Nia her erkeği iyi gösterir."

Damon Serena'ya mide bulandırıcı bir bakış attı. "Bebeğimizi bana giydirmeyeceksin, değil mi?"

Odanın geri kalanı kahkahalarla kükrerken Serena muzipçe sırıttı. "Bilemiyorum Damon. Göğsüne bağlanmış bir bebekle sevimli görünebilirsin."

Connor Lyric'in yanına geldi ve grubun geri kalanıyla birlikte gülerken kolunu gevşekçe Lyric'in omuzlarına doladı. Connor Lyric'in gözlerinin içine baktı ve Lyric'in gözlerinde gördüğü şey onu iliklerine kadar ısıttı.

"Eve döndüğümüze çok sevindim," diye fısıldadı kulağına yakın bir yerden, böylece gürültünün arasından duyabilecekti.

Grubun geri kalanını görmezden gelerek onu uzun uzun öptü. "Bilmiyor musun, Lyric? Seninle olduğum zaman evimdeyim."

Sevgi ve büyük bir neşe ruhunu kapladı. Etrafında kendisi için çok şey ifade eden arkadaşlarına -ailesine- bakarken gözlerinde yaşlar parlıyordu.

"Sakın ağlamaya kalkma," diye tehdit etti Julie. "Eğer beni herkesin ağlatırsan, kışına tekme basarım, Lyric."

Lyric burnunu çekti. "Sizi seviyorum çocuklar."

Sonra kızların hepsi onun etrafında toplandı ve kollarını Lyric'e sıkıca sararken Connor'ı iterek yollarından çekildiler.

Faith tatlı sesiyle, "Biz de seni seviyoruz," dedi.

"Hey, Serena. Bebeğin vaftiz annesi kim olacak?" Julie masumca sordu.

Serena gözlerini devirdi. "Oh, Angelina gibi pısrıklaşacağım ve hepimize isim vermek zorunda kalacağım. Zavallı çocuk. Hiç şansı olmayacak."

Lyric onları tekrar yanına topladı ya da toplayabildiği kadar topladı. Gözleri sulanmıştı ve muhtemelen her yerinde rimel vardı ama umurunda bile değildi. Ailesiyle birlikteydi.

Maya Banks'in Berkley Heat kitapları

ONUN ZEVKI İÇİN
TATLI TESLİMİYET
BENİMLE OLSUN
TATLI İKNA TATLI
BAŞTAN ÇIKARMA
TATLI AYARTMA
TATLI SAHIPLENME

OceanofPDF.com

VISIT PENGUIN.COM

Looking for more about
the book you just read?

Need help finding your
next great read?

Visit

[PENGUIN.COM/WELCOME](https://penguin.com/welcome)

for book recommendations,
reading group guides, videos,
author interviews and more.

[PENGUIN.COM/WELCOME](https://penguin.com/welcome)

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.